

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

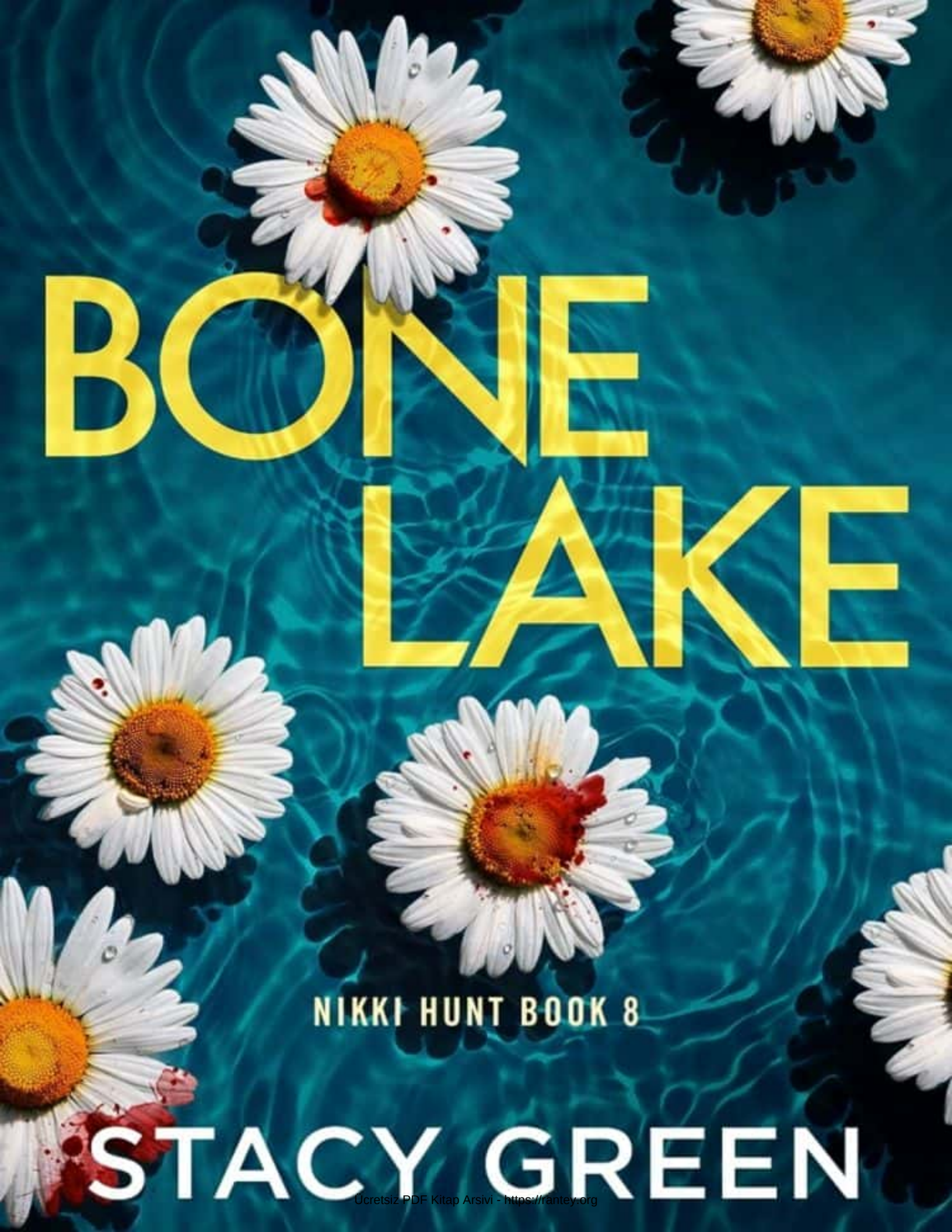
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BONE LAKE

NIKKI HUNT BOOK 8

STACY GREEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KEMİK GÖLÜ

KESİNLİKLE SÜRÜKLEYİCİ, KALP ATIŞLARINI
HIZLANDIRAN, DOLAMBAÇLI BİR GİZEM VE GERİLİM
ROMANI

STACY GREEN

bookouture

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Stacy'den Daha](#)

[Duyun Fazlasını Stacy](#)

[Green'Kitapları Stacy'nin](#)

['den Bir Mektup](#)

[Teşekkür Yayınları](#)

[Ekibi](#)

PROLOGUE

AĞUSTOS 2001

Amy, yatak odasının üstündeki tavan arasında bulunan vitray pencereleri tıkırdatan gök gürültüsünün sesiyle sıçradı ve neredeyse mutfaktan aşırıldığı şarap soğutucusunu komodininin ve pelüş, gül rengi halının üzerine döküyordu. Birinci ve ikinci kattaki pencerelerin çoğu moderndi ama tavan arasına çıkan merdiven boşluğunu kaplayan vitraylar evin orijinaliydi ve onarılmaları gerekiyordu.

Amy, annesinin alt kattan gelen sinirli sesini duyunca gözlerini devirdi. Kadın her şeyi tahmin edebiliyordu. Amy'nin Sandy Kline'in her fırtınada yaptığı gibi pencerelerin tamir edilmesi gerektiğinden şikayet ettiğini anlaması için kelimeleri çıkarmasına gerek yoktu. Amy'nin babası kaçınılmaz olarak annesinin yoğun programı nedeniyle tamirat işlerini planlamasıyla ilgili bir şeyler söyler, tarihi Viktoryen evde yapılması gereken her türlü işi denetlemekte ısrar ettiği için annesinin bu yorumu kişisel bir hakaret olarak algılayacağını bilirdi. Amy'nin babası sonunda tartışmalardan bıkacaktı. En sevdiği koltuğunun yanındaki kristal kül tablasında her gece içtiği purosunu söndürür, Sandy Kline'in kışından başka her şeyi bildiğinden yakınırdı. Haksız da sayılmazdı.

Amy kulaklıklarını taktı ve Discman'inde play tuşuna bastı; Beastie Boys'un kendine özgü sesleri kulaklarını doldurdu. Arkadaşlarının çoğu grubun cazibesini anlamamıştı ama Amy çiğ sesleri ve eğlenceli havayı seviyordu. Erkek grubunun şarkıları ilgisini çekmiyordu, çünkü hayat güneş ışığı ve gökkuşağından ibaret değildi.

Özellikle de ailesinin.

En sevdiği şarkı olan ve geçirdiği berbat gün için mükemmel bir film müziği olan "Sabotaj "a atladı. Elinde günlüğü, Amy dört renkli kalemiyle yastıklarının üzerine yerleşti. Her zaman ruh haline uyan rengi seçerdi. Mavi üzgün, yeşil mutlu, siyah ise sıkıcı ve sıradan şeyler içindi. Kırmızı ise öfke ya da kötü bir günü temsil ederdi ve Amy'nin günlüğü son zamanlarda kırmızı renkle dolmaya başlamıştı. Son birkaç haftaya kadar yazdıkları yaz eğlencesi ve havuzda çalışmakla ilgiliydi. Eski erkek arkadaşı onu kıskanmaya başlayana kadar yaz harika başlamıştı. Ama kırmızılar onunla ilgili değildi. Ne bu gece, ne de son birkaç gecedir.

Genelde günlüğüne yazmak Amy'nin kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olurdu ama şimdi sayfadaki kelimeleri görmek onu daha da kötü hissettiriyordu. Babası bir keresinde ona paranın mutluluğu satın alamayacağını söylemişti ama Amy son birkaç aya kadar ona pek inanmamıştı. Para ailesinin tamamen dağılmasını engelleyememişti.

Müzik eşliğinde başını sallayan Amy, yatak odasının kapısının yavaşça açıldığını görmek için başını kaldırdı. Küçük kardeşi Matty odaya süzülüp kapıyı arkasından kapatırken günlüğü çarparak kapattı.

Amy müziği durdurdu. "Neden hâlâ ayaktasın?" Matty on yaşında bir çocuğa göre ufak tefeki ve daha da genç görünmesine yetecek kadar bebek yağı vardı. Gözleri fincan tabağı gibi yuvarlaktı. "Kötü bir rüya mı gördün?"

O daha cevap veremeden alt kattan bir gümbürtü ve ardından boğuk sesler duydu. Matty aceleyle yatağının yanına gitti.

"Evde başka biri var."

O kadar korkmuş görünüyordu ki Amy böyle korkak bir kedi olduğu için onunla alay edemedi. "Hayır, değil. Doğduğundan beri burada yaşıyorsun. Buranın eski bir ev olduğunu biliyorsun. Garip sesler çıkarıyor. Babam buna yerleşme diyor."

Ancak bu ses, gıcırdayan bir evden çok daha fazlası gibi gelmişti. Babalarının derin sesi eski zemin ızgaralarından yukarı süzüldü. "Evimden defolun."

Amy, kalbi hızla çarpmaya başlamış olmasına rağmen yüzünü sakın tutmaya çalıştı. "Annemle babam muhtemelen tartışıyorlardır." Anne ve babasından birinin çığlıklar atarak otelde uyumak zorunda kalması ilk kez olmuyordu.

"Ama neden uyanık? Erken yattı, unuttun mu?"

Hatırlıyordu. Babasının yarın büyük bir sunumu vardı.

Amy aşağıda yükselen ve alçalan sesleri dinledi. Babası kızgındı ve annesi de ağlıyor gibiydi - son zamanlarda evlerinde sıkça rastlanan bir durumdu bu.

Ve sonra Amy başka bir ses duydu.

"Neden ben? Benim olanı istiyorum."

Amy'nin kanı yabancının sesini duyunca dondu. Kesinlikle bir erkekti ve sesi kızgın geliyordu. Sabahın 1'inde kim evlerine gelebilirdi ki? Hayal gücünün kendisini ele geçirmesine izin verdiğine dua eden Amy, komodinin üzerindeki telefona uzandı. Kardeşine baktı, onu rahatlatmak için bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu. Ama çevir sesi yoktu. Telefonun tuşlarına bastı ama hiçbir şey olmadı. Eğer telefon hatları kesilmişse, Amy eve giren yabancının tehlikeli olduğunu biliyordu. Bu kadarını televizyondan öğrenmişti.

Matty onu izledi, gözlerinde dehşet vardı. Amy'nin aklı seçenekler arasında gidip geliyordu. Yatak odasının kapısında kilit yoktu çünkü ailesi buna izin vermiyordu ve Matty'nin odası uzun koridorun diğer ucunda, ana kata çıkan kavisli merdivene en yakın yerdeydi ama onun da kilidi yoktu. Babası komodininde bir tabanca bulunduruyordu ama Matty ile birlikte ailesinin odasına görünmeden ulaşsalar bile Amy'nin tabancayı nasıl kullanacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Başka bir seçenek göremiyordu. Birinin yardıma gitmesi gerekiyordu.

Amy yataktan kalktı ve elini Matty'ye uzattı. "Parmak uçlarında yürü," diye fısıldadı.

Başını iki yana salladı.

"Saklanmalıyız." "Yardım alacaksın,"

dedi Amy.

Ne demek istediğini anlayan küçük kardeşinin gözleri büyüdü. "Asla olmaz."

"Matty, telefon çalışmıyor. Annem ve babam biriyle tartışıyor ve yardım alabilecek kadar küçük olan tek kişi sensin. Asansöre binip bodruma inebilir ve kaçabilirsin. Yandaki kapıya git. Birini bul. Polisi ara." Karnında dönen kelekleri görmezden gelmeye çalıştı ama elleri hâlâ titriyordu.

"Belki de yardıma ihtiyaçları yoktur," diye fısıldadı.

Amy başını salladı ve parmağını dudaklarına götürdü. Sessiz kalmak için kapıyı olabildiğince yavaş açtı ve koridora göz attı. Matty'yi odasından çıkardı ve tavan arası kapısına doğru süründü. Amy kolu çevirdi ve kapı gıcırdadı. Nefesini tutarak alt kattakilerin tepki verip vermediğini görmek için bekledi ama tartışma daha da şiddetlendi. Kapıyı hafifçe araladı ve kardeşini dar, tozlu merdivenlerden yukarı çekti, rüzgâr annesinin hiç tamir etmediği vitray pencereleri tıkırdatıyordu.

Büyük büyükbabaları gölün üzerine Viktorya dönemine ait rüya gibi evini inşa ettiğinde, hizmetlilerin odası tavan arasına yerleştirilmişti ve büyükbabası hizmetlilerin daha verimli çalışabilmesi için bir dumbwaiter kurdurmuştu. İki yıl önce Matty bunu keşfetmiş ve kendini saatlerce içeriye kilitlemişti. Tartışmadan asansörün içine girmezdi.

"Işığı aç," diye inledi.

Amy ışığı yakmak için kullanılan beyaz kablo bir yana, basamakları bile zar zor görebiliyordu. "Sanırım mutfaktalar," diye tısladı sinirlerini gizlemeye çalışarak. "Buradaki arka pencere arka bahçeye bakıyor. Mutfaktan görebilir."

"Amy, lütfen." Merdivenlerin tepesine vardıklarında Matty'nin sesi titriyordu. "Korkuyorum."

"Sus." Babasının Noel süslerini depolamasına yardım ettiği Ocak ayından beri buraya çıkmamıştı. Aile yadigârları tavan arasını doldurmuş, karanlıkta yürümeyi tehlikeli hale getirmişti. "Arkamda kal ve adımlarımı takip etmeye çalış."

Eşya labirentinin içinde gezinirken, çatı katının arka tarafındaki pencereden giren ay ışığına odaklandı. Buraya merkezi klima takılmamıştı ve bayat, sıcak hava nefes almayı zorlaştırıyordu.

"Bunu yapamam," dedi Matty. "Sıkışıp kalacağım."

"O zaman ipi hareket ettirecek kimse yoktu." Amy ay ışığına doğru adım attı ve yıpranmış ipi yakaladı. Metal kolu çekti ama yerinden oynamadı. Alnında boncuk boncuk ter vardı, kalbi kulaklarında çınılıyordu. Amy iki eliyle tekrar denedi ve çekebildiği kadar sert çekti. Kapı biraz kımıldadı ve alt kattaki sesler daha da yükseldi. Yardım alabilmeleri için Matty'yi evden çıkarması gerekiyordu. Amy anladı ki

Matty komşulara koşarken, çatı katının kapısını, davetsiz misafirin yukarıya kadar gelmesini engelleyecek kadar eski eşyayla kapatabilirdi.

Panik neredeyse onu boğuyordu, tekrar tekrar çekti, gözlerinden yaşlar süzüldü. Sırtı ağrıyor, omuzları güçsüzleşiyor ve uyuşuyordu. Tekrar denedi ve kapı sonunda pes etti. Amy servis asansörünün kapısını kaydırarak açtı. Çok büyük değildi ama Matty de değildi.

"Amy-" diye başladı.

"Beni dinle." Onun önünde çömeldi ve omuzlarını kavradı. "Asansör bodruma kadar gidiyor, unuttun mu?" Viktorya dönemine ait bodrum daha çok bir sığınak mahzenine benziyordu ve Matty de o da bundan nefret ediyordu ama evden çıkmanın en güvenli yoluydu.

"Yapamam, Amy." Ay ışığı mavi gözlerindeki korkuyu aydınlatıyordu. Matty için cesur olmalıydı.

"Evet, yapabilirsin. Sana yönler hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun?" "Havuz evin doğu tarafında," diye fısıldadı Matty.

"Doğru," dedi Amy. "Kiler evin köşesinde. Havuzun solunda ama evin kuzey tarafında." Matty yol tarif etmekte zorlanırdı, bu yüzden Amy her zaman onun anladığından emin olurdu.

"Dışarıdan kilitli."

"Hayır, birkaç hafta önce asma kilidin kırıldığını ve annemin onu değiştirmedini hatırlıyor musun?" Annesiyle babası dün bu konuda tartışmışlardı. Amy Matty'nin gözlerinin içine baktı. "Dışarı çıkarken ağır kapıları açtığına, önce etrafına bakıp dışarıda biri olup olmadığına emin ol. Eğer ortalık temizse Kettner'ların evine koş. Yani kuzeye doğru, evin arkasındaki ormandan geçerek yola ulaşınca kadar. Orası Miller Caddesi. Kettner'lar virajdaki büyük evde oturuyor."

"Ya ayılar dışarıdaysa?"

"Kara ayılar buranın kuzeyinde, gerçek ormanda. Sadece oradaki hayvanlar sizden, sizin onlardan korktuğunuzdan daha fazla korkacaktır, söz veriyorum."

Aşağıdan boğuk bir çığlık geldi. Zamanları kalmamıştı.

Amy kardeşini asansörün içine itti. "Sen dibe ulaşana kadar ipi ben kullanacağım. Kaçmadan önce etrafta kimsenin olmadığından emin olmayı unutma."

En yakın komşuları yolun neredeyse bir mil aşağısındaydı ve ormanın içinden geçen kestirme yolu kullansa bile Matty'nin küçük bacaklarının Kettner'lara ulaşması en az yirmi dakika sürerdi.

"Yol boyunca yürüme," dedi ona. "Görünme." Amy annesinin aşağıda hıçkıra hıçkıra ağladığını duyduğunu düşündü. "Amy," dedi küçük çocuk hıçkırıklarını bastırarak. "Peki ya sen?" "Kettner'lara git ve polisi aramalarını söyle. Seninle buluşacağım. İşte." Sağ küçük parmağını kaldırdı. "Serçe parmağı yemini."

Matty yutkundu ve parmağını onunkiyle kilitledi.

Amy onun alnından öptü. "Sen sert bir çocuksun, bunu biliyor musun? Ve çok cesursun. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme." Kontrolünün kaybolduğunu hissedebiliyordu ve eğer çıldırırsa Matty tavan arasından asla çıkamayacaktı. "Seni seviyorum, dostum." Örtüyü aşağı kaydırıp ve ipi yakaladı.

Amy asansörün bodruma ulaşmasının ne kadar sürdüğünü hakkında hiçbir fikri yoktu ama sonunda ulaşmış ve halat gevşemişti. Amy küçük kardeşinin ona söylediklerini hatırlaması için dua etti. Tavan arasında silah olarak kullanabileceği bir şey aradı ama bir şey bulamayacak kadar karanlıktı.

Dehşetini bastıran Amy, tavan arası merdivenlerinden aşağı süzüldü ve kapalı kapıdan içeriyi dinledi. Annesi artık ağlamıyordu. Babası da sessizleşmişti. Kapıyı yavaşça açtı, koridoru kontrol etti ve sonra çatı katının yanındaki ebeveynlerinin odasına girdi. Kalbi boğazında, odanın karşısına koştu ve babasının komodinin çekmecesini açtı. İçini rahatlatma ve mutlak korku karışımı bir his kapladı. Tabancası oradaydı, yani babası kendini savunamıyordu. Bu yüzden mi bu kadar sessizdi?

Boğazında sert bir yumru oluştu. Ailesine yardım etmek zorundaydı.

Tabancanın dolu olup olmadığını ya da emniyetini nasıl açacağını bilmiyordu ama bunun davetsiz misafiri korkutmaya yeteceğini umuyordu.

Silah ellerinde ağırlaşmıştı. Amy her seferinde bir adım atarak polis dizilerinde gördüğü gibi silahı tuttu. Adımlarını dikkatle atıyor, ağır merdiven raylarının bile susturamadığı parke döşemedeki gıcırtilardan kaçınmaya çalışıyordu. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki, davetsiz misafirin bunu duyduğundan emindi. Merdivenlerin son kıvrımını döndüğünde antredeki gece lambasını görünce rahatladı.

On metre önünde, ön kapının sürgüsü hâlâ takılıydı. Ön oda - annesinin deyimiyle misafirler için resmi ön oda- evin geri kalanı gibi karanlıktı. Amy kalın tırabzanın üzerinden eğilerek koridordan aşağıya, aydınlık mutfığa baktı. Koridorda yüzüstü yatan ve etrafını kan bürümüş babasını görünce bir çığlık attı.

Gözyaşları yüzünden akan Amy, babasına doğru koştu.

"Baba," diye fısıldadı. Nabzını kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

Amy nefes alamıyordu, düzgün düşünemiyordu. Babası gitmişti. Annesi neredeydi?

Havuza açılan sürgülü cam kapılar ardına kadar açık duruyordu. Annesi kaçmış mıydı?

Amy donmuş bir halde babasına bakıyordu. Şimdi ailesine ne olacaktı?

Siyahlar giymiş uzun boylu bir figür aniden açık arka kapıda belirdi. Amy'yi gördüğüne şaşırması gibi görünmüyordu ama maskesi gözleri dışında her şeyi kapatıyordu.

Tanıdık geliyorlardı.

Amy silahı doğrulttu ve ateş etti, boş klik sesini duyunca kalbi sıkıştı. Babası silahı dolu tutmayı reddediyordu. Mermiler muhtemelen komodinin içindeydi. Adam kıs kıs güldü ve uzaklaşmak için döndü. O uzaklaşırken Amy adamın sağ bileğindeki saate bir an göz attı ve daha önce hiç bilmediği bir öfke onu sardı. Tabancayı bıraktı, tezgahın üzerindeki en büyük mutfak bıçağını kaptı ve arka kapıdan dışarı koştu.

Havuzdan birkaç metre ötede, siyahlı adam annesinin kanlar içindeki bedeninin üzerine eğilmişti.

Annesinin göğsü kıpırdadı. Hâlâ hayattaydı ama ne kadar süreyle? Davetsiz misafir eğildi ve annesinin dudaklarını öptü.

Amy, gümüş bir parıltının annesinin boğazının üzerinde kaydığını ve tıpkı babasının gibi kesip açtığını gördü. Amy yaralı bir hayvan gibi çığlık attı. Bıçağını kaldırarak adama doğru yürüdü. Adam mükemmel beyaz dişlerini ortaya çıkararak sırttı. Amy önce saldırdı, bıçağı adamın böğrüne sapladı. Adam homurdandı, iri eli bileğini bir mengene gibi kavradı.

"Bu hoş bir sürpriz." Bıçağı Amy'nin elinden çekip aldı. "Odanda kalmalıydın, Amy."

BİR

DÖRT AY ÖNCE

Nikki, araştırmacı muhabir Caitlin Newport'un doğrudan kameraya konuşmasını izledi, sesi dengeli ama duygusaldı. "2001 Ağustos'unun sonlarında, lise birinci sınıfa hazırlanıyor olması gereken Amy Kline, anne ve babasıyla birlikte evlerinde kimliği belirsiz bir saldırgan tarafından vahşice öldürüldü. En küçük çocukları Matt, bir komşunun evine kaçmayı başardı. Kline cinayetleri eyaletteki tüm haber kanallarında yer aldı ve çok sayıda kolluk kuvveti yargı yetkisi için mücadele etti, ancak yirmi iki yıl sonra, zavallı Matt Kline'in tüm ailesini kimin katlettiğini hala bilmiyoruz." Yönetmen, makyaj sanatçısının son rötuşları yapabilmesi için 'kes' dedi.

Adam gözlerinin altındaki koyu halkaları gizleyen kapatıcıyı tazelerken Nikki rahatlamaya çalıştı. Normalde çok fazla makyaj yapmazdı ama görünüşe bakılırsa filmde olmak bir sürü krem ve pudra kullanmasını gerektiriyordu.

Karşısında oturan Caitlin'in gergin enerjisi bulaşıcıydı ama iyi anlamda değil. Nikki bunu yapmayı neden kabul etmişti?

Yapımcı bir kez daha harekete geçme çağrısında bulundu.

Caitlin Nikki'ye cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Ajan Hunt, siz Quantico'da profil çıkarma tekniklerini ilk geliştiren ajanlardan bazılarıyla eğitim almış bir suçlu profilsisiniz."

Akıl hocasının ünlü ismi ve özgeçmişiyle birlikte Nikki'nin doğuda yardım ettiği davaların bir listesini sıraladı ve ardından kendi ailesinin öldürülmesi ve sonunda bölgeye geri dönmesi de dahil olmak üzere Nikki'nin Minnesota geçmişi hakkında hızlı bir şekilde ortaya koydu.

Caitlin kameraya baktı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ajan Hunt Washington County bölgesini çok iyi biliyor ve Kline ailesi cinayetlerinin soğuk hava deposundan çıkarılması için onun eşsiz becerilerinin hayati önem taşıdığına inanıyorum-" Durdu ve Nikki'nin arkasında duran yapımcıya kaşlarını çatı. "Soğuk hava deposu mu? Ciddiye alınmak istiyorsak bu terimi kullanamayız."

Yapımcı, "Bazı sorularınızı yeniden çekeceğiz," dedi. "Devam edin."

Sunucu moduna geri dönen Caitlin belgeselin amacını açıkladı: eyaletteki en iğrenç çözülmemiş cinayetlerden birine yeni bir ilgi ve ipucu çekmek. "Ajan Hunt, sürecinizi açıklayabilir misiniz?"

Nikki, Caitlin'in o sabah kendisine verdiği tavsiyeyi hatırladı ve arkadaşının yüzüne odaklandı. "Profil çıkarma, davranışları inceleyip benden öncekiler tarafından toplanan yığınla bilgiyle karşılaştırmaktan başka bir şey değildir. Bu sihirli bir değnek değil ama sonuçta bize suçu ne tür bir failin işlediğini söyleyen bir sistem. Cinayetleri işleyen kişinin nasıl biri olduğunu bilirsek, suçu takip eden günlerde nasıl davranabileceğine dair iyi bir fikrimiz olur ki bu kesinlikle çok önemlidir."

Caitlin, "Washington County şerif departmanı ile ortaklaşa olarak, dava dosyalarına özel erişim hakkımız var," dedi. "Ajan Hunt bu bilgilerle oturup katilin profilini çıkarma nezaketini gösterdi. Ajan Hunt, size geçmişinizle ilgili birkaç soru soracağım ve sonra davaya dalacağız."

Nikki terlediğinin kamerada belli olmamasını umuyordu. Profil çıkarmanın bir araç olduğunu ve kolluk kuvvetlerinin elindeki pek çok araçtan sadece biri olduğunu yineledi. "Önce olay mahalliyle başlayalım. Haneye tecavüz izi yok, bu da Kline'ların katili tanıdığını ya da katilin eve girebilmek için yetkili biri gibi davrandığını gösteriyor." Notlarına bir göz attı. "Kline'ların evinin fotoğraflarına bakılırsa, burada en azından bir dereceye kadar kasıt olması muhtemel."

"Yani organize bir katil, öyle mi?" Caitlin sordu. "Geride bırakılan olay yeri çok kanlıydı. Bu düzensiz bir saldırganın işareti değil mi?"

Nikki, "Seri suçluları tartışmıyoruz ve örgütlü ve örgütsüz olmanın en faydalı olduğu yer de burası," diye açıkladı. "Kline cinayetlerinin arkasındaki nedeni bilmiyoruz ve

başka suçlar işlediklerini gösteren bir kanıt yok. Genel olarak, organize savunucular planlayıcıdır ve yaptıkları her şey serbest kalmak için gerçekleştirmeleri gereken bir ritüelin parçasıdır. Yıllardır üzerinde çalıştıkları bir fantezinin parçasıdır. Dağınık katiller plan yapmazlar ve genellikle bir tür duygusal tetikleyici tarafından yönlendirilirler."

Caitlin başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı. "Bunu biraz daha açabilir misiniz Ajan Hunt?" Nikki'ye yapımcılarının örgütlü ve örgütsüz kavramlarına odaklanmak istediklerini, çünkü popüler kültürün bu kavramları her gerçek suç hayranının anlayabileceği moda sözcüklere dönüştürdüğünü söylemişti.

"Doğaları gereği, organize katiller daha yaşlı, en azından yirmili yaşların ortasındadır. Radarın altında çalışabilecek sabır ve yeteneğe sahipler ve böylesine kanlı bir saldırıda adli delil bırakılmaması deneyim ya da en azından planlama olduğunu gösteriyor. Arkalarını temizlerler çünkü bunu bir süredir düşünüyorlardır. Dağınık katiller anlık katillerdir. Birini öldürme niyetiyle bir yere gidebilirler ama bunu planlamamışlardır. Bu yüzden en korkunç suç mahalleri genellikle dağınık, düşüncesiz katiller tarafından işlenir. Nadiren temizlik yaparlar çünkü başlangıçta bir planları yoktur ve bunu yapacak malzemeye de sahip değildirler. Çoğu zaman otuz yaşın altındadırlar ve sıradan bir işte çalışırlar.

_"

"Bunu nereden biliyorsun?" Caitlin sordu. Nikki'ye soruların bir listesini vermişti, bu yüzden hazır bir cevabı vardı.

"Otuz yaşın altındakilerin dengesiz olma olasılığı daha yüksektir, hala hayattaki yerlerini bulmaya çalışmaktadırlar. Dağınık katiller olay yerinde, bazen DNA'ları da dahil olmak üzere pek çok ipucu bırakır."

"Ama Kline'ın olay yeri çok kanlıydı," dedi Caitlin. "Yine de katilin DNA'sına sahip değiller."

Nikki fotoğrafları görmüştü: Bay Kline merdivenlerin yanında kesilmiş, kan kaybından ölmeye terk edilmişti. Karısı dışarıda, havuzun yanında, boğazı o kadar derin kesilmişti ki omuriliği görünüyordu. Ve Amy Kline, çıplak bedeni Bone Gölü'nde yüzüstü yüzüyordu. "Kesinlikle, bu da bana eğer onu etiketlemek zorunda kalırsak, karma bir suçlu aradığımızı söylüyor, yani her ikisinin de özelliklerini gösteriyor. Olay yerinde bırakılan şiddete bakılırsa, bunlar duygu yüklü cinayetler gibi görünüyor ki bu da düzensiz suçlularla uyumlu. Ama bu katil işe yarar bir adli kanıt bırakmamış. Bu da kendini korumak için hazırlıklı geldiği anlamına geliyor,

Yani en azından bir dereceye kadar kasıt var. Matt Kline sayesinde Amy'nin katilin işini yarıda kestiğini biliyoruz. Belki de onu beklemiyordu ya da Amy mücadele etti ve öldürmesi beklediğinden daha uzun sürdü, bu da temizlik için zaman bırakmadı."

Nikki, Amy'nin cesedinin kameranın görüş alanı dışında kalan fotoğrafına baktı. "O zamanki teori, Amy'nin eski erkek arkadaşı Ben'in suçlu olduğuydu. Adli tabibe göre, Amy'nin ailesinin aksine, Amy ölmeden önce tecavüze uğramıştı. Ben'in Amy'yi görmeye geldiğine ve ailesiyle tartıştıktan sonra onları katlettiğine inanıyorlardı. Amy odasında olmalıydı. Neler olduğunu anlayınca Matt'in kaçmasına yardım etmiş ve Ben'le yüzleşmiş. Ben, Amy'den birkaç yaş büyüktü ve ailesi onu onaylamıyordu." Nikki ertesi sabah Kline'ların garaj yolunun hemen dışında çekilen lastik izlerinin fotoğrafını kaldırdı. "Hem Amy hem de ailesi dört kapılı sedan kullanıyordu ama bu yeni izleri daha büyük bir araç, ya bir kamyon ya da SUV bırakmıştı. Ve Ben'in kullandığı da tam olarak buydu."

"Ama mazereti var mıydı?" Caitlin sordu.

"Evet. Tanık ifadelerini, arkadaşların ifadelerini, otopsiyi ve tüm polis dosyalarını inceledim. Bir profil uzmanı olarak dikkatimi çeken bir şey var ve bence bu, ilk soruşturmacıların gözden kaçırmış olabileceği çok önemli bir şey."

Caitlin deri koltuğun kenarındaydı.

"Sandy Kline'ın boğazı sadece kesilmekle kalmamış, omurgasına kadar kesilmiş ve hiçbir tereddüt izine rastlanmamış. Böyle bir eylem neredeyse her zaman öfkeyle yapılır."

"Polisin bunca yıldır yanıldığını ve cinayetlerin Amy Kline ile hiçbir ilgisi olmadığını mı söylüyorsunuz?" Caitlin'in gözleri kocaman açılmıştı.

"Amy'nin, adamın peşinde olduğu kişi gibi görünmesi için cinsel saldırıya uğramış olabileceğini söylüyorum. Eğer Sandy Kline gerçek hedef olsaydı, böyle bir şaşırtmaca onun asla bulunamamasını sağlardı."

Yapımcı kesildiğini ve beş dakika ara verildiğini duyurdu.

Caitlin Nikki'nin kolunu tutarak stüdyo boşalana kadar beklemesini işaret etti.

"O kadar kötü müydü?" Nikki sordu.

"Hiç de değil," dedi Caitlin. "Polisin en başından beri yanlış yöne baktığına gerçekten inanıyor musun?"

"İncelediğim bilgilere bakılırsa bu kesinlikle mümkün, ancak unutmayın, görüşmeler yapmadım veya çok fazla derinlemesine incelemedim."

"Liam da aylar önce ona belgesel fikrinden bahsettiğimde aynı şeyi söylemişti." Caitlin bir yıldan uzun bir süredir Nikki'nin ortağıyla görüşüyordu. Nikki ekibiyle birlikte iki genç kızın cinayetini çözmeye yardım etmek için Stillwater'a döndüğünde tanışmışlardı. "Bayan Kline'a uygulanan şiddet onu gerçekten rahatsız ediyordu. Ve Kline'ların mükemmel bir Amerikan ailesi olmadığını gösteren bazı bilgileri ortaya çıkardım."

Nikki arkadaşına gülümsedi. "Bu davanın temeline inebilecek biri varsa o da sensin. Ofis onayladığı sürece elimden gelen her türlü yardımı yaparım." Bunun bir sorun olacağını sanmıyordu. Profil çıkarma o kadar sıcak bir konuydu ki patronu Nikki'nin belgeselde yer alması fikrine balıklama atlamıştı. Halk bunun sihirli bir araç olmadığını ne kadar iyi anlarsa o kadar iyiydi. Televizyon programları profil çıkarmayı neredeyse tanrısal bir şey haline getirmişti, şehre at sürüp zor durumdaki genç kızı kurtarabiliyordu.

Gerçekte, profil uzmanları genellikle diğer tüm ipuçları tükendikten sonra göreve getirilirdi ve işin hiçbir yanı göz alıcı değildi. Özel jetle ya da birinci sınıfta uçmak anlamına bile gelmiyordu. Yerel polis onlara dava materyallerini sağlar, profil uzmanı da bu materyalleri saatlerce, bazen günlerce inceleyerek kalıpları arardı. En iyiler kalıpları tespit etmeyi ve noktaları birleştirmeyi öğrenmişlerdi, akıl okuyucu oldukları için değil, kariyerlerini bu işe adadıkları için

-ve aslında tüm hayatlarını- davranışları anlamaya ve tahmin etmeye adanmışlardır. Genellikle suçun işlenmesinden haftalar, hatta aylar sonra davet edildikleri için profil çıkarmak sıkıcı olabiliyordu. Yıllarca kanıtlanmış başarıya rağmen yöntemlerinizi sürekli savunmak bir sabır egzersiziydi.

"Profil hakkında," dedi Caitlin. "Bunu kamerada tartışacağız ama sizce Kline'ların katili cinayetlerden sonra nasıl davranmış olabilir?"

"Sonraki haftalarda tedirgin görünebilirdi ama aradan ne kadar çok zaman geçerse kendine güveni o kadar artacaktı. Eğer ben

Sandy ile ilgili teorimde haklı olarak, Amy'nin erkek arkadaşını tutukladıkları haber görüntülerini izlediğinde polisin yanlış yöne baktığını anlayabilirdi. Bir üstünlük duygusu geliştirdi. Seçimlerinde giderek daha rahat olacak, hatta muhtemelen soruşturmaya burnunu sokacaktı. Bariz bir şekilde değil, ama ortalama bir insandan daha fazla, uzun süreli bir ilgi."

"Olaydan önceki günlerde nasıl davranıyor olabilir?" Caitlin sordu.

Nikki, "Motivasyonu bilmeden buna cevap vermek çok daha zor," dedi. "Bu davranışın insanların hafızasında yer etmesi için bunu neden yaptığını dair çok daha fazla şey bilmemiz gerekir ve özellikle bu kadar eski bir davada bunlar her zaman sallantıdadır." Olay yeri fotoğraflarını düşündü. "Yine de yaşlıydı. Olay yerini temizlememiş olabilir ama ortalığı da dağıtmamıştı. Akıllı başındaydı ve ilk kez suç işleyenlerde yaşıp davranışsal tepki üzerinde büyük bir etkisi olduğunu defalarca gördük."

"Yani, hala ailesiyle birlikte yaşayan yirmi yaşında üniversite terk biri değil mi?"

"Hayır, sanmıyorum. Kendi evi olmalı çünkü Kline'lar o kadar çok kan kaybetti ki, Bay Kline'ın koridora sıçrattığı kan da dahil, her tarafı kan içinde kalmış olmalı. Sanırım ailesi ona bolca mahremiyet sağladıysa, ancak geç saat ve araç göz önüne alındığında - Ben'in ebeveynlerinden hiçbirinin kamyoneti yoktu ve Ben eski, mavi bir Chevy S-10 pikap kullanıyordu. Araçlarının hiçbirinin lastikleri bu izlerle uyumuyor. Bana göre Kline'ları öldüren kişi fiziksel olarak formdaydı, büyük bir araca sahip olabilecek imkanlara sahipti ve yaşam koşulları dikkat çekmiyordu."

"Sandy'nin onu tanıdığından ne kadar eminsiniz?"

"Neredeyse eminim." Nikki, Caitlin'in gözlerindeki parıltıyı yakaladı. "Neden saldırmaya hazırlanan bir kedi gibi görünüyorsun?"

"Yapımcım bu sabah davanın seyrini değiştirebilecek bir bilgi aldı ve iddiaya göre bu bilgi Sandy ile ilgili."

iki

MEVCUT GÜN

Nikki kaşlarını çattı ve yanardöner böceği domates bitkilerinden uzaklaştırdı. "Defol git." Lacey'yle birlikte bütün yazı bahçede çalışarak geçirmişlerdi; Nikki'nin genç kızlığından beri ektiği ilk bahçeydi bu. İlk yılı için iyi geçmiş, kabak, sarı kabak ve yeşil fasulye vermişti. Bunlar o yıl için çoktan hasat edilmişti ama Ağustos sonu domates demekti. Bütün yaz bu domatesler için beklemişti ve istilacı Japon böceği bitkilerini yok ederse kahrolacaktı. Nikki yiyecekler üzerinde sert kimyasallar kullanmak istemiyordu ve böcekleri bulaşık deterjanı ve suda boğmayı da kendine yediremiyordu. Rory sonunda yumurtaları öldüren potasyum bikarbonat kullanmış ve haşereler yavaş yavaş azalmıştı ya da Nikki öyle sanıyordu. Bitkilerini incelerken, kemiren on iki parlak yeşil böcek saydı.

Doğudan gelen hafif bir esinti, bahçenin sonundaki yabani bergamot çiçeklerinin zengin aromasını getirdi. Nikki yapraklarının çay için kullanılabileceğini okumuştı ama hiç denememişti. Ailesi neredeyse buzlu çayla yaşamıştı ve cinayetlerinin üzerinden yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen çay Nikki'nin hâlâ midesini bulandırıyordu.

Yanında getirdiği hortumu aldı ve bitkilerin üzerine püskürttü. Böceklerin çoğu kaçtı ama geri döneceklerdi. Savaş hiç bitmedi. Nikki en güzel, en şişman domateslerden dördünü sarkık asmalarından koparıp dikkatlice dışarıda getirdiği kaba koydu. Yüzük parmağındaki tek elmas öğle güneşinde parlıyordu. Rory bir karattan daha büyük bir şey istemişti ama Nikki ayak diremişti. Bir gün

Haziran'da küçük bir düğün, ardından da Rory'nin ailesinin evinde bir resepsiyon yapılacaktı. Lacey çiçekçi kız olmuş, önünden geçtiği herkese papatya atmıştı.

Nikki hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyordu. Boşandıktan sonra yeniden aşkı bulmayı beklemiyordu ve kesinlikle evlenmeyi planlamamıştı ama Rory tüm bunları değiştirmişti. Onu ve altı yaşındaki Lacey'yi çok seviyordu ve onların ailenin resmi bir parçası olmasını istiyordu. Lacey'nin rahmetli babasının yerini almak istemiyordu ama evlendikten kısa bir süre sonra Rory'nin Lacey'yi yasal olarak evlat edinmesi için gerekli evrakları hazırlamışlardı. Bu basit bir süreç olmalıydı ama Tyler'ın ailesi araya girmek zorunda kaldı. Nikki'nin kızına bunu asla yapmayacağını bilmelerine rağmen, evlat edinmenin Lacey'ye erişimlerini kaybetmeleri anlamına geleceğinden korkuyorlardı. Lacey'nin babasını hatırlamasını istiyordu. Boşanmaları dostane olmuştu ve o iyi, cesur bir adamdı. Sadece birbirlerine aşık olmamışlardı. Ailesini asla böyle incitemezdi. Lacey'nin hayatında ne kadar önemli olduklarını göstermek için yazın son iki haftasını onlarla birlikte Kanada sınırına yakın Boundary Waters'daki kulübelerinde geçirmesine izin vermişti. O ve Rory bu jestin büyükanne ve büyükbabasının endişelerini bir nebze olsun hafifleteceğini ve evlat edinme işleminin ilerlemesini sağlayacağını umuyorlardı.

Nikki domates kasesini aldı ve eve geri dönerek hoş yaz esintisinin tadını çıkardı. Umarım Minnesota'nın sıcak ayları geride kalmıştı ve soğuk ve kar gelmeden önce birkaç haftadan fazla zamanları olacaktı.

Kedi Kevin onu yüksek sesle bağırarak karşıladı. Lacey onları Noel zamanı sarı tekiri sahiplenmeye ikna etmiş, onlar da yoğun programlarının şu anda bir köpeği kaldıramayacağını söylemişlerdi. Lacey kediyle hemen bağ kurmuş ve ona *Up* filmindeki favori karakterinin adını vererek Kevin adını vermişti.

"Hayır, kâsenin dibinin küçük bir kısmını görebiliyorum." Nikki gözlerini devirdi. Kaseyi salladı, yiyeceği çıkardı ve tekrar yerine oturttu. Kevin ona tiksintiyle baktı. Bunun asla kazanamayacağı bir başka savaş olduğunu bilen Nikki yemeği buldu ve kâseye biraz daha döktü. Kevin otuz saniye boyunca açlıktan ölüyormuş gibi yedi ve sonra açık mutfak penceresine zıplayıp poposunu yalamaya başladı. "Tipik erkek."

Saate baktı. Rory normalde Pazar günleri çalışmazdı ama bir tedarik sorunuyla ilgilenmek için daha erken çıkmıştı. Rory'nin başarılı bir inşaat şirketi vardı ve önümüzdeki hafta büyük bir projeye başlamaları gerekiyordu. Nikki'nin ekibinin son davasının evrak işlerini bitirmesi gerekiyordu -Orta Batı'da izini sürdükleri ve Wisconsin'de yakaladıkları bir tecavüzcü- ama Lacey olmadan evin bu kadar sessiz olmasından nefret ediyordu.

Mutfakta telefonunu aradı ve masanın üzerinde buldu. Şerif Miller dışarıda olduğu kısa süre içinde üç kez aramıştı. Nikki Washington County'ye döndüğünden beri Miller'la birlikte birçok önemli davada çalışmıştı ama son bir yıldır ortalık sessizdi. Miller'la bir ayı aşkın süredir konuşmamıştı ve içgüdülerini ona bunun sosyal bir görüşme olmadığını söylüyordu.

Nikki telefonun kilidini açtı ve Miller'ın kendisine mesaj bırakmadığını görünce daha da gerildi. Hiçbir zaman hassas bilgileri mesaj olarak bırakmazdı, özellikle de kurbanın kimliğinin belirlenmediği ya da ailesinin henüz bulunmadığı bir davanın başında.

Kesinlikle sosyal bir arama değil. "Geri ara "ya bastı.

"Miller." Telefonu hemen açtı. Nikki'nin aramanın kötü bir şeyle ilgili olmadığına dair tüm umutları yok oldu. Ses tonunu tanıyacak kadar Miller'la birlikte çalışmıştı. Birisi ya ölmüş ya da kaybolmuştu.

"Ben Nikki. Neler oluyor?"

"Çifte cinayet, iki genç kız. Hafta sonu için bir Airbnb kiralamışlar. Temizlikçiler bu sabah gelmiş ve onları bulmuşlar. Üçüncüsü kayıp. Olay yerine gelmenizin bir yolu var mı? Yeni patronun yarın işe başlayacağını biliyorum ama ekibinize ihtiyacım olacakmış gibi bir his var içimde."

Nikki'nin amiri Özel Ajan Hernandez'e başkentteki FBI merkezinde önemli bir pozisyon teklif edilmişti. Karar zordu ama Büro'da terfiyi reddetmek ajanları genellikle birkaç yıl geriye götürürdü. Hernandez'in yerine gelecek kişi yarın sabah erkenden işe başlayacaktı. Ondan izin almadan bir davaya karışmak onu daha en başından kızdıracaktı ve bu pek akıllıca görünmüyordu ama Nikki Miller'ın ricasını görmezden gelemezdi.

"Miller sözlerini şöyle sürdürdü: "Gittikçe hızlanan bir fırtınanın içine girdiğimi hissediyorum.

"Neden? Neyi kaçırıyorum?"

Miller ona adresi söyledi.

Nikki'nin midesi dibe vurdu. "Kırk beş dakika içinde orada olacağım."

ÜÇ

Nikki duş a girdi, düşünceleri hızla akıyordu. Normalde, herhangi bir kolluk kuvvetinden bir talep geldiğinde, birimin ikinci amiri ve çırağı olan Liam'ı arardı. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde Liam da o da kişisel ilişkilerinin davalara sızmasına izin vermiş ve bu da FBI üst düzey yetkililerinin tepkisini çekmişti, bu yüzden dava hakkında daha fazla bilgi sahibi olana kadar Liam'ı devreye sokma konusunda daha az istekliydi. Ayrıca, Hernandez'in yerine gelecek kişinin ilk günden itibaren kendisine olduğu kadar ona da kızgın olmasını istemiyordu.

Yüksek profilli birkaç dava sayesinde Nikki'nin ünü, Stillwater'a dönüp Washington County şerif departmanındaki ilk davasında çalışmaya başladığında daha da artmıştı. Quantico ve D.C.'deki kodamanlar başlangıçta ekibinin başarısından heyecan duymuşlardı ama bu insanlardan çok siyasetle ilgiliydi. Nikki, Quantico'da acemi olarak geçirdiği ilk ay boyunca, iyi eğitimli ve deneyimli ajanların ülkenin ortası hakkında ne kadar az şey bildiklerini görünce şok olmuştu. Çoğu Orta Batı'nın Chicago ve tarım arazilerinden ibaret olduğunu düşünüyor gibiydi ki bu gerçeğin sadece bir kısmıydı. Ortabatı'nın büyük bölümü kırsaldı, ülkenin tarımsal can damarıydı, bu yüzden Nikki New York ve Boston gibi yerlerden gelenlerin neden Ortabatı'nın önemi yokmuş gibi davrandıklarını hiç anlamamıştı. Bazı meslektaşlarının gözünde, ülkenin ortasından gelen birinin önemli olduğu tek zaman, ölüp ulusal haberlere çıkmasıydı. Bürodaki her ajan bu tür vakalara atlamak istiyordu çünkü Ortabatı güvenliydi ve böyle şeyler "orada asla olmazdı".

Nikki bunun doğru olmadığını ilk elden biliyordu. Minnesota Üniversitesi'nde geçirdiği zamanın aksine, Nikki Quantico'da anonim kalamıyordu. Herkes onun kim olduğunu ve ailesine ne olduğunu biliyordu ve bazıları her an çözülmesini bekliyor gibiydi. O zamanki oda arkadaşı bu durumu *Kuzuların Sessizliği* filminin başında Clarice Starling'e yapılan muameleye benzetmişti. Bu durum Nikki'yi başarılı olma konusunda daha da kararlı hale getirmişti.

Minnesota'daki birimi kurma teklifini kabul ettiğinde, Büro'nun Orta Batı'daki itibarının artmasının ne kadar önemli olduğu konusunda bilgilendirilmişti, çünkü Washington'dan geri adım atıyorlardı. Nikki tüm bunları görmezden gelip işini yapmış ve teşkilat da bundan, özellikle de genel suç rakamları üzerindeki etkisinden memnun kalmıştı. Bu durum Nikki'ye kendi biriminde diğerlerine kıyasla daha fazla özgürlük sağlamıştı ama aynı zamanda daha yüksek bir profil anlamına da geliyordu. Yıllardır peşinde olduğu bir seri katil Lacey'i kaçırdığında kendi soruşturma hatalarını yapmıştı ama olağanüstü koşullar nedeniyle departmanla arasını düzeltmeyi başarmıştı. Hepsi duygusal bir sınavdan geçmiş ve daha güçlü çıkmışlardı.

Öte yandan Liam o kadar şanslı değildi. Geçen yaz, bir havai fişek kutlaması sırasında iki küçük kız kaçırıldığında, kız arkadaşının oğlunun kaçırılmalarla ilgili bilgi sahibi olabileceğini atlama hatasını yapmıştı. Liam, Nikki ve Miller'in itirazlarına rağmen iki hafta boyunca maaşsız olarak açığa alınmıştı. Geçtiğimiz yılı her şeyi kitabına uygun yaparak geçirmişti ve tüm bu deneyim ekibi daha da yakınlaştırmıştı.

Nikki dalgalı saçlarını havluyula kurulayıp rahat kıyafetlerini ve tenis ayakkabılarını giydikten sonra defteriyle kaleminin ve FBI rozetinin çantasında olduğundan emin oldu. Rory'nin cep telefonuna bir mesaj bırakarak bir davası olduğunu ve bu gece dönmeyebileceğini bildirdi.

Nikki garaj yolundan çıkmadan önce silahının koltuğun altındaki kılıfta kilitli olup olmadığını iki kez kontrol etti. Silahını her zaman yanında taşımazdı, özellikle de suç mahallinde.

İlçe yolundan ilerleyerek 15. Otoyolu kuzeye, Washington County'nin kuzeyinde küçük bir köy olan Scandia'ya doğru sürdü. Scandia'ya İsveçliler yerleşmişti ve birçok aile nesiller boyu bölgede kalmıştı. 15. Otoyol Büyük Deniz Gölü'nün batı yakası boyunca uzanıyordu. Büyük, popüler gölde her türden tekne yüzüyordu.

rekreasyon alanı ve plaj, yazın son haftasının tadını çıkarmaya çalışan gençlerle dolup taşıyordu; Nikki'nin yaklaşık iki yıl önce göle en son gittiği zamanla tam bir tezat oluşturunuyordu. Noel'den günler önce gölde kayıp bir genç kadın bulunmuş ve Nikki neredeyse seri katilin kurbanı oluyordu. Gölün son kısmını geçerken anıları zihninden silkeledi ve Miller'ın çağrısına odaklandı.

Zamanlamaya hâlâ inanamıyordu ve içindeki tecrübeli, alaycı polis bunun bir tesadüf olacağına inanmıyordu. Hele de Netflix'te yeni gösterime giren belgeselden sonra. 23816 Lofton Avenue North, ilk inşaatçının karısına ithafen Lilydale olarak adlandırılmıştı ve 2001 yılında tanınmış bir ailenin üç üyesi katledildiğinde bölgede yaşayan herkes için kötü bir şöhrete sahipti. Nikki üniversitedeydi ve memleketine dönmek istemiyordu. Cinayetleri üniversitedeyken duymuştu ama ailesini kaybetmenin acısı çok tazeydi. Nikki, Caitlin ondan polis raporlarını, tanık röportajlarını ve ifadelerini, olay yeri fotoğraflarını ve adli tıp raporunu kullanarak ilk profili çıkarmasını isteyene kadar davayla ilgili gerçek ayrıntıları öğrenmekten kaçınmayı başarmıştı. Quantico'da üzerinde çalıştığı pek çok dava gibi, bu dava da uzun süredir soğuktu ve çok az ipucu vardı. Dava dosyalarına bir danışman kadar erişimi yoktu ama Caitlin'in onunla paylaşabildikleriyle elinden gelenin en iyisini yapmıştı.

Liam'ın ünlü bir gazeteci olan kız arkadaşı, geçen yılın büyük bir bölümünü Netflix için cinayetlerle ilgili bir belgesel üzerinde çalışarak geçirmişti. Yerel gazeteler meçhul katilden Kemik Gölü Kasabı olarak bahsediyordu. Gölün adı cinayetlerden sonra değil, başlangıçta "Bonny Gölü" diyen İsveçliler tarafından verilmişti. Bu isim bir noktada Bone olarak kısaltılmıştı.

Dizinin galası dün gece, cinayetlerin yıldönümünde yapılmıştı ve Miller'ın telefonda Nikki'ye söylediği yer de aynı evdi. Belgeselin reklamı sadece Netflix tarafından değil, yerel haberler tarafından da haftalarca yapılmıştı. Caitlin'in nihai amacı davanın dikkat çekmesi ve yeni bir soruşturma açılmasıydı ama Nikki onu somut kanıtlar bulunmadığı sürece bunun zor bir ihtimal olduğu konusunda uyarmıştı. Dava kesinlikle yeniden gündemde olacaktı ama Caitlin'in istediği türden bir ilgiyle değil. Acaba katil

belgesele yine ev sakinlerine saldıracak mı tepki gösterdi, yoksa bir tür taklitçiyle mi karşı karşıyaydılar?

2001'den bu yana birkaç yeni ev inşa edilmişti, ancak gölün kuzey tarafı çok daha yavaş bir hızla gelişmişti ve cinayetlerden bu yana sadece iki yeni ev yapılmıştı. Nikki, Lofton Bulvarı'ndan aşağı inerken Fox 9 ve KARE 11 haber minibüslerinin banketi kucakladığını ve birkaç muhabir ve kameramanın çekimlerini sıraya koymaya çalıştığını fark etti. Fox 9'dan bir kadın Nikki'nin yanından geçerken onu gözleriyle tanıdı. Muhabir kameramanına bağırdı. Nikki ikisini de görmezden geldi ve gölün kuzey tarafını çevreleyen Lofton ve 238. Cadde'nin kesiştiği yerdeki kapılı araba yoluna ulaşana kadar yolu takip etti.

Nikki'nin adını hatırlayamadığı genç bir Washington County şerif yardımcısı elinde bir pano ile kapının önünde duruyordu. Pencereye doğru koştu.

"Ajan Hunt, değil mi?"

Nikki rozetini kaldırdı ve şerif yardımcısı Nikki'nin geçmesi için kapıyı açtı. Dev söğüt ağaçları araba yolunu kaplamış, evin büyük bir kısmını kapatmıştı. Üç katlı Viktorya dönemi evi görüldüğünde cipin tekerleklerinin altındaki çakıllar çıtırdadı. Durumun ciddiyetine rağmen Nikki evin içini görmekten duyduğu heyecanı bastırmak zorunda kaldı. Bir ömür önce annesiyle birlikte bölgedeki tarihi evlerin geçit töreni sırasında buraya gelmişti ama evin büyüklüğü dışında pek bir şey hatırlamıyordu. Rahmetli annesi eski evleri çok severdi ve bunu Nikki'ye de aktarmıştı. Nikki ve Rory tanıştıktan sonraki ilk yaz, St. Paul'deki F. Scott Fitzgerald'ın evinde bir kaçırma vakası üzerinde çalışıyordu. Orası ne kadar görkemli olsa da, Queen Anne Kulesi tarzı ev onu gölgede bırakmıştı.

Nikki motoru kapattı ve çantasından koruyucu giysileriyle birlikte defterini ve kalemmini aldı. Dışarı çıkarken arazinin planını gözden geçirdi. Akçaağaç ve huş ağaçları, gölden yüz metreden daha az bir mesafede bulunan evi çevreliyordu. Büyük bir yüzer iskelenin yanında bir duba tekne demirlenmişti. Gölde insanlar, sanki üçlü bir cinayet sahnesi değil de bir tür prodüksiyonmuş gibi, teknelerinden olan biteni izliyorlardı.

Eve bakarak taş merdivenlerden yukarı doğru ilerledi. Parlak mor hercai menekşeler, etrafı saran ön verandayı süslüyordu.

iki Adirondack sandalye ve küçük bir hasır sehpa.

Başka bir şerif yardımcısı çift kapılı giriş yolunu koruyordu. Nikki rozetini şerif yardımcısına gösterdikten sonra patiklerini giydi. Pek çok eski evde olduğu gibi, ön kapı bir antreye açılıyordu, dış ve iç kapılar arasındaki geçitte bir dolap ve ayakkabılar için bir alan vardı. Nikki herhangi bir zorla girme ya da kan izi görmedi, ama koridora adımını atar atmaz keskin bakır kokusu onu ele geçirdi.

Bu evde ne kadar kan dökülmüştü?

Ön oda, küçük bir piyano da dahil olmak üzere modern mobilyalarla döşenmiş olmasına rağmen bir salon gibi düzenlenmişti. Odanın arka tarafında açık duran iki ahşap kapı, modern oturma odasını ve odak noktası olan büyük bir düz ekran televizyonu ortaya çıkarıyordu. Devrilmiş sandalyenin arkasında sadece çıplak bacakları ve ayakları görünen bir kurban televizyona dik bir şekilde uzanıyordu. Porselen bir vazonun kalıntıları odanın etrafına saçılmıştı.

Yıllardır korkunç suç mahalleri görmesine rağmen Nikki kadının yüzünü görünce nefesi kesildi. Birisi onu o kadar kötü dövmüştü ki, kimliğini belirlemek için diş kayıtlarına ya da parmak izlerine ihtiyaç duyacaklardı.

"Bir kez olsun seni burada yendim." FBI kriminal laboratuvarının başındaki Courtney odanın köşesinde durmuş fotoğraf çekiyordu. Yüzünü buruşturdu. "Doğru fiil seçimi değil."

Courtney, Nikki birkaç yıl önce Quantico'dan geldiğinde St. Paul'deki yeni birimi için talep ettiği ilk kişilerden biriydi. Courtney, Nikki'nin görev süresi boyunca Virginia'da yükselen bir yıldız olmuştu ve Nikki, Courtney'nin ailesine daha yakın olmak için Orta Batı'ya geri dönme fırsatı aradığını öğrendiğinde, Nikki bilgiyi Hernandez'e vermişti ve Courtney'nin Minnesota Bürosu'nun Baş Kriminal Analisti olarak terfi etmesi için ipleri o çekmişti. Nikki'nin ekibi Courtney'nin zekâsı sayesinde birden fazla zorlu davayı çözmüştü. Courtney ile çabuk kaynaşmışlar ve Courtney, Nikki'nin en yakın arkadaşı olmuştu.

Nikki kızın yanına çömeldiğinde ıslanmış kan ve vücut sıvılarının kokusunu duymazdan gelmeye çalıştı. Kan, kızın mavi atletini lekelemişti. Mide bulantısını bastırmak için yutkundu. "Daha iyi bilmesem, bunu bir AR-15'in yaptığını düşünürdüm."

"Keşke," dedi Courtney. "Bundan daha merhametli olurdu. Sadece çabucak ölmelerini umardım."

"Kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Henüz değil." Miller yemek odasının açık kapısında belirdi. "Diğeri burada."

Yemek ve mutfak alanı ilk cinayetlerden bu yana modernize edilmişti. Nikki 2001'deki fotoğraflarda daha az açık bir kat planı görmüştü. Genç, koyu tenli bir kadın yemek odasının köşesine yığılmıştı, yüzü diğer kurbanlarındaki gibi dövülmüştü. Kafatası ortadan ikiye bölünmüş, arkasındaki duvara kan bulaşmış ve sıçramıştı. Kızın ellerindeki savunma yaraları bir tür mücadele verdiğini gösteriyordu. Umarım saldırganın DNA'sının bir kısmını almayı başarmıştır.

"Bir balta mı?" Nikki genç kadının kafasından geriye kalanları inceleyerek sordu.

Miller, "Belki, ya da bir çekiç veya levye," dedi. Duvarlardaki kan lekelerini işaret etti. "Ama belli ki düştüğü yer burası."

Nikki kızın duvardan aşağı kayarken kafasında bıraktığı geniş kan izini inceledi. Hiçbir şeye dokunmamaya dikkat ederek kafatasına baktı. "Kafasının arkası muhtemelen ezilmiş ama duvarda kan dışında bir hasar olmadığı için burada değil." Parke zemine baktı. Kan damlacıkları mutfığa doğru ilerliyordu. Birisi muhtemelen silah aramak için çekmeceleri çekip açmıştı. Nikki etrafı taradı ama bıçak bloğuna dair bir iz göremedi. "Kim bulmuş bunları?"

"Temizlik hizmeti," dedi Miller. "Burası bir Airbnb ve çıkış saati sabah 10'du. Ekip yaklaşık yirmi dakika sonra geldi ve çağırdı."

Nikki Airbnb'yi pek kullanmamıştı ama ev ucuz olamazdı. "Kira sözleşmesini kim imzaladı?"

Miller notlarını kontrol etti. "Alexia Perry. Tesiste kalırken birkaç arkadaşının kendisine katılabileceğini söyledi, ancak mülk yönetim şirketine beş kişiden fazla olmayacağını garanti etti. Mülk yöneticisine verdiği e-posta adresini çapraz sorguladım ve Alexia'yı sosyal medyada buldum. Sanırım kayıp olan kişi o."

Nikki arka kapının yanındaki bağı iki çöp torbasına baktı. Kırmızı Solo bardaklar ve kâğıt tabaklar ince plastiğin arasından görünüyordu. Tezgâhın üzerinde iki farklı çeşit votka, yarısı boş bir basit şurup ve birkaç boş bira kutusu duruyordu. "Görünüşe göre Alexia parti vermiş."

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi Miller. "Bu da şüpheli listemizin çok geniş olabileceği anlamına geliyor."

Nikki'yi L şeklindeki etkileyici merdivenden yukarı çıkardı. Sahanlıkta durup evin ön tarafına bakan cumbalı pencereden dışarı baktı. Bone Gölü güneşin altında parıltıyordu, güzel, eski evin içindeki manzaranın aksine huzurlu ve pastoralı.

İkinci kata tırmanmaya devam ettiler, cumbalı penceresi olan daha büyük bir sahanlığa çıktılar, bu sahanlıkta gömme bir pencere koltuğu vardı.

Miller sol taraflarındaki kilitli kapıyı işaret etti. "En küçük yatak odası, ofis ve depo olarak kullanıyorlar. Anahtarı olan tek kişi mülk yöneticisi. Kızlardan biri yandaki büyük odada kalmış gibi görünüyor."

Tesisin ön tarafında yer alan geniş oda inanılmaz bir göl manzarası sunuyordu. Dört direkli çift kişilik yatak alelacele yapılmış gibi görünüyordu. El çantası büyüklüğünde bir valiz yerde açık bir şekilde duruyordu ve etrafına kıyafetler saçılmıştı. "Eşya arayan birinden çok dağınık bir kıza benziyor. Çantasını buldunuz mu? Cep telefonunu?"

"Seni bekledim," dedi. "Ayrıca, temizlik servisi mülk yönetim şirketini aradı. Ölüm müfettişi bir göz attı ve adli tabibi olay yerine çağırmaya karar verdi. Şu anda yolda. Bu yüzden cesetlere dokunmadık. Ceplerinde telefon ya da kimlik bulacağımızı umuyorum."

Nikki lateks eldivenlerini taktı ve yatağın karşısındaki gardırobu kontrol etti. "Fazladan yatak takımı ve yastıklar." Kapıyı kapattı ve açık bavulun yanına çömeldi. Bavulun sahibi birkaç günlük kıyafet koymuştu ama Nikki cüzdana dair bir iz göremedi. Pembe tuvalet çantasının fermuarını açtı ve içindekileri inceledi. Bir paket pembe hap çıkardı. "Doğum kontrol hapını getirmiş ama dün almamış. Elbette, reçetenin ve adının yazılı olduğu asıl kutu burada değil." Bakışları Fenty fondöten şişesine takıldı.

Miller'ın görmesi için şişeyi havaya kaldırdı. "Gölge 390. Bilmediğimiz başka bir Siyah kız yoksa, bu oda yemek odasındaki kurbanı aittir."

Odadan çıkıp kavisli koridoru takip ettiler ve Nikki buranın 2001'de kurbanlara ait yatak odalarının bulunduğu koridor olduğunu hemen anladı. Caitlin'in belgesel ekibi birkaç gün boyunca evin içini çekmişti, bu yüzden Nikki sağındaki odanın bir zamanlar gölde yüzüstü yatarken bulunan ve defalarca bıçaklanan Amy Kline'a ait olduğunu biliyordu. İlk soruşturmacılar, yaralı Amy'nin göle gittiğini ve ailenin balıkçı teknesiyle kaçmaya çalıştığını ancak kan kaybı nedeniyle denize düştüğünü düşünüyorlardı. Bugünün aksine, Kline katliamının ertesi günü nemli ve sisliydi, bu da Amy'nin cesedinin neredeyse öğlene kadar fark edilmemesine neden oldu.

Belgeselde, kurbanların cesetleri olmadan orijinal davanın fotoğrafları kullanılmıştı. Gölde yüzen sarı saçlı kızın yeniden yaratılmış hali, sis hâlâ tepesinde asılı dururken, izlediğinde Nikki'yi ürpertmişti.

"Görünüşe göre burada kalan kişi yanında daha fazla eşya getirmiş." Nikki'nin gözleri komodinin üzerinde duran tasarım çantaya takıldı. Hemen ona uygun bir cüzdan buldu ve kimliğini aradı. "Alexia Perry, on sekiz yaşında." Ehliyetin ayrıntılarını okurken Nikki'nin içi ürperdi. "Burada 1.80 boyunda ve 130 kilo olduğu yazıyor. Alt kattaki beyaz kadın çok küçük." Miller'a baktı, o da başıyla onayladı.

"Alexia'nın tarifine uyan birini bulamadık," dedi.

İkisi de aceleyle koridoru geçip Kline'ların büyük yatak odasına gittiler. Orası da biri tarafından işgal edilmişti. Nikki eşyalarını kontrol ederken, Miller kilitli tavan kapısının yanındaki son yatak odasına yöneldi.

"Burada bir kadın kalmış," diye seslendi. "Yatağın üzerindeki joggers'ın uzunluğuna bakılırsa, yemek odasındaki kız." Sesi daha da yaklaştı. "Bir şey bulabildin mi?"

Nikki yatağın ucunda duran çantanın içinde bulunduğu cüzdanı havaya kaldırdı. Ehliyetine göre, bir buçuk metre boyunda, yüz kırk kiloluk Chandler Glover da

ev. "Evet, Chandler Glover'ın ehliyeti." Tekrar Miller'a baktı. "Peki nerede o?"

Nikki ve Miller aşağı indiğinde adli tabip gelmişti. Miller, bölgede iki kurban ya da şüpheli daha olabileceği konusunda yardımcılarını bilgilendirmek için dışarı çıktı.

Nikki salonda Dr. Blanchard'a katıldı. Elinde panosuyla koyu tenli kurbanın başında durmuş, gördüklerini not ediyordu.

"Dr. Blanchard, bir şey buldunuz mu?"

Poşetlenmiş bir iPhone'u havaya kaldırdı. "Arka cebindeydi, hâlâ şarjı vardı. Kilitli ekranda bir bildirim vardı. Telefon kılıfının arkasında şu ceplerden var. Adı Vivienne Beckett. Olivia B adında biri dün gece ona mesaj atmış."

Eve sağ salım döndüm. Yarın konuşalım mı? iPhone'un ayarları ana ekranı bulanıklaştırarak Nikki'nin önemli bir şey seçmesini imkânsız hale getirdi.

"Miller'a haber veririm," dedi Nikki. "Chandler Glover adına bir ehliyet bulduk ama kendisinden iz yok."

"Ajan Hunt?" Courtney'nin kriminalistlerinden biri elinde parçalanmış bir iPhone'la kapıda belirdi. "Bu alt kattaki banyodaydı."

Kaygan lateks eldivenler neredeyse Nikki'nin diğer telefonu düşürmesine neden oluyordu. Donmuş ekranda başka bir mesaj görünüyordu. *Ben geldim. Yaptığın şey hâlâ tüylerimi diken diken ediyor.* Nikki telefonun yanıt vermesini umarak ekrana dokundu ama hiçbir şey olmadı. Telefonu bir kanıt torbasına koydu. "Kime ait olduğunu bulmamız gerek."

Alt kattaki banyo evin diğer tarafındaydı. Nikki, telefon ona ait olsaydı diğer kurbanı daha yakın olmasını beklerdi -çocuklar bugünlerde telefonlarından asla uzak kalmıyorlardı. iPhone'u elinde evirip çevirdi. Olivia'yı bulmak en önemli önceliği olmalıydı. Kurbanları teşhis edebilir ve olanlara ışık tutabilirdi.

Miller geri döndü. "Telefonun yanında bir ehliyet vardı. Vivienne Beckett, on sekiz yaşında." Miller'a banyodaki cep telefonunu gösterdi. "Olivia adında biri Vivienne'e ve bu telefonun sahibi her kimse ona eve sağ salım vardığını söyleyen bir mesaj göndermiş. Evde kalmamış."

gece." Nikki genç kıza arkadaşlarından ve kurban olmaya ne kadar yaklaştığından bahsetmekten korkuyordu. "Bir adres bulduğumuzda onunla görüşmek için oraya gideceğim. Çok önemli olabilir."

"Vivienne'in ailesini bulması için bir şerif yardımcısı göndereceğim." Miller, Chandler'ın odasında buldukları ehliyeti havaya kaldırdı. "Chandler'ın ailesini kamu kayıtlarından buldum ama onlara haber vermedim. Sosyal medya irtibat görevlimizden çevrimiçi hesaplarını incelemesini istedim ve bir telefon numarası buldum." Miller telefonundaki numaraları tuşladı ve bekledi. "Çalıyor. Hayır, telesekreter."

"Nik!" Courtney mutfaktan seslendi. "Buralarda bir yerde titreşen bir telefon var."

O ve Miller ona katılmak için acele ettiler.

"Az önce durdu, ama bu bölgede bir yerde." Courtney mutfağı işaret etti.

Miller tekrar aramaya basmış.

"Buralarda bir yerde." Nikki mutfağın köşesine, kilerin ve meşhur servis asansörünün bulunduğu yere gitti. İçlerinden biri küçük Matt Kline'in 2001'de yaptığıının aynısını yapmaya çalışmış olabilir miydi?

Servis asansörünün kapısı kolayca açıldı. Hareket eden koltuk ile kapı arasına yanıp sönen bir iPhone sıkışmıştı. Dolabın alt kısmı eksikti ve bir kök mahzeninin toprak kokusu havayı dolduruyordu.

Nikki telefonunun el fenerini geçidin aşağısına tuttu. 2001 yılında kiler toprak zemin ve duvarlardan oluşuyordu, daha çok bir fırtına sığınağına uygundu. O zamandan beri mahzenin en azından bir kısmına çimento zemin dökülmüştü ve köşede bir raf ünitesi ve bahçe aletleri görebiliyordu.

Ayrıca bir adamın çıplak ayağını da görmüş.

DÖRT

Miller, mutfak ile kapalı verandaya açılan kapı arasındaki dar koridorda bulunan bodrum kapısının asma kilidini kırmak için bir levye kullandı. Dar ve cılız basamaklardan indiklerinde onları nemli toprak ve bayat hava karşıladı. Miller büyük el fenerini başlarının üzerinde tutarak bir ışık aradı ama hiçbir şey göremediler.

Hızla mekanın ortasına, arka duvarın yanına, Chandler'ın servis asansöründen düştüğü yere doğru ilerlediler. Sağ bacağı garip bir açıyla bükülmüştü, muhtemelen kırılmıştı. Koyu renk saçları solgun, nemli yüzünden geriye doğru kaymış ve kolları bir kar meleği gibi uzanmıştı.

"Nefes alıyor." Nikki dizlerinin üzerine çöktü ve nabzını kontrol etti. "Nabız yavaş ama sabit. Ambulansa ihtiyacımız var." Miller'ın iki cesedi bulduklarında ambulansları gönderdiğini ve bir ekibin eve ulaşmasının en az on dakika ya da daha uzun süreceğini biliyordu. "Telsizle haber verin ama Blanchard'ı aşağı gönderin."

Miller üst kata koşarken ahşap merdivenler sarsıldı.

Nikki ellerini genç adamın nemli yüzüne dokundurdu. "Chandler, beni duyabiliyor musun?"

Kadını şaşırtan bir şekilde, adam hafif bir inilti çıkardı.

"Sadece rahatla." Nikki ses tonunu nazik tuttu. "Seni buradan çıkaracağız."

Chandler konuşmaya çalıştı ama hiç ses çıkmadı. Blanchard tıbbi çantasıyla birlikte aceleyle merdivenlerden indi.

"Kan kaybetti ama onu hareket ettirmeye çalışmadım." Nikki el fenerini Blanchard'ın düşmeden hareket edebileceği şekilde eğdi. "Kaynağını bilmiyorum. Adına cevap verdi."

Blanchard Nikki'nin yanına diz çöktü, stetoskop çoktan kulaklarına girmişti. "Nabız iyi. Çatlamış dudaklarına bakılırsa susuz kalmış." Eğildi ve kırılmamış olan bacağındaki çıplak ayak parmaklarını sıktı. Chandler tekrar inledi ve ayağını hareket ettirdi. Blanchard iki koluyla da egzersizi tekrarladı ve Chandler çekilmeye çalıştı. "Felç olmadığına dair tüm iyi işaretler." Blanchard ellerini onun altından geçirerek boynunu kavradı. "Kanamanın kaynağını bulmamız gerekiyor. Eğer kafasında bir yara varsa, zaman çok önemli."

"Chandler, sırtını görebilmek için seni biraz yuvarlayacağız." Nikki el fenerini kulağına dayadı. Chandler'ın gözleri fıldır fıldır açıldı.

Blanchard, "Öğrenciler ışığa tepki verdi," dedi. "Chandler, bizi duyabiliyor musun?"

Başını salladı.

"Tamam, sadece bekle."

Nikki ve Blanchard kırık bacağını rahatsız etmemeye çalışarak Chandler'ı dikkatlice kaldırdılar. Nikki elini Blanchard'ın yanına koydu. "Onu ben tutuyorum. Sen değerlendir."

"Başında yara yok," dedi Blanchard. "En azından kanayan bir yara yok. Muhtemelen beyin sarsıntısı geçirmiş." Chandler'ın sırtını incelemek için harekete geçti. "İki bıçak yarası var, ikisi de hayati tehlikesi olan yerlerde değil ama çok kan kaybetmiş ve muhtemelen enfeksiyon kapmış."

Nikki onu yavaşça yere yatırdı. "Chandler, gözlerini tekrar açıp benimle konuşmayı deneyebilir misin? Ben FBI'danım ve şerifle birlikte buradayım. Dün gece bir şey oldu. Bir şey hatırlıyor musun?"

Chandler gözlerini sıkıca kapattı. "Libs, kızlar... onlar iyi mi?"

Nikki onun vücudunu daha fazla şoka sokmak istemiyordu ve teknik olarak Chandler'ın bir şüpheli olarak görülmesi gerekiyordu. Kızlara saldırmış ve bodrumdan kaçmaya çalışmış olabilirdi. "Dün gece ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Chandler'ın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Her şey yolundaydı... ve sonra o eve girdi."

"Yüzünü gördün mü?" Nikki'nin zihni sorularla dolup taşıyordu.

"Hayır. Siyah giyinmişti."

Nikki şu anda çok fazla zorlamak istemiyordu ama cevaplara ihtiyacı vardı. "Saldırı olduğunda burada başka kim vardı?"

"Viv, ben." Acıyla yüzünü buruşturdu. "Alexia ve Libby. İyiler, değil mi?"

EMS gelmeden önce ona arkadaşlarından bahsetmek istemedi.

"Libby'nin soyadı ne? Ailesini aramalıyız."

"Kahverengi."

"Alexia'nın bu işe karışmış olabileceğini düşünüyor musunuz? Onu bulamadık."

Chandler kıpırdandı ve aniden bacağının farkına vardı. Acı solgun yüzüne kazınmıştı.

"Ambulans yolda." Miller merdivenlerde yeniden belirdi. "Durumu nasıl?"

Blanchard, "Ön muayene iyi," dedi. "Felç ya da büyük bir kafa travması belirtisi yok. Biraz kendine geldi."

Nikki Chandler'a tekrar Alexia'yı sordu ama o sadece bacaklarındaki acıya odaklanabiliyordu. Blanchard, EMS gelene kadar onunla beklemeyi teklif etti.

Nikki ona, "Chandler, seninle hastanede görüşürüz," dedi. "Her şey yoluna girecek." Çocuğun önümüzdeki aylarda ve hatta belki de yıllarda katlanmak zorunda kalacağı travma sonrası stres bozukluğunu hayal bile edemiyordu.

Nikki, Miller'a kendisini yukarı kadar takip etmesini işaret etti. Ona Chandler'ın söylediklerini anlattı. "Diğer kurban Libby Brown. Başka bir şey söyleyemeyecek kadar acı çekiyor. Alexia'dan hâlâ iz yok mu?"

"Hayır," diye yanıtladı Miller. "Sen Chandler'ı bulduktan sonra bütün evi tekrar aradım. Burada değil. Nerede olduğunu bulmamız gerektiğini ve tehlikede olabileceğini belirten bir arama bülteni çıkaracağım. Eğer bir şekilde bu işe bulaştıysa, bildiklerimizi ona anlatmak istemeyiz. Bu arada, on mil yarıçaplı bir arama ağı oluşturuyorum." Evin doğu tarafını işaret etti. "Burası daha kalabalık, bu yüzden tüm komşuları araştıran iki yardımcım var. Evin batısını/kuzeybatısını araştıran üç kişi daha var, burası çoğunlukla kereste ve tarla. Ön kapıdan çıkmayacaksanız en muhtemel kaçış yolu orası. Chisago Bölgesi şerifi kendi tarafını arayacak ve biz de ortada buluşacağız."

"Peki ya Vivienne ve Libby'nin ebeveynleri?"

"Libby'nin adresini bulduktan sonra her iki aileyle de irtibata geçeceğim. Facebook'a göre Alexia'nın annesinin adı Shanna Perry. İletişim bilgilerini almaya çalışıyorum. Eğer babası Alexia'nın hayatıyla ilgiliyse, sosyal medyada yok."

Nikki, "Mülk yöneticisiyle konuşmamız gerekiyor," dedi. "Özellikle de Airbnb'yi kiralayan kişi Alexia olduğu için. Onu bulabilirim ve Liam'ın hastaneye gitmesini sağlayabilirim. Sanırım burada kalmak istiyorsun?"

Başını salladı. "Mülkü kapatıyoruz. Medya şimdiden içeri girmeye çalışıyor. Böyle bir şey olmayacak. O lanet belgeselin bununla bir ilgisi var mı bilmiyorum ama bu çocukların cinayetlerinin eğlence malzemesi olmasına izin vermeyeceğim."

"Selam çocuklar." Courtney onlara katıldı, yüzü her zamankinden daha solgundu. "Parmak izi aramak için kumandayı elime aldım ve televizyon uyku modundan çıktı." Dönüp oturma odasına doğru ilerledi ve kendisini takip etmelerini işaret etti.

Miller'la birlikte oturma odasına girdiklerinde Nikki'nin içini bir korku kapladı. Ekrandaki soruyu hemen tanıdı: *Hâlâ Netflix mi izliyorsunuz?*

Nikki grubun ne izlediğini anlayınca midesi bulandı. "*Bone Lake: Bir Amerikan Korku Hikayesi.*"

BEŞ

Nikki, "2001 cinayetlerine duydukları ilgiyi basından uzak tutmalıyız," dedi. "Bu iş çok çabuk bir sirke dönüşecek."

Miller telefonuna baktı ve küfretti. "Böyle bir şey olmayacak. Bunu Alexia'nın Instagram hesabında bulduk." Telefonunu Nikki'nin görmesi için tuttu.

"*Bone Lake*'i izliyorum: Cinayet evinde *bir Amerikan Korku Hikayesi*! Akşam 8'de başlıyor!"

Alexia, Olivia Barton adında biri de dahil olmak üzere bir düzineden fazla kişiyi etiketlemişti. *Bingo*.

"Görünüşe göre Olivia'yı bulduk," diye yorumladı Nikki. "Ama şüpheli listemiz oldukça genişledi." Alexia'nın Instagram'da iki binden fazla arkadaşı vardı ve mesaj birçok kez yeniden paylaşılmıştı.

Nikki Alexia'nın akışında gezindi. Akşam 8 ile gece yarısı arasında Instagram'da belgesel hakkında en az on kez paylaşımda bulunmuştu. Bunların çoğu belirli sahnelerle ilgili zararsız yorumlardı, ancak devam ettikçe Nikki'nin endişesi artıyordu.

"Son paylaşımı bu sabah 12:17'deydi. 'Kedi çantadan çıktı! Beni doktorda gördünüz mü?' Miller'a baktı. Nikki belgeseli sadece bir kez izlemişti ama Alexia'yı gördüğünü hatırlıyor olmalıydı. "Neden bahsediyor?"

"Hiçbir fikrim yok, ama belki Olivia buna cevap verebilir. Onun adresini bulacağım. Hafta sonu bu eve adım atan herkesin isimlerine ihtiyacımız var. Liam'ı aradın mı?"

"Henüz değil," dedi Nikki. "Olivia'yla konuşmaya giderken onu arayacağım." Ön pencereden dışarı baktı ve Chandler'ın ambulansa bindirildiğini gördü. "Bakalım başka bir şey hatırlıyor mu?"

Nikki koşarak ambulansın merdivenlerinden indi ve araca yaklaştı. Blanchard çoktan içerideki kurbanların yanına dönmüştü, ölümlerle yaşamaktan daha rahattı.

"Artık uyanık mı?"

Chandler'ın serumuyla ilgilenen sağlık görevlisi başını salladı. "Girip çıkıyor ama nerede olduğunu biliyor."

Nikki sesini alçaltarak araca tırmandı. "Eminim ameliyata alınacaktır, bu yüzden siz hastaneye gitmeden önce ona birkaç soru daha sormayı umuyorum." Onun yanına sıkıştı ve elini okşadı. "Chandler, ben FBI'dan Nikki."

Chandler'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Annem..."

Nikki ona, "Seninle hastanede buluşacak," diye güvence verdi. "Chandler, acı çektiğini biliyorum ama hafta sonu burada kaç kişi olduğunu söyleyebilir misin?"

"Gün boyunca bir sürü," diye mırıldandı.

Nikki taşan mutfak çöpünü ve içki şişelerini gördükten sonra bundan şüphelenmişti. "Gerçekten kaç kişi kaldı?"

"Dört," diye başardı. "Diğerleri daha sonra ayrıldı. Belgeselden sonra."

"Airbnb'yi bu yüzden mi kiraladınız?" Nikki yargılamayı sesinden uzak tutmak için mücadele etti. Onların yaşadayken, kendi hayatına şiddet içeren suçların dokunmadığı başka bir hayatta, Nikki ve arkadaş grubunun da muhtemelen aynı şeyi yapacağını biliyordu.

Chandler başını salladı. "Alexia... onun şeyi."

Alexia'nın belgeselde kendini görmekle neyi kastettiğini sormak istedi ama serumundan akan ağrı kesici etkisini göstermeye başlamıştı. Gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu, bu yüzden Nikki önceliği ona verdi. "Burada başka kaç kişi vardı?"

"Yedi."

"Yedi kişi daha mı?"

"Toplam."

"Bana isim verebilir misin?" Nikki bastırdı. "Olivia bize söyleyebilir mi?" "Kim?"

"Olivia Barton. Dün gece burada mıydı?"

"Evet, Livvy. Livvy ve Libby. Anladın mı?"

"Seviyorum." Nikki onun elini sıktı. "Olivia buradaydı ama gitti, değil mi?"

Birine eve sağ salım döndüğüne dair mesaj atmış." "Evet. Olivia."

"Nerede yaşadığını hatırlıyor musun?" "Şehir evi."

"Teşekkür ederim." Chandler acısız bir uykuya dalıyordu. "Dayan biraz."

Bir şeyler mırıldandı, sonra gözleri kapandı.

Nikki ambulandan atladı ve Miller'ı bulmak için içeri girdi. Ona Chandler'ın söylediklerini anlattı. "Birkaç kişi belgeseli izlemek için kaldı ve gitti. Umarım o boşlukları doldurabilir. Peki ya banyodaki telefon? Kilidini açmamız gerek, özellikle de Alexia'nınsa. Tehlikede olduğu varsayılıyor, o yüzden arama iznine gerek yok. Sizde Cellebrite yazılımı var, değil mi?" Cellebrite, polisin arama izni olmadan kurbanın telefonunun kilidini hızlı bir şekilde açmasını sağlıyordu.

Miller, "Bu konuda birini daha yeni eğittik," diye cevap verdi. "Telefonu bir yardımcıyla birlikte hükümet merkezine geri gönderdim. Önümüzdeki yirmi dört saat içinde bir şeyler bulacağımızı umuyorum. Bu arada, ofise APB için onun sosyal medya fotoğraflarını kullandırttım. Ailesine ulaşamazken bunu yapmaktan nefret ediyorum ama Alexia on sekiz yaşında ve tehlikede. Çevredeki ilçeler de alarma geçti."

Nikki Alexia için endişeleniyordu. Gerçek suçlara olan ilgisi anlaşılabilir ve popüler olsa da, Alexia'nın Bone Lake cinayetlerine olan takıntısının arkadaşlarının ölümüyle bir ilgisi olabilir ve Alexia'yı da tehlikeye atabilirdi.

Miller saatine baktı. "Mülk müdürü Water Street otelinde bekliyor. Kiralama bilgileri onda var. Ben burada işleri yürütürken onunla buluşabilir misin?"

"Önce Olivia ile konuşmak daha iyi bir fikir olabilir. Henüz duymadıysa haberlerde arkadaşlarının ölümünü duyacaktır."

"Mülk yöneticisine gecikeceğinizi haber vereceğim," dedi.

Nikki iş bilgisayarına girip Olivia Barton'ı arattı. Metro bölgesinde sadece dört tane vardı ama üçü yetişkindi. Chandler'ın da söylediği gibi, Stillwater'ın kuzeybatısındaki yeni sitelerden birinde bir şehir evinde yaşıyordu. Aramayı düşünmedi

Olivia zaten duymuş olsa bile, kıza trajediyi anlatmak en doğru yoldu. Bu soruları yüz yüze sormak daha iyiydi - özellikle de Olivia ne olduğunu bilmiyorsa.

Nikki dikiz aynasına bakarak acil durum araçlarının yanından geçti. Heybetli ev tüm yansımayı yutuyor gibiydi. Miller'ın uzun araba yolundan yüz metre ileride kurduğu barikatı yöneten şerif yardımcısına el salladı. Yerel haberlerden iki muhabir Nikki'nin dikkatini çekmeye çalıştı ama o onları görmezden geldi ve Siri'ye Liam'ı aramasını söyledi.

Liam, sabahki korkunç gelişmeyi anlatırken onu dinledi. Birkaç saniye sessiz kaldı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Hayır, Caitlin'e de söyleme. Yakında duyacaktır."

Caitlin'den ne kadar hoşlansa da, Nikki onun bunu öğrendiği anda ön plana çıkacağını biliyordu ve Nikki onun soru yağmurunu ne kadar erteleyebilirse o kadar iyiydi.

"Chandler adındaki çocuğu Stillwater'daki Lakeview'e götürdüler. Ailesi onunla orada buluşacak. Miller'ın olay yerinde kalıp Alexia'yı arama çalışmalarına liderlik etmesi gerekiyor ama önce diğer ailelere haber vermesi gerekiyor. Ben Olivia ve mülk yöneticisiyle konuşurken sen de gidip yardım edebilir misin? Kendall ve Jim'i de hazırda bekletin. İzini sürmemiz gereken birkaç kişi olacak, bir Instagram paylaşımından evde bulunmuş olabilecek kişilerin bir listesi var. Olivia'nın listeyi daraltmamıza yardım edebileceğini umuyorum." İki genç ajan öncelikle Liam'ın sorumluluğundaydı, ancak Nikki geçen yıl her ikisiyle de sahada zaman geçirmişti ve ikisi de sağlam araştırmacıları.

"Peki ya iki kurban? Onlar da Kline'larla aynı şekilde mi öldürüldü?"

"Hayır. O zavallı kızların yüzleri o kadar kötü dövülmüştü ki ilk başta ikisini de teşhis edemedik." Nikki, Vivienne ve Libby'nin yedikleri dayanın çoğunun yüzlerinde yoğunlaştığına hâlâ inanamıyordu. Bu kasıtlı mıydı yoksa katilin öfkesi kontrolden mi çıkmıştı? "Vivienne Beckett'in kimliği arka cebindeydi ve Chandler diğer kızın Libby Brown olduğunu doğruladı."

"Bunun o evde tekrar yaşandığına inanamıyorum," dedi Liam. "Futbolla ilgili olmadığı sürece batıl inançlarım yoktur ama bu çok trajik bir olay."

tesadüf."

"Bunun bir tesadüf olduğundan emin değilim," diye açıkladı Nikki. "Belgeseli izlediklerini biliyoruz       Netflix duraklatılmı tı. Bir taklit imiz olabilir." Nikki bir taklit iden ziyade bir seri katilin peşine d   meyi tercih ederdi,       taklit ilerin davranışlarını tahmin etmenin çok daha zor olduğunu deneyimleriyle    renmi ti. "Miller Vivienne'in ailesine haber verme görevini üstlendi ve  erif Yardımcısı Reynolds da Libby'nin evine gidecek. Birinin diğerinden ya da medyadan    renmemesi için koordinasyon sağlamaya çalışıyorlar. Blanchard onları Minneapolis'teki adli tıp ofisine götürecek. Miller sizi bekliyor."

"Hallediyorum patron."

ALTI

Olivia Barton annesiyle birlikte McKusick Gölü'ne bakan güzel bir şehir evinde yaşıyordu. Talep gören bölge muhteşem yürüyüş parkurları ve manzaralara sahipti ve Barton'ın apartman dairesi çıkmaz sokakta yer alıyordu - her mahallede en iyi emlak parçası. Bölge Stillwater'ın en yeni yerleşim yerlerinden biriydi ve ev fiyatları da bölgenin popülerliğini yansıtıyordu. Konağın önüne siyah bir Kia Telluride ve eski model bir Toyota Camry park edilmişti.

Nikki Camry'nin arkasına park etti ve Kia'yı görünce rahat bir nefes aldı. Nikki olay yerinden ayrılmadan önce Olivia'nın adresini araştırdı. Motorlu Taşıtlar Dairesi'yle yapılan çapraz karşılaştırmada Nina Barton adına kayıtlı 2020 model bir Kia Telluride çıktı. Olivia'nın evde yalnız olmasından korkmuştu. Tüm kurbanlar lise son sınıfa gidiyordu ve Nikki en az bir ebeveyn olmadan reşit olmayan birine böyle bir haber vermek istemiyordu.

Kaleminin ve kâğıdının çantasında olduğundan emin oldu ve cipten inmeden önce silahını kılıfına kilitletti. Göl, öğleden sonra güneşinin altında parıldıyordu ve birkaç kişi gölün etrafını çevreleyen patikada koşuyor ya da yürüyordu. El değmemiş kaldırımda yürürken korku Nikki'nin ayaklarını kurşun gibi hissettirdi. Derin bir nefes aldı ve kapıyı çaldı.

Kapıyı kaz ayaklı ve parlak bir gülümsemeye sahip esmer bir kadın açtı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Nikki kimliğini uzattı. "Olivia Barton'ı arıyorum. Annesi siz misiniz, Nina?"

Kadının gözleri büyüdü. "Evet, ben Nina Barton. Olivia üst katta."

"Dün gece nerede olduğunu biliyor musun?"

"Elbette," diye cevapladı Nina. "Hafta sonunu arkadaşlarıyla birlikte kiraladıkları bir Airbnb'de geçirdi. Bu sabah erken saatte vardiyası vardı, o yüzden dün gece kalmadı. Bu ne demek oluyor?"

Katliamı duymamışlardı.

Nikki sesini alçalttı. "Bayan Barton, bunu söylemenin kolay bir yolu yok. Kızınız göl evinden ayrıldıktan bir süre sonra Olivia'nın iki arkadaşı, Libby ve Vivienne öldürüldü, bir diğeri ağır yaralandı ve bir diğeri de kayıp."

Nina, sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi Nikki'ye baktı.

"Alexia'nın yerini tespit edemedik," diye devam etti Nikki. "Onunla hemen konuşmam gerekiyor."

Nina'nın kara gözleri yaşlarla doldu. "Sen ciddisin. Bu dün gece... o evde mi oldu?"

"Habersiz geldiğim için özür dilerim," dedi Nikki. "Ama bu telefonda konuşulacak türden bir şey değil. Olivia'yı çağırabilir misiniz?" "Evet, elbette," diye kekeledi Nina. "Ona özel olarak anlatabilir miyim? O aşağı inmeden önce mi?"

Nikki, Olivia'nın şüpheli olduğuna inanmıyordu ama kızın tepkisini görmeyi tercih ederdi. Durum böyle olunca Nikki zorlamamaya karar verdi. Annesinin haberi vermesi Olivia'nın Nikki'yle konuşacak kadar sakın kalmasına yardımcı olabilirdi. "Sorun değil."

Nina merdivenlere doğru yürümeye başladı. Durdu ve Nikki'ye baktı. "Kızım şüpheli değil mi?"

"Teknik olarak hafta sonu eve gelen herkes şüpheli ama Olivia'nın mesajı beni buraya getirdi. Bize parti hakkında bilgi verebileceğini umuyorum, hafta sonu evde kimler vardı, bu tür şeyler."

"Pekâlâ. İçeri gel." Nina kapıyı kapattı. "Kendini evinde hisset."

Üst kata yöneldi. Nikki onun ayak seslerini dinledi, ardından kapı çalındı ve kapı açıldı. Nina'nın sesini duyabiliyordu ama kelimeleri seçemiyordu. Olivia'nın birkaç dakika sonra attığı çığlık Nikki'yi iliklerine kadar ürpertti. Bu onun daha önce

Sevdiklerinin binlerce kez, acı ve şoku neredeyse dayanılmaz hale getirdiğini duydu.

Dakikalar sonra Nina merdivenlerden indi, gözyaşları yüzünü kaplamıştı, kızının elini tutuyordu. Olivia'nın gür, kahverengi saçları dağılmıştı, gözleri hala uykudan ve taze gözyaşlarından ağarmıştı. Telefonuna sarılmıştı. Nikki'yi görünce annesini kenara itti ve son iki adımı atladi. "Bu doğru mu?"

"Korkarım öyle."

Olivia'nın bacakları büküldü ve hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak en alt basamağa yığıldı. Annesi yanına oturdu ve kollarını titreyen kıza doladı. Nikki onlara birkaç dakika verdi. Nina kızının saçlarını düzeltti ve şakaklarından öptü. "Sorun yok, tatlım. Ama ajanın videoyu görmesi gerekiyor."

Nikki öne doğru eğildi. "Video mu?"

Olivia hıçkırıklarla savaşıarak telefonunun kilidini açtı ve Nikki'ye uzattı. "Dün gece... Alexia ona eve sağ salim döndüğümü mesaj attıktan sonra bana bir Snap videosu gönderdi." Nikki diğer telefonun Alexia'ya ait olduğunu fark etti. "Zaten uyuyordum." Yeni gözyaşlarına boğuldu.

"Snapchat?" Nikki uygulamayı tanıdı. Caitlin'in ergenlik çağındaki oğlundan öğrendiğine göre Z kuşağından bazıları için mesajlaşmak bile çok fazlaydı. Alt kattaki banyonun mermer lavabosunu tanıdı.

Alexia kameraya, "Şu anda işim bitti," dedi. Gözleri öfkeyle parlıyor, yanakları pembeleşiyordu. "Mükemmel Libby'den ders alacak havada değilim." Alexia gözlerini devirdi. "Seçimimin arkasındayım ve -" Evin içinden bir yerlerden kan donduran bir çığlık geldi. Alexia telefonu düşürmüştü, bu da neden yerde kırılmış halde bulunduğunu açıklıyordu. Nikki, Alexia telefonunu kırmamış olsaydı yardım çağırabileceğini fark edince boğazı düğümlendi.

"Annem beni uyandırmadan önce görseydim polisi arardım." Olivia ileri geri sallandı. "Hâlâ hayatta olurlardı."

"Hiç sanmıyorum," dedi Nikki. "Görünüşe göre her şey çok çabuk olmuş. Alexia o çığlığı duyduğunda muhtemelen diğer kızlar için çok geçti." Önceki geceden kalma rimel yanaklarını lekelemişti. "Anladığımız kadarıyla bu sabah erkenden işe gitmeniz gerektiği için geceyi burada geçirmemişsiniz."

Olivia yeni bir gözyaşına boğuldu. "Yalan söyledim. Sadece orada kalmak istemedim."

"Çok özür dilerim," dedi Nikki. "Bir yere oturabilir miyiz?"

Nina kızını mutfığa götürdü ve Nikki de onu takip etti. Nina bir yığın fatura ve klasörü masanın üzerinden kaldırırken yüzü kızardı. "Kusura bakmayın, bazı şeyleri yetiştirmeye çalışıyorum. Lütfen oturun."

Nikki, Olivia ve annesi oturana kadar bekledi. "Olivia, bunun gerçekten zor olduğunu biliyorum ama bana hafta sonu hakkında ne anlatabilirsin? Neden Cumartesi de kalmak istemedin?"

"Orası tüylerimi ürpertiyor," diye cevap verdi Olivia. "Özellikle de üst kat. Cuma gecesi uyuyamadım, bu yüzden patronumun beni daha erken gelmeye zorlamasıyla ilgili bir hikâye uydurdum." Kendini toparlamak için birkaç dakika bekledi. "Hafta sonu hakkında bilgi almak istemiştin. Nereden başlamalıyım?"

"Başlangıç," dedi Nikki.

"Alexia orayı kiraladı çünkü belgeselin galasını orada izlemek istiyordu, hepimiz bunun biraz tuhaf olduğunu düşündük ama Alexia ikna edicidir. Beşimiz..." Ağzı titredi. "Cuma günü geldi. O gece orada kaldım. Dün bir parti verdik, yazın son partisi."

"Hafta sonu boyunca eve kaç kişinin geldiğini biliyor musun?"

"Çok fazla," dedi. "Cumartesi günü bütün gün insanlar gelip gidiyordu. Alexia çok fazla insan olmaması gerektiğini ve komşulara dikkat etmemiz gerektiğini söyledi, biz de her şeyi arka tarafta, havuzun yanında tuttuk."

"Belgeseli izlemek için kim kaldı?"

"Alexia pizzadan sonra herkesin gitmesini istedi, böylece belgeseli daha küçük bir grup olarak izleyebilecektik. Ben de dahil olmak üzere yedi kişiydik. Sabah erkenden işe gitmem gerektiği için ayrılmak zorunda olduğumu söyledim."

"Siz beşinizden başka kim var?" Nikki sordu.

"Brett Dalton ve Luke Webb. Luke, Alexia'nın erkek arkadaşı sayılır." Olivia'nın gözleri bir şey hatırlamış gibi irileşti. "Üçüncü bölümü izlemeye başladıktan kısa bir süre sonra eve bir adam geldi. Alexia onun arabasıyla geldiğini gördü ve dışarı çıktı. Geri döndüğünde, bize onun evin sahibi olduğunu söyledi."

müdürü kontrol ediyordu. Sonra Luke mülk yöneticisinin kadın olmasıyla ilgili bir şeyler söyledi ve Alexia ona kızdı. O da sinirlendi ve gitti. Brett'in arabasıydı, o yüzden Brett de onunla gitti."

Nikki isimleri defterine karaladı. "Saat kaçtı?"

"Sanırım on bir civarı."

"Luke kıskanç biri mi?"

Olivia omuz silkti. "Buna kıskançlık diyebilir miyim bilmiyorum. Daha çok terk edilme sorunları gibi. Annesi o küçükken onu terk etti." Olivia'nın gözleri büyüdü. "Bekle, sence bunu Luke yapmış olabilir mi?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Nikki. "Bu yüzden herkesle konuşmam gerekiyor. Sence yapabilecek durumda mı?"

"İmkânı yok. Anatomi dersinde kurbağayı incelemeyi bile başaramadım. Gerçekten kustum."

Nikki, Olivia'ya yaralı bir hayvan görmeye dayanamayan ama kendisine haksızlık ettiğini düşündüğü bir insanın bağırsaklarını deşmekten çekinmeyen birden fazla katil tanıdığını söyleme dürtüsüne direnerek bu bilgiyi not etti. Libby ve Vivienne öfkeyle dövülmüşlerdi. Luke kendini kaybetmiş olabilir miydi?

"Peki ya dün gece uğrayan adam, Luke'un üzüldüğü adam? Ona iyice baktın mı?"

Olivia başını salladı. "Karanlıktı. Gri bir Chevy kamyoneti vardı."

"Uzun muydu, kısa mıydı, beyaz mıydı, siyah mıydı?"

"Beyazdı ve muhtemelen 1.80 boyundaydı."

"Alexia o gittikten sonra içeri döndüğünde sarsılmış görünüyor muydu?"

"Sarsıldım diyemem. Daha çok heyecanlanmış gibi."

Nikki hemen Miller'a gri Chevy pikapla ilgili bilgileri mesaj attı. "Ve siz de belgesele geri mi döndünüz?"

Olivia başını salladı. "Luke ve Brett gittikten sonra, evet. Son bölüm bittikten hemen sonra ayrıldım."

Nikki, Olivia'nın mesajının zaman damgasını doğruladı. "Sen ayrıldığında evde sadece Alexia, Chandler, Libby ve Vivienne mi vardı?"

Başını salladı.

"Tuhaf bir şey fark ettiniz mi?"

"Hayır."

"Luke ya da Brett'ten herhangi bir iz gördünüz mü?"

"Hayır, ama bakmıyordum. Annem birinin kayıp olduğunu söyledi?" "Alexia Perry," diye yanıtladı Nikki. "Alexia'yı ne kadar iyi tanıyorsun?"

Olivia'nın dudakları titredi. "İlkokuldan beri arkadaşız. Muhtemelen onu herkesten daha iyi tanıyorum. Hâlâ hayatta olabilir, değil mi?"

Nikki başıyla onayladı. "Hepinizin belgeseli izlemesi onun için neden önemliydi?"

"Sanırım biraz gerçek suç meraklısı," dedi Olivia. "Geçen yıl psikoloji dersi için cinayetler hakkında bir ödev hazırladı. O zamandan beri bu konuya kendini kaptırmış durumda. Bunu anlayamıyorum, çünkü korkunç bir şey, ama Alexia ceza adaleti alanında kariyer yapmak istiyor."

"Bana ondan bir insan olarak bahset," diye devam etti Nikki. "Becerikli bir çocuğa benziyor."

"Bu yetersiz bir ifade." Olivia elinin tersiyle gözlerini sildi. "Alexia çok çalışkan biri. Ne istediğini ve nasıl elde edeceğini biliyor. Onun bu yönünü kıskanıyorum. Risk almaktan korkmuyor."

Nikki onun A tipi bir kişiliğe benzediğini düşündü: aşırı başarılı biri. "Dün gece ne giyiyordu?"

"Siyah bisiklet şortu ve pembe Nike bluz," dedi Olivia.

Nikki, sosyal medyadaki fotoğraflarına bakarak Alexia'nın çoğu arkadaşından daha uzun ve güçlü olduğunu görebiliyordu. Atletik bir yapısı vardı ve Stillwater Lisesi'nde hem kros hem de atletizm koşuları yapıyordu. İyi bir mücadele verecek kadar güçlüydü ama yine de çılgılığı duyduktan sonra evde bunu yaptığına dair hiçbir işaret yoktu. Kaçmaya çalışıp yaralandıysa ya da kaybolduysa, Miller'ın arama ekibi onu gece olmadan bulabilirdi. Lilydale'in arkasındaki orman sıkı ama bir insanı bütünüyle yutabilecek büyük kuzey ormanları gibi değildi.

Nikki'nin cep telefonu çaldı, arayanın kimliğinde Miller'ın özel numarası vardı. "Buna bakmam gerek. İzninizle." Mahremiyet için küçük girişe doğru yürüdü ve Miller'ı güncelledi. "Selam Kent. Şu anda Olivia'yla birlikteyim. İzini sürmemiz gereken birkaç tanık daha var. Bir parti verdiler ve Olivia da dahil olmak üzere üç kişi daha belgeseli izlemek için kaldı." Alexia'nın Luke ile olan kavgasını anlattı. "Adı Luke Webb. Olivia'da numarası var mı bir bakayım."

Miller, "Onu onsuz da bulabilirim," diye cevap verdi. "Aradım çünkü Dr. Blanchard parlak kırmızı akrilik bir tırnağı

Vivienne'in saçı. Alexia'nın son sosyal medya fotoğraflarında tırnaklarında da aynı renk görülüyor."

Nikki ona Alexia'nın Olivia'ya gönderdiği videodan bahsetti. "Saniyenin çok küçük bir kısmı ama gözlerinde gerçek bir dehşet var Kent. O kesinlikle başka bir potansiyel kurban. Belki de Vivienne ile tartışmış ya da saldırı sırasında arkadaşına yardım eden tırnağını kaybetmiştir."

"Blanchard tırnağın bir güç sonucu fırlamış gibi görüldüğünü söyledi. O ve Courtney, Alexia'nın Cuma günü öğleden sonra kırmızı tırnaklarıyla birlikte paylaştığı fotoğrafa baktılar ve her ikisi de tırnakların uzun olduğunu ve biraz uzadığını, dolayısıyla akriliği koparmak için fazla güç gerekmeyeceğini söylediler. Tırnağın Vivienne'in saçındaki konumu göz önüne alındığında, teorimize göre Vivienne arkadaşına yardım etmek için durdu ve tırnak o sırada çıktı."

Nikki devrilmiş sandalyeyi, parke zemine saçılmış kırık porselen vazoyu ve antredeki dağınıklığı düşündü. Alt kattaki banyo ana koridorun sonundaydı, bu da Alexia'nın kapıya doğrudan ulaşabileceği anlamına geliyordu. Vivienne'i görmüş olmalıydı. Onu kontrol etmek için durmuş ve çiviye kaybetmiş olmalı. Dışarıda güvenlik kamerası olmayan tek giriş olan yan verandadan çıkmış olmalıydı. "Katil de bu şekilde içeri girmiş olmalı. Diğer tek giriş ana kapı. Bu da şüpheli havuzumuzu kat planını bilen biriyle sınırılıyor."

Miller ona, "Biraz öyle ama burası bir Airbnb," diye hatırlattı. "Mülk yöneticisi geçen yılki kiracıların bir listesini çıkarıyor."

"Hafta sonu buraya gelen tüm çocuklarla birlikte bu bir başlangıç."

"Buradaki amaç nedir?" Miller sordu. "Hasta bir taklitçi mi?"

"Belgeselin son birkaç aydır medyada gördüğü ilgi göz önüne alındığında ilk içgüdüm bu oldu."

"Olivia şu gri Chevy kamyonet hakkında başka bir şey söyledi mi?"

"Sadece adamın 1.80 boylarında ve beyaz olduğunu söylediler. Alexia mülk yöneticisi olduğunu söyledi ama onun bir kadın olduğunu biliyoruz." O kontrol etti

Saatini. "Buradaki işimi bitirip onunla buluşmak üzere şehir merkezine döneceğim."

"Alexia'nın ailesini sorabilir misin? İkisine de hâlâ ulaşamıyorum."

Nikki aramayı sonlandırdı ve endişeli iki kadının yanına döndü. Olivia'nın annesi kızının elini tutmuş, muhtemelen onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını düşünüyordu. "Olivia, Alexia'nın ailesini bulmaya çalışıyoruz, ikisinden birine nasıl ulaşabileceğimizi biliyor musun?"

Olivia yüzünü buruşturdu. "Babası diğer ailesiyle birlikte Kaliforniya'da, annesi de iş için New York'ta. J.P. Morgan Chase'de önemli bir isim."

Nikki başıyla onayladı. "Alexia'nın onlarla ilişkisi nasıl?"

"Alexia on bir yaşındayken, boşanma kesinleşmeden babası yeni kız arkadaşıyla birlikte evi terk etti. Onu yılda birkaç kez görüyor ve ondan nefret ediyor. Ama babası UCLA'nın mirasçılarında biri ve Alexia'nın erken kabul edilmesi için bazı torpillerde bulunmuş."

Nikki'nin önünde istatistikler yoktu ama UCLA en zor kabul oranlarından birine sahipti. "Ne tür ipler?" Nikki'nin aklına hemen *Full House*'daki kadınla ilgili USC skandalı geldi.

"Alexia bir atletizm yıldızı. Eyaletin en iyilerinden biri ve üçüncü sınıftayken buradaki birkaç okuldan teklif aldı. Aynı zamanda ulusal liyakat bursiyeri. Babası erken kabul bildiriminde bulundu. En azından ben öyle anladım. Arada bir babasına katlanmak zorunda kalsa da Minnesota'dan ayrılacağı için çok heyecanlı."

Nikki bilgileri not defterine not etti ve dağınık senaryoyu daha sonra okuyabileceğini umdu. "Peki ya annesi?"

"Shanna iyi biri ama sanırım Alexia boşanma yüzünden ona kızıyor. Çok çalışıyor ve New York'a sık sık seyahat ediyor."

Nina, "Minnesota şubesinin yatırımlar müdürü," dedi. "Sanırım unvanı İcra Direktörü, Yatırımlar Başkanı. Benim emeklilik fonumla o ilgileniyor. Cep telefonu numarası bende var."

"Telefonumda." Olivia ayağa kalkmaya başladı ama annesi başını salladı.

"Kartviziti burada, cüzdanımda." Nina masanın ucundaki i ç i dolu el çantasına uzandı ve içeri karıştırdı,

Nefesinin altında küfrediyordu. "Çok dağınıkım. İşte burada. Cep telefonu da burada."

"New York'a ne zaman gittiğine dair bir fikriniz var mı? Ne zaman dönecek?" "Cuma öğleden sonra ayrıldı," dedi Olivia. "Otele giriş saatimiz

Saat 14:00'te, ama Alexia annesinin havaalanına gitmesini beklemek zorunda kaldı." "Annesinin Airbnb'den haberi olmadığını mı söylüyorsun?"

Olivia kızardı. "Alexia, annesinin gerçek suçlarla ilgilendiği için onu azarlayacağını söyledi. Alexia'nın finans ya da kazançlı bir işe girmesini istiyor."

Nikki onu en çok rahatsız eden sorulardan birini sordu. "Airbnb'ye nasıl gittiniz?"

"Ben sürdüm." Olivia'nın kafası karışmış görünüyordu. "Peki ya diğer kızlar?"

"Alexia, Libby ve Viv'i aldı. Arabası orada değil mi?"

Nikki başını salladı. "Marka ve modelini biliyor musun? Yılını?"

"Bu bir Volvo," dedi Olivia. "Mavi, dört kapılı. Modelini bilmiyorum ama bir yaşında bile değil. Annesi on sekizinci yaş günü için almış. Yepyeni."

"Ve belgeselden sonra ayrıldığınızda arabanın göl evinde olduğundan emin misiniz?"

"Evet." Olivia bir mendil daha almak için uzandı. "Anlamıyorum. Alexia'yı ya da arabasını bulamıyorsan, bu ne anlama geliyor?"

"Bunu söylemek için çok erken," dedi Nikki. Volvo'nun web sitesine baktı ve sedanlarını çıkardı. "Bunlara bakın ve herhangi birinin doğru model olup olmadığını bana söyleyin."

Olivia tereddüt etmedi. "Bu, S90. Bir hibrit." Telefonu geri verdi ve Nikki, Miller'a bir mesaj göndererek arama bülteni çıkarmasını istedi.

"Sadece birkaç sorum daha var," dedi Nikki. "Hafta sonu eve gelen ve yanlış nedenlerle dikkat çeken başka biri var mı? Alexia'nın orada istemediği biri?"

Olivia soruyu düşündü. "Aklıma kimse gelmiyor. Yani gün boyunca belki on beş yirmi kişi vardı. Alexia'nın şikâyet ettiğini hatırladığım tek kişi Eric'ti." Annesine baktı. "Ona, eğer o takılamıyorsa, benim de takılamayacağımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Eric senin erkek arkadaşın mı?" Nikki sordu.

"Hayır, sadece iyi bir arkadaş. Alexia ondan hoşlanmıyor çünkü ona tapmıyor." Olivia elini ağzına götürdü. "Aman Tanrım, onun hakkında nasıl böyle konuşabilirim?"

"Eric'i orada istemedi mi?"

"Adam ortaya çıkana kadar hiçbir şey söylemedi, sonra da sinirlendi. Ama sonra atlattı."

"Eric de dün gece geç saate kadar kaldı mı?" Nikki sordu.

"Belgeseli izlemek için değil," diye yanıtladı Olivia. "Sanırım beş gibi onu eve götürdüm. Bir çiftlikte çalışıyor ve bu sabah çok erken kalkması gerekti. Genelde akşam sekizde uyur."

Nikki Eric'in numarasını, adresini ve Cumartesi günü evde olan diğer kişilerin isimlerini istedi. Defterinden temiz bir sayfa kopardı ve masanın üzerinden Olivia'ya uzattı. "Eğer telefon numaraları ya da adresleri varsa, onlara da ihtiyacım var. İş yerleri, bu tür şeyler. Onları en hızlı şekilde bulmamıza ne yardım edecekse." Ayrıca genç ajanlardan birine Stillwater Lisesi'nin son sınıfında okuyan yüzlerce çocuğu taratarak daha önce kanunla karşı karşıya gelmiş olup olmadıklarını araştırmasını söyledi. Ayrıca Alexia'nın atletizm takım arkadaşları ve koçlarıyla, okulda sır verebileceği diğer kişilerle de konuşmaları gerekiyordu. Nikki, Alexia'dan intikam almak isteyen birinin Vivienne ve Libby'yi neden vahşice öldürdüğünü anlamakta zorlanıyordu, tabii gerçek bir şiddet yanlısı sosyopattan söz etmiyorlarsa. Neyse ki toplumda televizyonda gösterilenden çok daha azı vardı.

Olivia üst kattan telefonunu aldıktan sonra Nikki'nin uzattığı kalemi aldı ve yazmaya başladı. Eli titriyordu, baskı o kadar güçlüydü ki Nikki kalemin ince kâğıttan masaya sürtündüğünü duyabiliyordu.

"Alexia'nın başı derde girdiğinde gidebileceğini düşündüğünüz bir yer var mı?"

"Libby'nin," dedi Olivia. "Anaokulundan beri en iyi arkadaşlar. Sence Alexia iyi midir?"

"Dürüst olmak gerekirse Olivia, şu anda ne düşüneceğimi bilmiyorum. Ama cevapları bulmak için mümkün olan her şeyi yapacağım."

YEDİ

Nikki, Olivia'nın isim listesinin bir fotoğrafını çekip Alexia'nın kayıp arabası ve annesinin nerede olduğuyla ilgili ayrıntılarla birlikte Liam ve Miller'a gönderdi. Liam'a izini sürmeleri gereken yirmiden fazla liseli çocuk olduğunu söyledi. Şerif departmanının Alexia'yı aramak için zaten yetersiz personeli vardı ama grubun Cuma günü gelmesinden bu yana evde bulunan herkesle görüşülmesi gerekiyordu. Nikki Kendall, Liam ve Jim'den listeyi üç gruba ayırmalarını ve mümkün olduğunca çok yere bakmalarını istedi. Miller hâlâ Alexia'nın ailesiyle temas kurmaya çalışırken, baş yardımcısı Chandler'ı hastanede gölgeliyordu. Nikki, Alexia'nın erkek arkadaşıyla görüşmek için karakolda Miller'a katılmayı planlıyordu ama önce mülk müdürüyle görüşmesi gerekiyordu.

Nikki'nin gözlerinin Water Street Inn'deki ortama alışması biraz zaman aldı. Stillwater şehir merkezindeki tarihi otel, modern mobilyalarının yanı sıra rahat bir havaya da sahipti. Nikki resepsiyonda durdu ve Sera Everett'in yerel işleriyle ilgilendiği küçük konferans salonunun adresini sordu.

Kapıcı Nikki'yi geniş lobiden geçirerek huzurlu nehir kıyısına bakan bir konferans odasına yönlendirdi. Nikki suyun üzerinde parıldayan güneşi ve yürüyüş yoluna dönüştürülmüş tarihi sol köprüdeki yayaları görebiliyordu.

Masada oturan, burnu dizüstü bilgisayarında, omuz hizasında, kül sarısı saçlı, minyon bir kadın gördü. Nikki onu metro bölgesinin her yerinde gördüğü reklam panolarından tanıdı.

Kapıyı çaldı ve Sera Everett dizüstü bilgisayarından başını kaldırarak Nikki'ye içeri girmesini işaret etti. "Umarım sorun olmaz. Yeterince mahremiyetimiz olmalı."

Sera reklamlardaki kadar göz alıcı görünmüyordu; çok az makyaj yapmış, yumuşak, lacivert bir tişört ve haki bir şort giymişti. Gözleri kırmızı, teni solgundu.

"Bunun olduğuna inanamıyorum. Temizlik şirketi aradığında bunun bir şaka olduğunu düşünmüştüm. Ama sonra bana bir resim gönderdiler."

"Kurbanlardan birinin mi?" Nikki şok olmuş bir halde sordu.

Sera başını salladı. "Sildim ve ona da öyle yapmasını söyledim ve internete sızması halinde kendisinin ve tüm ekibinin kovulacağı ve bir daha buralarda çalışamayacağı konusunda uyardım. Bunu paylaşmayacak."

Sera samimi görünüyordu ama bir fotoğraf anında onlarca kişiyle paylaşılabiliyordu ve sayısız uygulama gizli fotoğrafları saklamayı vaat ediyordu. Nikki'nin aklı birkaç yıl önceki Kobe Bryant trajedisine ve fotoğraf çeken ilk müdahale ekiplerine gitti. Dul eşi fotoğrafların yok edildiğinden emin olmak için her şeyi yapabilecek durumdaydı ama sıradan bir insan bunu yapamazdı.

"Lütfen buna sadık kaldığından emin olun," dedi Nikki. "Şerif hâlâ aileleri bilgilendiriyor. Ve sizi temin ederim ki bu fotoğraflar kamuoyuna yansır, çalışanınızı suçlamanın bir yolunu bulacağız. Fotoğrafların halka açık olması mahkemede de olumsuz bir etki yaratabilir."

Nikki geri adım atmasını bekliyordu ama Sera sadece başını salladı. "Mahkeme dediğini duyduğuma sevindim. Bunu yapan hasta kişiyi bulabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Nikki not defterini açarak, "Elimizden gelen her şeyi yapacağız," dedi.

"Bugün çocuk istemediğim daha da pekişti." Sera ürperdi. "Bu dünya berbat."

"Bazen öyle oluyor," diye kabul etti Nikki. "Sen emlakçısın, değil mi?"

Sera başıyla onayladı. "Evet. Everett Emlak Yönetimi bir yan iş."

"Nasıl yani?"

"Bunu sadece üst düzey ve genellikle tarihi evler satın alan birkaç seçkin müşterim için yapıyorum." Sera kaplumbağa kabuğu gözlüklerini düzeltti. "Eminim biliyorsunuzdur, Airbnb otelcilik sektörünü ele geçiriyor. Çoğu

Evlerini kiralamak için mülk yöneticisi kullanan insanlar, evlerini tatil evi olarak kullanıyorlar ve genelde bu tür evler çok az."

"Airbnb'yi hiç kullanmadım," dedi Nikki. "Nasıl çalışıyor?"

"Çoğu zaman mülk sahipleri ya evi listelemeleri ve temizlik ve onarım gibi tüm idari ve pratik işlerle ilgilenmeleri için profesyonelleri işe alıyor ya da kiralama işini kendileri hallediyor. Kiracılar için yaptıkları inceleme süreci benim müşterileriminki kadar sıkı değil."

"Kimler?" Nikki dürttü.

"Ev sattığım insanlar var," dedi. "Tarihi bölgedeki Kale Evi de bunlardan biri. Bunlar tarihi evler, birçoğunun sahibi emekli ve Minnesota kışlarına hiç ilgi duymuyorlar." "Castle House'un birkaç yıl önce yaklaşık bir milyon dolara satıldığını gördüğümü hatırlıyorum."

Castle House, adını ilk sahibi olan avukat, Minnesota senatörü ve Birleşik Devletler Başkanı James Castle'dan almıştır. Devletler Temsilci. Bu Dört katlı, İkinci imparatorluk döneminden kalma Viktorya dönemi yapısı yaklaşık 4.000 metre kareydi ve çatı katının üzerinde dört katlı ortalanmış bir kule bulunuyordu. Belirgin bir şekilde Gotik bir havası vardı.

Nikki sevdi.

Sera başını salladı. "Yazları burada, Stillwater'da nehir kenarında geçirmek isteyen zengin bir bankacıya. Kışın buranın boş kalmasını istemiyorlar ama aynı zamanda evde herhangi birinin kalmasını da istemiyorlar. İşte bu noktada ben devreye giriyorum. Everett Emlak Yönetimi bu müşterilerin bir sonucu olarak başladı. Şu anda sadece altı evim var, Bone Lake'teki Viktoryen de dahil." Dizüstü bilgisayarının yanında duran dosyayı Nikki'ye doğru kaydırды. "Alexia Perry birkaç hafta önce on sekiz yaşına girdi ve arkadaşlarıyla küçük bir toplantı yapmak istedi. Temkinliydim ama arkadaşlarıyla buluşmayı kabul ettim. Tam burada, bu masada oturduk ve evi ve ev sahibinin beklentilerini konuştuk."

"Evin sahibi kim şimdi?"

"Matt Kline hâlâ buranın sahibi." Sera'nın sesi yumuşadı.

Nikki şok oldu. Evi sattığını düşünebilirdi. Tüm ailesinin öldüğü evi neden saklamak istesin ki?

"Ev onun büyük büyük büyükbabası tarafından inşa edilmiş ve bölge tarihinin önemli bir parçası. Cinayetlerden sonra ev ona geçti. Hâlâ çocuktu ve Peggy teyzesinin gözetimindeydi. O zamanlar

Kiralamaya başlamadan önce ev birkaç yıl boş kaldı. Geçen yıl teyzesi vefat ettikten sonra Matt benimle temasa geçti. Evle ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini ama satmaya da kıyamadığını söyledi. Ev Ulusal Tarihi Kayıtlar'da, biliyorsunuz. Artık hayalet avcılarının ya da medyumların oraya giremeyeceğinden emin olmak istiyordu. Mülkü devralmayı kabul ettim."

Nikki, Kline trajedisini istismar etmeye çalışan kaç hayalet avcısının ve sözde medyumun evden geçtiğini hayal edebiliyordu. Nikki doğaüstü olayların olasılığını hiçbir zaman göz ardı etmemişti ama ruhların varlığını kanıtlamak, ahlaki değerleri zayıf insanlar için milyon dolarlık bir endüstriydi.

"Matt bana Peggy'nin her türlü grubun -zarar vermedikleri sürece- eve girmesine izin verdiğini söyledi. Bu konuda ona karşı çıkmamış çünkü kiracılardan ekstra gelir elde etmesini istemiş."

Kline'lar cinayet sırasında milyonlar değerindeydi ve Caitlin'in araştırması Matt'e her şeyin miras kaldığını ve teyzesinin de vasi olduğunu ortaya çıkarmıştı. Nikki parayı Matt için bir fona yatırdığını biliyordu. Her şeye rağmen, yeğeninin parasını hortumlamak yerine onun için doğru olanı yapmıştı, ki bu insanların fark ettiğinden çok daha fazla oluyordu. Yale Tıp Fakültesi'ne gitmiş ve babası gibi gelecek vaat eden bir kanser araştırmacısı olarak işe başlamıştı ama ağrı kesicilere bağımlı hale gelmiş ve işini kaybetmişti. Caitlin Matt'in hâlâ bu bölgede yaşadığını öğrenmiş ama görüşmeyi reddetmişti.

Nikki, "Ama ev Airbnb üzerinden listelendi," diye açıkladı. "Bu tam olarak nasıl işliyor?"

"Alexia kiralama talebinde bulundu ve telefonda konuştuktan sonra toplantıyı ayarladık. Müşterileri inceledikten sonra tüm ödemeler Airbnb üzerinden yapılıyor." Yine ağlamaya hazır görünüyordu. "Alexia'nın bir parti planladığına dair içimde bir his vardı. Cumartesi günü neredeyse arabayla gidip kontrol edecektim ama birkaç saat ötedeki bir cenazeye katılmam gerekti."

"Bu neredeydi?" Nikki ayrıntıları kontrol etmesi gerektiğini bilerek sordu. Sera çantasından bir broşür çıkardı ve servis sırasını uzattı.

Nikki kâğıdı katlayıp cebine koyarken, "Kendini suçlama," dedi. "Airbnb anlaşmasına gelince, bir konaklama rezervasyonu yaptığınızda, emlakçılara benzer bir yüzde mi alıyorsunuz?"

"Açgözlü olsaydım, muhtemelen böyle yapardım," dedi Sera. "Ama değilim ve dediğim gibi, bu bir ek iş. Saatlik ücret alıyorum, çünkü dürüst olmak gerekirse, çoğu zaman bu işe harcanan tonlarca iş yok. Temizlik ekiplerini koordine ediyorum ve kiracıları tarıyorum, ancak iş günümün belki yüzde yirmisini mülk yönetimi için harcıyorum." Omuz silkti.

"Sanırım kira kayıtlarınız vardır?" Nikki sordu. "Müşterilerinizin özel olduğunu anlıyorum ama son birkaç ay içinde evde vakit geçiren herkesle konuşmamız gerekiyor. Arama izni alabiliriz."

"Size bilgi vermekte bir sorunum yok, ancak müşterilere ulaşım isimlerini verip veremeyeceğimi sorabilir miyim?"

Nikki seçeneklerini düşündü. Olası şüphelilere önceden haber vermekten hoşlanmıyordu. "İzin belgesini alalım ki işleri kitabına göre yapalım. Ailelerin hepsi de bilgilendirilmedi."

Sera başıyla onayladı. "Pekâlâ, bir kere aldın mı, isimler senindir." Nikki ona teşekkür etti. "Matt Kline'ın sana ulaştığını mı söyledin?"

Başını salladı. "Peggy'nin sağlık sorunları vardı ve muhasebe işleriyle uğraşamıyordu, bu yüzden evi birkaç yıldır kiralamıyorlardı. Matt evle hiçbir ilgisi olsun istemiyordu ama evin gitmesine de izin veremezdi."

Nikki bu duyguyu anlıyordu ama bu kararın Matt için ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemiyordu. "Onu ne sıklıkta görüyorsun?"

"Sadece bir kez buluştuk, o da yaklaşık bir yıl önce," dedi. "Geri kalan her şey e-posta ya da mesajla yapılıyor. Çalışma saatlerimin kaydını tutuyorum, ay sonunda gönderiyorum ve o da bana ödeme yapıyor."

"Onun hakkındaki izleniminiz neydi?"

"Hüzünlü ve zeki," dedi. "Yumuşak konuşur ama annemin kanserden öldüğünü söylediğimde ne tür bir kanser olduğunu sordu. Artık bu alanda çalışmıyor olmasına rağmen bana kanser araştırmalarını, doğru genomları izole etmenin neden bu kadar zor olduğunu, bu tür şeyleri açıklamak için birkaç dakika harcadı. Yaklaşık yüzde kırkını anladım," diye ekledi pişmanlıkla. "O artık bir itfaiyeci. Her rastgele uyuşturucu testinden geçti ve beş yıldır temiz olduğunu söylüyor."

"Onunla herhangi bir sorun yaşadınız mı? Geç ödeme gibi şeyler?"

"Hayır," dedi. "Bugün onu aylardır ilk kez arıyorum." Manikürlü tırnaklarını karıştırdı.

"Matt cinayetlerden haberdar o zaman?" Nikki onun güncel adresini ya da telefon numarasını bulamamıştı, bu da onu şaşırtmamıştı. Adı iyi biliniyordu ve Caitlin'in belgeseli onu kendini saklamak için daha da çaresiz hale getirmiş olmalıydı.

"Telefonuna cevap vermiyor ve ben de sesli mesaj bırakmadım. Sanırım münzevi ve belgeselden korkuyor."

"Telefon numarasına ve adresine ihtiyacım var," dedi Nikki. "Onunla yüz yüze konuşmak istiyorum. Bunu ona telefonda söylemek istemiyoruz ve açıklığa kavuşturmam gereken birkaç şey var."

Sera elini çantasına attı ve Nikki'ye kartvizitini uzattı. "Stillwater'da Birchwood Drive'da, köşe başında. Evin numarasını hatırlayamıyorum ama açık yeşil vinil kaplaması var. Gözünüzden kaçmaz."

SEKİZ

Nikki pek golf oynayan biri değildi ama Stillwater Country Club'a doğru ilerlerken bu spor için daha mükemmel bir hava hayal edemiyordu. Günün olaylarına, Bone Lake'te dökülen kana rağmen, güneş yemyeşil çimlerin üzerinde pırıl pırıl parlıyor, göller ıslıl ıslıl parlıyordu. Neredeyse katliamı daha önce görmemiş gibi davranabilirdi ama diğer pek çok kurban gibi Libby ve Vivienne'in parçalanmış bedenleri de hafızasına kazınmıştı.

Miller ona Brett ve Luke'un yerini vermişti ve Olivia'nın tarif ettiği Luke, yardımla bile olsa böyle vahşi bir suç işleyecek birine benzemese de, onları gafil avlamayı umuyordu.

Nikki'nin yol boyunca düşünebildiği tek şey Matt Kline'dı. Onun tüm ailesinin öldürülmesinden kaçış hikâyesi kendi karanlık geçmişini o kadar çok yansıtıyordu ki. Ve bu zavallı kızların başına gelenlerin onu her şeyi yeniden yaşamaya zorlayacağı için kendini çok kötü hissediyordu. Nikki'nin içgüdüleri ona bu davaların birbiriyle bağlantılı olmadığını söylüyordu ama belki de tüm bunlar Caitlin'in ilk davayı yeniden açmasına ve sonunda Matt ve ailesi için adaleti sağlamasına yardımcı olabilirdi.

Stillwater Country Club, ünlü golf mimarları tarafından tasarlanmış güzel bir sahaydı. St. Croix Vadisi'ne bakan konumu, yemyeşil manzaranın inanılmaz görüntülerini sunuyordu. Tek bir üyeliğin yıllık maliyeti iki bin doların üzerindeydi, bu da neredeyse tüm müşterilerin üst orta sınıftan olduğu anlamına geliyordu.

Miller, görüşmeyi bitirdikten kısa bir süre sonra Luke Webb'in plaka numarasını ve aracının marka ve modelini mesaj atmıştı,

ek bir notla birlikte ehliyetinin temiz olduğunu söyledi. Nikki üstü açık siyah Mustang'i bulmak için park yerinde daireler çizdi. Üç ay önce on sekiz yaşına girdiği için, Nikki'nin reşit olmayan bir çocuğu ebeveynleri olmadan sorgulama konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

Mustang'i gördü ve muhtemelen bir yıllık maaşına mal olan Range Rover'ın yanındaki arabaya en yakın yere park etti. Nikki şort ve basit bir tişörtten başka bir şey giymiş olmayı diledi ama olay yerine aceleyle gitmişti ve kıyafet değiştirmek için evde duracak vakti olmamıştı. Şehir kulübünün kıyafet yönetmeliği vardı ama Nikki'nin rozeti ve iki ölü kızı vardı, bir diğeri de kayıptı.

Nikki silahını kılıfına sokmayı düşündü ama vazgeçti.

Kulüp binasına yaklaştığında, dışarıda yeşil-beyaz çizgili şemsiyelerin altında oturan yaşlılar grubu ona baktı.

"Affedersiniz." Tasarımcı golf kıyafetleri giyen kızıl saçlı boyalı bir kadın taş basamakları çıkarken Nikki'ye seslendi. "Burada bir kıyafet kuralı var genç bayan."

Sesindeki züppelik başka bir durumda Nikki'yi güldürebilirdi ama gruba bakmadan rozetini gösterdi. "FBI."

Boyalı kızıl şoktan çok meraklı görünüyordu. Onu içeri kadar takip etselerdi Nikki şaşırmasdı.

Aydınlık, havadar kulüp binası dışarıdan görüldüğünden daha büyüktü, tam donanımlı bir barı ve birden fazla toplantı odası vardı. Nikki barı atladi ve sıkılgan görünümlü bir liseli kızın telefonuna yapışmış halde oturduğu resepsiyona yöneldi.

"Merhaba." Nikki hiç vakit kaybetmeden kıza rozetini gösterdi. "Luke Webb'i arıyorum."

Ağarmış sarışın Nikki'yi bir aşağı bir yukarı süzdü. "Burada olduğunu nereden biliyorsun? Masadan kalkıp onu arayamam."

"Çünkü arabası otoparkta. Eğer onu bulmak istemiyorsanız, etrafta soruşturmaya kendim başlayacağım. Eminim bu üyelerin çoğu acil bir FBI meselesi için burada olduğumu bilmek isteyecektir."

Kız gözlerini devirdi. "Ne, bomba tehdidi gibi mi?"

Nikki kızın cüretine inanamıyordu. "Hayır, çifte cinayet gibi. Şimdi bana yardım edecek misin, yoksa rastgele üyelere mi sorayım?"

Genç sonunda durumun ciddiyetini kavramış görünüyordu. "Tanrım, pekâlâ. Ne zaman giriş yaptığına bakayım." Yanında duran iPad'in kilidini açtı, uzun tırnakları ekrana vuruyordu. "Yaklaşık kırk beş dakika önce geldi. Kursa hemen başladı mı bilmiyorum ama ilk birkaç çukura girmiş olmalı. Tabii ona çağrı bırakmamı istemiyorsanız?"

"Hayır, teşekkürler." Nikki parkurun kâğıt haritasını aldı ve dışarı çıktı.

İçeri girerken görmezden geldiği grup hızlı çalışmış olmalıydı, çünkü birkaç kafa ona doğru döndü.

Utangaç bir golfçüye gülümsedi. "Merhaba, Luke Webb'i arıyorum. Hangi delikte olduğunu biliyor musunuz?"

Caddie panosunu kontrol etti. "Dördüncü sırada olmalı ama öylece çıkıp gitmemeniz gerekiyor."

Nikki rozetini kaldırdı. "Teşekkürler."

Fısıldaşan golfçülerin farkında olarak yeşil alana doğru yürüdü.

"Bu ünlü FBI ajanı. Neden burada? Biri kulübü tehdit mi etti?"

Nikki gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Bu insanlar evrenin merkezi olmadıklarının farkında değiller miydi? İçten içe, kendisinin de aynı şekilde yargılayıcı davrandığını biliyordu. Nikki, Stillwater Lisesi'ndeki zengin, taşralı çocukların diğer herkese nasıl davrandığını unutmamıştı. Zamanın değiştiğine inanmak istiyordu ama şimdiye kadar bunu destekleyecek hiçbir şey görmemişti.

Nikki, dördüncü delikte başlama vuruşunu yapmaya hazırlanan uzun boylu, kumral saçlı, kaslı adamı oraya gitmeden önce incelediği sosyal medya fotoğraflarından tanıdı. Son moda pembe golf tişörtünü de gözden kaçırmak zordu. Adam duruşunu değiştirip vuruşunu yapmaya hazırlanırken Nikki hamlesini yaptı.

"Luke Webb?"

Tökezledi, neredeyse dokuz demirini düşürüyordu. "Ne oluyor, bayan? Temel görgü kurallarını bilmiyor musun?"

Nikki rozetini kaldırdı ve kendini tanıttı. "Dün gece göl evinde olanlar hakkında sizinle konuşmam gerekiyor."

Luke omuz silkmiş olan arkadaşına baktı.

"Bu Brett mi?" Nikki kısa boylu, siyah saçlı ve düşünceli gözlü adamı işaret etti.

"Evet, ama bu neyle ilgili?"

İki genç adamı inceledi, değişen vücut dillerinin saklayacak bir şeyleri olduğu anlamına mı geldiğinden yoksa sadece kafalarının karışık ve rahatsız edilemeyecek kadar meşgul oldukları anlamına mı geldiğinden emin değildi. "Cinayet."

İkisi önce ona sonra da birbirlerine baktılar. "Sen neden bahsediyorsun?" Luke sonunda sordu.

"Haber bu şekilde verdiğim için üzgünüm ama..." Nikki sesini alçak tuttu. Diğer golfçülerin etrafta dolandığını ve kısa şortlu kadının iki üyeleriyle ne işi olduğunu duymak için yaklaştıklarını görebiliyordu. "Vivienne Beckett ve Libby Brown öldürüldü. Bone Lake'teki evde. Chandler Glover yaralı ve Alexia Perry kayıp."

Dışarıdan bakan biri için Nikki'nin konuşması soğuk ve umursamaz görünebilirdi ama Luke ve Brett'in tepkilerini kendi duyguları araya girmeden değerlendirmek istiyordu. Eğer onlardan biri ya da her ikisi de işin içindeyse, ailelerinin varlıklı akranlarının önünde onu hazırlıksız yakalamak Nikki'nin ihtiyacı olan bilgiyi almasının en hızlı yoluydu. Nikki yüzlerindeki şaşkın ifadeyi izledi.

"Ciddi misin?" Luke sordu. Dokuz demir sopasına yaslandı, sopanın ucu ağırlığından yeşile batıyordu. Brett şok içinde bakakaldı.

"Korkarım öyle," diye yanıtladı Nikki. "Özel olarak konuşabileceğimiz bir yer var mı?" Dördüncü deliği oynamak için bir başka golf grubu daha gelmişti. "Onları bekletiyoruz."

Çocuklardan birinin yerini kaybettiği için tartışmasını bekledi ama ikisi de sopalarını yerleştirdi ve caddie'den onlarla ilgilenmesini istedi. Nikki, vücut dillerini takip edebilmek için çocuklara yolu göstermelerini işaret etti. Luke'un omuzları çökmüş, başı öne eğik ve elleri ceplerinde yürüyordu. Brett arkadan geliyordu, görünüşe göre sersemlemişti.

"Eve gitmem gerek," dedi Luke. "Tanrım, Viv'in ve Libby'nin ailesiyle konuşan oldu mu? Peki ya Alexia'nın annesi? O New York'ta."

Nikki, "Evet, şerif ailelere haber veriyor," dedi. "Shanna Perry'ye ulaşmaya çalışıyoruz."

Avludaki kalabalık azalmıştı, bu yüzden Nikki çocuklardan şemsiye kaplı masalardan birine oturmalarını istedi.

"Neden Alexia'yı aramaya çıkmadın?" Luke sordu. "O kayıp, değil mi? Bu hayatta olduğu anlamına gelir."

Nikki defterini açarak, "Dışarıda onu arayan bir sürü insan var," dedi. "Siz ikiniz dün gece saat kaçta ayrıldınız? Ya da bu sabah?" Olivia'nın onlara akşamki olayların zaman çizelgesini çoktan verdiğinden bahsetmedi.

"Belgesel bitmeden önce," dedi Luke. "Alexia'nın keyfi yerinde değildi ve ben de onunla uğraşmak istemedim."

"Ne demek havamda değilim?"

"O bir kontrol manyağı, sadece bir grup arkadaşı olsa bile her şey mükemmel olmak zorunda. Şahsen ben onun cinayet evinde belgesel izleme fikrinin ürkütücü ve boktan olduğunu düşündüm. Lanet olsun Lex." Luke'un sesi son kelimeye çatladı. "Bu nasıl oldu?"

"Biz de bunu anlamaya çalışıyoruz," dedi Nikki. "Ne zaman gittiniz?"

Brett, "Üçüncü bölüm sırasında," diye yanıtladı.

Luke başını salladı. "Gece yarısından önce evime vardık. Babam hâlâ ayakta idi."

Nikki onun ses tonunda bir savunma sezdiğini düşündü. "O zamandan beri Alexia ile konuşmadın mı?"

"Bu sabah aradım ama telesekretere düştü. Onu kızdırdığım için üzgün olduğumu belirten bir mesaj attım." Luke Brett'le göz göze geldi, aralarında konuşulmayan bir şey vardı. Nikki o anın geçmesine izin verdi, sorulmadan paylaşmaya karar verip vermediklerini görmek istiyordu.

Brett onu görmezden geldi. "Birkaç hafta önce üçümüz benim evimde takılıp içiyorduk. Alexia partiden ve seri katiller üzerine çalışmak istediğinden bahsetti: Kline'ları öldüren kişi gibi insanlar. Eğer onu bulabilirse bunun harika olacağını söyledi. Davayı çözebilseydi. Luke ona güldü ve kendi kulvarında kalmasını söyledi. Bu pek hoşuna gitmedi."

Arkadaşı konuşurken Nikki gözlerini Luke'tan ayırmadı. Hiçbir şey söylememesine rağmen kelimeler yankılanıyor gibiydi.

"Bize Kline'ların eski evini tuttuğunu söylediğinde, Luke ve ben ona bunun hiç hoş olmadığını söyledik ama o hiç dinlemedi." O

bir süre arkadaşına baktı. "Dostum, hadi ama. Sen söylemezsen ben söylerim."

Luke başını salladı ve yere baktı.

"Vivvy ve Libby öldü," diye tükürdü Brett, yüzü kıpkırmızıydı. "Kimsenin sırları umurumda değil."

"Bana ne söyleyeceksin?" Nikki bastırdı.

"Dün gece ortaya çıktıktan sonra Luke, Alexia'yı Matt Kline ile aldatmakla suçladı. Onunla temas halindeydi, ev ve dava hakkında içeriden bilgi almaya çalışıyordu."

Matt Kline, 2001 katliamından sağ kurtulan tek kişi ve evin sahibi, hani şu evle ilgili hiçbir şey yapmayı reddeden kişi? "Bunu neden düşündün?" Nikki sordu.

"Çünkü Libby'ye bastırılmış anılar hakkında bir şeyler okuduğunu söylemiş ve bir şekilde Matt'e yaklaşıp onu sorguya çekebileceğini düşünmüş sanırım."

Son yıllarda, gerçek suç hayranları ve internet hafiyeleri bazı vakaların çözülmesine yardımcı olmuştu ama Matt Kline yıllar boyunca düzinelerce kolluk kuvveti tarafından sorgulanmıştı. Caitlin onun ailesinin katilini adalete teslim etmeye yardımcı olabilecek herhangi bir şeyi hatırlamak için hipnotizmayı da denediğini duymuştu ama Kline röportajı reddettiği için bunu doğrulayamamıştı. On sekiz yaşındaki liseli bir kız ona bu kadar yaklaşmayı nasıl başarmıştı?

"Brett'le dün gece gitmemizin bir nedeni de buydu." Luke sonunda konuştu. "Gerçekte ne kadar araştırma yaptığını bilmiyorum ama orada kalmak istemesi beni biraz korkuttu." Çenesi gerildi. "Gitmemeliydim."

Nikki, "Kolaylıkla bir kurban olabilirdin," dedi. "Matt Kline'a gelince, onunla temasa geçtiğini düşündüren neydi?"

"Çünkü cumartesi gecesi sarhoş geldi. Airbnb'yi kiralayan kişinin Alexia olduğunu bilmediğini söyledi, mülk yöneticisinin daha iyi bir eleme yapması gerektiğinden bahsetti. Alexia onu dışarı çıkardı ve bir süre konuştular." Luke'un yüzü kızardı. "Pencereler açık olduğu için dinlemeye çalıştık ama rıhtıma doğru yürüdüler."

"İşler nasıl bitti?" Nikki sordu.

Brett, "Gitti ve o da çok üzgün görünmüyordu," diye cevap verdi.

"Ziyareti için açıklaması neydi?" Nikki sordu.

"Birkaç hafta önce bir barda onunla flört ettiğini söyledi, hepsi bu." Luke omuz silkti. "Yine de bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum. Şüphelerim var."

Nikki mazeretlerini doğrulamak için Luke'un babasıyla konuşması gerektiğini söyledi ama ikisi de sorun çıkarmayacak gibi görünüyordu. Her ikisine de birer kart verdi ve Alexia onlarla temas kurmaya çalışırsa kendisini bizzat aramalarını söyledi.

Nikki koşarak cipe gitti ve Miller'ı aradı ama telefonu telesekretere düştü. Mesaj bırakmadı, onun yerine Liam'ı aradı. Matt Kline'in evine tek başına gitmek istemiyordu, belki gerçekten bu işe karışmış olabilirdi.

"Ben de tam seni aramak üzereydim." Liam'ın sesi nefes nefese çıkıyordu. "Ben ona söyleyemeden Caitlin haberlerde duymuş. Yıkılmış durumda."

"Bu onun hatası değil, belgeselin bununla bir ilgisi olsa bile-"

"Bırakın ben bitireyim," diye araya girdi Liam. "Caitlin Alexia'yı tanıyor ve kızların dün gece evde kaldığını biliyordu. Aslında uğramayı düşünmüş ama sonra bunun tuhaf olacağına karar vermiş."

Nikki afallamış bir halde oturmuş, bilgiyi sindirmeye çalışıyordu. "Alexia'yı nereden tanıyor?"

"Çünkü birkaç hafta önce belgesel için onunla röportaj yaptı."

DOKUZ

Nikki arabasıyla Birchwood Bulvarı'ndan aşağı inerken hâlâ Liam'ın anlattıklarını sindirmeye çalışıyordu. Beş dakikalık yol Nikki'yi Stillwater şehir merkezini geçip, Stillwater'ın daha işçi sınıfı bir bölgesi olan eski Jaycee top sahalarına götürdü. Sakin yerleşim caddesindeki evlerin çoğu seksenli yılların ortalarında inşa edilmişti, bu da konutlara son on yılda inşa edilen yeni alt bölümlerin çoğundan daha fazla karakter kazandırıyordu. Matt Kline'in mütevazı çiftliğinin etrafını büyük akçaağaç ve meşe ağaçları çevreliyordu ve bu ağaçlar muhtemelen Kline'in evinin yanındaki evlerin güvenlik kameralarını engelliyordu.

Birkaç hafta önce Caitlin Nikki, Liam ve Miller'a Kline cinayetleriyle ilgili ortaya çıkan yeni iddialardan bahsetmiş ama kaynağını açıklayamamıştı çünkü çok sıkı bir gizlilik anlaşması imzalamıştı. Dava hâlâ açık olduğu için Miller vakti olduğunda bu konuyu inceleyeceğine söz vermişti ama hepsi de kaynaktan daha fazla bilgi almadan soruşturmanın çok fazla ilerleyemeyeceği konusunda hemfikirdi. Caitlin'in yapımcıları kaynağın verdiği bilgileri kullanarak birkaç ay içinde yeniden açılması umulan soruşturmaya ilgili bir güncelleme içeren beşinci bir bölüm eklemek istiyorlardı.

Nikki Caitlin'i tanımasaydı, muhtemelen "kaynağın" reyting için ortaya atıldığını düşünürdü. Yapımcıların niyeti bu olabilirdi ama Caitlin belgeseli Kline'ların katilinin bulunmasına yardım etmek istediği için yapmıştı, tıpkı Nikki'nin anne babasının cinayetleri yüzünden haksız yere hapse atılan Rory'nin kardeşinin serbest bırakılmasına yardım ettiği gibi. Caitlin bir azize değildi, belgesel yapımcısı olarak markasını geliştirmek istiyordu.

en azından bir haklılık payı olduğuna inanmasaydı, kolluk kuvvetleriyle hiçbir şey yapmazdı.

Nikki, Liam'ın gümüş rengi Prius'unun arkasına park etti. Uzun boylu adam küçük arabadan inerken Nikki kıs kıs güldü. "Alexia'dan haber var mı?"

"Miller insansız hava araçlarını havalandırıyor. Adamları evin etrafındaki ormanı temizledi. Ondan iz yok." Liam cipine yaslandı. "Ve tahmin et ne oldu? Alexia geçen yaz belgeselle ilgili haberler çıktığında Caitlin'le temasa geçmiş. Bunu, topluma genç kuşakların unutmadıklarını ve adalet istediklerini bildirme isteği olarak sundu. Sonra Alexia annesinin cinayetlerden kısa bir süre önce Matt'in babasıyla ilişkisi olduğunu ve elinde kanıt olduğunu iddia etti."

"Şaka yapıyorsun." Nikki ilk soruşturmada hem Bay hem de Bayan Kline'in hile yaptığına dair iddialar ortaya çıktığını, ama soruşturma Amy'nin etrafında döndüğü için bu iddiaların hiçbir zaman doğrulanmadığını hatırladı.

"Alexia annesinin Kline cinayetleriyle hiçbir ilgisi olmadığı konusunda kararlıydı. Parlak bir araştırmacı olduğunu, o zamanlar polisin bulamadığı şeyleri bulabileceğini kanıtlamak istiyordu." Liam başını salladı. "Alexia annesinin ilişkisinin saldırılardan aylar önce bittiğini iddia etti. Shanna onların kirli işlerini büyük bir tazminata çevirdi ve daha sonra J.P. Morgan Chase ile birleşen Bank One'da işe alınmasına yardımcı oldu. Cinayetler işlendiğinde zaten eyalet dışındaydı."

Nikki yeni bilgiyi anlamlandırmakta zorlandı. "Alexia'nın kanıt olduğunu mu söyledin? Ne tür bir kanıt? O zamanlar hayatta bile değildi ve adı hiç geçmediyse Shanna hiçbir şey için gönüllü olmayacaktır."

"Shanna günlük tutardı," diye devam etti Liam. "Hâlâ tutuyor ve Alexia annesinin hiçbirini atmadığını, çünkü bazen onları okuyup şirket basamaklarını ne kadar tırmandığını kendine hatırlatmayı sevdiğini söyledi. Alexia bir gün ödünç almak için bir çift Louboutin ararken bulmuş. Kline hakkındaki her yazının fotoğrafını çekti ve sonra Caitlin'le temasa geçti. O sırada on yedi yaşındaydı ve Caitlin annesinin izni olmadan onunla röportaj yapamazdı. Alexia annesinin işbirliği yapmamakta ısrar etmesi üzerine yapımcılardan biri on sekiz yaşına ne zaman girdiğini sordu. Bulduklarında

Doğum günü Temmuz'da olduğu için devam bölümünü planlamaya başladılar. Caitlin bu konuda mutlu değil çünkü yapımcıları tüm süreçte Shanna Perry'yi alt etmeye çalışıyorlar."

"Ne demek istiyorsun?"

"Shanna, Alexia'nın belgesel hakkında kimseyle konuştuğunu bilmiyor. Alexia'nın günlüğü bulduğunu ve fotoğraflarını çektiğini bile bilmiyor. Ama yapımcılar yine de Alexia'nın hikâyesini yayınlamaya karar verdiler." Liam başını salladı. "Eğer Shanna Perry görüntülerin paylaşılmasına kızsaydı -ki kızmalıydı- garanti ederim ki bu yapımcıların değil Caitlin'in kızı olurdu."

"Shanna'nın Ted Kline ile nasıl tanıştığı hakkında bir fikrin var mı?"

"Shanna Alexia'ya Kline oradayken kanser enstitüsünde çalıştığını söyledi. Muhasebe stajı yapmış."

"Alexia'nın cinayetlerle ilgili düşüncelerinin ne kadarının annesinin yıllar boyunca aile hakkında söylediklerinden etkilendiğini merak ediyorum, ilişkiden hiç bahsetmemiş olsa bile. Bu konuda bazı düşünceleri olmalı."

"Ben de," dedi Liam. "Caitlin'in kaynağının Matt Kline'ın o gece polise anlatabileceğinden daha fazlasını gördüğüne inandığını söylediğini hatırlamıyor musun?"

"Biliyorum ama bu konuya pek değinilmedi. Caitlin bunu Matt Kline ile teyit edemezdi, değil mi?"

"Röportaj taleplerini reddetti. Bu yüzden bu bilgiyi belgesele koymak istemedi. Ancak Alexia yapımcılara Matt ile yakın bir ilişkisi olduğunu ve son bölüm için onu ikna edebileceğine inandığını söyledi. Dolayısıyla bu bilgi dördüncü bölümün en sonunda, henüz tam olarak çekilmemiş bir bölümün ön gösterimiyle birlikte yer alıyor."

"Onun sözüne mi inandılar?"

"Caitlin'in yapımcısına göre mesajlar almış. Matt'in ona o gece katili gördüğünü söylediğini iddia etti. Yapımcılar bunu kullanmakta ısrar etti."

"Matt'in güvenliği konusunda endişelenmediler mi? Ya da tepkisinden?" Nikki, birinin ailesinin cinayetleri hakkında bilgi almak için onu kullandığını düşünemiyordu. Bu konuda bir şeyler yapacak kadar sinirlenirdi ve Matt dün gece Airbnb'ye geldiğine göre, o da sinirlenmiş olmalıydı.

"Caitlin bana kendisi ve yapımcıları arasındaki e-postaları gösterdi. Ona, dava teknik olarak hala açık olduğu için kanıtlamayacakları açıklamalar yapma konusunda dikkatli olmaları gerektiğini söyledi," dedi Liam. "Pislik baş yapımcısına söylediği gibi, bildiğimiz kadarıyla katil hala dışarıda. Netflix bu belgeselin reklamını yaptı ve haberlere çıktı. Eğer hayattaysa muhtemelen izleyecektir ve bu Matt'i tehlikeye atabilir. Caitlin, Alexia'nın kendini tehlikeye attığından endişeleniyordu ama kimsenin fikrini değiştiremezdi."

Nikki hâlâ Alexia'nın Matt Kline'a böyle bir şey yaptığına inanamıyordu. Bu genç kadın başka ne yapabilirdi ki? "Sanırım onu baştan çıkardı?"

Liam başıyla onayladı. "Caitlin'in anlayışı bu."

"Alexia, onu nasıl kullandığını öğrendiğinde vereceği tepki konusunda endişelenmedi mi?"

"Caitlin'e onun gerçek adını bilmediğini ya da gerçek numarasına sahip olmadığını söyledi. Zerre kadar endişelenmedi."

Nikki, Matt Kline'ın yaşadığı küçük eve baktı. "Belki de öyle olmalıydı."

ON

AĞUSTOS 2001

Asansör ikinci kattan yavaşça mutfağın yanından geçip karanlık, rutubetli mahzene inerken gıcırdadı. Matt'in terli elleri ipe yapıştı. *Ağlama*, dedi kendi kendine. *Amy seni yardım için gönderdi. Annemle babam yaralandı.*

Toprak zemine ulaştı ve kapıyı açmak için tornavidayı kullandı. Küflü toprak ve bayat hava alerjisini tetikledi ama hapşırmamak için kendini zor tuttu. Duyulmamalıydı.

Matt sıkışık tahta kutudan sürünerek çıktı. Ayak parmakları serin toprağa değdi ve karanlıkta yönünü bulmaya çalıştı. Kiler kapısı ne taraftaydı?

Havuzun arka tarafta olduğunu hatırladı.

Yazın erken saatlerinde Amy'yle birlikte pembe ve sarı kır çiçekleri aramak için evin arkasındaki ormana gitmişlerdi. Büyük, yapraklı ağaçların bulunduğu alan o kadar büyük olmasa da, Matt yine de kendini bütünüyle yutulmuş gibi hissetti.

"Korkak bir kedi olma," demişti Amy. "Ormanda korkacak bir şey yok, belki yılanlar hariç ve buralarda zehirli olanlar da yok."

Önemli değil, diye düşündü Matt. Yılan yılandı, örümcek ve ormanda dolaşan diğer bütün yaratıklar da öyle.

"Ya kaybolursak?" diye sormuştu küçük bir sesle ablasına.

"Sakin ol. Başlangıç noktası olarak gölü kullan, tamam mı?"

Matt başını salladı.

"Ev gölün kuzey tarafında. Bu da kuzeye yürüyeceğimiz anlamına geliyor ve Miller Caddesi görüldüğü kadar uzak değil."

"Ama ya kafam karışırsa ve kuzeyin nerede olduğunu bilemezsem?"

Amy yürümeyi bıraktı ve şaşkın bir sırtıyla ona baktı. "Bu yönde yürüdüğün sürece kuzeydesin. Uzun zaman önce yönleri hatırlamama yardımcı olması için öğrendiğim bir numara var." Kuzeyi işaret etti. "Asla rendelenmiş buğday yemeyin." Konuşurken her yönü işaret etti. "Doğu her zaman kuzeyin sağındadır. Ve güneş batıdan batar. Bunu hatırlarsanız asla kaybolmazsınız."

Matt dudaklarındaki tuzlu gözyaşlarının tadını alıncaya kadar ağladığını fark etmedi. Hiçbir şey göremiyordu, mahzenin kapısından giren ay ışığı bile. Ellerini önüne koydu ve parmakları duvara değene kadar yavaşça ilerledi. Kalbi küt küt atarak, dışarıya çıkan cılız ahşap basamakları hissedene kadar odanın içinde ilerledi.

Elleri ve dizleri üzerinde yukarı tırmandı ve sonra kiler kapısını itti. Kapı hareket etmedi. Kilit yine Amy'nin haberi olmadan mı tamir edilmişti?

"Belki de sıkışmıştır," diye fısıldadı karanlığa.

Matt bütün gücüyle bir kez daha denedi ve ağır kapı ağır ağır açıldı. Matt dışarıda kendisini kimin beklediğini düşünmemeye çalışarak kapıyı açtı ve gecenin temiz havasına doğru tırmandı, tahtanın evin yan tarafına çarpmasını güçlükle önleyebildi.

Hiç ses çıkaramıyordu.

Yan bahçeye baktı, annesinin zambakları rüzgârda dalgalanıyordu. Havuz kuzeydeydi. Orman da öyle.

Eve her kim girdiyse, çarpan kalbini duyduğundan emin olan Matt köşeye doğru süzüldü. Gül ağaçlarının arasından baktı ve annesinin avlu kapısının yanında, kolları garip bir açıyla yattığını gördü. Betonun üzerindeki kanı görebiliyordu.

Annem neden hareket etmiyordu?

Matt sekiz yağındaki çocukların artık anne demediğini hatırladı ve annesine doğru ilerledi. Amy doğruca ormana, yola doğru koşmasını söylemişti, ama annesini öylece bırakamazdı. Matt ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve sürünerek annesine doğru gitti.

Boğazında derin bir kesik vardı. Fen dersinde nabzını nasıl kontrol etmesi gerektiğini öğrettiklerini hatırladı. Titreyen parmakları

annesinin bileğine dokundu. Teni normalden daha soğuktu ve hiç kan pompalanmadığını hissetti.

"Anne?" diye fısıldadı.

Bir ılık sessizliğı bozdu.

Amy!

Matt evin önüne doğru koştu, ılığın o yönden geldiğine emindi. Ön kapı açıktı ama kimseyi göremedi.

"Dur!" Amy ılık attı.

Matt göle doğru yola çıktı ve kız kardeşini iskeleye giden patikada yerde yatarken gördü. Büyük çitlerin arkasına eğildi.

Bir adam Amy'nin üzerine çullandı ve kollarını sıkıştırdı. Amy dövüşmeye devam etti, dizi adamın karnına girdi. Elini kurtarmayı başardı. Matt onun kırmızı tırnaklarının adamın yüzünü sıyırdığını ve kırmızı çizgiler bıraktığını gördü.

"Orospu." Adam elini kaldırdı, bıçağın ağzı Matt'in daha önce gördüklerine hiç benzemiyordu. Bir balıkçı bıçağına ya da av bıçağına benzemiyordu.

Bıçak indi ve göğsüne saplandı. Amy mücadele etmeyi bıraktı.

Matt döndü ve ormana doğru koşmaya başladı.

ON BİR

Nikki, Matt Kline'ın evinin karşısındaki komşuları işaret etti. "Kapı zilineki Ring kamerasına benziyor. Eğer açıksa, Matt Kline'ın dün gece eve gelişini kaydetmiş olmalı."

"Buraya geldiğimde yaptığım ilk şey buydu," diye yanıtladı Liam. "Kesinlikle bir Ring, ama kimse cevap vermedi. Kartımı paravan kapının içine bıraktım."

"Peki ya yanındaki evler?"

"Sağdaki gri iki katlı binanın kapısına ve garajına bakan kameralar var, bu yüzden Matt'in sokakta araba kullandığını görebiliriz. Dün geceki videoları bana e-posta ile gönderiyor ama pek yardımcı olacaklarını sanmıyorum. Sol taraftaki evin sadece ön kapı kamerası var ve o da kapalı." Liam telefonunun kilidini açtı. "Bu evi Zillow'dan bulacağım. En son kat planı onlarda olmalı. Mümkünse neye doğru yürüdüğümüzü bilmek istiyorum."

"Bu iyi bir fikir." Nikki'nin düşünceleri cinayet mahalline sıçradı. "Lilydale 2001'deki haliyle hemen hemen aynı, değil mi? Ev Ulusal Tarihi Yerler Sicili'nde yer alıyor, bu da herhangi bir yapısal değişikliğin onlar tarafından onaylanması gerektiği anlamına geliyor."

"Yani?"

"Miller katilin ev hakkında bilgi sahibi olması gerektiğini söyledi," dedi Nikki. "Airbnb olarak kiralayan insanlar ve Zillow gibi siteler arasında, kat planının bir kopyasını almak o kadar da zor olmazdı. Matt Kline'ın patronuyla konuştun mu?"

"Buraya gelirken," diye yanıtladı Liam. "Geçen hafta bir iç olay nedeniyle açığa alındı. İtfaiye şefi bana daha fazlasını söylemedi ama

Başka bir yerde çalışmıyorsa burada." "Bir güveni var, değil mi?"

"Cinayetlerden sonra teyzesi tarafından kurulmuş. Kline'ların mirası ve hayat sigortası arasında, vakfın açılış bakiyesi beş milyondur ve Matt üniversiteden mezun olana kadar bunu kullanamazdı. Caitlin bakiye hakkında kesin bir bilgi bulamadı. Tröst faizi hakkında biraz araştırma yaptım. 2001'den bu yana ortalama bir faiz oranı bulmak zor, ama eğer vakıf yılda yüzde üç kazanıyorsa, vergiler ve diğer dalgalanmalarla bile, vakıf şimdiye kadar sekiz milyonun üzerinde olmalıydı. Yani çalışmasına gerek yok."

Matt Kline Caitlin'in mülakatını reddetmişti ve Stillwater itfaiyesinin tek söylediği onun örnek bir çalışan olduğu ve kişisel trajedisi hakkında konuşmayacaklarıydı. "Örnek çalışan için çok fazla. Yine de iç olayının zamanlamasını merak ediyorum." Matt Kline'in saldırılarla bir ilgisi olması mümkün müydü? Eğer Alexia Caitlin'e gerçeği söylediyse, kendini ihanete uğramış ve öfkeli hissetmeliydi.

Nikki silahını kılıfına soktu ve ağır çelik yeleğini giydi, her ihtimale karşı tehlikeli bir durumun içine giriyorlardı. Liam da aynısını yaptı. Nikki evin dışını güvenlik kamerası var mı diye taradı ama kamera göremedi. Şaşırmamıştı. Şiddet suçu tanıkları genellikle korku spektrumunun bir ucunda yer alırlardı: dehşete kapılmış, kilitli ve yoğun terapi görmüş ya da inatla cesur, bazen

Nikki gibi pervasızlık.

"Ben arka bahçeyi kontrol edeceğim ve eve girmeden önce kimsenin pencereden çıkamayacağından emin olacağım." Liam köşede gözden kayboldu.

Nikki ahşap güvertiyi geçti ve çerçevenin yanında savunma pozisyonu almadan önce ön kapıyı çaldı. "FBI. Acil bir durum var ve sizinle konuşmamız gerekiyor."

Nikki kapının diğer tarafını duymak için zorladı. Sanki biri tökezliyordu, ya kaçmaya ya da kapıya gelmeye çalışıyordu. Kapıyı tekrar çaldı.

Kapının diğer tarafından ağır ayak sesleri geldi. Birkaç kilit tıkırdadı ve kapı hızla açıldı. Nikki başını kaldırıp Matt Kline'in donuk, kırmızı gözlerine baktı. Rory'nin boylarındaydı, siyah saçları taranmayı gerektirecek kadar bile uzun değildi. O da çıplaktı.

"Ne oluyor be? Mahallenin yarısı kapıma vurduğunu duydu."

"Üzerinize bir şeyler giyebilir misiniz Bay Kline?" Nikki, Liam'a ön tarafa gelmesi için mesaj attı.

"Soruma cevap ver." Sesi düşmancaydı, gözleri korkuyla değil öfkeyle parlıyordu.

"Dün gece olanlarla ilgili."

Matt gözlerini devirdi. "FBI'ı mı aramış?" Kapıyı çarparak kapatmaya bağıladı, ama Liam tam zamanında gelip on iki numara ayağını kapı aralığına sıkıştırdı.

"Burada olmamızın nedeni bu değil." Nikki haberi daha nazik bir şekilde vermeyi umuyordu, Matt'e Güphelenmeleri için daha fazla neden göstermedikçe, Matt'e Güphe payı bırakacaktı. "Dün gece Airbnb'nizde iki kız öldürüldü."

Adamın yüzünde herhangi bir belirti, belli belirsiz bir hareket, gözlerinin büyümesi, hatta omuzlarında savunmacı bir duruş olup olmadığına baktı. Matt Kline'da bunların hiçbirisi yoktu. Geriye doğru sendeledi, yumruğunu ağzına bastırdı, sanki kontrolünü kaybetmemek için mücadele ediyordu. "Sen neden söz ediyorsun?"

"Açık konuştuğum için üzgünüm ama giyinmen ve konuşmamız gerekiyor."

Beş dakika sonra Nikki ve Liam, oturma odasındaki koltuk dışında sahip olduğu birkaç mobilyadan biri olan mutfak masasında Matt Kline'ın karşısında oturuyorlardı. Kirli duvarlarda hiç resim asılmamıştı. Yatar koltuğun yanındaki ucuz sehpanın üzerinde boş bir Jim Beam şişesi duruyordu. İki farklı oyun konsolu ve düzinelerce oyunla çevrelenmiş büyük, düz ekran televizyonu, Matt'in bu eve yeni taşınmadığının tek gerçek kanıtıydı.

Üzerine eşofman ve eski püskü bir tişört giymişti.

"Airbnb işleriyle ben ilgilenmiyorum," dedi. "Bu işi yapan biri var. Onunla konuşmalısınız."

"Evet," dedi Nikki. "Ama hâlâ ne olduğunu bilmiyoruz..." Matt'in gözleri karardı. "Şok edici."

Nikki iğneyi görmezden geldi. Polise kızdığı için Matt'i kesinlikle suçlayamazdı. "Belgesel yapımcısı

Alexia onlara bilgi vermek için yaklaştı." Nikki kelimelerini dikkatle seçti. "Korkarım bu bilgiler arasında senin ona söylediğin şeyler de vardı."

Matt'in yanakları öfkeyle kızardı. "Ėki, belki de üç kişiye güveniyorum. Barda tanıştığım bir kıza ruhumu açmamam gerektiğini çok iyi biliyordum."

"Bana ikinizin nasıl tanıştığını anlatın."

"Her zaman gittiğim barda bilardo oynuyordum ve yanıma gelip masa için bana meydan okudu. Kıcıımı tekmeledi ve konuşmaya başladık."

"Bu ne kadar zaman önceydi?" Liam sordu.

"Beş Temmuz," dedi. "Ayın dördünde yirmi dört saatlik bir vardiyada çalışmış, ertesi gün de ölü gibi uyumuştum. Dışarı çıkmak istemedim ama bir arkadaşım beni ikna etti."

"Hangi bar bu?" Nikki sordu.

Matt buzdolabından aldığı birayı yudumladı. "Harbor Bar, buradan çok uzakta değil."

"Biliyorum." Rory iyi barları severdi ve Nikki'yi de bu barların hayranı haline getirmeyi başarmıştı. Liman, Stillwater'ın güneybatısında, McKusick Gölü yakınlarındaki evlerinden çok uzakta değildi. "John her şeyi kitabına göre yapan bir adam," dedi Nikki, bar sahibini düşünerek. "Her zaman kimlik kontrolü yapar ve içeri girmek için yirmi bir yaşında olmanız gerekir."

Matt, "O zaman harika bir taklit yapmış olmalı," dedi. "Bölümden birkaç adamla birlikte vardiyamızdan sonra birkaç kadeh bir Ėeyler içmeyi severiz. Alexia'yı daha önce birkaç kez barda tek başına otururken görmüştüm ve ne zaman önüme çıksa benimle flört ederdi."

Alexia'nın dikkatleri üzerine çekmesi için fazla bir şeye gerek yoktu. Uzun boyu, zayıflığı, mavi gözleri ve sarı saçlarıyla tam bir Kaliforniya kıızı gibi görünüyordu.

"Onunla tanıştığım gece tek başıma geldim." "Sana yaklaştı mı?" Liam açıklığa kavuşturdu.

Matt başıyla onayladı. "Evet, masa için bana meydan okudu ve kıcıımı tekmeledikten sonra bana bir bira ısmarladı. Biraz içtik ve konuştuk. Ben epey sarhoş oldum ama o iyi görünüyordu. Beni eve bırakmakta ısrar etti. Olaylar birbirini izledi. Dediğim gibi, mekan sahibi her zaman kimlikleri kontrol eder, o yüzden sormadım. Ama Minnesota'da rıza yaşı on yedidir."

Nikki, "Bunun için burada değiliz," dedi. "Ertesi gün ne oldu?"

"Hiçbir şey," dedi Matt. "Ben uyurken gitmiş. Bana numarasını bıraktı. Onu bir daha aramayacaktım, ama sık sık bara gidiyordu, biz de sık sık takılmaya başladık." Gözlerini devirdi. "Bana Kaliforniya'dan üniversitedeki bir iş ve ailesine daha yakın olmak için taşındığını söyledi. Ben de inandım."

"Ailenize ne olduğu hakkında ne sıklıkla konuştunuz?" Liam bastırdı.

"İlk başta pek bir şey sormadı. Olanları duyduğunu söyledi ama bana ailem hakkında soru sormayacaktı. İstersem paylaşabilirdim." Matt'in gözleri öfkeyle bulutlandı. "Ondan sonra bu konuyu hiç açmadı, ben de geçmişimi gerçekten umursamadığını düşünmeye başladım."

Nikki Matt Kline için üzülüyordu. Ailesi öldürüldükten sonra neler olduğunu hatırlıyordu. Herkes onun nasıl olduğunu bilmek istiyordu ama çoğu insan sadece onu kontrol edecek kadar iyi tanıdığını söyleyebilmek istiyordu. Bazı insanlar ilginin merkezinde oldukları sürece nasıl ilgi gördüklerini umursamıyorlardı.

"Ona açılmana ne sebep oldu?" Liam sordu.

"Tanışmamızdan birkaç hafta sonra ağlayarak buraya geldi. Bana Kaliforniya'daki arkadaşının bir haneye tecavüz olayında öldürüldüğünü ve yıkıldığını söyledi. Bana arkadaşının gizli hayatından ve onu nasıl yakaladığından, diğer arkadaşlarının onları nasıl ölü bulduklarından bahsetti. Beni konuşturmak için ne söyleyeceğini biliyordu. İşte o zaman sarhoş olduk ve cinayetler hakkında konuşmaya başladık."

"Ona ne söyledin?" Nikki sordu.

Matt, "Kaliforniya'daki arkadaşı da bir aşk üçgeninin parçasıydı," dedi. "Alexia bana annemle babamın ilişkileri hakkındaki söylentileri hiç doğrudan sormadı, ama arkadaşlarından ve kendi anne babasının yaptıkları yüzünden onları aldatmamaları için nasıl yalvardığından söz etti."

"Hangisi neydi?" Liam sordu.

"Gkisi de birbirini aldattı." Matt birasından uzun bir yudum daha aldı. "Kız dokuz yaşındayken babasını yakaladı. Babası ona bir atla sessizlik satın aldı. Ben de ona benimkinin bana uzaktan kumandalı bir araba aldığını söyledim, son model."

Alexia hikâyesini Matt Kline'ın ona güvenmesini sağlamak için mi planlamıştı? "Ona aileni öldüren kişiyi gördüğünü söyledin mi?"

Matt'ın çenesindeki kaslar gerildi. "Ona Amy'nin yanındaki adamı gördüğümü söyledim, ama ona iyice bakamadım. Bir şey söylemeyeceğine söz verdi. Polise hiç söylemedim çünkü adamın yüzünü gerçekten görmedim."

Nikki, Matt'in o zamanlar bir çocuk olduğunu anlıyordu - tüm ailesini kaybetmiş korkmuş küçük bir çocuk. Ama ilk soruşturmacılara bir ipucu vermemişti. Nikki, "Belgeseldeki röportajı duyduğunda çılgına dönmüş olmalısın," dedi.

"Dün geceye kadar bundan haberim bile yoktu."

"Bu yüzden mi Alexia'yla yüzleşmek için eve gittin?" Nikki öne doğru eğildi. "Alexia ile tartıştığınızı söyleyen bir tanığımız var."

Matt pencereden boş balkona doğru baktı. "Belgeseli izlemek istemiyorum, ama neredeyse pes ediyordum, bu yüzden dün gece arabayla dolaşıyordum. Aile avukatı beni aradı ve yeni gelişmelerden ona neden söz etmediğimi sordu. Bana yeni bölümün ön gösteriminden bahsedene kadar neden bahsettiğini anlamamıştım." Keskin çenesi sertleşti. "Emlak müdürümün bir kız ve arkadaşlarının hafta sonu için evi kiraladığını söylediğini hatırladım." Sesi öfkeyle titriyordu. "Sonra bana verdiği telefon numarasını aradım ama servis dışıydı. Onu bulabileceğimi sanmıyordum çünkü elimde bir fotoğraf bile yoktu. Sonra Airbnb kiralama hizmetinde A. Perry diye birini gördüğümü hatırladım. Bana adının Lisa Riley olduğunu söylemişti. Arabayla eve gittim..." Matt gözlerini kapattı, yüzüne travmanın izleri kazınmıştı. "Yıllardır oraya gitmemiştim. O lanet yeri bir daha asla görmek istemedim. Ama beni kullanıp gitmesine izin veremezdim, bu yüzden oraya gittim. Beni gördüğünde bayılacağını sandım."

"Onunla tartıştınız mı?" Cevabı zaten biliyordu ama Nikki Matt'in anlattıklarını Luke ve Brett'inkilerle karşılaştırmak istedi.

"Bana birkaç şey söyledi, hiçbirine inanmadım," diye yanıtladı Matt. "Ona korkak dedim ve yapımcıların ona ne kadar ödediğini sordum. Her şeyin adaletle ilgili olduğunda ısrar etti... ama ben onun sadece ünlü olmak istediğini biliyordum. Ona başına gelecek her şeyi hak ettiğini söyledim. Sonra da ayrıldım."

Nikki Liam'a baktı ve onun da aynı şeyi düşündüğünü anladı. "Başına ne geleceğini sanıyordun?"

"Sefalet."

Nikki Matt'in onlara her şeyi anlatmadığını hissetti. "Ve sonra buraya geri mi döndün? Saatin kaç olduğunu biliyor musun?"

"Eve gitmek için çok heyecanlıydım ve bara gidersem sonumun kötü olacağını biliyordum, bu yüzden düşünerek etrafta dolaşım. Sabah 4 civarında eve geldim ve hayır, bunun dışında bir mazeretim yok."

"Gittiğin yolu hatırlıyor musun?" Liam sordu.

"Bir kısmını, ama o kadar kızgındım ki yolun yarısını bile hatırlamıyorum."

"Seni suçlamıyorum," dedi Nikki. "Annemle babamın cinayetinden sonra, sırf kendimi ona yakın hissetmek için babamın eski Chevy'sini saatlerce kullanırdım."

Matt yanıt vermedi ama sözlerin onda yankı uyandırdığını söyleyebilirdi.

"Neden uzaklaştırma aldın?" Liam sordu. "İçki mi içiyordun?" Matt, "Seni ilgilendirmez," diye tersledi.

"Bunu kendi işimiz haline getirebiliriz." Liam'ın sesi Matt'in sert tonuna uyuyordu.

Matt, "Yapman gerekeni yap," dedi. "Ama işte olanların bu karmaşayla hiçbir ilgisi yok."

Nikki bunu yuttuğundan emin değildi ama Matt olanları onlara anlatmayacaktı. "Doktor olmak yerine nasıl itfaiyeci oldun? Tıp fakültesine gittin, değil mi?"

Matt masaya baktı. "Eminim bunu sen de biliyorsundur, çünkü herkes biliyor. Evet, yüksek lisansa girdim ve sonra da devam edebilmek için uyuşturucu kullanmaya başladım." Ona ters ters baktı. "Ama neredeyse beş yıldır temizim."

İçki alışkanlığının ayık olma şartını karşılamadığını düşündü ama itiraz etmedi. "Peki ya itfaiyecilik?"

"Yapacak bir şeye ihtiyacım vardı. İlk başta gönüllü oldum ama sonra eğitim aldım. Geçmişte yaşadığım uyuşturucu sorunlarını biliyorlardı, bu yüzden aylık testleri kabul ettim. Sonunda yarı zamanlı olarak işe alındım." Omuz silkti. "Sanırım bu da adrenalinle ilgili bir şey."

"Hâlâ yarı zamanlı mısın?"

"Dört yıldır tam zamanlı çalışıyorum," diye cevap verdi.

Matt küçük evinin üstünkörü aranmasına izin verdi. Alexia'ya ya da Matt'in şiddet içeren bir olaya karıştığına dair herhangi bir iz yoktu ama giysilerine ya da çöpüne de bakamamıştı. Yine de haber karşısında yaşadığı şok Nikki'ye gerçek gibi gelmişti.

O ve Liam Matt'e kartvizitlerini verdiler.

"Ve eminim size soracağımız daha çok soru olacak," diye ekledi Liam. "Herhangi bir nedenle şehirden ayrılma planınız yok, değil mi? Tatil ya da başka bir şey?"

Altında yatan anlam Matt'in gözünden kaçmamıştı. "Bir dahaki sefere beni sorgulamak istediğinizde burada olacağım, Ajanlar."

ON İKİ

Nikki birkaç aydır Washington County Şerif Departmanı'na girmemişti ama aynı görünüyordu. İlçe savcısının ofisi ve hapishanenin de bulunduğu devasa ilçe hükümet merkezinde yer alması, otoparkın gece yarısı bile her zaman en az yarısı dolu olduğu anlamına geliyordu.

Liam, Matt'in evinden ayrıldıktan sonra Prius'unu şarj etmek için durmuştu ve park yerinde ondan hiçbir iz görememişti. Umarım bitmek bilmeyen inşaat trafiğine takılıp kalmamıştır.

Lobi, pırıl pırıl karo zeminleri ve ön kapının yanındaki dev ficus ile ona her zaman bir şirket binasını hatırlatıyordu.

Nikki yönetici masasında oturan genç yardımcısına gülümsedi. "Merhaba Sydney. Kendini nasıl hissediyorsun?"

Sydney sırtıttı ve çıkıntılı karnını ovuşturdu. "İyi, ama kötü adamları kovalamak için fazla büyüyorum, bu yüzden birkaç ay sonra doğum iznine çıkana kadar burada takılacağım."

"Size verebileceğim en iyi tavsiye şu anda olabildiğince dinlenmeniz, çünkü önümüzdeki on sekiz yıl çok yorucu olacak."

Sydney güldü ve Nikki'nin şerifin alanına girmesi için zile bastı. "Şerif Miller büyük görüşme odasında." Gülümsemesi soldu. "Hastaneden geldiğini söyledi."

"Peki ya Vivienne ve Libby'nin ebeveynleri?"

"Hastaneye geldiler," dedi Sydney. "Blanchard kızları metro bölgesine kadar getirmek yerine orada teşhis ettirdi. Şerif geri döndüğünde pek bir şey söylemedi. Bu her zaman kötüye işarettir."

Nikki ona teşekkür etti ve konferans odasına kadar eşlik etme teklifini reddetti. Miller'ın bildirimleri yapmasını kıskanmıyordu. Bir polis bu anıları sonsuza dek taşırdı.

Şerif departmanı biraz labirent gibiydi ama Nikki buraya gözleri kapalı bile odayı bulabilecek kadar çok gelmişti. Stillwater ve Washington County'nin yıllar boyunca çekilmiş fotoğrafları koridorun duvarlarını kaplıyordu. Nikki onlara bakmak için hiç durmamıştı ama Lilydale'in sepya rengi fotoğrafı şimdi gözüne çarptı. Bina tamamlandıktan çok sonra çekilmişti. Ön bahçe hâlâ vahşi bir görünüme sahip olsa da, Nikki büyük, yüksek söğüt ağaçlarını da tanıdı.

Fotoğrafın altındaki yazıyı okudu: *August Erickson, eşi Lily, yakın arkadaşları F. Scott Fitzgerald ve nişanlısı Bayan Zelda Sayre ile birlikte. Scandia, Washington County, Minnesota, 1919. Fotoğraf 1998 yılında emekli memurlar fonunun cömert destekçileri Ted ve Sandra Kline tarafından bağışlanmıştır.*

Nikki, Sandy Kline'in atalarının George Barber'ın posta siparişiyle Victoria tarzı bir ev inşa ettiğini biliyordu ama Kline'ların cinayetlerinden önceki aile geçmişi hakkında pek bir şey bilmiyordu. Fitzgerald'larla olan bağlantı Nikki'nin omurgasında garip bir ürperti yaratmıştı. Ünlü yazarla bir şekilde bağlantısı olan evlerde işlenen iki vahşi cinayette çalışmıştı ve Zelda ile evlendikten sonra bölgeyi terk ederek New York'a yerleşmişlerdi.

Keşke Nikki'nin annesi onu şimdi görebilseydi. Her evin her köşesinin ayrıntılı bir tarifini isterdi. Annesi, sırf Bone Lake'teki Viktorya dönemi gibi evlerin içini görme şansı elde etmek için temizlik hizmetlerinden birine katılma konusunda şaka yapardı.

Nikki her iki Erickson'un yüz ifadelerini incelerken, evin hiç mutlu bir yer olup olmadığını merak etti. İnsanlar fotoğraflarda nadiren gülümserdi ama yine de tüm aile mutsuz görünüyordu. Öte yandan, on dokuzuncu yüzyıl, zenginlikleri ne olursa olsun, yerleşimcilerin çoğu için pek de eğlenceli değildi. Her ne kadar eski evlere bayılsa da, burayı yıkmanın zamanı gelmiş olabilirdi.

Miller konferans odasında tek başına oturmuş, Nikki içeri girdiğinde duvara bakıyordu.

"Kent, iyi misin?"

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi. "Sadece iki perişan aileye kızlarının bir pijama partisi sırasında dövülerek öldürüldüğünü açıklamak zorunda kaldım."

Nikki ona anladığını, bu duygunun onu iyi bir polis yapan şeyin bir parçası olduğunu söylemek istedi ama Miller bunları zaten biliyordu. "Özür dilerim."

Boğazını temizleyerek başını salladı. "Biliyorum."

"Vivienne'in ve Libby'nin ebeveynleri size yeni bir şey söyleyebildi mi?"

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı. "Alexia ile birlikte ilkokuldan beri arkadaşlar. Her iki kızın ailesine göre de Alexia kesinlikle lider ve dik başlı. İstediklerini elde etmeye alışkın ama dört ebeveyn de onun iyi bir kalbi olduğunu, kızlarının arkadaşlarına haddini bildirmekte hiç sorun yaşamadığını söyledi." Miller şakaklarını ovuşturdu.

"Anne ve babası onu ne kadar iyi tanıyor?" Nikki sordu.

Miller göğüs cebinde taşıdığı küçük kapaklı not defterini çıkardı. "Dedikodulara göre baba genç bir kadınla aldatmış ve bu da boşanmaya neden olmuş ama Alexia'nın anne ve babasını o kadar iyi tanımıyorlar. Hem Vivienne'in hem de Libby'nin anneleri kızların Alexia'nın annesini sevdiğini söyledi."

Liam kapıdan içeri girdi. "Lanet olası inşaat." Çantasını Nikki'nin yanındaki sandalyeye bıraktı.

"Bu yüzden sana tamamen elektrikle çalışmamamı söyledim."

"Evet, evet." Miller'a baktı. "Hastane nasıldı?"

"Tahmin edebileceğiniz kadar kötü," diye yanıtladı şerif. "Ve hala Alexia'dan ya da arabasından bir iz yok. Bölgedeki tüm mobese kameralarını topluyoruz ama burası hâlâ kırsal bir bölge olduğu için her kavşakta kamera yok, ayrıca arabanın geçebileceği birkaç çakıllı yol var. Dronlar da arabayı arıyor."

"Zorla girilmediği ve Chandler olmadığı için birinin katilin içeri girmesine izin verdiğini biliyoruz, ancak evle ilgili yakın bilginin olayları daraltmamıza yardımcı olacağını sanmıyorum." Nikki tüm büyük emlak sitelerini kontrol ettiğini ve evin uzun süredir piyasada olmamasına rağmen, herhangi bir yapısal değişikliğin tarihi toplum tarafından onaylanması gerektiğini açıkladı. "Kat planı internette var. Doğru."

"2001'deki aynı katil olduğunu mu düşünüyorsun?" Miller Nikki'ye sordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sandy Kline'ın boğazı kesilmiş ve her üç kurbanda da çok sayıda bıçak yarası var. Vivienne ve Libby dövülmüş," dedi Nikki. "Asıl katil hakkındaki teorim onun daha yaşlı olduğu yönünde; en azından kırklı yaşlarında olmalı, bu da şu anda altmışlı yaşlarında olduğu anlamına geliyor. Hâlâ böyle bir vahşeti yapabilecek durumda olabilir mi? Sebep aynı görünüyor mu? Aşk, şehvet, tutku... Bayan Kline ya da Amy'ye karşı kıskançlık olsaydı, aynı şey bu kızlar için nasıl geçerli olabilirdi? Alexia'nın eski davayla ilgilendiğini biliyoruz. Katili buldu mu? Tüm bunlar katilin kimliğini saklamak için miydi?"

"Matt Kline'ı şüpheli listesinde tutmalıyız," dedi Liam. "Mazereti yok, evin anahtarları onda, yani zorla girmesine gerek yok. Birkaç saat önce çok sinirli bir şekilde geldi, sonra arabayla dolaştı ve pek bir şey hatırlamıyor. Madde bağımlılığı geçmişi ve bir nedeni var."

Nikki ona, "Ayrıca herhangi bir savunma yarası yok ve biz ayrılmadan önce evinin aranmasına izin verdi," diye hatırlattı. Liam söylediği her şeyde haklıydı ama ona çok fazla odaklanma konusunda çekinceleri vardı. "Alexia'dan ya da herhangi bir kadından iz yok."

"Varlıklı biri," dedi Liam. "Başka bir mülkü var mı diye bakacağım."

"Courtney ben hastaneye gittikten sonra bir şey keşfetti," dedi Miller.

dedi. "Gönderdiği fotoğrafların çıktısını aldım."

Onları Nikki'ye uzattı. Lilydale'deki yan verandayı, evin kuzey tarafına ve ormana açılan perdeli vahayı tanıdı.

"Yaşam alanından verandaya doğru yürüyorsanız," diye açıklıyor Miller, "burası sağ arka köşe, loveseat'in arkası. Veranda misafirlere yasak, kuralları çiğnerken yakalanırlarsa ağır para cezası var. Chandler bu kurallara uyduklarında ısrar etti ve o odaya kimse girmemişti ama yine de kapı kilitli değildi. Sundurma kapısının hem dışından hem de içinden parmak izi ve DNA örneği aldı."

"Günün erken saatlerinde partiye gelen birinin kapının kilidini açtığını ve o gece gizlice içeri girdiğini mi söylüyorsun?" Liam sordu.

"Bana en mantıklı gelen bu. Ya öyle ya da kızlardan biri bir nedenle kilidi açtı." Miller Nikki'ye baktı. "Her ikisi de biraz planlama ve sabır gerektirir. Tıpkı Kline katili gibi."

Nikki, "Haklısın ama buradaki öfkenin seviyesi farklı," diye karşı çıktı. "Hem Libby'nin hem de Vivienne'in dövülmesi -ki Kline'ların başına gelmemiştir- farklı görünüyor. İstatistiklere göre, yirmi beş yaşın altındaki birinden böyle bir şey görme olasılığınız daha yüksek. Ve eve bu kadar çok genç girebildiğine göre, bence önce oraya bakmalıyız."

Liam başıyla onayladı. "Ve eğer bunu bir genç yaptıysa, muhtemelen şu anda panik modunda olacaktır."

"Doğru." Nikki Miller'a baktı. "Ve muhtemelen çabuk sinirlenmesiyle tanınıyor. Son birkaç hafta içinde, muhtemelen günlük yaşamda daha aşırı davranmasına neden olan bir stres faktörü oldu. Muhtemelen hayatta kısa yoldan köşeyi döndüğünü düşünüyor ve muhtemelen popüler grubun bir parçası değil. Daha önce de muhtemelen bu kızlardan biri tarafından reddedilmiş."

"Bir kıza saldırma fantezisi kurmuş ve sonunda kendini kaybetmiş olabilir," diye devam etti Liam. "Bu fanteziyi harekete geçirmeye çalıştı ama öfkesi yüzünden durup lojistiği düşünmedi. Sadece saldırdı."

"Hafta sonu Bone Lake'e gelen çocuklarla konuşurken cinayet sonrası davranışlarına odaklanmamız gerekiyor. Adamlarınızın aniden garip davranan birini aradığımızı bildiğinden emin olun çünkü muhtemelen duygusal olarak stresle başa çıkabilecek donanımına sahip değildir. Bu tür katillerin çoğu bunu yapamaz, bu yüzden adrenalinin etkisi geçer geçmez davranışları değişmeye başlar. Uykusuzluk, davayı takıntı haline getirme, genel tedirginlik ve tekil odaklanma - arkadaşlarının ve ailesinin bir şeylerin ters gittiğini düşünmesine neden olan davranışlar."

Liam parmak uçlarını masaya vurdu. "Şeytanın avukatlığını yapmak için, Matt Kline'in cinayet sonrası nasıl davranacağını da düşünmemiz gerekiyor."

Nikki kararlı bir şekilde, "Aynen," dedi. "Yıllardır eve giremiyorsa, cinayetlerin yıldönümünde birdenbire evi fethedeceğini sanmıyorum."

Liam, "Alexia'dan gerçekten hoşlanması ve onun kendisiyle oynadığını öğrenmesi dışında," diye karşı çıktı. "Ek bölümde onun tüm hayatını gözler önüne serecek."

"Caitlin ya da yapımcılar Matt'le bu konuyu konuştular mı?" Miller öfkeliydi. "Bu açık bir dava ve bu yeni iddialar hakkında bir nezaket telefonu bile almamak hoşuma gitmiyor."

Liam kızardı. "Caitlin size bir haftadan uzun süredir gönderilmeye hazır bir e-posta taslağı hazırladı. Yapımcılar bunun, işlerini yapmış olsalardı asıl müfettişlerin kolayca öğrenebilecekleri bir bilgi olduğunu iddia ediyor. Yapımcı ipin ucunda yürüdüklerini biliyor ama aynı zamanda reyting de istiyor. Yeni bilgilerle polise gitmeden önce ilk bölümlerin yayınlanmasını beklemesini istedi." Gözleri öfkeyle parladı. "Polisi rahatsız etmeden önce Alexia'nın söylediği her şeyi kanıtlamak için araştırma yapmaları gerektiğine ikna etti. Caitlin'in dün belgeselin galası yapılana kadar ön gösterimden haberi bile yoktu."

Nikki onun tiksintisini paylaşıyordu. Caitlin'in hukuk sisteminden herkes kadar iyi anladığını biliyordu ve Miller'ı boşa kürek çekmeye göndermek istemezdi. Yapımcıları bunu ona karşı kullanmışlardı. "Bu aynı zamanda Matt'in önceden uyarılmadığı anlamına geliyor, değil mi?"

"Caitlin onunla defalarca iletişime geçmeye çalıştı ama konuşmayı reddetti. Bilgileri mesaj olarak bırakmak istemedi." Liam Nikki'ye baktı. "Soruna cevap vermek gerekirse, prodüksiyondan hiç kimse Matt'e Alexia'nın röportajından bahsetmedi. Bana bunu onun yapmış olamayacağını söyle."

"Tabii ki olabilir." Kızgınlığını gizleyemedi. "Ama sabıkası yok, değil mi? Evet, uyuşturucu ama şiddet içeren bir şey yok," dedi Nikki. "Bana bütün bunları sabahın erken saatlerinde yaptığını, eve geldiğini, o kadar dalgın olduğunu ve etrafta kanlı giysi bırakmadığını söylüyorsun. Ama ondan önce Alexia ile bir şeyler yaptı. Bugün konuştuğumuz kişinin gerçekten o olduğunu mu düşünüyorsunuz? Matt Kline'in bu tür bir psikopatlık yapabileceğini?"

"İnsanlar, özellikle de travma söz konusu olduğunda, kendilerini kaybediyorlar." Liam notlarına göz attı. "Matt'e göre, sabah 4'e kadar arka yollarda amaçsızca dolaşmış. Tam rotayı hatırlayamıyorum ama çoğu güvenlik kamerası olmayan çakıllı yollardan geçmiş. Benzin doldurmak için durmuş ama fiş almamış. Eve geldiği saate yakın olduğunu düşünüyordu, bu da mazeret olarak pek yardımcı olmuyor."

"Ve bize mali kayıtlarını kontrol etmemiz için izin verdi." Sandalyesinde kaydı. "Matt'in Chevy Sierra'sı oldukça yeni görünüyor. Herhangi bir fikrin var mı?"

Hangi yıldayız?"

"Kayıtlara bakayım." Miller dizüstü bilgisayarını açtı. "Bu şey çok yavaş. Yenilerine ihtiyacımız var." Yazarken gözlerini kısarak ekrana baktı. "Tamam, işte 2020 Chevy Sierra pikap."

"GPS." Nikki Liam'a baktı. "Bu Chevy kamyonlarda OnStar navigasyon var. Arama emri çıkartırsak tam rotasını bulabiliriz."

"Çok zor olmamalı," dedi Liam kendinden emin bir şekilde. "Pazar günü arama iznine bakmaya istekli bir yargıç bulmak işin zor kısmı olacak. Kendall'a mesaj atıp onu bu işe dahil edeceğim."

"Alexia'nın ailesine ulaştınız mı?"

Miller, "Yaklaşık yarım saat önce annesiyle konuştum," dedi. "Bugün New York'tan dönüyor. Telefonda anlaşılması zor biri. Çok üzgün ama bir o kadar da kontrollü. Hafta sonu misafirlerine geri dönelim." Miller'ın yardımcılarının Alexia'yı aramaya odaklanabilmeleri için Olivia'nın kendilerine verdiği isim listesini kıdemsiz ajanlarına göndermişlerdi.

"Listesine bakılırsa, eve on beş kişi daha gelmiş." Liam Kendall'ın gönderdiği bilgiler için mesajlarını kontrol etti. "Kendall ve Jim o insanların izini sürüyor ve onlarla görüşüyorlar. Bugün herkesle konuşmayı planlıyorlar. Şerif, aileler ne dedi? Chandler'dan başka bir şey öğrenebildiniz mi?"

Miller Chandler ve annesiyle görüşmek için hastaneye gitmişti. "Şokta ama durumu stabil. Bana Netflix belgeseli yayınlar yayınlamaz izlemeye başladıklarını söyleyebildi."

Netflix genellikle tüm yeni içeriklerinin prömiyerini Pasifik saatiyle gece 12'de yapıyordu ama Caitlin'in yapımcısı, 2001'deki cinayetler gece yarısı ile 01.00 arasında işlendiği için, onları bu içeriği Merkez Saatiyle gece yarısından önce sunmaya ikna etmişti.

"Birinci bölüm bir saat on beş dakikaydı," diye hatırlattı Miller. "Chandler, Matt Kline ortaya çıktığında ikinci bölümün on beşinci dakikasında olduklarını söyledi."

"Matt'in ziyareti kısa sürdü ve Alexia'yla dışarıda konuştular," diye devam etti Liam. "Luke bu konuşmanın çoğunu duymadı, değil mi?"

Nikki, "Ne yazık ki hayır," dedi.

Miller notlarını kontrol etti. "Chandler, diğerleri Matt hakkında teori üretirken kendisinin ve Libby'nin pencereden gizlice dinlediğini söyledi."

Kline'ın tuhaf görünüşü. Bırakın Alexia'nın Caitlin'le konuştuğunu, Matt'le temas halinde olduğunu bile bilmiyorlardı."

"Onlara son bölümden sonra mı söyledi?" Nikki sordu. Luke ve Brett, Alexia'nın belgesele dahil olduğundan hiç bahsetmemişlerdi ama grup izlemeyi bitirmeden gitmişlerdi. "Matt ortaya çıktığında Luke nasıl davrandı?"

Miller yıpranmış not defterini karıştırdı. "Şaşırmış. Ona Matt'i nereden tanıdığını sordu. Alexia'nın onlara Matt olduğunu söyleyip söylemediğini ya da onların bunu anlayıp anlamadıklarını hatırlayamadı. İçeri girdiğinde Luke onu kapıda karşıladı ve bunu ona nasıl yapabildiğini öğrenmek istedi. Luke, Alexia'yı ünlü olabilmek için bilgi almak amacıyla onunla yatmakla suçladı. Alexia bunun komik olduğunu düşündü. Görünüşe göre Luke'un canına tak etmiş ve Brett'i de alıp gitmiş."

"Yani onu utandırdı," dedi Miller. "Onu cezalandırmak için geri dönebilirdi."

"Belki, ama gerçekten şok olmuş gibi görünüyordu ve bu ona diğer kızlara saldırmak için bir neden vermiyor."

"Çocuklar gittikten sonra belgeseli bitirdiler mi?" Liam açıklığa kavuşturdu.

Miller başını salladı. "Chandler, Alexia'nın izlemeyi bitirdikten sonra onlara her şeyi anlatacağına söz verdiğini söyledi. Gizli görüntüyü gördüklerinde inanamadılar. Vivienne ve Libby onun haddini aştığını düşündüler. Chandler her şeyden kaçmak için mutfığa gittiğini söyledi."

"Saat kaçta dedi?"

"Kesinlikle ikiden sonra."

"Geri dönersek, Chandler Matt gittikten sonra Alexia'nın nasıl davrandığı hakkında bir şey söyledi mi? Hiç sarsılmış mıydı?"

"Ona göre Alexia asla sinirlenmez. Olursa da bunu iyi gizler. Her şeyi sineye çekti ve hiçbir şey olmamış gibi içeri geri döndü."

Nikki, "Luke ve Brett'in hikâyesi büyük ölçüde örtüşüyor," dedi. "Alexia videoyu Olivia'ya gece 2:39'da gönderdi. Matt Kline benzin almak için evinden dört blok ötedeki Shell istasyonunda durduğunu söyledi. Makbuzu yok ama bankadan bu işlemi teyit ettirebilir. Daha sonra evinin yanındaki içki dükkanında durduğunu iddia ediyor. Orada nakit ödeme yapmış, çünkü makine bozukmuş. Hâlâ bunu doğrulamaya çalışıyoruz."

"Alexia'nın Olivia'ya gönderdiği video sayesinde saldırının gece 2:40 civarında başladığını biliyoruz," diye devam etti Nikki. "Umarım Matt ya da GPS'i bize onun oraya yakın bir yerde olmadığını gösterebilir ve biz de onu listeden çıkarabiliriz." Ancak bunun o kadar kolay olmayacağına dair bir his vardı içinde. "Chandler saldırıyla ilgili başka bir şey hatırlıyor mu?"

"Bir çığlık duyduğunda mutfakta ortalığı temizlemeye çalışıyordu. Libby dehşet içinde içeri koştu. Ona yardım çağırmasını söyledi ve servis asansörünü işaret etti. İçine sığabilecek kadar küçük olan tek kişi oydu. Tam kapıyı kapatmıştı ki bir çığlık daha duydu ve ardından asansör patladı. Bayıldı ve uyandığında ev sessizdi. Arkadaşlarından bir iz bulma umuduyla etrafı dinlemeye devam etti ama hiçbir şey yoktu. Siz onu bulduğunuzda acıdan bayılmıştı."

Liam defterinden bir kâğıt kopardı ve Airbnb'nin kaba bir planını çizdi. "Bu, katilin arka avlu kapısından girmediğini doğruluyor. Tam da düşündüğümüz gibi, perdeli verandadan girmiş olmalılar. Birisi orayı kilitlemeden bırakmış."

Miller, "Oturma odasına en kolay giriş orası," diye onayladı. "Önce Vivienne saldırıya uğradı, sonra Libby. Alexia'nın banyoda olması ona bir şans vermiş olabilir."

"Hiç sanmıyorum," diye araya girdi Nikki. "O banyodan ön kapıya kadar dümdüz bir yol var. Eğer katil kızlara oturma odasında saldırıyorsa, Alexia'nın arka kapıdan çıkmış olması gerekirdi. Vivienne'in saçındaki tırnak yüzünden çıkmadığını biliyoruz."

"Chandler, Alexia'nın savaştan pes etmeyeceğini söyledi," dedi Miller onlara. "İlgi odağı olmayı severdi ama arkadaşlarına sadıktı. Kaçmak yerine yardım etmeye ve savaşımaya çalışacağını söyledi." Tekrar notlarına baktı. "Doğru ya. Luke Webb'in babası siz golf kulübünde durduktan kısa bir süre sonra aradı. Ailenin yıkıldığını ve yardım etmek için ellerinden geleni yapmak istediklerini söyledi. Güvenlik kasetlerini istediğimde bunu anlayışla karşıladı. Evin ön ve arka girişlerindeki son 24 saati e-posta ile gönderdi. Onları izlediğini ve çocukların eve döndükten sonra hiç ayrılmadıklarını söyledi ama bizim de kontrol etmemiz gerekiyor."

"Vivienne'in ve Libby'nin aileleriyle nasıl gitti?" Liam sordu.

"Beklediğiniz kadar korkunç. Vivienne'in annesi bayıldı." Miller'ın sesi gergindi. "Reynolds eve gelmeyen aile ve arkadaşlarla görüşecek. Hepimizin aynı fikirde olduğundan emin olmak için, şüphelinin muhtemelen kızları tanıyan ve sundurma kapısından girebileceklerini bilen biri olduğu konusunda hemfikiriz. Alexia'nın asıl hedef olup olmadığını ve diğerlerinin ikincil zarar olup olmadığını bilmiyoruz ama Kline'ların davasını araştırması ve Matt'i kullanması bulabildiğimiz en iyi sebep mi?"

Nikki, "Bunun en iyisi olduğunu söyleyemem çünkü bugün Matt'ten gördüğüm hiçbir şey onun bir şey yaptığını göstermiyor," dedi. "Veranda kapısının kilitli olmamasını geçemiyorum. Matt evin içinde değildi. Umarım Kendall ve Jim bugün ihtiyaç duydukları herkesin izini bulabilirler. Ayrıca Alexia'nın Caitlin'e ve belgesel yapımcılarına tam olarak hangi bilgileri verdiğini de bilmemiz gerekiyor."

"Caitlin tüm bilgileri bir araya getiriyor ve buraya getiriyor," dedi Liam. "Müfettişlerin orijinal notlarının kopyaları, dosyalar, bölge savcı yardımcısından gelen bilgiler, yani arşivden çıkarırken isteyeceğimiz her şey onda var. Peki ya K9'lar?"

Miller, "Yoldalar," diye cevap verdi. "Şansa bakın ki Green Bay'de bir eğitim konferansına katılmışlar. Şehre döner dönmez onlarla olay yerinde buluşacağım. Ne kadar ışığımız kalacağını bilmiyorum ama ilk önceliğim Alexia'yı evden dışarıya kadar takip etmek. Koku olarak kullanabileceğimiz bir sürü eşyası olduğu için köpek için zor olmasa gerek. Önümüzdeki bir saat içinde dronları havaya uçuracağız. Ona göz kulak olacaklar ama arabayı bizim yaya olarak arayabileceğimizden çok daha hızlı arayabilirler. Umarım içlerinden biri onu fark eder."

"Bu sabahtan beri Courtney ile konuştun mu?" Miller sordu. "Bana perdeli sundurma hakkında bilgi gönderdi ama başka bir şey duymadım."

Nikki, Courtney'nin arabayla gelirken gönderdiği mesajı okudu. "Cesetlerden ve olay yerinden çok sayıda adli kanıt topladı, ancak hafta sonu boyunca yaya trafiği göz önüne alındığında, Airbnb açısından bahsetmeye gerek yok, olayları daraltmak zor olacak. Ekibi düzinelerce parmak izi topladı ve bunların hepsinin kurbanlarla ve Matt Kline ile çapraz eşleştirilmesi gerekecek." Airbnb'ler, oteller gibi, müfettişler için benzersiz bir sorun yarattı. En iyileri bile

Temizlik ekibi bazı şeyleri gözden kaçırmış ve doğrulayıcı kanıtlar olmadan, evden alınan her şey -parmak izleri, lifler, saçlar- daha fazla inceleme altında olacaktır. "Ve Matt Kline bir itfaiyeci, yani parmak izleri sistemde var. Courtney onları olay yerinden aldığı parmak izleriyle karşılaştırabilir. Matt dün gece sadece girişe kadar gittiği ve yıllardır eve girmedeği konusunda ısrar etti. Bunun doğru olup olmadığını öğrenelim." Parmak izleri bir süre daha kalabilirdi, ama Matt gerçekten yıllardır eve girmemiş olsaydı, parmak izleri çoktan silinmiş olurdu.

"Matt, Alexia'nın ima ettiği şeyi, yani katili gördüğünü doğruladı mı?"

"Amy'nin yanındaki adamı gördü." Liam'ın dizi gergin bir şekilde zıpladı.

enerji. "Ama onu teşhis edecek kadar değil."

Miller'ın koyu renk gözleri Nikki'ninkileri buldu. "Sence bu konuda doğruyu mu söylüyor?"

"Evet," diye itiraf etti. "Alexia güvenini kırdığı için oldukça savunmacı ve üzgündü. Ama şu anda onu görüp görmemesi önemli değil. Halk onun gördüğünü düşünecek ve bu da ailesinin katilinin de göreceği anlamına geliyor, tabii hâlâ hayatta olduğunu varsayarsak."

Miller, "Onun yerine bir araba koymamız gerekiyor," dedi. "Hareketlerine ve onu takip ediyor olabilecek kişilere göz kulak olun."

Nikki, "Bu zor olacak, çünkü biz ayrılırken medya onun üzerine çullandı," dedi. "Teğmen Chen'i aradım. Bizim için bu işi o halledecek." Nikki'nin ekibinin Washington County'de dahil olduğu son büyük davada Chen'le birlikte çalışmışlardı ve Chen, Stillwater Polis Departmanı'nda bir terfi ve Nikki ile ekibinin güvenini kazanmıştı. "Ayrıca Matt Kline hakkında biraz araştırma yapacak, dolabında daha fazla iskelet olup olmadığını öğrenecek. Öfke sorunları, bu tür şeyler."

Miller, "Medya bir açıklama istiyor," dedi. "Halk bunun 2001'deki katil ya da taklitçi olduğunu düşünüyor. Matt Kline henüz şüpheli listesine girmede ama eminim girecektir."

"2001 katili neden geri dönsün ve yakalanma riskini göze alsın, özellikle de belgeselin gösterime girdiği gece?" dedi Liam. "Ego," diye yanıtladı Nikki. "Yıldız olmaya ve başkalarına aldırmandan istediğini elde etmeye alışmış biri. Basit bir sosyopat." Omuz silkti. "Muhtemelen uzak bir ihtimal ama Caitlin'in tüm dosyalarına bakıp başka ortak bir nokta bulup bulamayacağımızı görmek iyi bir fikir olabilir."

paydalar." Miller'a baktı. "Ben Hinson Amy'nin eski erkek arkadaşıydı ve tek ciddi şüpheliydi. Bir bahçıvan ve yazın erken saatlerinde iş yapan bazı müteahhitler gibi birkaç kişiye daha baktılar ama hepsinin mazereti vardı. Ben'in şu anda neyin peşinde olduğuna dair bir fikriniz var mı?"

Miller, "Aklıma gelen ilk kişilerden biri o," diye cevap verdi. "Onu bulmak zor değil. Şehir genelinde kiraya verilen mağazalar zincirinin sahibi. Asistanıma sicilini kontrol ettirdim, 2001'den beri tek bir hız cezası bile almamış."

"Onunla konuşmamız gerekiyor. Alexia'nın annesinin Bay Kline ile ilişkisi olduğunu iddia etmesinin onu asıl davada yeni bir şüpheli haline getirdiğini de unutmayalım. Matt de anne ve babasının ilişkisi olduğunu söylemişti. Bayan Kline kiminle yatıyorsa, onların ölümünde de o şüpheli. Sorumluluğumuz mevcut davayı çözmek, Alexia'yı bulmak ve Libby ile Vivienne için adaleti sağlamak, ancak aynı katile bakıyor olma ihtimalimiz var ve bu ipucunun peşinden gitmeliyiz. Shanna Perry'nin uçağı ne zaman iniyor?"

"Yedi. Doğruca buraya gelmesi gerekiyor. Mümkünse ikinizin de burada olmanızı istiyorum."

Nikki geceyi şerifin ofisinde geçireceğini Rory'ye çoktan bildirmişti. Bu, aylardır aynı yatakta uyumadıkları ilk gece olacaktı. Düşük profilli davalar için çok fazlaydı.

ON ÜÇ

AĞUSTOS 2001

Mary Katherine yatağında doğruldu, ön kapının gürültüyle vurulmasıyla irkilerek uyandı. Mütevazı çiftlik tarzı evlerinin koridorunda aceleyle ilerleyen babası Vic'in küfrettiğini duydu. Ön kapı gıcırdarak açıldı; babası annesine söz verdiği gibi menteşeleri hâlâ değiştirmemişti.

"Matty Kline." Babasının bariton sesi evin içinde yankılandı. "Sabahın bir saatinde kapımın önünde ne işin var senin?"

Mary Katherine cevabı duymadı ama babası bağırarak annesinden Kline'ların göl kenarındaki güzel evine polis çağırmasını istedi. Mary Katherine yataktan fırladı ve çıplak ayakları çatlak vinil zemine çarparak koridorda koşmaya başladı.

Annesi çoktan mutfakta telefonla konuşmaya başlamıştı. Vic, Matty'yi evin içine soktu ve Mary Katherine'in midesi geçen gün Valleyfair'deki rollercoaster'da olduğu gibi yuvarlandı. Amy ve arkadaşı, Mary ve Matt'i Minneapolis'in bir banliyösündeki popüler eğlence parkına götürmüş, Mary Katherine'in ailesinin normalde izin vermediği tüm büyük çocuk oyuncaklarına binmelerine izin vermişlerdi. Bu onların küçük sırrıydı.

Günün erken saatlerinde Matt'le birlikte Kline'ların havuzunda yüzmeye gittiğinde Mary Katherine, Matt'in Valleyfair'de aldığı güneş yanığının çoktan bronzlaşmasına içten içe imrenmişti. Onun açık teni, yeni çillerden daha koyu bir renk alma şansının sıfır olduğu sonsuz güneş kremi uygulamaları anlamına geliyordu. Matt ona hayalet olduğu konusunda takılıyordu ama şimdi solgun görünen oydu. Yüzü solmuştu.

Filmlerde gördüğü gibi beyazdı ve gözleri karanlık küreler gibiydi. Elleri titriyordu, çıplak bacakları yeni çiziklerle doluydu.

"Kanaman var." Mary Katherine babasının onu odasına geri göndermemesini umuyordu. Matt'in birkaç saniye önce durduğu yerdeki koyu kan lekesini işaret etti. "Ayağın kanıyor."

Matt onu duymuyor gibiydi ama Vic diz çöküp sağ ayağını nazikçe kaldırdı. "Hoo, oğlum. Görünüşe göre bir çiviye basmışsın. Tetanos aşısı olman gerekecek." Vic Matt'in omzunu sıktı, Mary Katherine'in daha önce yaptığını hiç görmediği bir şeydi bu, çünkü babası hiçbir zaman sevgi gösterilerinde bulunmamıştı.

"Matty iğneleri sevmez." Mary Katherine en iyi arkadaşına yaklaştı, kalbi tıpkı büyük gezintilerde olduğu gibi hızla çarpıyordu. Kamp ve komşuluk derken, Matt'yle yıllar boyunca pek çok kavgaya karışmışlardı ve bunların çoğu Mary Katherine'in suçuuydu. Matty her zaman her şeyi enine boyuna düşünür, yaralanmaktan ya da başının derde girmesinden endişe ederken, Mary Katherine içgüdüleriyle hareket ederdi. Annesinin en sevdiği uyarılardan biri olan "göz çıkarmak" gibi aptalca bir şey yapmalarını engelleyen genellikle Matty olurdu.

Bakışları tekrar adamın ayaklarına kaydı ve bu kez şortuna yapışmış çapakları fark etti. Karanlık korkusunu üzerinden atmaya çalışıyordu ama ormandan nefret ediyordu ve bu dikenli baş belalarını bulabileceği tek yer orasıydı.

Mary Katherine'in annesi Tonya, elinde bir ilk yardım çantasıyla onun yanından geçti. Vic'i yoldan çekti ve canlı bir heykel gibi Mary Katherine'e bakmaya devam eden Matt'in önünde çömeldi.

"Ne oldu tatlım?" Tonya, Vic'in yaptığı gibi ayağını kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Elimizden geldiğince temizleyeceğiz ama iğne olman gerekecek. Anneni aradım ama kimse cevap vermedi. Neler olduğunu biliyor musun tatlım?"

"Tonya, belli ki biliyor, yoksa burada olmazdı." Vic önce Mary Katherine'e, sonra da annesine baktı. "Kötü" diye mırıldandı.

Mary Katherine babasına bakıp ne demek istediğini merak etmekten başka bir şey yapamadı.

Matt gözlerini kırptırdı. Sonunda Tonya'ya baktı. "Onları öldürdü. Hepsini öldürdü."

Mary Katherine dokuz yaşındayken ölüm hakkında pek çok şey biliyordu ve bunların çoğunu kilisedeki rahibelerden öğrenmişti. Onlar bunu yapmaya çalıştılar

Çocuklara tüm iyi insanların cennete gideceğini söylemek kulağa harika bir şeymiş gibi geliyordu. Mary Katherine bunun doğru olması için dua ediyordu ama insanlar öldüğünde neler olduğunu görmüştü. Büyükannesini tabutun içinde gördüğünü hatırlıyordu, hareketsiz, kaskatı ve soğuktu. Mary Katherine tabutun yavaşça toprağa inerken çıkardığı sesi asla unutamayacaktı. Şimdi onun bedenine ne olmuştu? Öylece çürüyüp gitti mi? Eğer büyükannesinin bedeni topraktaysa, o zaman nasıl cennete gidebilirdi?

Ölmek herkesin başına gelirdi. Ama öldürmek bir günahı. Rahibe Amelia yedi ölümcül günahı anlatırken öldürmekten de bahsetmişti. Rahibe onlara öfke, kıskançlık, gurur, oburluk, aşk, şehvet ve açgözlülüğün hepsinin aynı kötü sona götürdüğünü söylemişti. "Her bir cinayet, bir başkası tarafından alınan her bir can, bu yedi ölümcül günahtan birine girer. Bunlar günahkârın kötü eylemlerini yönlendiren çirkin düşüncelerdir. Ve genellikle insanların kurban olmalarının nedenlerinden biri de budur. Günahlar onları kötü kararlar almaya iter ve korkunç bir kötülüğün yoluna sokar."

Ders ayıltıcıydı çünkü Mary Katherine'in aklından tüm o kötü düşünceler geçiyordu. Asla kimseyi öldüremezdi ama ya bir hata yaparsa ya da kötü bir karar verirse ve bu yüzden biri onu öldürürse? O ve Matty okuldan sonra bu fikri uzun uzun tartışmışlardı. Matty devlet okuluna gitmişti ve ona sadece Tanrı'nın iyi ve bilge olduğu ve herkesin birbirini sevmesini istediği söylenmişti. On Emir'in önemli olduğunu biliyordu ama onların kilisesi Kutsal Kurtarıcı Meryem Ana'dan çok daha az stresli geliyordu.

Matty, Mary Katherine ona açıklayana kadar vaftiz olmanın ne anlama geldiğini bile bilmiyordu. Amy kulak misafiri olmuş ve Kline'ların gittiği kilisede kişinin ne zaman vaftiz olacağını kendisinin seçtiğini, çünkü bunun Tanrı'nın sürüsüne katılma kararı olduğunu açıklamıştı.

Mary Katherine seçim yapmanın bir seçenek olduğunu bilmiyordu. Tanrı'ya inanın ve itaat edin yoksa cehennemde yanarsınız mantrasını kendini bildi bileli duymuştu. Amy ona hiç vaftiz edilmediğini söylediğinde dehşete düşmüştü.

"Amy, eğer vaftiz olmadan ölürsen cennete giremezsin." Mary Katherine o kadar korkmuştu ki Amy yakında vaftiz olacağına söz vermişti. Hatta bunu Valleyfair'de, arkadaşı gezintilerin tehlikeli olduğu konusunda şaka yaptığında bile söylemişti.

Eğer Amy öldürüldüyse... bu sonsuza dek gittiği anlamına geliyordu. Ve eğer vaftiz edilmemişse, Mary Katherine onu bir daha asla göremeyecekti, Aziz Petrus'un inci gibi kapılarının diğer tarafında bile.

Mary Katherine'in yanaklarından yağlı yaşlar süzüldü. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

ON DÖRT

Shanna Perry, Nikki'nin yıllardır görüştüğü annelerin çoğundan daha derli toplu görünüyordu, özellikle de kızlarının kayıp olduğunu yeni öğrenmiş olanlardan. Havaalanından doğruca gelmiş, mükemmel makyajına rağmen bütün gün toplantılarda olduğunu ve yüzünü tazelemeye vakit bulamadığını herkese belli etmişti. Dolgun dudakları parlatıcıyla parlıyordu ve yanaklarında yağ aldırmaya eşlik eden emilmiş yanak görünümü vardı. Kişinin yeni yüzü, yaş ve yerçekimi etkisini gösterene kadar harika görünüyordu, bu da yaşlı kadınların yüzlerinin eriyip gitmiş gibi görünmesine neden oluyordu. Shanna henüz o durumda değildi ama Nikki pürüzsüz alnından ve kıpırdamayan kaşlarından Botoks yaptırmış olduğunu anlayabiliyordu.

Shanna omuz hizasındaki kumral saçlarını kabarttı. Alexia annesinin okyanus mavisi gözlerini, belirgin çene hattını ve simetrik burnunu miras almıştı ama Shanna'nın açık tenini değil. Shanna sıkı bir güneş kremi rejimi gerektiren türden narin bir cilde sahipti ve Alexia'nın yaz boyunca sosyal medyası plajda ve havuzda güneşlenirken çekilmiş fotoğraflarla doluydu.

Nikki Shanna'ya içecek bir şeyler ikram etti ama o reddetti. "İtiraf etmeliyim ki, eve dönerken uçakta birkaç kadeh içtim. Birinci sınıfın faydaları. Kızım nerede?"

Sesi endişeli olmaktan çok tedirgin görünüyordu ama Nikki uzun zaman önce hiçbir ebeveynin böyle bir durumu aynı şekilde ele almadığını öğrenmişti ve yargılayıcı bir tavırla oturması doğru soruları sormasını engelliyordu.

"Bilmiyoruz." Nikki Shanna'ya son yirmi dört saatle ilgili keşfettiklerini anlattı. "On iki saattir kayıp. Arabası da gitmiş. Alexia'yı tanıyan birçok kişi onun telefonu olmadan hiçbir yere gitmeyeceği konusunda ısrar ediyor, ki telefonu, cüzdanı ve diğer kişisel eşyalarıyla birlikte olay yerindeydi. Şu anda onu arkadaşlarını öldüren kişinin olası kurbanı olarak değerlendiriyoruz." Nikki Liam'a baktı. Genel süreç hakkında daha çok şey bildiği için belgeselin başına onun geçmesini konuşmuşlardı.

Shanna oturduğu yerde sallandı, titreyen elleri masaya çarpıyordu. "Alexia bir yerlerde saklanıyor olmalı. Çok hızlı bir koşucudur. Muhtemelen yardım için koşmuş ve kaybolmuştur. Peki ya arabası? Onu arıyor musun?"

"Evet." Nikki, Shanna'nın sesindeki çaresizlik karşısında bir üzüntü hissetti. Kayıp çocuklar, yaşları ne olursa olsun hiçbir zaman daha kolay olmamıştı. "Şerif Miller onu karada arıyor ve havada da arabasını arayan insansız hava araçları var."

"Soru sormadan önce bir şey sormak istiyorum," diye söze başladı Liam. "Kız arkadaşım Caitlin Newport, belgesel yapımcısı. Normalde bu bilgiyi paylaşmazdım ama programın olanlarla bir bağlantısı olduğu için açık konuşmak istiyorum."

Shanna'nın gözleri öfkeyle parlıyordu. "O zaman neden burada değil?" Cevap beklemedi. "Alexia bana Cumartesi sabahı belgeselden bahsetti, ben şehir dışındaydım ve bir şey yapmam için çok geçti. Günlüğümden alınan bilgilerle yeni bir bölüm yapmak istediklerini söyledi." Shanna Liam'a ters ters baktı. "Ona bunun olmayacağını söyleyebilirsin."

"Açık olmak gerekirse" -Nikki, yanında hiddetlenen Liam'dan önce konuşmayı başardı- "Caitlin tüm bunlara karşıydı. Bunu kanıtlayan e-postalar var. Ne yazık ki kızınız yapımcılara haddini aşarak karşı koyamayacakları bir havuç uzattı. Alexia on sekiz yaşında olduğuna göre, katılmaya her türlü hakkı var."

Shanna kaşlarını çatı. "O kadının yapımcısı Alexia'nın doğum gününden aylar önce beni aradı. Görünüşe göre, soruşturmanın seyrini değiştirebilecek bilgilere sahip olabileceğimize dair bir 'ipucu' almış. Bunun saçma olduğunu söyledim ve telefonu yüzüne kapattım."

Nikki Liam'a bilmiş bir bakış attı. Caitlin'le kamera önünde yaptığı röportajın çoğunu gerçekleştirdiği gün de aynı ipucundan bahsetmişti. "Prodüksiyonu başka kim arayabilirdi ki?"

"Oh, Alexia onları aradı." Shanna yavaşça nefes verdi. "Gerçek suçlarla ilgilenmeye başladı ve bu benim hatam. Birkaç yıl önce ona Kline ailesini tanıdığımı söyledim ve o da bunu hiç unutmadı. Geçen yıl dava üzerine bir araştırma ödevi yaptı ve o zamandan beri kafayı takmış durumda."

"Alexia 2001 yılında tuttuğun günlüğü keşfetti. Fotoğraflarını çekti ve yapımcılara gösterdi," dedi Liam. "Bu yüzden onun verdiği bilgileri ciddiye aldılar."

"Ne yaptı?" Shanna kekeledi.

"Günlüğün içeriğini hatırlıyor musun?" Nikki sordu.

Shanna'nın yanakları pembeleşti. "Bir kısmını."

Nikki, "Bak Shanna, geçmişteki seçimlerini yargılamıyoruz ve Kline cinayetleri için bir mazeretin olduğunu biliyoruz, bu yüzden bunun etrafında dans etmene gerek yok," dedi. "Alexia, Caitlin'e sen stajyerken Bay Kline ile bir ilişkin olduğunu söyledi."

Shanna'nın çenesi gerildi. "Bununla gurur duymuyorum ama evet, doğru. Kanser Araştırma Enstitüsü'nde muhasebe departmanında stajyerlik yapıyordum. Kısa bir ilişkiydi ve hepsi bu kadar. Hayatım devam etti ve hepimiz Kline'lara ne olduğunu biliyoruz. Bunun kızıma ve arkadaşlarına yapılan saldırılarla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Matt Kline ile hiç tanıştın mı?"

"Belki çocukken, eğer şirkete geldiyse." Shanna ikisinin arasına baktı. "Neden?"

"Görünüşe göre Alexia'nın Matt ile bir ilişkisi varmış," dedi Nikki. "O gece adamı yandan gördüğü de dahil olmak üzere birkaç şey paylaştı. Onunla bir devam bölümü yapmak istemelerinin bir nedeni de bu."

"Ne yaptı?"

"Görünüşe göre Matt Kline hakkında araştırma yapmış ve onunla nerede buluşacağını biliyordu," dedi Liam. "Matt pek güvenen bir adam sayılmaz ama içki içerken kız onun gardını yeterince düşürmüş ve bilgiyi almış."

"Ona inanamıyorum," dedi Shanna. "Doğduğu günden beri ilgi odağı oldu, babasının gözbebeği. O da bunu teşvik etti elbette. Her zaman istediğini yapmasına izin ver. Ayağımı koydum

ve ben kötü adamım. Neredeyse hiç sınırı yok. Sence Matt ona zarar vermiş midir? Evini aradınız mı?"

"Gördük ve orada değil," diye itiraf etti Nikki. "Mazeretleri kontrol ediyoruz ve hafta sonu Alexia'yı gören herkesle konuşuyoruz. Alexia'nın gidebileceği herhangi bir yer var mı? Belki evden çıkmayı başarmıştır ama şimdi çok korkuyordur." Görünüşe göre kızı duygusal destek için Shanna'ya güvenemeyecekti.

"Pek sayılmaz," dedi Shanna. "Alexia pek korkmaz. Olsa olsa bunu her kim yaptıysa peşinden giderdi." Cesaret gösterisi çatırdamaya başladığında sesi titredi. "Sence Kline'ları öldürenle aynı kişi bunu yapmış olabilir mi?"

"Bunu göz ardı edemeyiz," diye yanıtladı Nikki. "Eğer hayattaysa ve belgeseli gördüyse ya da duyduysa, geri dönmüş olması mümkün. Şu anda, bunun kızların tanıdığı ve güvendiği biri olma ihtimalinin daha yüksek olduğunu düşünüyorum. Ama Alexia'nın Kline cinayetlerini ne kadar araştırdığını ya da ne bulduğunu bilmiyoruz."

Liam, "Eğer Caitlin gibiyse, olayların iç yüzünü öğrenene kadar durmayacaktır," diye ekledi. "Birilerini ürküten bazı bilgilere ulaşmış olması mümkün. Ama Ajan Hunt'ın da dediği gibi, şu anda bu muhtemelen daha az olası bir senaryo."

"O da araştırmacı gazeteci olmaktan bahsediyordu," dedi Shanna. "Böylece pis bir şehirde sıkışıp kalmak yerine seyahat edebilirdi. Oh, Alexia, ne yaptın sen?"

Nikki masanın üzerindeki kutudan ona bir mendil uzattı. "Bunun gerçekten zor olduğunu biliyorum ama dün öğleden sonra Alexia'dan haber almadınız, değil mi?"

"Bu doğru. Bana her şeyin yolunda olduğunu ve bugün öğlen gibi evde olacağını söyledi." Shanna duygularını dizginliyor gibiydi. "Kızımı bulmak için ne yapıyorsunuz, Ajanlar?"

Liam tabletinin kilidini açtı ve Shanna'nın Courtney'nin Alexia'nın Airbnb'deki odasında çektiği kişisel eşyalarının fotoğraflarını görebilmesi için çevirdi. "Telefonu banyoda paramparça halde bulundu. Çantası ve cüzdanı da geride bırakılmıştı. Bunlar kanıt niteliğinde, ancak fotoğraflara bakmanızı ve eksik bir şey olup olmadığını bize söylemenizi istedik."

"Kredi kartı," dedi Shanna hemen. "Chase kartı gitmiş." Elleri titreyerek çantasını karıştırdı. Beklediler.

Cihazı düşürmemek için kendini zor tuttu. "Üç gündür kullanmıyor. Kullanırsa izini sürebilirsiniz, değil mi?"

"Evet," dedi Nikki.

Shanna irtibatta kalacağına ve kızından haber alırsa onlara bildireceğine söz verdi. Ayrıca eski kocası hakkında da konuşmayı ihmal etmedi. "Cevap vermemesine şaşırmadım. Umurunda değil."

Nikki, "Alexia'nın kişisel eşyalarına bir göz atmamız gerekiyor," dedi. "Yaptıklarıyla ilgili bir kayıt tutmuş olabilir."

"Eğer olsaydı, telefonunda olurdu. Kağıdın verdiği histen nefret eder."

Nikki Miller'ı takip etmesi gerektiğini biliyordu. Ccelebrite yazılımının telefonun kilidini açma sürecini hızlandıracağını söylemişti ama belki de bir şey onları yavaşlatıyordu.

Volvo'yu da aradı, ancak müşteri hizmetleri departmanı Pazar günleri kapalıydı ve Shanna'nın Google Asistan için bir numarası yoktu. Sabah ilk iş Volvo ile iletişime geçmeyi ve araçtan son birkaç günlük verileri talep etmeyi planladı. Alexia'nın yeni arabası Google Haritalar ve diğer bazı yüksek teknoloji seçenekleriyle donatılmıştı. Erişim sağladıktan sonra Alexia'nın arabasını bulmak çok zor olmayacaktı. Ancak onu arabasıyla birlikte bulmak başka bir hikâyeydi.

Shanna, "Beni havaalanından alan şerif yardımcısı havada onu arayan insansız hava araçları olduğunu ve K9'ların geldiğini söyledi," dedi.

"Doğru," diye cevapladı Nikki. "Soruşturma görevlerini paylaştık, benim ekibim ipuçlarının peşine düştü, böylece Miller ve yardımcıları aramaya odaklanabildi. Onlar araziye çok daha aşinalar."

"O yaşıyor." Shanna'nın çenesi sertleşti. "Alexia çok kavgacı. O bir savaşçı."

"Söz veriyorum, onu bulmak için mümkün olan her şeyi yapıyoruz. Kağıda hiçbir şey yazmadığını söylediğini biliyorum ama şerif yardımcısı seni eve götürdüğünde odasına bakabilir misin? Ya da izin verir misiniz? Bize bunun neden olabileceğine dair bir fikir verebilecek bir şey olmadığından emin olmak için hızlı bir arama yapabilir. Okul çantası, defter koyabileceği herhangi bir yer."

"Sorun değil," dedi Shanna. "Odası da arabası kadar kusursuzdur, o yüzden bir şeyler bulmak çok zor olmasa gerek, her ne kadar dizüstü bilgisayar

Mac. Onlara girmek gerçekten zor değil mi?"

"Olabilir ve çok fazla denerseniz kilitlenirsiniz ve bu da işleri uzatır," diye cevap verdi Nikki. "Neyse ki, umarım bugün ya da yarın erkenden iCloud'una erişebiliriz."

Shanna sandalyede bir ileri bir geri sallandı. "Hangisi daha korkunç bilmiyorum - tanıdığı birinin bunu yapmış olması mı yoksa Kline'ları öldüren kişinin aynı kişi olması mı... Hayır, bunu düşünemem. Bu çok saçma, değil mi?"

"Bayan Perry." Nikki ses tonunu nazik tuttu, tıpkı küçük kızı aşırı yorgunken ve sinir krizi geçirmesine saniyeler kala Lacey'yle konuştuğu gibi. "Alexia kendini ondan çok daha büyük bir şeyin içine soktu ve işler kontrolden çıkmış olabilir. Kaçmayı başarmış olmasını umuyoruz. Akıllı saat takıyor mu?"

"Hayır, duyuşal sorunları var. Yüzük ya da saat takmaya dayanamıyor. Ona hep bunun iyi olduğunu söylüyorum çünkü paylaşmak zorunda kalmıyorum." Sesi kesildi.

Nikki kendisini daha iyi hissettirecek bir şeyler düşünebilmeyi diledi ama gerçekler acımasızdı.

"Vivienne'in ve Libby'nin aileleri nasıl?" Shanna sessizce sordu.

"Yıkılmış durumdalar," dedi Nikki. "Diğer aileleri iyi tanıyor musun?"

Shanna başını salladı. "Sanırım biraz züppeyim, ama tehlikeli olmadıklarından emin olmanın ötesinde diğer ebeveynleri tanımakla gerçekten ilgilenmiyorum. Ama kızlar çok tatlıydı."

"Sizinle lobiye kadar yürüyeceğim." Nikki ve Shanna Liam'ı notlarıyla baş başa bırakıp koridorda gergin bir sessizlik içinde yürüdüler. Güvenlik kapısından çıkıp lobiye girdiklerinde Nikki tanıdık bir sarı saç gördü. Ne yazık ki Shanna Perry de Caitlin'i görmüştü. Nikki onu durduramadan kadın lobiden geçerek muhabire doğru ilerledi.

"Seni aptal sürtüğ," diye bağırdı Shanna. "Sana bizi rahat bırakmanı söylemişim. Şimdi kızım bu karmaşanın içine çekildi ve arkadaşları öldü." Caitlin binanın içine taşıdığı iki plastik küveti yere bıraktı. "Bayan Perry, olanlar için çok üzgünüm ama kızmanız gereken kişi yapımcım. Ona senin

ama Alexia bir yetişkin."

"Ve sende hiç etik yok," diye karşılık verdi Shanna. "Masum bir adamı hapisten çıkarmak seni ünlü yaptı, bu yüzden gündemde kalmak için daha da sansasyonel bir şeyle devam etmelisin. Şimdi iki genç öldü ve biri kayıp. Mutlu musun?"

"Pekâlâ." Nikki, Caitlin tepki vermeden önce kadınların arasına girdi. "Bayan Perry, böyle hissetmekte sonuna kadar haklısınız ama bu"-odanın genelini işaret etti-"hiçbir şeye yardımcı olmuyor. Kendinizi üzüyorsunuz ve Alexia'nın şu anda güçlü olmanıza ihtiyacı var. Lütfen işimizi yapmamıza ve kızınızı bulmamıza izin verin."

Akademiden yeni mezun olmuş ve gece vardiyasına kalmış bir şerif yardımcısına, Shanna Perry'nin eve sağ salim ulaştığından emin olması ve Alexia'nın ortaya çıkma ihtimaline karşı eve göz kulak olması talimatı verilmişti. Shanna, Caitlin'e birkaç kötü şey söyledi ama yardımcısının onu dışarı çıkarmasına izin verdi.

"Tanrım." Shanna gittikten sonra Caitlin lobinin duvarına yaslandı. "Bu kadın tam bir baş belası."

Nikki, "Kızı kayıp olduğu için üzgün," dedi. Kadının öfkesini anlayabiliyordu. İlişkilerinde Nikki'nin de Caitlin'in etik anlayışını sorguladığı zamanlar olmuştu ama Caitlin'in kalbinin doğru yerde olduğu sonucuna varmıştı - adalet için çalışıyordu.

"Belki," diye yanıtladı Caitlin. "Ya da belki Alexia'nın iCloud hesabında bulabilecekleriniz konusunda daha çok endişeleniyordur."

Nikki bunu düşünmemişti. Miller Nikki'ye ekibinin telefonun kilidini açmakta sorun yaşadığını söyledi. Görünüşe göre Apple kullanıcı gizliliğini ciddiye alıyordu ve şifrelemeyi aşmak biraz zaman alıyordu.

"Onunla günlüğü hakkında konuştun mu?" Caitlin sordu.

Nikki başını salladı. Caitlin'e çok fazla şey söylemek istemiyordu, bu özel bir bilgiydi.

"Ama sana içinde tam olarak ne olduğunu söylemedi, değil mi?" Caitlin, Nikki'nin cevap vermesi için yeterince uzun durmadı. "Shanna sana cinayetlerden saatler önce Amy ile konuştuğunu söylemedi, değil mi?"

Nikki, Caitlin'in getirdiği plastik küvetlerden birini kaptı. "Diğerini de al ve benimle gel." Güvenlikli kapılardan geçerek Liam'ın kaldığı görüşme odasına doğru ilerledi. "Alexia sana tam olarak ne söyledi?"

"Bana *gösterdiği buydu*," diye düzeltti Caitlin onu. "Telefonundaki tüm günlük resimlerini gördüm ama bana gerçekten gönderdiği tek resim bu." Kutuyu kalçasında dengeledi ve çantasına uzandı. "İşte." Neredeyse boş bir kâğıdı Nikki'ye doğru itti. "Bunu bastım."

Nikki'nin nabızı hızlandı. Kusursuz bir el yazısıyla yazılmış iki satır, Kline'ların öldürüldüğü güne ait bir kaydın başlangıcı gibi görünüyordu. Giriş, kabaca çizilmiş bir dizi şeytan boynuzuyla işaretlenmişti.

*Az önce küçük bayan mükemmel Amy ile telefonda konuştum.
Sanırım annesinin de sırları olduğunu öğrendi.*

ON BEŞ

"Hepsi bu kadar." Caitlin son kutuyu da masanın üzerine koydu. "İlk soruşturmanın büyük bir kısmını Chisago County yürüttü, ki buna hâlâ inanamıyorum."

Bone Lake ilçe sınırından sadece birkaç mil uzakta olduğu için 2001 yılında olay yerine ilk olarak kuzeydeki komşu ilçenin şerif yardımcıları ulaşmıştı. Normalde Washington County şerifine karşı arka planda kalmaları gerekirdi ama Nikki'nin belgesel için Kline cinayetlerini analiz etmeyi kabul ettiğinde öğrendiği gibi, Chisago County şerifi Kline'ların katilini yakalamak için güçlerini birleştirmeleri gerektiğini iddia ederek bunu reddetmişti. Rory'nin kardeşi Mark hapiste çürürken Nikki'nin anne babasını öldüren adamın yirmi yıl boyunca serbest kalmasına neden olan aynı şerif yardımcısı ve daha sonra şerif olan Hardin, cinayetler işlendiğinde Washington County şerifi olarak ilk dönemini geçirmeye başlamıştı. Chisago County'nin 1993'teki Walsh cinayetleri kadar "kötü şöhretli" olacak bir davanın "şanını" istediğini savundu.

Caitlin filmi izlemeden önce Nikki'yi bu bilgiler konusunda uyarmıştı ama Hardin'in 2000'lerin başındaki röportajlarını izleyince tüyleri diken diken olmuştu. Kendi iyiliği için onu affetmişti ama röportajlar neredeyse fikrini değiştirmesine neden oluyordu. Hardin geçen yıl diyabetten vefat etmişti, bu yüzden onunla dava hakkında konuşamayacaklardı.

"Hardin ve Chisago İlçesi şerifi Rich Langley birbirlerinden nefret ederlerdi." Miller da onlara katılmıştı. "O zamanlar şerif yardımcısı olarak çalışmaya yeni başlamıştım, bu yüzden Kline ile fazla bir ilişkim yoktu.

ama o boktan olayı hatırlıyorum. Bu yüzden BCA devreye girdi, çünkü Hardin de Rich de geri adım atmıyordu." Miller muhtemelen soğuk bir fincan kahveyi yudumladı. "Rich çok iyi bir polisti, gerçeği bulmak için burnu vardı. Hardin'in bunu kaldırabileceğini düşünmedi. Matt Kline'in teyzesi ve atanmış vasisi Peggy Hanover onlara yalvardığı için BCA görevi devrildi. Ama sanırım bu cinayetlerden bir aydan fazla bir süre sonraydı."

"Öyleydi." Caitlin iki plastik kutuyu işaret etti. "Açıkçası bunlar resmi dava dosyaları değil çünkü teknik olarak hala açık. Her departmanın yaptığı tüm görüşmelerin kopyaları ve benim yaptığım son görüşmelerin deşifre edilmiş notları var. Bunların hepsi mavi olanın içinde, kırmızı olan ise asıl dosyalara sınırlı erişimimi içeriyor. Bunların çoğu benim notlarım, çünkü bazılarını bir memurun huzurunda okumama izin verildi, ancak kopyalarını alamadım."

Nikki kırmızı kutuyu açtı. Caitlin'in organizasyon ihtiyacı takıntı derecesindeydi, bu yüzden dosyalar ve araştırmalar kronolojik sıradaydı. "Bunu açık bir kutuda bulmana şaşırdım."

Caitlin'in gözlerinde tanıdık bir kıvılcım parladı. "Rich Langley, Zach'in büyükbabasıyla yakın. Birkaç yıl önce emekli oldu ama polisler nasıldır bilirsiniz. Pek çok şeyin kopyasını saklamış. Davanın çözülmesini istiyor ama ben de bu yüzden Kent'e danıştım." Miller'a doğru başını salladı. "Belgeselde yaptığımız hiçbir şeyin soruşturmaya zarar vermediğinden emin olmak istedim." Sandalyesine yığıldı. "Bu kadarı da fazla. Bunun olduğuna inanamıyorum. Sence asıl katil o mu? Onu kızdırdım mı?"

"Henüz bilmiyoruz." Liam kız arkadaşının omzunu ovuşturdu. "Eğer öyleyse, bu yine de senin hatan değil. Hepimiz bu belgeselin gerekli olduğu konusunda hemfikirdik."

"Şenlik ateşi ve biralar eşliğinde."

Geçen yaz başında Nikki ve Rory en yakın arkadaşları ve aileleri için bir şenlik ateşi yakmışlardı; bunların çoğu Nikki'nin takımı Caitlin ve Rory'nin ailesi Todd'lardan oluşuyordu. Mark, tahliye olduktan sonra Mark'la tanışmış olmasına rağmen Nikki'ye hâlâ kızgın olduğu için normalde aile toplantılarından kaçınan kız arkadaşını bile getirmişti. Herkes evine gittikten ve Lacey nihayet sızdıktan sonra, Liam ve Caitlin s'mores yaparken belgesel fikrini açıkladılar. Nikki ve Rory'nin

Belgesel hakkında dürüst bir görüş, çünkü davanın ilerleyeceğine dair herhangi bir garanti olmaksızın eski yaraları açmak olacaktır.

"Mark'la ilgili dokümanı hazırlarken tek bir amacım vardı," demişti. "Onu hapisten çıkarmakla ilgiliydi. Her ne kadar zor olsa da bu kargaşaya değeceğini düşündüm." Liam'ın etrafından dolaştı ve Nikki'nin elini tuttu. "Zor olduğunu biliyorum ama buna değdi. Değil mi?"

"Elbette." O anda, Nikki Mark'ın temyiz başvurusunun ortasında Stillwater'a döndüğünde Caitlin'le bu kadar ters düşmüş olduğuna inanmak zordu. "Umarım Matt Kline için sorun olmaz, ama bunun yapılması gerekiyor. Bu çözülmemiş bir katliam. Bu konudaki her yeni hareket yardımcı olacaktır."

Miller ona bir mendil uzattı ve Caitlin gözlerinden taşan yaşları sildi. "İkinize de söylemediğim bir şey var. Kline'lar ve dava hakkında. Sanırım anlatmalıydım da. Ama olayı çözmekle ilgili bir şey değildi."

Liam'ın gözlerinde bir an şaşkınlık belirdi ama kendini toparladı. "Şimdi anlat o zaman."

"Newport'un benim profesyonel adım olduğunu zaten biliyorsunuz. İlk adımı da yirmi bir yaşındayken yasal olarak değiştirdim."

Nikki yüz ifadesini nötr tutmaya çalıştı ama içten içe o da Liam'ın görüldüğü kadar gergindi. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Gerçek adım Mary Katherine Kettner. Matty benim en iyi arkadaşımdı ve Amy..." Gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı. "Bugün burada olmamın tek sebebi Amy."

Nikki'nin kaşları şok içinde kalktı.

"Mary Katherine?" Liam şaşkınlıkla ona baktı, yanakları kızarmıştı. "Senin bir Katolik olduğunu tahmin edemezdim."

"Artık değilim." Caitlin gözyaşlarını bir mendille sildi. "O gece gördüklerimden sonra olmaz."

"Tam olarak ne gördün?" Liam sordu.

"Uyandım çünkü biri ön kapıyı yumrukluyordu. Matty'ydi, şoka girmişti. Anneme tam olarak ne söylediğini bilmiyorum ama babam ona Kline'larda durumun kötü olduğunu ve polisi aramasını söylemiş. Matty ayağındaki çivi yüzünden kanlar içinde yerde yatıyordu. Orada olduğundan bile haberi yoktu. Annem ailesinin nerede olduğunu sorduğunda ve o da öldüklerini söylediğinde gözlerindeki bakışı asla unutmayacağım."

"Burada olma nedenin olarak Amy'den söz etmiştin," diye dürttü Nikki. "O gece onu gördün mü?"

"Hayır," diye yanıtladı Caitlin. "O benim ablam gibiydi. Matt'le ben gençken buralarda bir yürüyüşte tanışmıştık ve o geceye kadar kankaydık. O gün yüzmeye gitmiştim. Amy ve annesinin kavga ettiğini duyduğumuzda Matty ve ben smaç savaşı yapıyorduk." Gözleri karardı. "Bayan Kline ile kavga eden birini hiç görmemişim. Ben dahil herkes onu severdi. O ve Amy bazen kavga ederlerdi ama bu farklıydı."

"Ne hakkında olduğunu biliyor musun?"

Caitlin başını salladı. "Matty bana muhtemelen 'o' hakkında kavga ettiklerini söyledi, çünkü Amy sözde Ben'le tekrar bir araya gelmeyi düşünüyormuş ve ailesi buna kesinlikle karşıymış."

"Polise de böyle söylemiş," dedi Liam. "Özellikle kavga hakkında değil," dedi Nikki'ye, "Amy'nin eski erkek arkadaşıyla olan sorun hakkında." "Kavga ettikleri konu bu değildi, bundan eminim." Caitlin'in gözleri tanıdık bir parıltıya büründü. "İşemem gerekiyordu ve havuza girmeyecektim çünkü annem klora işersen enfeksiyon kapabileceğini söylemişti." Gözlerini devirdi. "Onun saçma sapan bilgelik sözlerinden sadece biri. Koridordaki banyo mutfağın hemen dışında, bu yüzden bağırışlar kesilince içeri girdim. Amy ve annesi mutfakta değildi ama üst katta tartışıklarını duyabiliyordum. İşimi olabildiğince hızlı yaptım çünkü kavgalarının ortasında kalmak istemiyordum. Evde yeterince yaşadım. Her neyse, tam mutfığa doğru gidiyordum ki Amy'nin koşarak aşağı indiğini duydum.

merdivenler."

"O olduğunu nasıl anladın?" Liam sordu.

"Çünkü annesi biraz topallayarak yürüyordu ve merdivenlerden asla koşmazdı. Ama Sandy o kadar da geride değildi ve söylediklerinin bazılarını duydum. Büyüyene kadar anlamadım ve yıllar sonra, nişanlımı kaybettikten ve Zach'in ebeveynlik haklarından vazgeçtikten sonra terapi sırasında Kline'lar hakkında konuşmaya başladım - o yazdan beri yapmadığım bir şey. Evde bu konu hakkında konuşmamıza izin verilmiyordu ve rahibeler de bu konuyu duymak istemiyorlardı. Amy'den ve ölümünün beni ne kadar etkilediğinden bahsettim ve anılar ben çabalamadan ortaya çıktı."

Caitlin'in nişanlısı Afganistan'da öldürülmüş ve onu yalnız bir anne olarak bırakmıştı. Bunalmış ve çaresiz bir halde, Zach'i birkaç yıl önce annesi hakkındaki gerçeği öğrenene kadar onu kendi çocukları gibi yetiştiren babaannesi ve dedesine vermişti. Bir psikoloji dersine katıldıktan ve ne kadar çok yardıma ihtiyacı olduğunu fark ettikten sonra terapiye gitmeye başlamıştı.

"O gün ne duydun?" Nikki sordu.

Caitlin peçeteyi top haline getirdi. "Sandy açıkça, 'Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum' dedi. Olan oldu. Bitti' dedi. Sonra Amy, 'Ya sen babama söylersin ya da ben söylerim' dedi."

"Kesinlikle emin misin?" Liam'ın sesi şüpheli geliyordu. Hepsi de hafızanın, özellikle de çocukluk hafızasının yanıltıcı olduğunu biliyordu.

"Evet," diye itiraf etti Caitlin. "Bunun için itibarımı tehlikeye atarım. Ayrıca, Shanna'nın günlüğündeki yazıyı hatırlayın. Amy'nin annesinin sırları olduğunu öğrendiğini söylemişti. Bayan Kline'in de bir ilişkisi varmış. Belgeselin asıl amacı buydu, biliyorsunuz. Davayı araştırmak ve neler olduğunu öğrenmek istedim çünkü Kline'ları tanıyordum. Annem ve benim polise verdiğimiz ifade, getirdiğim dosyalarda yer alıyor."

"Yani onlara tartışmadan bahsettin mi?" Nikki sordu.

Caitlin başını salladı. "Takip ettiklerini hiç sanmıyorum."

"Matt'le en son ne zaman konuştun?" Nikki sordu. "Eğer çocukluk arkadaşşıysanız, belgesel için seni geri çevirmesine şaşırdım."

"Cinayetlerden sonra ayrı düştük ve liseden mezun olduğum günden beri Mary Katherine Kettner adını kullanmadım. O bilmiyor ve ben de bunu benimle konuşması için bir bahane olarak kullanmak istemedim."

"Ama yöneticilere sunulduğunda dava hakkında yıllarca araştırma yapmıştınız, öyle mi?" Nikki sordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Caitlin. "Cinayetlerden sonra, korkunç bir şey olduktan sonra her zaman olduğu gibi söylentiler başladı. Çoğu uydurmaydı ya da Amy ve erkek arkadaşı hakkındaydı. Bunların çoğu da yanlıştı. Ama anneminki değildi. Annem Sandy Kline'ı hiçbir zaman çok fazla düşünmedi, çünkü Sandy güzeldi, çok seviliyordu ve dini bir ataerkillik tarafından saplanıp kalmak yerine kendi kariyerine sahipti. Annem, Sandy Kline'ın

Dedikodu kazanı Amy ve babasının etrafında dönerken, annesinin adı neredeyse hiç anılmadı."

Nikki ona, "Onun sözlerinin diğerleri gibi yalan olmadığını söylemiştin," diye hatırlattı. "Ne dedi o?"

"Çünkü babama Sandy'yi cinayetlerden iki hafta kadar önce başka bir adamla gördüğüne dair yemin etti. O gece babama anlatırken duydum."

ON ALTI

Mary Katherine jakuzili banyoda dişlerini fırçalıyordu. Yarın su parkında geçirecekleri büyük gün için dinlenmiş olabilmek için bu gece erken yatması gerekiyordu.

"Tonya, dedikoduları tekrarlamana izin vermeyeceğim." İnce duvarlar, Mary Katherine umutsuzca onları susturmaya çalışsa bile anne babasının yatak odasındaki her şeyi duyabileceği anlamına geliyordu.

Tonya Kettner kocasına, "Eğer doğruysa dedikodu sayılmaz," diye çıkıştı. "Onları gölden çok uzak olmayan bir yerde, patikalardan birinde yürürken gördüm. Çok yakın duruyorlardı ve arkadaş olamayacak kadar tutkulu konuşuyorlardı."

"Herhangi biri olabilirdi." Vic otururken yatak yayları inledi. "Bu birlikte uyudukları anlamına gelmez. Sandy Kline bu toplumdaki en nazik, en saygın insanlardan biri. Ailesi buranın yarısını kurdu."

"Yani?" Annesinin sesi küçümsemeyle çınlıyordu. "Bu onun hata yapmayacağı anlamına gelmez. Ne de olsa o da bir insan."

"Herhangi bir yakın temas gördünüz mü?"

"Öpüştüklerini ya da buna benzer bir şey yaptıklarını görmedim ama adam kızın ellerini tuttu ve ona bir konuda yalvardı. Başını salladı ve uzaklaştı. Yolun başına gelene kadar beni görmedi, ben de yeni gelmişim gibi davrandım ama o kadının gözlerindeki bakışı görmeliydin Vic. Sanki eli kurabiye kavanozundayken yakalanmış gibiydi."

"Annenin gördüklerini polise anlatıp anlatmadığını biliyor musun?" Nikki sordu.

"Evet," diye yanıtladı Caitlin. "Kulak misafiri olduğum şeyi anlatmam için beni içeri aldığımda dedektife hikâyeyi tekrarladığımı duydum. Babam hiç mutlu değildi."

"Neden?" Nikki, Caitlin'in ailesiyle sorunları olduğunu biliyordu ama ayrıntıların çoğunu hiç duymamıştı.

"Annem ona ilk söylediğinde babam bunu reddetti," dedi Caitlin. "Annem de bunu zorlamaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Ama cinayetlerden sonra sessiz kalmayacaktı. Polisle konuşmanın Hristiyanlık görevi olduğunu söyledi. Babam ölümler hakkında kötü konuşmanın küfür olduğunu söyledi." Gözlerini Nikki'ye kilitledi. "Ve sen konuyu nazikçe açmanın bir yolunu bulmaya çalışmadan önce, babam bütün gece evdeydi ve Sandy'ye karşı bir şeyler hissetse bile, ona zaman ayırmazdı."

Nikki, "Ailelerin arkadaş olduğunu sanıyordum," diye karşılık verdi.

"Matty ve ben arkadaştık," diye düzeltti Caitlin onu. "Annem, 'İsa'nın istediği gibi, çok fazla maddi şey olmadan' yaşadığımız için Kline'ların ailemize tepeden baktığı konusunda ısrar etti. Muhtemelen yanlış olan pek çok şey düşünüyordu."

Caitlin'in annesiyle ilişkisinin gergin olduğu belliydi. Nikki, annesinin birkaç yıl önceki ölümünden önce barışıp barışmadıklarını sormak istedi ama ne zamanı ne de işiydi.

"Yapımcılar hikayeyi tersine çevirme ve başka nedenleri ve şüphelileri araştırma fikrini çok sevdiler ama Matt katılmadığı için bu fikri onlara kabul ettiremedik. Sonunda, gerçekler doğru bir şekilde sunulduğu sürece, bazıları dışarıda bırakılmış olsa bile, davayı halkın zihnine geri getirmek için ilerlemeye değer olduğuna karar verdim." Caitlin mavi kutuyu itti. "Amy'nin tüm arkadaşları, eski erkek arkadaşı ve polisle yaptığım görüşmelerin tamamı bir flash bellekte. Transkriptler de orada." Yine gözyaşlarıyla savaşıyor gibi görünüyordu. "Belgesel yayınlandığından beri arkadaşlarımdan çok sayıda kızgın telefon aldım. Bunun için onları suçlamıyorum. Onlar 2001'de görüşlerinin dikkate alınmadığına ve bizim de belgeselde aynı şeyi yaptığımıza inanıyorlardı."

"Nasıl yani?" Liam sordu. "Hepsiyle birkaç kez görüştün."

Caitlin, "Resmi raporda, adli tabip Roger Norton, Amy'nin tecavüze uğradığını söyledi," diye cevap verdi. "Ancak Amy'nin tüm arkadaşları, müfettişlerin Ben için bir neden aradıklarını düşündüklerini söylediler. Amy'nin bakire olduğunu duymuşlar ve Ben'i inkar ettiğini düşünmüşler. Amy'nin arkadaşları Ben'in onu zorlamasının mümkün olmadığını söylediler. Ben saygılı, sevgi dolu ve anlayışlıydı. Adli tabibin önyargılı olduğunu ve bu raporu uydurduğunu düşünüyorlar. Netflix de bu görüşü değiştirmek için pek bir şey yapmadı. Son belgeselde tüm bunları açıkladıkları arkadaşlarının röportajlarının çoğunu kestiler." Caitlin Nikki'ye baktı. "Dosyaya danışmanlık yaptığında bu konuyu sana açmayı düşündüm ama yapımcım Roger Norton'ın raporlarının incelendiğine dair bana güvence verdi." Caitlin elini masaya vurdu. "Paralarını alıp kontrolü onlara verdiğim için başıma gelen bu. Belgeseli tıpkı Mark'inkini yaptığım gibi kendi başıma hazırlamam ve pazarlamam gerektiğini biliyordum. Ama açgözlülük ettim."

"Bu açgözlülük değil. Bunu doğru nedenlerle yaptığınıza ve Netflix ile anlaşma yapmanın mantıklı olduğuna kesinlikle inanıyorum. Kimse davasının görünürlüğünü ya da parayı geri çevirmez. Bu sizin hatanız değil."

Caitlin onun elini sıktı. "Teşekkür ederim."

Adli tabibin ismiyle ilgili bir şey Nikki'nin içinde bir sinir dalgası yarattı. "Bu isim neden tanıdık geliyor?"

Caitlin, "Çünkü Roger Norton lisansını kaybetti ve davaları batırdığı ortaya çıktıktan sonra soruşturmaya uğradı," diye cevap verdi. "Polis - özellikle de Washington County soruşturmanın kontrolünü tamamen ele geçirdikten sonra Hardin- soruşturmayı Amy'nin hedef olduğu, muhtemelen eski erkek arkadaşı tarafından öldürüldüğü ve ailesinin de ikincil zarar gördüğü teorisine dayandırdı. Yanlış hipotezden yola çıkarlarsa katili nasıl bulabilirler ki?"

"Yüce Tanrım." Liam orijinal otopsi raporunun bir kopyasını ona doğru itti. "Ne şaka ama."

Okudukça Nikki'nin midesi bulandı. Amy'de ne seminal sıvı ne de saç ya da başka bir biyolojik kanıt bulunmuştu, ancak Norton cinsel saldırı ile uyumlu küçük yaraları olduğunu iddia ediyordu. Caitlin'in elinde adli tabibin genital bölge fotoğrafları yoktu,

Ancak Norton'un raporunda cinsel saldırıya işaret edebilecek morarma ve kanamalardan bahsedilmektedir. Başka bir test yapılmamıştı.

Adli tıp bilimi ve olay yeri incelemesi, tecavüz vakaları da dahil olmak üzere 2001'den ışık yılı ilerideydi, ancak 2000'lerin başında, giderek daha fazla hastane ve kolluk kuvveti inanılmaz cinsel saldırı kaynaklarına ve araştırmacılarına erişebildi ve *Law & Order SVU* gibi diziler sayesinde tecavüz mağdurlarını çevreleyen kültürün bir kısmı değişti ve sesleri daha önemli hale geldi. O dönemde, adli tabipler genellikle tıp geçmişi olması gerekmeyen seçilmiş görevlilerdi. Tecrübe eksikliği ve yoğun iş yükü nedeniyle çoğu zaman işin kolayına kaçılıyordu. Ancak Norton, Twin Cities metrosunda çalışan, en son tıbbi tekniklere ve teknolojiye erişimi olan sertifikalı bir adli tabipti ve yine de raporlardaki dili Nikki'ye seksenli ve doksanlı yıllarda okuduğu bazı raporları hatırlattı. Norton katilin Amy'ye tecavüz ettiğine inansaydı, kanıtların yıllar boyunca periyodik olarak test edilmesi gerekirdi, ancak eski Şerif Hardin davayı rafa kaldırmış gibi görünüyordu.

"Hardin'in herhangi bir şeyi yeniden test ettirdiğine dair bir kayıt bulamadınız, değil mi?"

Caitlin başını salladı. "Hayır ve Norton'un o dönemde vardığı sonuçların çoğu temelsizdi ve önyargı kokuyordu. Tanrı aşkına, 2001'den önce himenlerin her zaman kırıldığını ve cinsel aktivitenin kesin bir göstergesi olmadığını biliyorduk, ama o bunun aksinin kanıt olduğunu iddia etti. Hardin ve BCA da aynı fikirdeydi."

"Sanırım Kline'ların otopsilerinin tam kopyaları sizde yok?" Nikki sordu.

Caitlin, "Sadece raporların son sayfası, ölüm şekliyle birlikte," dedi. "Minnesota, biri uzun süre önce ölmüş olsa bile mahremiyet konusunda son derece korumacıdır. Matt imzalamadığı sürece onları almam yasaktı. Ben de istemeyecektim."

Tam otopsi raporları, toksikoloji ve diğer test sonuçlarının yanı sıra Kline'ların aldığı her yara hakkında fotoğraf ve ayrıntılı bilgi içermelidir. "Norton'un bulgularının doğruluğundan emin olmak için Blanchard'ın bunlara bakmasını sağlayacağız."

"Sizce bunun arkasında 2001'deki katil mi var?" Caitlin'in ses tonunda her zamanki coşku yoktu. Nikki onun kendini suçladığını biliyordu.

"Şimdiye kadar bunu gösteren herhangi bir kanıt bulamadık, ancak Alexia'nın davayı araştırdığı göz önüne alındığında, bu bir olasılık."

Caitlin gittikten sonra Nikki ve Liam konferans odasına yerleşerek bilgi akışından bir anlam çıkarmaya çalıştılar ve Pazar günkü görüntülerden başlayarak mülk yöneticisinin e-postayla gönderdiği güvenlik videolarını gözden geçirdiler. O günkü olayları teyit etmeleri uzun sürmedi ama Alexia ve arkadaşlarının eve geldiği Cuma gününe ait saatlerce süren videoları da incelemeleri gerekiyordu.

"Ön kapıdan giren herkesin ehliyet kayıtlarıyla çapraz karşılaştırma yapabilmeliyiz. Olivia herkesin o kapıdan girdiğini söyledi."

Nikki'nin ekibindeki kıdemsiz ajanlar Kendall ve Jim bütün günü Olivia'nın listesindeki çocuklarla temas kurarak geçirmişlerdi. Her birinin ya ebeveynleri ya da eve geldiklerini ve işe ya da planlanmış başka bir etkinliğe gitmek dışında ayrılmadıklarını doğrulayan kamera kayıtları şeklinde mazeretleri vardı. "Kendall ile temasa geçtin mi?"

Liam, "O ve Jim, Kline cinayetleriyle ilgili görüşmelerin üzerinden geçiyorlar," diye cevap verdi. "Shanna'yla ilişki hakkında da konuşmamız gerekiyor. Ve Bayan Kline'ın 'sırları' hakkındaki bilgisi. Bize her şeyi anlatmıyor."

Nikki de aynı şeyi düşünüyordu. "Şerif yardımcısı bu gece onun evinin önünde ve Volvo'dan Alexia'nın arabasının izini sürmekle ilgili bilgi almaya çalışıyor. Sabah onunla konuşup bir şey duyup duymadığına bakarım diye düşündüm. Alexia'nın odasını kendim görmek istiyorum." Aklına yanlış bir düşünce gelince parmaklarını şıklattı. "Cuma gününü gözden geçirirken, Olivia'nın listesini çapraz referans alalım ve herkesin adını bildiğimizden emin olalım."

Nikki güvenlik videolarıyla ilgilenirken Liam da yüzleri ve isimleri doğrulamak için DMV kayıtlarını kullandı. Bu süreç teknolojiyle bile çok zahmetliydi. Liam, Olivia'nın listesindeki tüm çocukların DMV fotoğraflarını hazırladı ve her yeni gelişte Nikki, Liam'ın araştırma yapabilmesi ve sonuçları kataloglayabilmesi için videoyu duraklatmak zorunda kaldı.

Cumartesi günü ilk gelenler saat 11 civarında Luke ve Brett oldu; her ikisinin de elinde, içinde çok daha fazlası varmış gibi görünen bir spor çantası vardı.

kıyafetlerden çok. Luke'un çantasının yan cebinden tanıdık kırmızı bir şişe kapağı çıktı. "Sanırım votkayı kimin getirdiğini biliyoruz."

Alexia onları gördüğüne çok sevinmiş görünüyordu ve kısa bir süre sonra düzenli bir çocuk akını gelmeye başladı. Nikki, mülk yöneticisinin hareket tetiklendiğinde güvenlik videolarının otomatik olarak telefonuna indirilmemesinin gerekçesini anladı. Lilydale bir Airbnb'ydı ve sınırlı sayıda misafir olsa bile, ziyaret sırasında kapı muhtemelen sürekli açılıp kapanıyordu. Bildirimler herkesi çıldırtabilirdi. Alexia'ya içgüdülerine güvenmediğini söylediğinde Sera Everett'in gözlerinde beliren perili ifadeyi düşündü. "Sera bir partiden şüphelenmiş ve bireysel bildirimler için güvenlik ayarlarını değiştirmeyi düşünmüştü ama sonunda vazgeçti çünkü bir cenaze ve aile toplantısı için iki saat uzakta olacaktı. Cumartesi gece yarısına kadar eve gelmedi ve güvenlik videolarını indirmeyi düşünmedi. Eğer indirseydi, her şey farklı olabilirdi. Sera partiyi dağıtacağını ve onları dışarı atacağını söylüyor."

Nikki suçluluk duygusunu anlıyordu, çünkü kendisi de aynı şekilde hissedirdi, ama Sera'ya kendisini suçlamaması gerektiğini söylemişti. Alexia depozitoyu ödeyen ve evin kurallarını bilen on sekiz yaşında bir gençti. Ve eğer cinayetler belgeselle ilgili olmasaydı, muhtemelen başka bir yerde meydana gelirdi.

Şimdiye kadar kapıdan girenlerin hepsi Olivia'nın listesindeydi. Her biri kapıyı çaldı ve birinin onları ön girişten içeri almasını bekledi. Alexia çoğu zaman kapıyı açıyor, her birini dostça bir merhaba ya da kucaklamayla karşılıyordu.

"Alexia'nın yüzüne bakın." Nikki donmuş ekranını işaret etti. Uzun boylu, çelimsiz, bronz tenli ve atletli bir çocuk alt dudağını çiğniyordu. Alexia'nın kocaman gülümsemesi kısa sürede yerini önce şaşkınlığa sonra da öfkeye bırakmıştı. Nikki videoyu yeniden başlatırken Alexia başını salladı ve kapıyı kapatmak için hareketlendi ama o sırada Olivia Alexia'nın omzunun üzerinden belirdi. İki kız bir dakikadan kısa bir süre konuştular ama Alexia sonunda gözlerini devirdi, görünüşe göre aynı fikirdeydi.

Liam DMV web sitesindeki fotoğrafları taradı. "Eric Gannon, on sekiz yaşında. Olivia için gelmiş gibi görünüyor."

"Bu doğru." Nikki'nin Olivia ve annesiyle yaptığı görüşme günler önceymiş gibi geliyordu. "Alexia Eric'le arkadaş değildi, ama o ve Olivia

Yakın. İşe gitmeden önce bir süre onunla takılmak için geldiğini söyledi."

Liam duraklatılmış videoyu işaret etti. "Alexia onu tanıdı. Onu içeri almakta bir sakınca görmedi."

"Haklısın. Onunla konuşmam gerek."

Eric yirmi iki dakika kaldı ve Olivia ona aracına kadar eşlik etti. Yüzünde hülyalı bir gülümsemeyle koşarak içeri döndü. Nikki'nin kızın aşık olduğunu anlamak için psikolog olmasına gerek yoktu. Alexia muhtemelen arkadaşı yüzünden yumuşamıştı. Arada yedi çocuk daha geldi ama saat 15.00'ten sonra yoğunluk azaldı. Ön kapı saat 17.00'ye kadar kapalı kaldı.

Versace gözlüklü bir adam kapıyı çalmadan önce büyük, kırmızı bir soğutucuyu yere koydu. Başındaki Titleist golf siperliğini düzeltti ve sonra saatine baktı. Nikki de Rory'nin doğum günü hediyesi olarak aynı Garmin'e bakmıştı. Saat ev yemeği hazırlamak dışında hemen hemen her şeyi yapıyordu, ama sonuçta Rory bu kadar çok para harcadığı için küplere binecekti, o yüzden Apple Watch'u tercih etmişti.

Kapı açıldığında Alexia alkışladı ve gülümsedi. Adam sırtıttı ve gözlerinin arasındaki kırıksıklıklar daha da derinleşti. Soğutucuyu kaldırdı ve Alexia'yı içeri kadar takip etti.

Nikki ve Liam birbirlerine baktılar. "Kimdi o?" Liam sordu.

"Golf şapkası ve pahalı kıyafetlerine bakılırsa, Luke'un babası olduğunu hissediyorum." Tezgâhın üzerine yığılmış bira kutularını düşündü. "Eminim bu çocuklar için bira koşusu yapmıyordur."

"Adı ne?"

Nikki notlarını kontrol etti. "Arthur Webb."

Liam ismi hızlıca DMV'nin arama özelliğine yazdı. "Bu kesinlikle Arthur Webb. Bir avukat. Bir grup çocuğa alkol getirecek kadar aptal olduğuna inanamıyorum."

Nikki ona, "O bir savunma avukatı," diye hatırlattı. "Aptal olmakla yasaların üstünde olduğunu düşünmek arasında fark var."

Birkaç dakika sonra Arthur Webb'in evden çıkışını izlediler, Luke hemen arkasındaydı, elinde bira vardı. Arthur gülmeden önce birkaç saniye konuştular, oğlunu sırtından alkışladı ve gitti.

"Luke babasının orada olduğından bahsetmedi, değıl mi?" Liam sordu. "Hayır. Tahminimce bana babasının orada olduğunu söylemek istemedi.

onlara içki getirmek için oradaydı."

"Her iki durumda da, zaman damgası göz önüne alındığında, onunla konuşmalıyız. Muhtemelen gençlerden daha gözlemcidir. Onların fark etmediğı tuhaf bir şey fark etmiş olabilir."

YEDİ

Nikki, Webb'lerin yaşadığı etkileyici banliyöden geçti. Her ev birden fazla dönümlük arazide oturuyordu ve mahalledeki çok pahalı ev sahipleri derneğine rağmen kırsal bir topluluk izlenimi veriyordu.

Luke'un babası yerel savcılar arasında mükemmel ama aynı zamanda etik bir savunma avukatı olarak ün yapmıştı ve Nikki onun güvenlik videolarını daha önce şerifin karakoluna gönderme konusundaki hevesinin, saat 22:00'de habersizce uğramasına aldırmayacağı anlamına geldiğini umuyordu.

Webb'lerin evi, Stillwater'ın büyük bölümünü kuşbakışı gören bir tepenin üzerinde, alt bölümün sonuna yakın bir yerde inşa edilmişti. Ön kapıya yaklaşırken, Stillwater şehir merkezindeki tarihi asansör köprüsünün parıldayan ışıklarını gördü. Uzaktan bakıldığında köprü ve nehir, toprağa oyulmuş küçük bir yılan gibi küçük görünüyordu. Geniş girişe yaklaştığında hareket ışıkları yandı. Evi çevreleyen çiçek bahçeleri özenle planlanmış ve dekoratif kayalarla sınırlandırılmıştı. Nikki'nin çiçek dikmek için yaptığı her girişimin aksine, bunlar titizlikle yerleştirilmişti, böylece her mevsim bir şeyler çiçek açıyor ve bahçeye renk katıyordu.

Ön kapının üzerine monte edilmiş, yanıp sönen güvenlik kamerasına baktı ve dekoratif beton kaplı verandanın diğer ucunda, Webb'lerin dört duraklı garajına doğrultulmuş bir başka kamerayı fark etti. Luke'un babasının Miller'a gönderdiği kasetleri çoktan izlemiş, Luke'un spor arabasının, Luke'un Nikki'ye eve geldiklerini söylediği saatlerde garaja girdiğini fark etmişti. Garaj, Luke'un

Bu da kameraların hem Luke'u hem de Brett'i garajdan yürürken net bir şekilde görebildiği anlamına geliyordu. Brett görünüşte onu teselli ederken Luke'un elleri ceplerindeydi ve başı öne eğikti.

Arthur Webb on altı saatlik güvenlik filmi göndermişti ve herhangi bir tehlike işareti tespit etmemişlerdi. Luke ve Brett söyledikleri saatte geldiler ve Luke'un arabası gecenin geri kalanında hareket etmedi.

Nikki göz ucuyla garajın uzak tarafına park etmiş gri bir kamyonet gördü. Matt Kline'inkine çok benziyordu ama plakasını göremedi. Matt neden burada olsun ki?

Liam'ın Matt'in Arthur Webb'in evine iyi bir savunma avukatına ihtiyacı olduğu için geldiğini sevinçle iddia edeceğini biliyordu.

Nikki, ortasına 'Webb' adı kazınmış pirinç tokmağı kaldırdı ve ahşap kapıya vurdu. İri sesli bir köpek havladı, onu kızgın sesli küçük bir köpek izledi. Nikki hangi seçeneğin onu daha çok korkuttuğundan emin değildi. Küçük köpekler gerçek bir tahrik olmadan, sadece yapabileceklerini kanıtlamak için havlama ve saldırma eğilimindeydiler.

Kapı kırılarak açıldı ve Nikki köpeklerle karşı hazırlandı.

"Maybelle, kes şunu." Luke, kolunun altına sıkıştırdığı siyah ve ten rengi dachshund köpeğiyle kapıda duruyordu. "Ajan Hunt. Alexia'yı buldunuz mu?"

Sesindeki umut gerçek gibiydi. "Korkarım henüz değil. Sana sormak istediğim birkaç soru var." Luke on sekiz yaşında olduğu için Nikki'nin onunla konuşmak için ailesinden izin alması gerekmiyordu ama Arthur Webb oğlunu savunmak için hazır beklerken bunu şansa bırakmayacaktı. "Baban da konuşabiliyor mu?"

"Evet, içeri gel." Adam kenara çekildi ve Nikki temkinli adımlarla içeri girdi. Koridorun sonunda iri, nefes nefese kalmış bir Mastiff görünce durdu. "Bu sadece Bob," dedi Luke. "Seni ölene kadar yalayacak. Bu ise ayak bileklerini ısıracak. Kelimenin tam anlamıyla." Koridorda kendisini takip etmesini işaret etti. "Babam ofisinde. Matt de burada."

Nikki etrafında manevralar yaparken gözlerini büyük köpeğin üzerinde tuttu. Bob oflayıp pufladı ve patilerini yalamaya başladı. "Kamyonetini gördüğümü sanmıştım. İş için mi burada?"

Luke şaşkınlıkla ona baktı. "Gecenin bu saatinde ne tür bir iş için burada olabilir ki?" Bir dükkanın önünde durdu.

kısmen açık olan kapıyı çaldı. "Ajan Hunt bizimle konuşmak için burada." "Gecenin bu saatinde mi?" Arthur şaşkınlıkla masasından başını kaldırdı.

Hukuk bürosunun web sitesindeki fotoğrafından biraz daha yaşlı görünüyordu, şakakları kırışmış ve gözlerinin kenarlarında birkaç gülme çizgisi daha oluşmuştu. "Ajan, şerife güvenlik kamerası görüntülerini gönderdim."

"Bunun için minnettarım," dedi Nikki. "Eve gidiyordum ve birkaç sorum daha vardı. İkinizle de aynı anda konuşabilmeyi umuyordum, Luke'un annesi de müsaitse onunla da." Odaya girdiğinde Matt'in kanepeye kıvrılmış, hafifçe horladığını gördü. "Burada olmasını kesinlikle beklemiyordum."

Arthur temkinli görünüyordu. "Vekâleten şüpheli olduğunu varsayıyorum." "O halde avukatı sizsiniz?"

"İhtiyacı varsa varım ama Matt'i yıllardır tanıyorum. Teyzesiyle cinayetlerden birkaç yıl sonra çıkmıştık." Koltuktaki adama sevgiyle gülümsedi. "Arkadaş olarak daha iyi olduğumuzu anladık. Elimden geldiğince Matt için bir baba figürü olmaya çalıştım."

Nikki Luke'a karşı duyduğu hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı. "Seninle konuştuğumda Matt Kline'ı tanıdığından bahsetmemiştin, yakın olmak şöyle dursun."

Luke kızardı ve yere baktı. "Evet, babam bunun aptalca olduğunu söyledi." Babasına baktı. "Ona annemden bahset."

Arthur bu istek karşısında irkildi ama başını salladı. "Maalesef eski karım Kim, Luke neredeyse beş yaşındayken bizi terk etti. Reçeteli ilaç bağımlılığı vardı. Luke'un tam velayetini aldım ve sanırım Kim en son görüşmeye çalıştığında Luke on yaşındaydı. Dürüst olmak gerekirse, aşırı doz almış olabilir. Onu yıllardır ne gördük ne de konuştuk." Omuz silkmiş olan oğluna hüzünle gülümsedi.

"Neyse o, değil mi?" Luke'un sesi kabadayılıkla doluydu.

Nikki başını salladı, keşke çocuğun acısını dindirecek bir şey söyleyebilseydi. Ebeveynleri yargılamamak için çok çabaladı ama çekip gitmek aklının alamayacağı bir şeydi.

"Luke'la bensiz tekrar konuşmaya çalışmadığın için minnettarım." Arthur beyaz, düz dişlerini göstererek gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Yasal olarak yetişkin olmasına rağmen, onun ebeveyni olarak benim konumumu anladığınızdan eminim."

Nikki bu kötü gizlenmiş uyarıdan korkmadı. "Hepimiz aynı fikirde olduğumuzda işlerin çok daha sorunsuz yürüdüğünü görüyorum."

Luke babasının masasının karşısındaki deri koltuğa oturdu. Maybelle kollarından fırlayıp odadan dışarı fırladı ve Nikki'nin ayaklarını koklamak için durdu.

"Ajan, oturun." Arthur okuma gözlüklerini çıkardı. Sandalyesine yaslandı ve bacaklarını uzattı. Nikki yıpranmış görünen terliklerini ve eşofmanlarını takdir etti. Çevresinin ve ününün gösterdiğinin aksine, Arthur o kadar da gergin görünmüyordu. "İtiraf ediyorum, güvenlik kasetlerini göndermemin bir nedeni de Luke'un bana olanları, Lex'in kayıp olduğunu anlatmasıydı. Sonra bana paniklediğini ve Matt'i tanıdığını söylemeli mi söylememeli mi bilemediğini, bu yüzden söylemediğini, ama bunu söylememenin kendisini daha da önemsiz gösterdiğini fark ettiğini söyledi."

Nikki masanın önündeki rahat deri koltuğa oturmadan önce mışıl mışıl uyuyor gibi görünen Matt'e baktı. "Eğer Matt ailenin bir parçasıysa, neden Alexia'nın kız arkadaşın olduğunu fark etmedi?"

"Onunla hiç tanışmadı. Matt aileden biri gibi ama tatillere ya da bu tür şeylere pek gelmiyor. Bu onun için çok fazla."

Arthur başıyla onayladı. "Özel hayatı hakkında da pek bir şey paylaşmıyor. Eğer paylaşırdı, Alexia'nın onu bulduğunu anlayabilirdim."

"Onun size yakın olduğunu biliyor muydu?" Nikki açıklığa kavuşturdu. Bu, Alexia'nın Matt'in programını nasıl öğrenebildiğini açıklıyordu.

"Evet," diye doğruladı Arthur. "Luke ile Alexia arasındaki anlaşmazlıklardan biri de, sanki ünlü biriymiş gibi Matt'le tanışmak istemesiydi."

"Onun hakkında sorular sormaya başladığı zamanı hatırlıyor musun?" Nikki sordu.

Luke, "Geçen yıl cinayetlerle ilgili bir araştırma ödevi yaptı," diye cevap verdi. "O zamana kadar Matt'i tanıdığımızı ona söylememiştim. Okul için olduğu için sorularına cevap verebileceğini düşünmüştüm ama vermek istemedi." Utanmış görünüyordu. "Sanırım araştırma ödevi onun asıl istediği şeyi elde etmek için bir bahaneydi."

"Bu konuda iyi mi?" Nikki sordu. "İstediğini elde etmekte mi?"

Luke omuz silkti. "Bazen."

Nikki Luke'u henüz şüpheli listesinden çıkarmamıştı ama onun suçlu olduğuna dair bir his de edinmemişti.

"Luke ve ben nasıl yardımcı olabiliriz?" Arthur sordu.

"Eminim Luke size bu hafta sonu Airbnb'ye çok sayıda genç insanın girip çıktığını söylemiştir. Adamlarım düzinelerce parmak izi, lif ve saç kökü topladı. Tahmin edebileceğiniz gibi, kiralanın ev nedeniyle parmak izlerini ayıklamak çok zaman alacak."

"Oğlumdan parmak izi vermesini mi istiyorsunuz?"

"Öyle," dedi Nikki. "Kurbanlar evdeyken eve giren herkesi tespit etmemiz gerekiyor ki bir şeyleri eleyebilelim."

"Oğlum şüpheli değil mi?"

"Bu noktada, hayır."

Arthur oğluna baktı. "Ne düşünüyorsun Luke? Sen bir yetişkinsin."

Luke gergin bir şekilde koltukta kaydı. "Ne yapmam gerekiyor?"

Bir suçlu gibi parmak izim alınır mı?"

Nikki gülümsedi. "Sabah şerifin ofisine uğramanız yeterli, bir laboratuvar teknisyeni parmak izlerinizi alacak ve ağzınızın içinden örnek alacak. En fazla beş dakika sürer. Brett'in örneklerini de almamız gerekecek."

Luke babasına baktı. "Saklayacak bir şeyim yok, o yüzden yapmalıyım, değil mi?"

"İçiniz rahat olduğı sürece evet," dedi Arthur. "Eğer istemiyorsanız, Ajan Hunt'ın test yapılmasını talep eden bir arama emri çıkarması zor olmayacaktır. Sanırım hafta sonu eve gelen diğer herkesle irtibata geçeceksiniz?"

Nikki başını salladı ve Olivia'nın daha önce yazdığı listeyi aldı. "Olivia bunların eve gelen herkes olduğunu düşünüyordu. Kayıp olan biri varsa bana söyleyebilir misin?"

Tepkilerini ölçmeye çalışarak hem babayı hem de oğlu izledi. İkisi de gergin görünmüyordu.

"Aklıma başka kimse gelmiyor." Luke ayağa kalktı ve kâğıdı babasına doğru götürdü. "Sen hariç."

Arthur listeyi gözden geçirirken başını salladı. "Ben de tam bundan bahsedecektim. Uğradığımda Olivia'yı gördüğümü hatırlamıyorum." Başını kaldırıp Nikki'ye baktı. "Luke aradı ve benden daha fazla alkol getirmemi istedi. "Havalı bir baba olmanın çok şey değiştireceğini düşünecek kadar saf değilim."

ama içkiyi ben sağlıyorsam güvenli olduğunu da biliyorum."

"Anlıyorum." Nikki Luke'a baktı, sorusu karşısında irkilecek olanın o olduğunu biliyordu. "Ama eve günün ilerleyen saatlerinde döndün. İçtikten sonra."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "İmkânı yok. Brett benim arabamı kullandı. Kaseti kontrol et." "İçki içmedi mi?" Nikki sordu.

"Yapamam. Ya da olmamalı, sanırım," diye yanıtladı Luke. "Kendisi tip 1 diyabet hastası ve insülin pompası var. Sarhoş olmak tüm bunlarla uğraşmaya değmez."

"Doğru," dedi Nikki.

Arthur ona, "Bu konuda çok iyi bir çocuk," dedi. "Kulağa bencilce gelse de Luke'la arkadaş olmasından memnunum. Onlar etrafta koştururken kendimi çok daha güvende hissediyorum." Oğluna sırtıttı. "En azından içlerinden biri biraz sağduyulu."

Luke gözlerini devirdi. "Her neyse baba. Peki ya Alexia? Onu bulmak için bir şey yapabilir miyim?"

Nikki ona, "Şerif Miller onu aramak için mümkün olan her türlü kaynağı kullanıyor," dedi.

Luke, "Matt kötü bir adam değil," diye ısrar etti. "Sadece çok büyük bir travma geçirdi."

Arthur ona, "Her açıdan bakmak zorundalar, evlat," diye hatırlattı. "Bu tür davalarda açık fikirli olmak çok önemlidir. Kline cinayetlerinin çözülememesinin yarı nedeni de bu."

"Ne demek istiyorsun?" Nikki sordu.

Arthur, "Chisago Bölgesi şerifi, Amy'nin eski erkek arkadaşı olduğuna karar verdi," dedi. "Yetki Washington County'de olmasına rağmen Chisago ilk müdahaleyi yaptı."

"Sorunları duyudum." Nikki önceki adli tabibin bulgularından duyduğu tiksintiyi gizlemeye çalıştı. "Hardin'in hayranı değilim ama yargı yetkisi vardı."

"Bana kalırsa her iki şerif de aynı hatayı yaptı. Üzerinde hemfikir oldukları tek şey Amy'nin eski sevgilisinin birincil şüpheli olduğuydu. Bir polis soruşturmaya önyargıyla girdiğinde neler olduğunu söylememe gerek yok sanırım."

Nikki, "BCA devraldı," dedi.

"Cinayetlerden altı hafta sonra, belki de daha fazla." Arthur içini çekti. "O zamana kadar iki şerif de çok değerli zamanlarını kaybetmişlerdi."

"Ben olduğunu düşünmüyorsun değil mi?"

"Ben bir savunma avukatıyım. Polislerle asla aynı fikirde olmam." Arthur gülümsedi. "Ben bir olasılıktı ama kesinlikle tek olasılık değildi. Eğer ellerinde yeterli kanıt olsaydı, onu tutuklardı."

Nikki şerifin karakolundan ayrılmadan önce Arthur Webb hakkında bir şeyler okumuştı. Kırklı yaşlarındaydı, bu da cinayetler işlendiğinde yirmili yaşlarının başında olduğu anlamına geliyordu. "O zamanlar buralarda mı yaşıyordun?"

"Cinayetlerden bir ya da iki hafta önce Wisconsin'deki hukuk fakültesine gittim," dedi. "Lisans eğitimimden sonra yüksek lisans için para biriktirmek amacıyla çalışmaya karar verdim, bu yüzden bir yıl ara verdim ve kar amacı gütmeyen bir kuruluştaki çalıştım. Annem arayıp haberi verdiğinde inanmadım. Hâlâ da inanamıyorum."

"Kline'ları tanıyor muydun?"

"O zaman değil, hayır," dedi Arthur. "Aslında Sandy Kline'ın iş etiği üzerine verdiği bir konferansa katılmıştım, ismi bilmemin tek nedeni de bu. Peggy ile her şey olup bittikten sonra tanıştım."

"Matt'in teyzesi mi?"

Arthur başını salladı. "Dediğim gibi, arkadaş kaldık. Elimden geldiğince ona hukuki tavsiyelerde bulunmaya çalıştım, ancak o zamanlar ona yaptığı şeylerin çoğunun sadece kalp kırıklığıyla sonuçlanacağını söylemiştim. Eğer polis kız kardeşini ve ailesini kimin öldürdüğünü bulamadıysa, kendisinin bulabileceğini düşünmesine neden olan neydi? Bunu söylediğimde hoşuna gitmemişti ama gerçek buydu." Bilgili gözleri Nikki'ninkilerle buluştu. "İçimdeki avukat sormak zorunda, Ajan. Bu zavallı kızların cinayetlerinin Kline'larla bir bağlantısı olmadığına emin misiniz?"

"Bilmiyoruz," diye itiraf etti Nikki. "Ekibim ve ben sabah her iki vaka için de bir profil çıkaracağız ve bunu çözüp çözemeyeceğimize bakacağız."

"Doğru, sen eğitilmiş bir profilmisin." Arthur gülümsedi. "Sanırım son birkaç yıldır kariyerinle ilgili medyada çıkan haberlerde bu konu kayboldu. Bazı saçmalıklar yaşadınız."

"Evet." Esnedi ve ayağa kalktı. "Sanırım beynim bana eve gidip uyumamı söylüyor. Bay Webb-"

"Arthur, lütfen."

"Arthur, o zaman. Bu gece Matt'i bekliyor muydun?"

"Hayır," diye yanıtladı Arthur. "Medyanın nerede yaşadığını öğrenmesi üzerine panik içinde aradı. Ona birkaç günlüğüne misafirhanemizde kalmasını söyledim." Kanepeye baktı ve kıkırdadı. "Sanırım bu gece benim ofisim olacak."

"Durumu nasıl?" Nikki sordu.

Arthur kara gözlerinde bir parıltıyla ona baktı. "Onun yapabileceğini düşünüp düşünmediğimi sorman gerekmez mi? Bana gerçek bir mazereti olmadığını ama gaz aldığını söyledi."

"Bunu doğrulamaya çalışıyoruz ama evet, o bir şüpheli." Matt'in gözlerinin hâlâ kapalı olduğundan emin olmak için kanepeyi kontrol etti. "Bunu söylemek hoşuma gitmiyor, çünkü medyanın kötü şöhreti ve mahremiyet eksikliği konusunda neler yaşadığını anlıyorum, ama bir nedeni vardı." Ve şu ana kadar keşfedebildikleri tek gerçek neden de buydu.

"O yaptı." Arthur ona gülümsedi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Peggy öldüğünden beri onun hukuki işleriyle ben ilgileniyorum ama bu gece benden hizmet istemedi."

Nikki, "Ama sen onu koruyacaksın," diye tahmin yürüttü. Vites değiştirdi. "Luke, dün gece Matt'i gördün, değil mi? Ayrılırken biraz daha sakın görüldüğünü söylemiştin. Bu doğru mu?"

Luke ciddiyetle başını salladı. "Matt sinirlendiğinde çabuk alevlenir. Seni bir kez azarladı mı, işi bitmiştir."

"Tahmin edebileceğiniz gibi duygularını bölümlere ayırmayı öğrendi," diye ekledi Arthur. "Dün gece Bone Lake'te durduktan sonra Matt'le konuştum. Her şeyden çok yas tutuyordu çünkü Alexia'nın kim olduğunu ve Luke'a bilmeden ne yaptığını fark etmişti."

"Saat kaçtı?"

Arthur cep telefonuna uzandı ve kilidini açmak için kaydıldı. "Saat 22:00 civarı. Her şeyden çok Luke için endişeleniyordu."

"Yani senin dürüst izlenimin sakinleştiği yönünde mi?" Nikki açıklığa kavuşturdu.

Arthur başını salladı. "Bunu yemin altında da söyleyebilirim Ajan. Matt'in dün geceki ses tonundan üzüntü ve pişmanlıktan başka bir şey anlaşılmıyordu."

SEKİZ

Rory büyük seyahat fincanını taze, sert kahveyle doldururken Nikki esnemesine engel oldu. Şafak sökerken birkaç saat uyumayı başarmış, o günkü notlarıyla kanepede uyuklamıştı. Neyse ki sabahın altısında alarm çaldığında Rory kahveyi hazırlamıştı.

"Haberler şimdiden Matt Kline'ın şüpheli olduğundan bahsediyor." Rory tezgâha yaslanmıştı, üzerinde boyası dökülmüş bir kot pantolon ve daha iyi günler görmüş Minnesota Twins tişörtü vardı. Rory'nin kendi inşaat şirketi vardı ve hizmetleri tüm yıl boyunca büyük talep görüyordu. Nikki ona inşaat işine sadece gündelik kıyafetleri için girdiğini söyleyerek takılırdı.

Not defterini çantasına tıktırdı. "Ne diyorlar?" Eğer Matt'in Cumartesi gecesi eve uğradığı çoktan sızdıysa, kelleler uçacaktı. Sızıntılar bir soruşturmayı rayından çıkarabilir ve daha sonra mahkûmiyet şansını yok edebilirdi.

Rory, "Şu anda eski şeyleri tekrarlayıp duruyorlar," diye cevap verdi. "Vakası hakkında hiçbir bilgisi olmayan en az iki emekli terapistin, yaşadığı travmanın onu nasıl bu hale getirmiş olabileceğini tartıştığını gördüm." Gözlerini devirdi. "Tanrım, bazen medyadan nefret ediyorum."

"Doğru, davayı hatırlarsın." Nikki, Rory'nin ağabeyi Mark'la aynı sınıftaydı. Rory ondan birkaç yaş küçük olduğu için liseden cinayetlerden kısa bir süre önce mezun olmuştu. "Amy'yi tanıyor muydun?"

"Sadece geçerken uğradım," dedi Rory. "Cenazeye katılmayı düşündüm ama çok büyük bir olaydı. Bölgedeki hemen hemen herkes

Katıldım ve insanların arkamdan Mark ve ailen hakkında fısıldamasına ihtiyacım yoktu."

"Peki ya o zamanki dedikodular?" Nikki sordu. "Bayan Kline'ın bir ilişkisi olduğuna dair bir şey duyduğunu hatırlıyor musun?"

"Pek dikkat etmedim," dedi Rory. "Mark o zamana kadar sekiz yıl kadar hapiste kalmıştı ve ben de her saniye çalışıyordum. Bu beni çok fazla düşünmekten alıyordu."

Nikki onun Mark'la yaşananlar için kin tutmadığına inanıyordu ama yine de bir suçluluk duygusu hissediyordu.

Rory mutfağa geçti ve kollarını ona doladı. "Seni suçlamıyorum," diye hatırlattı ona.

"Biliyorum." Ona bakmak için boynunu büktü. "Peki ya ailen? Sence daha fazlasını hatırlıyor olabilirler mi?"

"Belki," dedi Rory. "Yine de kayıtlarda olmayan neyi bilebileceklerinden emin değilim."

"O zamanki söylenti değirmeni," dedi Nikki. "Orijinal davaya bakacağız."

Adam telaşla ona baktı. "Aynı kişinin geri gelip o kızları öldürdüğünü mü düşünüyorsun?"

"Daha fazlasını söyleyemem ama Alexia'nın Kline cinayetleriyle çok ilgisi vardı."

"Kahretsin," dedi Rory. "Annemle babama bir şey hatırlayıp hatırlamadıklarını soracağım. Bu arada, dün Lacey'yle konuşma fırsatın oldu mu?"

Nikki başını salladı. "Ne zaman aklıma gelse başka bir yöne çekiliyorum. Yine de ona birkaç kez mesaj attım. Ya sen?"

"Dün gece birkaç dakikalığına. Eğleniyor ve şımartılıyor."

"Onu kontrol ettiğin için teşekkürler." Nikki onun geniş göğsüne doğru iç çekti. "Duşa girmem gerekiyor. Yeni patronumuz bugün işe başlıyor."

Henry Garcia Meksika kökenli olabilirdi ama Nikki'nin eski patronuyla tek ortak noktası buydu. Hernandez sıcak ve ilgi çekiciyken, Garcia'nın pek bir kişiliği yoktu. Gıcır gıcır siyah bir takım elbise giymiş, yavan bir kravat takmış olan Garcia'nın küçük gövdesi

Hernandez'in geride bıraktığı büyük sandalyeye gömülmüş gibiydi. Nikki bunun gelecek şeyler için bir metafor olmamasını umuyordu.

Tuzlu ve biberli saçları yakından kırpılmıştı ve bol miktarda saç jölesi parlak kafa derisini görmelerini sağlıyordu. Yeni amiri hakkında gerekli incelemeyi çoktan yapmıştı. Adamın kurallara uyan bir ajan olarak tanınması onu tedirgin etmişti. Hernandez'in daha önce St. Paul polisiyle olan deneyimi Nikki'nin birimiyle polis arasında iyi ilişkiler kurulmasına yardımcı olmuştu ama bu aynı zamanda onun Twin Cities bölgesini anladığı anlamına geliyordu. Her gruptan yerel halkla nasıl iletişim kuracağını biliyordu ve birkaç yıl önce George Floyd'un öldürülmesinden sonra gergin siyasi ortamda yol gösterici olmuştu.

Garcia Arizona'da büyümüş ve bütün bir büronun başına geçme şansını elde edene kadar batı eyaletlerindeki saha ofislerinde çalışmıştı. Nikki'yle aynı dönemde Quantico'daydı ama farklı bir birimdeydi. O zamandan beri güneybatıdaki saha ofislerinde çalışıyordu.

Nikki'nin onun terfisiyle bir sorunu yoktu. Sadece güvenecek kadar iyi tanımadığı biri için kobay olmaktan hoşlanmıyordu. Her yeni büro şefi her zaman değişiklikler getirirdi ve geçen yıl "başına buyruk" davranışlarıyla ilgili bazı söylentiler göz önüne alındığında, Garcia'nın çalışanlarını dizginlemek istediğini hissediyordu.

Sandalyede olabildiğince dik oturdu. Koyu renk gözleri Nikki ve Liam arasında gidip geldi. "Ajan Hunt ve Wilson, sonunda sizinle tanışmak güzel."

"Siz de efendim."

Garcia masasının üzerindeki klasör yığını okşadı. "Son birkaç yılda inanılmaz davalar aldınız." Gülümsemesi gözlerine tam olarak ulaşmadı. "Etkileyici bir çözüm kaydı. Yöntemler her zaman o kadar etkileyici değil."

Nikki Liam'ın yanında gerildiğini hissetti. Ona uyarıcı bir bakış fırlattı. Yanlış bir başlangıç yapamazlardı ve zaten yorgunluk ona karşı işliyordu. Birkaç saat uyumuştı ama Miller ve yardımcılarıyla görüşmek için karakola geri dönmüştü ve Alexia için giderek daha fazla endişeleniyordu. Büyük Kuzey Ormanları ile uğraşmıyorlardı. Bölgede bir insanın sığınabileceği çok fazla yer vardı.

"Bildiğinizden eminim, bu benim kendi büromun başındaki ilk görevim. Çözüm sicilimiz finansman açısından çok önemli olsa da, kurallarla hızlı ve gevşek oynamanın bazen Büro'nun kamu imajı için iyi olmadığını da anlamamız gerekiyor."

Nikki neredeyse Büro'nun yaptığı çoğu şeyin imajı için iyi olmadığını söyleyecekti ama kendini tuttu. Zorla gülümsedi. "Sanırım bu yüzden bir halkla ilişkiler departmanımız var."

Garcia karşılık olarak gülümsemedi. "Onlar sizin pisliğinizi temizlemek için orada değiller."

"Saygısızlık etmek istemem efendim ama" -Liam'ın sesi dostça, hatta rahattı ama Nikki sesindeki öfke dalgasını yakaladı- "Kendi pisliğimizi kendimiz temizlediğimize inanıyorum. Gerçi neyin pislik olduğu konusunda farklı görüşlere sahip olabiliriz."

Garcia en üstteki dosyayı seçti ve açtı. "Bir kaçırma soruşturmasında kız arkadaşınızın oğlunu korumak benim kitabımda bir karmaşa teşkil eder."

Liam sertleşti. "Geçen Temmuz'daki davadan mı bahsediyorsun? Bir yıldan daha uzun bir süre önce mi?"

"Kaçırılma olayında şüpheli olan kız arkadaşınızın oğlunu koruyarak çok önemli bir vatandaşı üzdüğünüz olay."

Nikki, "O hiçbir zaman bir şüpheli olmadı," dedi. "İlgilenilen bir kişiydi ama Zach'in elinde bilgiden başka bir şey olduğuna asla inanmadık. Ajan Wilson durumu mükemmel bir şekilde ele almamış olabilir ama bunu kabul etti ve davadan çekildi."

"Ta ki kurbanları kaçırın adamı öldürene kadar." Garcia bakışlarını Liam'a yöneltti. "Böylece önceki eylemleri, başka kurbanları olup olmadığı, zihniyeti hakkında daha fazla bilgi edinme şansımız ortadan kalktı. Eğitimli bir profilci olarak daha fazlasını beklerdim. Hapse girecek kadar yaşasaydı çok daha fazla bilgi toplayabilirdik."

"Endişenizi anlıyorum efendim. O sırada, ortağımın hayatının -ve uzmanlığının- paylaşmış olabileceği diğer şeylerden daha önemli olduğuna karar verdim."

"Bunun farkındayım," diye karşılık verdi Garcia. "Ancak ortağınızı çocukla ilgili döngüden uzak tutarak başarısızlığa uğratmamış olsaydınız, en başta bu pozisyonda olmayabilirdi. Siz de

Katilin mülküne adım attığı andan itibaren onu desteklemek için oradaydı."

"Kesinlikle haklısın," dedi Liam. "Öğrenmesi çok zor bir dersti."

Nikki ortağına bakmadı ama üzerindeki gerginliği hissedebiliyordu. Bir yıldan uzun bir süredir verdiği kararlar yüzünden azarlanmış ve cezalandırılmıştı.

Garcia'nın dikkati Nikki'ye döndü. "Ve Ajan Hunt, tüm o inanılmaz övgülerinize rağmen, siz de soruşturma sırasında kötü seçimler yaptınız. Frost Katili-"

"En iyi arkadaşımı, eski kocamı öldürdü ve kızımı kaçırdı." Nikki gözlerini Garcia'nın yoğun bakışlarından ayırmadı. "Endişelerinizde haklısınız ama size söz veriyorum, kimse bu kararları benden daha fazla sorgulamadı. Duygusal olarak tehlikede olmak Tyler'ın öldürülmesine yol açtı. Her gün bununla yaşıyorum."

Garcia'nın gözleri yumuşadı. "Eminim biliyorsunuzdur ve kaybınız için üzgünüm." Nikki ve Liam'ın arasına baktı. "Bu büronun başına seçilmemin nedenlerinden biri de nasıl politika yapılacağını bilmem. İmaj sorunu olan departmanlarla nasıl başa çıkılacağını biliyorum. Ve bu büronun kendi başına bir imaj sorunu olmasa da, hepimiz metro bölgesinde ırk ilişkileri ve suçla ilgili sorunları biliyoruz. Eminim siz de kariyerinizde tecrübe etmişsinizdir, ortalama bir insan kolluk kuvvetlerini tek bir varlık olarak görme eğilimindedir. Eğer bir polis iğrenç bir şey yaparsa, o zaman hepimiz kötü oluruz. Benim amacım bunu değiştirmek."

"Mikro yönetimle mi?" Liam sordu.

"Muhtemelen," dedi Garcia. "Her şey duruma bağlı. Ama sizi temin ederim ki Hernandez gibi eli kolu bağlı olmayacağım. Bu benim tarzım değil ve bunu yapmak için işe alınmadım. Hepimiz aynı fikirde miyiz?"

"Sanırım öyle." Nikki onun ses tonundan ya da imalarından hoşlanmamıştı ama hepsinin yapması gereken bir iş vardı. "Aktif davalarla ilgili bir brifingle başlamak istediğinizi varsayabilir miyim?"

Garcia gülümseyerek tüm asık suratlı tavrını değiştirdi. "Kesinlikle olabilir. Hafta sonu geldim ve kendimi tanıtmak için açık davaları gözden geçirdim. Görünüşe göre son birkaç ay, önceki yıla kıyasla nispeten daha sakin geçmiş."

Sonraki on dakikayı Nikki'nin ekibinin yıl içinde kapattığı davaları ve aktif olan iki davayı tartışarak geçirdiler.

yargılanmayı bekliyor.

Garcia, "Bunların hepsinde iyi, sağlam iş çıkardınız," dedi. "Şimdi beni Lilydale cinayetleri ve Alexia'nın kaybolması konusunda bilgilendirin."

Nikki ve Liam bakiştılar. Garcia'ya bu davada neden çalışmaları gerektiğini anlatmaları gerekiyordu ve Garcia'nın hepsinin işine yarayabilecek bir fikri vardı. Şu anda bildikleri çok az şeyi, aynı katil olduğuna dair ellerindeki çok az kanıtı, Bay ve Bayan Kline'in ilişkilerindeki yeni ipuçlarını ve Vivienne ile Libby'nin cinayetleriyle ilgili ellerinde bulunan birkaç aktif ipucunu gözden geçirdi. "Alexia'yı arama çalışmalarını Şerif Miller yürütüyor. Adli tabip otopsileri bugün bitirmeyi umuyor. Hafta sonu eve gelen insanların izini sürmeye yardımcı oluyoruz. Şu ana kadar Matt Kline hariç hepsinin mazereti var. Onu doğrulamak için çalışıyoruz."

"Mazereti ne?" Garcia sordu.

"Harika değil," dedi Liam. "Çok sinirliydi, bu yüzden saatlerce araba kullandı. Eve gitmeden önce benzin almak için bir Shell istasyonunda durmuş, bu yüzden kamera kayıtlarını istiyoruz. Tam olarak nereye gittiğini hatırlamıyor."

"Hâlâ Eric Gannon'la konuşmamız, Shanna Perry ile yeniden görüşmemiz ve Alexia'nın eşyalarını incelememiz gerekiyor," diye araya girdi Nikki. "Eğer bu onun tanıdığı biri değilse, bence Alexia asıl katili harekete geçirmiş olabilir."

Liam, "Ya da Matt Kline, Alexia'nın kendisini kullandığını ve ihanet ettiğini anladıktan sonra kendini kaybetti ve diğerleri de ikincil hasar oldu," diye itiraz etti. "Evinde Alexia'ya dair bir iz görmedik ama adam zengin, o yüzden başka mülkler arıyoruz."

Garcia Nikki'ye baktı. "Aynı fikirde değil misin?"

Bir an tereddüt etti. "Bunun bir olasılık olduğuna katılmıyorum. Sadece Matt'in yalan söylediğini düşünmüyorum. Bu içgüdüsel bir tepki. Bu yüzden işimizi yapmalı ve mazeretini doğrulamalıyız," diye ekledi Nikki, Garcia içgüdüünün mahkûmiyet için yeterli olmadığı hakkında bir yorum yapmadan önce.

Garcia ellerini birbirine kenetledi. "Belgeseli izledim. Bayan Newport yaptığı işte mükemmel. Ajan Wilson, bu soruşturmaya ne kadar dahil oldu?"

Liam'ın yüzü kızardı. "Harap olması dışında, değil." Caitlin'in bu olayla ilgili tüm araştırmalarını onlara verdiğini açıkladı.

2001 davası, ilgili dosyalar ve iletişim bilgileriyle birlikte. "Orijinal dedektifin notlarının kopyalarına sahip. Florida'da yaşıyor ama belgesel için ona kopyalarını vermiş. Bunların hepsini dün şerifin karakoluna getirdi."

Nikki, "Bayan Newport'un soruşturmanın dışında kalacağına dair size söz veriyorum," diye ekledi. "O aptal değil, başka bir şey olmasını da istemiyor."

"Peki Alexia'nın belgesele dahil olmasına karşı mıydı?" Garcia sorguladı.

"Shanna'nın günlüklerindeki bilgileri kullanmanın etik olmadığına inanıyordu ve Alexia'nın iddialarının doğrulanabileceğinden emin olmak istiyordu. Yapımcılar pek iyi dinlemezler."

"Bundan hiç şüphem yok," diye cevap verdi. "Ajan Hunt, siz ve ekibiniz ne yaptığınızı biliyorsunuz. Buraya gelip bilmiyormuşsunuz gibi davranmayacağım, bu yüzden davanın nereye gideceği konusunda hemfikirsenez, araştırmaya devam edin. Açıkçası bu dava son derece yüksek profilli ve dürüst olalım, Ajan Hunt'ın olaya dahil olması medyayı çılgına çeviriyor." Ona göz kırptı. "Hakaret değil bu arada. Sadece gerçek. Eğer bir soruşturma yürütüyorsanız, bu büyük bir davadır. Her muhabir haber peşindedir ve herkes verdiğimiz her karara büyüteç tutacaktır. Bu da kestirme yol yok demektir, Ajanlar. Yaşayan bir kurbanın hala dışarıda olma ihtimali varken bunun zor olduğunun farkındayım ama Vivienne ve Libby'nin maruz kaldığı vahşeti düşünün. O piçin yargılanmasını tehlikeye atacak hiçbir şey yapamayız."

Nikki, "Matt Kline, Luke Webb'in babası Arthur Webb adında bir savunma avukatıyla yakın," diye itiraf etti. "Yıllar önce Matt'in teyzesiyle çıkmış ve onun hayatında kalmış." Onlara Matt'i Webb'lerin evinde bulduklarını anlattı. "Bize medyadan saklanmak için bir arkadaşının yanında kalacağını söyledi. Kastettiği kişi buydu."

"Hiçbir adımı atlamadığımızdan emin olmak için bir neden daha." Garcia sandalyesine yaslandı. "Ve eğer bu arada eski bir davayı çözebilirsek, bu Büro için daha da iyi olur."

Ve onun için, Nikki eklemek istedi. Dilini tuttu. Garcia beklediğinden daha az kibirliydi ve dedektif olarak onlara güveniyor gibiydi. Nikki onun Hernandez gibi onlar için kendini tehlikeye attığını göremiyordu ama bunu beklemek de haksızlıktı.

"Düşündüğümüz kadar kötü değil," dedi Liam ofisinden ayrıldıktan sonra.

"Hayır, ama bu dava aleyhimize sonuçlanırsa, kötü görünmeden önce kendini uzak tutacağına inansanız iyi olur."

"O zaman güneye gitmesine izin vermeyiz."

Garcia'nın gerçek profil çıkarma işinden uzaklaşma konusunda haklı olduğu bir nokta vardı ve bu Nikki'yi daha da sinirlendiriyordu. Quantico'dan Minnesota'ya gitmesinin bir nedeni de profillerini hayata geçirme fırsatıydı. Birkaç dava için seyahat etmiş ve sahaya çıkma şansı bulmuş olsa da, Davranış Analizi Birimi'nde profil uzmanı olarak geçirdiği zamanın çoğu masa başında, kurban bilimi üzerinde çalışarak ve açık davalar hakkında yeterli bilgi toplamaya çalışarak geçmişti. FBI'ın profil çıkarma birimi televizyondakine hiç benzemiyordu ve Quantico'da geçirdiği zamanın büyük bir kısmı, sanatını geliştirip rütbelerini yükseltirken çalışma ve araştırma yapmakla geçmişti. Hernandez özel suçlar birimini kurmaya başladığında Nikki bir değişikliğe hazırды.

Stillwater'a dönmeden önce ülke çapındaki diğer yüksek profilli davalarda yardımcı olmuştu, ancak o ve Hernandez, küçük gruplarının profil çıkarma becerilerini anında sahaya taşımaları gerektiği konusunda hemfikirdi ve Nikki de bunu kabul etmişti. Birimleri tüm Minnesota ve çevre eyaletlere hizmet veriyordu ve Hernandez birimin akışkan olmasını, bir bölgedeki önemli davaları üstlenmesini ve ajanların araştırma ve analizden çok daha fazlasını yapmasını istiyordu.

Başlangıçta Liam'la birlikte her vakaya oturup bir profil çıkararak başlıyorlardı, ancak her ikisi de aktif durumlarda profili nasıl çalıştıracaklarını öğrendiler ve birim esasen sahada ikisinden ibaret olduğu için Nikki gerçek profiller üzerinde çalışmak için giderek daha az zaman harcadı. Her ne kadar işi şiddet içeren suç vakalarında yardımcı olmak olsa da, yeni işe başlayanlara ve çözülmemiş vakaların kurbanlarına karşı temel konulara geri dönmek gibi bir görevi vardı.

Nikki profil üzerinde çalışmak için en çok penceresi olan konferans odasını seçmişti çünkü Quantico'nun pis göbeğinde çalışmıştı. Birim nihayet bodrumdan taşındığında bile, nezarethane kapalı ve neredeyse aynı derecede yetersiz aydınlatılmıştı. Arka duvardaki tavandan tabana pencereler tüm gün doğal ışık anlamına geliyordu.

Liam ondan önce gelmişti. "Miller dosyayı Washington County'den ofise getirmesi için birini görevlendirdi. BCA her şeyi dijital ortama aktardı, ben de dava dosyalarının çıktısını aldım."

"Peki ya Chisago İlçesi?" Chisago şerifi yargı yetkisini talep etmeye çalışmış ve sonunda Washington County'ye kaybetmişti.

Liam, "Memurlarından biriyle konuştum," diye cevap verdi. "Kayıtlara bakmış ve Kline cinayetleriyle ilgili hiçbir şey bulamamış. Chisago'nun herhangi bir şey yaptığına dair bir kayıt yok."

"Ama yaptılar. Eski şerifle konuşmamız gerekiyor ama elimizdekilerle başlayalım." Kendall ve Jim sarı hukuk defterleri ve gözlerindeki heyecanla gelmişlerdi. Nikki geçen yıl her ikisini de davalara almış, becerilerinden ve hızlı düşüncelerinden etkilenmişti. Her ikisi de FBI Akademisi'nde profil çıkarma eğitiminden geçmişti ve öğrenmeye hevesliydi. "Bugün aradığımız asıl şey Kline'ların katilinin bu cinayetlerden de sorumlu olup olmadığı."

"BCA'nın dosyasını okudum." Liam her birine zımbalanmış bir çıktı uzattı. "Courtney'nin bakması için gönderdikleri bazı fiziksel kanıtlar var. Cinayetlere giden kabaca bir zaman çizelgesi oluşturabilmişler."

Liam devam ederken Nikki sayfaları taradı.

"Kline'lar toplumun temel direkleriydi ve Sandy Kline'ın atası Lilydale'i inşa etmiş ve Scandia bölgesinin yerleşmesine yardımcı olmuştu. Kâr amacı gütmeyen bir kuruluşu yönetmeye yardımcı olmak için emekli olmadan önce şirket avukatı olarak çalıştı. Büyük Kuzey Masumiyet Projesi'ni oluşturan orijinal grubun bir parçasıydı. Bay Kline, enstitünün başkan yardımcılığına yeni terfi etmiş bir kanser araştırmacısıydı. Ayrıca iki meslektaşının da yarıştığı büyük bir hibe almıştı. BCA onları kontrol etti ve ikisinin de o gece başka yerde olduklarını kanıtladı."

"Peki ya Ted Kline'ın birlikte çalıştığı diğerleri?" Kendall sordu. "İçlerinde hâlâ hayatta olan var mı ve bu işler hakkında daha fazla bilgi edinebilir miyiz?"

Nikki onun coşkısına gülümsedi. "Hepsi de güzel sorular. İş yerinde çok saygı duyulan biriydi ve işinde başka bir kargaşa olduğuna dair hiçbir belirti yok. Sandy Kline ise başka bir hikâye." Dün gece evde aldığı notlara bir göz attı. "Bir davayı kazanmak için ne gerekiyorsa yapmak gibi bir üzü vardı."

"Kim dedi?" Kendall sordu. "Tüm meslektaşları mı? Patronu mu, yoksa bir kadın tarafından korkutulan erkek bir avukat mı?"

Aşağı mı? İlişkisi olduğu ve ilişkilerini bitirdiğinde yaralanan biri mi?"

"Colin Swan onun en büyük rakibiydi," dedi Liam. "Mazereti zayıftı - kız arkadaşıyla yemeğe ve sinemaya gitmişlerdi ama nakit ödemişti ve koçanları yoktu. Kız onu destekledi. Evlenip evlenmediklerini görmek için kamu kayıtlarını kontrol ettim ve evlenmemişler. Birinizin onu bulup mazeretini iki kez kontrol etmesini istiyorum. Başka bir şey olup olmadığını sorun."

"Peki ya Colin?" Jim sordu. "Hâlâ buralarda mı?"

Liam başıyla onayladı. "Aslında Bayan Kline'ın sorun yaşadığı kişiler listesinde bölgeden taşınmamış olan tek kişi o." Nikki'ye baktı. "Bence sen ve ben bugün onunla konuşmaya çalışmalıyız."

"Bununla başa çıkabilir misin?" diye sordu. "G t f a i y e y e gidip Matt'in iğ arkadaşlarından bazılarıyla konuşmak ve nasıl davrandığını anlamak istiyorum. Dün itfaiye şefiyle konuştuğunuzu biliyorum, peki ya baş sağlık görevlisi?" Büyük şehirlerdeki pek çok itfaiyeci gibi, Matt Kline Ayrıca çalıştı olarak a paramedik aracılığıyla Departman. "Günlük işler hakkında daha fazla bilgi sahibi olacaklar." "Orada değildi," dedi Liam. "Sen itfaiyeye git, ben de

Colin için."

"Orijinal soruşturma hakkında başka ne biliyoruz?" Jim sordu.

"Çok değil," dedi Nikki. "O sırada şerif, adli tabibin Amy'nin tecavüze uğradığını belirten raporuna dayanarak Amy'nin eski erkek arkadaşına odaklanmıştı. Bunu Amy'nin kalçasındaki bazı morluklara dayandırdı ama bizim onun bulguları hakkında şüphelerimiz var. Dr. Blanchard bugün onları gözden geçirecek."

Liam akıllı tahtayı açtı ve 2001 yılına ait suç mahalli fotoğrafları tahtayı doldurdu. "Bay Kline boğazı kesilmeden önce göğsünden iki kez bıçaklanmıştı. Cesedi merdivenlerin dibine yakındı, bu da Matt'in babasının kalkıp aşağı indiğini ve başka bir erkekle yüzleştiğini duyduğuna dair anısıyla uyuyor."

"Çabuk ol." Jim sağ elini iki kez bıçaklama hareketiyle itti. "Onu etkisiz hale getirdi ve sonra boğazındaki kesik onu öldürdü."

Kendall onlara, "Boğaz kesmek yazarların size inandırmak istediği kadar kolay değildir," diye hatırlattı. "Keskin bir bıçakla bile olsa, güç ve kararlılık gerektirir. Tereddüt izi yok mu?"

"Hayır," dedi Nikki. Vücudu kaskatı kesilmiş, cenin pozisyonunda kıvrılmış Sandy'nin fotoğrafını işaret etti. Boğazı da kesilmişti ama tereddüt izleri belirgindi. "Bayan Kline'ın vücudunda da var."

"Cinsel saldırı ya da onunla daha fazla zaman geçirdiğine dair herhangi bir işaret var mıydı?" Jim sordu.

"Dosyaya göre, hayır. Amy'nin iç çamaşırında sperm test edildi, Amy'nin iç çamaşırı da gömleğiyle birlikte rıhtımın yanında bulundu. İlk soruşturmacılar kadının kaçmaya çalıştığına, adamın onu yakaladığına, tecavüz ettiğine ve suya attığına inanıyorlardı. Kız çıplak bulundu."

Rıhtımın yanındaki solgun, suya batmış genç kızın fotoğrafı Nikki'yi rahatsız etti. Su çürümeyi etkilemiş, süreci hızlandırmıştı ve Amy ertesi sabah görüldüğünde çoktan katılmıştı. Polis cesedi kıyıya getirmiş ve fotoğrafını çekmek için çimenli kıyıya sermişti.

"Bacaklarında morluklar var sanıyordum," dedi Kendall.

"Ertesi gün ortaya çıktı, ki bu alışılmadık bir şey değil," dedi Liam.

"Elimizde kanıtların fotoğrafları var mı?" Nikki sordu. "Kıyafetler, kişisel eşyalar, cesetle birlikte bulunan her şey?"

Liam başıyla onayladı ve dizüstü bilgisayarına bir şeyler yazdı. Akıllı tahta daha fazla fotoğrafla doldu. "Bunların hepsi, kanıtların çoğuyla birlikte Chisago halkı tarafından çekildi. Neyse ki davayı devraldıklarında bunların hepsini BCA'ya verdiler."

Ted Kline'ın pijama üstü, tıpkı karısının geceliği gibi kanıyla ıslanmıştı. Rapora göre Sandy pembe, pamuklu bir külot giyiyordu ve bu külottan herhangi bir biyolojik materyal alınmamıştı. Amy'nin siyah, ipeksi külotunun da önden ve arkadan fotoğrafları çekilmişti.

Nikki fotoğraflara bakmak için akıllı tahtadan geri çekildi. Otopsi fotoğraflarındaki çıplak Sandy Kline'ı inceledi. Orta boyluydu, orta yaşta kıvrımlı vücudunu korumuştı ama Amy hâlâ gençti ve annesinden en az otuz kilo daha hafifti. "Sandy Kline'ın kaç beden olduğunu düşünüyorsun?" Sorusunu Kendall'a yöneltti.

"Elbise bedeni mi?"

"İç çamaşırı bedeni."

Kendall fotoğraflara bakarken soruyu düşündü. Gözleri parladı. "O siyah külotları giyecek kadar küçük değil."

Liam'ın yüzünde dehşet dolu bir ifade belirdi. "Bana kanıtların karıştığını ve kimsenin bunu fark etmediğini mi söylüyorsun? BCA bile mi?"

"Sanırım Amy'nin iç çamaşırını annesinin diye yanlış etiketlemişler." Nikki söyledi. "Bu kanıta bakmamız gerekiyor. Courtney'nin de her şeyi test etmesi gerekiyor."

NINETEEN

Shanna Perry Stillwater'ın güneybatısında, Liberty on the Lake olarak bilinen seçkin bir bölgede yaşıyordu. Evler çok güzeldi, ancak bir ev sahipleri derneğinde yaşama fikri, paraları yetse bile Nikki'nin hoşuna gitmiyordu. Derneklerin kesinlikle faydaları vardı, ama banliyölere hapsolmak yerine kendi alanı üzerinde kontrol sahibi olmayı tercih ederdi.

Shanna'nın iki katlı gri evinin önünde şerif yardımcısının aracını gördü ve arkasına yanaştı. Onu gördüğüne şaşırılmış görünüyordu. "Alexia'yı buldular mı?"

Nikki başını salladı. "Henüz görmedim. Bu sabah Shanna'yı gördün mü?"

"Hayır," diye cevap verdi şerif yardımcısı. "Vardiyam gece 3'te başladı ve ev sessizdi. Benden önceki şerif yardımcısı onunla birlikte eve girdiğini ve her yeri aradığını söyledi. O zamandan beri kimse girip çıkmamış."

Nikki kavisli kaldırımı takip ederek evi çevreleyen çiçeklere hayranlıkla baktı. Kapı zilini çaldı, havlayan köpek sesi duymayınca rahatladı.

Shanna dünkünden çok daha az göz alıcı görünüyordu, tayt ve büyük boy bir kazak giymişti. Lekeli rimel kırmızı gözlerini kaplamıştı. Korku içinde Nikki'ye baktı. "Lütfen bana bunun kötü bir haber olmadığını söyle."

Nikki hemen, "Değil," diye cevap verdi. "Sadece seni kontrol etmek ve birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak istedim."

Shanna temkinli görünüyordu ama Nikki'ye içeri girmesini işaret etti. Nikki, pırıl pırıl akçaağaç zeminlerde ayak izi bırakmamaya dikkat ederek tenis ayakkabılarını çıkardı. Açık kat planı gölün geniş manzarasını sunuyordu.

"Volvo'nun merkezine gidip birini boğmak üzereyim." Nikki onu koridorun sonundaki büyük, tertemiz mutfığa kadar takip ederken saçlarını atkuyruğu yaptı. "Araç benim adıma ama Google Asistan, Alexia ayarladığından beri hâlâ benimle savaşıyor. Kimlik kanıtı ve arama emri istiyorlar ve ben çılgılık atmaya hazırım." Bir bar taburesine yığıldı. "Kızımın kayıp olması umurlarında değil!"

Nikki ona, "Ben gittikten sonra Şerif Miller'ı ara," diye talimat verdi. "Hemen bir arama emri çıkartabilir. Ayrıca havada Alexia'yı ve arabayı arayan insansız hava araçları var." Etrafına bakındı. "Burada yalnız mısın?"

Shanna başıyla onayladı. "Ailem doğuda. Bektan eski kocam şu anda Kaliforniya'dan ayrılamıyor çünkü yeni, genç karısı yarın sezaryen olacak." Shanna acısını gizleme zahmetine girmede.

Nikki, "Burada yalnız olmamalısın," dedi. "Miller'dan mağdurların avukatının uğramasını iste. İşleri yoluna koymana yardımcı olabilir."

Shanna gözlerini Nikki'ye kilitledi. "Kızımın öldüğünü mü düşünüyorsun?"

Nikki yalan söylemek ve olumlu davranmak istiyordu ama bunun Shanna'ya bir faydası olmayacaktı. "Umudumu kaybetmiyorum. Ama bana karşı tamamen dürüst olmadın, Shanna. Bayan Kline'in bir ilişkisi olduğunu bildiğini gösteren kanıtlar gördüm. Bu doğru mu?"

Shanna sinirlendi. "Kesin bir şey bilmiyordum ama bazı şeyler duydum, evet."

"Peki Amy biliyor muydu?"

"Şüpheleri vardı. Ben de memnun oldum. Annesinin mükemmel olduğunu düşünüyordu ama öyle değildi ve gerçeği gördüğünü anladığımda çok sevindim. Bakın bunların hepsi uzun zaman önceydi - bunların kızımı bulmanıza nasıl bir yardımı olacak?"

"Kiminle olduğunu biliyor muydun?" Nikki, Bayan Kline'in bir ilişkisi varsa, bu kişinin şüpheli olduğunu biliyordu.

"Hayır." Shanna öyle dedi. Nikki'ye sabırsızlıkla baktı. "Kızıma odaklanabilir miyiz?"

Nikki önceliği Alexia'ya vermesi gerektiğini biliyordu. Shanna'dan gerçeği öğrenmek istiyordu ama belki de daha fazlasını bilmiyordu. Kadına dikkatle baktı ve ona inanmaya karar verdi. "Aslında uğrama nedenlerimden biri de buydu. Odasına bakmamın bir sakıncası var mı?"

"Şerif yardımcısı dün gece bunu yaptı. Hiçbir şey bulamadı."

"Biliyorum," diye yanıtladı Nikki. "Bu daha çok Alexia'nın kim olduğuna dair bir fikir edinmek ve böylece bunu kimin ve neden yaptığını bulmayı ummakla ilgili."

"Odası üst katta, soldaki son oda." Shanna kilerdeki eşyaları karıştırdı. "Sen bakarken ben de taze kahve yapayım. Tanrı biliyor ya, ihtiyacım var."

"Uzun sürmez." Nikki ön girişin yanındaki merdivenlere yöneldi. Merdiven boşluğunda bir avuç aile fotoğrafı sıralanmıştı, hepsi de Alexia ve Shanna'nın mutlu anılarıydı. Yeni fotoğraflar ekleyebilecekler miydi?

Nikki boğazındaki yumruyu görmezden geldi. Alexia hâlâ hayatta olabilirdi.

Yatak odasının kapısı açıktı, perdeler doğuya bakan pencerelerin üzerine çekilmişti. Çift kişilik yatak yapılmamıştı, sevilen birkaç pelüş hayvan Alexia'nın dönüşünü beklemek üzere bırakılmıştı.

Nikki komodini ve yatağın altını kontrol ederek Alexia'nın son birkaç günü hakkında fikir verebilecek herhangi bir şey aradı. Yatağın altında bir çorapla birlikte eski ayakkabılar ve ambalaj kağıtları buldu. Komodinin üzerinde losyon, cep telefonu şarj aleti, taşınabilir bir pil, mendil vardı; sıra dışı bir şey yoktu. Pencerenin altındaki masa düzenliydi, birkaç yeni defter ve okul malzemeleri kullanılmayı bekliyordu.

Nikki masanın yanındaki köşede duran ve içinde düzinelerce ciltsiz kitap bulunan plastik bir saklama kutusu gördü. Başlıkları incelemek için eğildi. Hepsi gerçek suçlarla ilgiliydi ve çoğu, yazarlık kariyerine Ted Bundy ile olan kişisel bağlantısı sayesinde başlamış olan Ann Rule tarafından yazılmıştı. Daha tanıdık isimler de vardı; Alexia'da Bundy soruşturmasını yürüten ve adamlarla çok uzun saatler geçiren King County dedektifi Bob Keppel'in iki kitabı da vardı; John Douglas tarafından imzalanmış *Mindhunter*'ın ilk baskı bir kopyası.

Nikki, Alexia'nın çeşitli kitaplara yazdığı notları tararken, bazıları gözlemleri, bazıları da cevaplanmasını istediği sorulardı, Nikki'yi daha fazla hüznün kapladı. Alexia'nın doğal bir

Bir profilci olarak yeteneği, keskin bir gözü ve yaşıtı çoğu çocuğun sahip olmadığı bir davranış anlayışı vardı.

Kitapları çöp kutusuna geri koyarken, masanın altında yerde daha önce fark etmediği bir kitap gördü. *Kemik Gölü'nde Dehşet: Kline Ailesi Cinayetleri*, o zamandan beri hayatta olmayan yerel bir muhabir tarafından yazılmıştı. Nikki kitabın ne kadar iyi olduğu konusunda hiçbir fikre sahip değildi ama Alexia muhtemelen geçen yıl cinayetlerle ilgili yaptığı araştırma ödevi için kullanmıştı. Göz gezdirdi; vurgulamalar ve yorumlar tipik araştırma notları gibi görünüyordu.

Parlak yeşil yapışkanlı bir not gözüne çarptı. Matt Kline'in adresini hemen tanıdı. Notu ne zaman yazdığını bilmek imkânsızdı ama bu daha önemli bir şeyi doğruluyordu: Alexia'nın davayı araştırması saldırıları tetiklemiş olabilirdi.

Liam'ın sesi kafasının içinde çınladı. Bunu Matt'e karşı daha fazla kanıt olarak görecekti ama Alexia'yı cezalandırmak istese bile, diğer kızları katletmek için hiçbir nedeni yoktu.

Ama kim yaptı?

Nikki Stillwater'a döneli birkaç yıl olmuştu ama itfaiyenin yeni binasına hâlâ alışamamıştı.

Stillwater 1870'lerde bir kereste kasabası olarak başlamıştı, bu nedenle kasaba büyüdükçe bir itfaiye istasyonu çok önemli hale geldi. İtfaiye binası 1887 yılında inşa edilmiştir.

-şimdi postane- Nikki çocukken ana istasyon olarak hizmet veriyordu. Kasabada her yaz düzenlenen bir festival olan Oduncu Günleri sırasında Nikki'nin anne ve babası ayrıldıklarında buluşma noktası olarak hep itfaiye istasyonunu kullanırlardı. Sarı saçlı, mavi gözlü genç itfaiyeci Nikki'nin ilk aşkı olmuştu. Onu bir gösteri için el ilanları dağıtırken gördüğünde Lacey'nin yaşlarındaydı. Nikki annesine bir gün evleneceği adamın o olduğunu söylemişti. Annesinin kıkırdayarak Nikki'ye seçeneklerini açık tutmasını, dünyanın aralarından seçim yapabileceği iyi erkeklerle dolu olduğunu söylediğini hatırlayınca gülümsedi.

İtfaiye teşkilatı şehir merkezinin dışına, Minnesota Ulusal Muhafızları'nın Red Bull Birimi'nin karşısındaki büyük bir komplekse taşınmıştı. Nikki, Stillwater İtfaiyesi'nin yönetim binasının yakınında bir yer buldu. Kampüs etkileyiciydi: bir yanık kasabası, şu anda duman

Eğitimli birkaç itfaiyeci içeri girmeye hazırlanırken üstten sürünerek çıkıyordu. Yüzbaşı üniforması giyen ufak tefek bir kadın, komutları yerine getirmek için koşuşturan adamlara emirler yağdırdı.

EMS Şefi Janie Reece Nikki'yi yönetim masasında karşıladı. "Ajan Hunt, Şef Reece."

Nikki onun uzattığı eli sıkı ve tutuşundan etkilendi. Reece'in boyu Nikki'den çok uzun değildi ama triatloncu gibi görünüyordu. Nikki hafif pantolonu ve FBI polo tişörtünün içinde kendini rüküş hissediyordu. "Benimle buluştuğun için teşekkürler."

Şef Reece onu ofisine götürmek yerine Nikki'yi memurlar ve personel için ayrılmış özel bir dinlenme odasına götürdü. Üzerinde SFD logosu bulunan mavi gömlekli ve siyah pantolonlu iki adam onu karşılamak için ayağa kalktı.

Nikki İtfaiye Şefi Stuart'ı tanıdı. İkinci adam kendisini Şef Yardımcısı Becker olarak tanıttı.

Şef Yardımcısı Becker hiç vakit kaybetmedi. "Ajan, bu konuyu dün amirinizle zaten görüştüm."

"Amirim mi?" Nikki yineledi. "Ajan Garcia'nın sizinle temasa geçtiğinden haberim yoktu." Kır saçlı, asık suratlı adamın ne yapmaya çalıştığını çok iyi biliyordu. "Ekibimden biriyle konuştunuz Ajan Wilson. Olayların ciddiyeti göz önüne alındığında, şüphelilerin aklanmasına yardımcı olmak için bizimle konuşmaktan mutlu olacağınızı düşünürdüm."

Şef Stuart Becker'a bir bakış attı. "Savunmacı görüldüysek özür dilerim Ajan. Hepimiz Matt'i gerçekten seviyoruz."

"Anlıyorum, ama o da bir sağlık görevlisi olduğuna göre, siz ikiniz onun yanında ne kadar zaman geçirdiniz?"

Şef Reece, "İşe alım sürecinde uçümüz de yer alıyoruz," dedi. "İtfaiyeciler konusunda son söz Şef Stuart'ın, EMS konusunda da benim. Departmanımız büyük şehirlere kıyasla çok büyük değil, bu nedenle herkesi yakından tanımamak zor."

Nikki buna inanabilirdi. "Son birkaç güne gelmeden önce, Matt'i daha önceki bağımlılığını göz önünde bulundurarak neden işe aldığınızı söyleyin. Bunu yenmiş olmasını anlıyorum ama sanırım siz de böyle bir geçmişli olan bir dövüşçünün aynı zamanda sağlık görevlisi olarak çalışmasının biraz alışılmadık olduğunu kabul edersiniz."

"Bunu ben anlıyorum," dedi Şef Reece. "EMS'ye geçmeden önce acil serviste travma hemşiresi olarak çalıştım, ayrıca yoğun bakım ünitesinde ve psikiyatri servisinde de vardiyalarım oldu. Mesele şu ki, yirmi yıldır travma mağdurlarıyla uğraşıyorum."

artı yıl. Diğer EMS şeflerinin sahip olamayacağı eşsiz bir bakış açısına sahibim. Matt işe başvurduğunda, geçmişteki uyuşturucu bağımlılığı ve bunun nedenleri hakkında çok açık sözlüydü. Babasının ayak izlerini takip etmek istiyordu ve bu doldurulması gereken büyük bir görevdi. Dr. Kline Johns Hopkins'ten mezun oldu, biliyorsunuz. Her neyse, tahmin edebileceğiniz gibi Matt bu baskıyı kaldıramadı. İş yükünü kaldıracak kapasitede olmadığından değil, tüm o travma hala yüzey altında kaynadığı için. Ancak insanlara yardım etme konusunda tutkuluydu ve acil durumlara benzersiz bir bakış açısı vardı, bu yüzden uyuşturucu testlerini bekleyerek bir deneme yapmaya karar verdim. Şef Stuart ve Şef Yardımcısı Becker bu kararı destekledi."

"Peki Matt iyi miydi?"

Reece gülümsedi. "Son derece. Sessiz bir adam, biraz gergin. Çok özel biri. Ama acil bir durumda bambaşka biri olur. Hem kurbanlara hem de ailelere karşı yaklaşımı karşılaştığım en iyi yaklaşımlardan biri. Bu yüzden onu tam zamanlı olarak işe aldık."

"Matt doksan günlük deneme süresinden sonra da rutin uyuşturucu testlerine devam etmek istedi. Tüm personelimiz rastgele testlere tabi tutuluyor ama Matt gerçekten de iş arkadaşlarının onun ayık olduğunu anlamasını istedi. Burada çalıştığı ilk on sekiz ay boyunca bu testlere devam etti ve bu altı yıl kadar önceydi."

"Peki ya disiplin sorunları?" Nikki sordu. "Geçen hafta bir iş arkadaşıyla tartıştığını biliyoruz. Şef Yardımcısı Becker, Ajan Wilson'a bunun bir yanlış anlaşılma olduğunu ama Matt'e ceza olarak beş gün izin verildiğini söyledi. Ancak ne olduğuna dair ayrıntı vermedi."

İtfaiye şefi yardımcısı sinirlendi. "Çünkü Matt'i severim ve polis kolayca yaklaşabilsin diye onu köşeye sıkıştırmayacağım." Meslektaşlarına baktı. "Matt'in böyle bir şey yapamayacağını biliyoruz, değil mi?"

Diğer ikisi başını salladı.

"Bilgin olsun diye söylüyorum" -Nikki kızgınlığını Becker'a yöneltti- "Ben polis değilim. Ben FBI'danım ve davaları çözmek için kolay yollar aramam. Ben gerçeği ararım." Polis ve itfaiyenin uzun süredir devam eden ve genellikle yıl boyunca çeşitli atletik mücadelelerle sonuçlanan dostane bir rekabeti vardı, ancak çoğu iyi geçiniyordu. Nikki araştırmasını yapmıştı ve Becker polislikte başarısız olduktan sonra itfaiyeci olmuştu.

yirmi yıldan daha uzun bir süre önce. Adamın bu kini sırtında bir yük gibi taşıdığını tahmin ediyordu. "Ve tüm saygımla," diye devam etti Nikki, "Merrill birkaç yıl boyunca departmanda itfaiyeciydi, herkes tarafından seviliyor ve güveniliyordu, ta ki bir yıldan uzun bir süre önce Oduncu Günleri'nde o iki kız kardeşi kaçırana kadar. Seri adam kaçırın bir katil olduğu ortaya çıktı."

"O bir gönüllüydü," diye tersledi Becker. "Onu o kadar da iyi tanı mıyorduk."

"Demek istediğim, çoğu zaman kötü adama yakın olan insanlar da aynı şeyi söylüyor." Becker tekrar söze başlamadan önce elini kaldırdı. "Bununla birlikte, Matt Kline sağduyulu bir şüpheli. Bu onun yaptığını düşündüğüm anlamına gelmiyor ama işimizi yapmak zorundayız. Vivienne Beckett ve Libby Brown bu kadarını hak ediyor. Alexia Perry de öyle."

Onun adı anıldığında odada hissedilir bir değişim oldu.

"Onu hiç buralarda gördünüz mü?" Nikki, Alexia'nın ehliyetinden aldıkları fotoğrafı ve yeni Volvo'sunun yanında dururken çekilmiş bir fotoğrafını çıkarıp EMS Şefi Reece'e uzattı. "Ya da bu arabayı?"

Becker gözlerini kaçırırken, Şef Stuart ve Becker birbirlerine gergin bakışlar fırlattılar. Nikki bekledi.

"Matt'in uzaklaştırılmasının sebebi bu kız."

YİRMİ

Nikki itfaiye merkezini şehir dışına taşıdığı için şehre lanet okudu. Şehrin büyük bölümünde devam eden yol inşaatı nedeniyle, herhangi bir yere gecikmeden gitmek neredeyse imkansızdı. Nikki hayatında ilk kez, yolların artık turuncu konilerle kaplı olmayacağı kışı dört gözle bekliyordu.

Şerifin karakolunu önceden aramış ve geciktiğini bildirmişti. Eric'le görüşmesinin on dakika önce başlaması gerekiyordu ve insanları bekletmekten nefret ederdi. İlçe hükümet merkezinin otoparkına girdi ve ilk boş yere park etti. Nikki cipini kilitleyip şerifin ofisine doğru hızla yürümeye başlamadan önce telefonunun ve not defterinin çantasında olduğundan emin olmak için kontrol etti.

Aceleyle içeri girdiğinde alnında boncuk boncuk ter vardı. Olivia'nın Eric'le birlikte duvarın dibindeki banklardan birinde oturduğunu gördü. "Seni beklettiğim için çok özür dilerim."

Olivia, Nikki onu son gördüğünden beri hiç uyumamış gibi görünüyordu. Dün gece Olivia'yla kısaca konuşmuş ve Alexia'nın iPhone şifresini bilmediğini teyit etmişti. Neyse ki teknisyenler bugün ona erişebileceklerdi.

"Nasılsınız?" Nikki genç kadına sordu.

"Sanırım hâlâ şoktayım." Olivia'nın sesi titriyordu. "Lütfen bana bunu arkadaşlarıma kimin yaptığını bildiğini söyle. Ve Alexia'yı bulduğunuzu?"

Nikki, "Üzgünüm, elimizde yeni bir bilgi yok," diye cevap verdi. "Ama önümüzde koca bir gün var."

Eric koruyucu bir kolla Olivia'ya sarıldı. "Çok yorgun." Nikki'nin elini sıkamak için diğer elini uzattı. "Ben Eric. Kaba olmak istemem Ajan Hunt ama kırk dakika içinde işte olmam gerekiyor ve patronum geç kalma konusunda tam bir pislik."

"Elbette." Nikki yönetim masasına doğru baktı. "Sydney, Eric ve ben sohbet ederken Olivia'ya eşlik eder misin?"

"Elbette," dedi Sydney.

"Onunla gelemey miyim?" Olivia sordu.

Nikki, "Resmi bir görüşme yapsak daha iyi olur, böylece iş bitmiş olur," dedi. "Fazla uzun sürmez."

Eric'i büyük görüşme odasına götürdü.

"Oturun."

Nikki onun karşısına oturdu, telefonunun kilidini açtı ve sesli notu açtı. "Kaydedersen sorun olur mu?"

"Elbette," dedi Eric. "Yine de ne kadar yardımcı olabileceğimden emin değilim."

"Sorun değil," dedi Nikki. "Olivia'yı uzun zamandır mı tanıyorsun?"

Eric omuz silkti. "Pek sayılmaz. Yani, birlikte okula gittiğimiz için onu tanıyordum ama o popüler bir çocuk. Geçen yaza kadar pek takılmadık. İkimizin de kamp danışmanı olarak işleri vardı."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Siz de Stillwater'da mı büyüdünüz?"

"Evet. Ama Olivia'nın takıldığı insanların çoğunu tanımıyorum. En azından çok iyi değil."

Nikki ona verdiği açıklığı aldı. "Cumartesi günü Airbnb'ye geldiğinizi ve Alexia'nın bundan memnun olmadığını biliyoruz. Bana bundan bahsedebilir misiniz?"

Koyu renk saçlarını alnına doğru itti ve iç çekti. "Havalı kalabalığın içinde değilim. Hiçbir zaman da olmadım." Omuz silkti. "Zaten çalışmam gerekiyordu ama Olivia uğramamı istedi, ben de uğradım."

"Ne kadar kaldın?" Nikki cevabı zaten biliyordu ama Eric'in doğruyu söylediğinden emin olması gerekiyordu.

"Çok değil, belki on beş, yirmi dakika. Alexia bütün bu süre boyunca bana ters ters baktı." Gülmeye çalıştı ama onun yerine mahcup görünüyordu. "Her zaman iyi biri değildir ama öldürülmeyi hak etmiyor. Diğer kızlar da öyle."

Nikki onun öldüğünü varsaymasını garip buldu. "Onları ne kadar iyi tanıyordun?"

"Dediğim gibi, pek iyi değil. Ama Libby geçen yıl benim sınıflarımdan birindeydi. İyi görünüyordu." Kıpırdayan ellerine baktı. "Buna hâlâ inanamıyorum. Birini nasıl bu kadar kızdırmış olabilirler? O kadar kötü bir şey yapacak kadar uzun yaşamadılar, biliyor musun?"

"Anlıyorum."

"Bana büyükbabam hakkında soru sormayacak mısın? Benimle konuşmak istemenin nedenlerinden birinin de bu olduğunu düşündüm. Yoksa onunla çoktan konuştun mu?"

Nikki, "Özür dilerim, büyükbabanı tanımıyorum," dedi.

Şaşırmış görünüyordu. "Olanlardan sonra şimdiye kadar iletişime geçmişsinizdir diye düşünmüştüm. Rich Langley benim büyükbabam. Kline davasında çalışan Chisago şerifi."

Nikki bunun ilginç bir bilgi olduğunu düşündü. Eric asıl dava hakkında ne kadar şey biliyordu? "Minneapolis'teki ekibim ona ulaşmaya çalıştı ama elimizdeki ev numarası servis dışı."

Eric gözlerini devirerek cebinden telefonunu çıkardı. "Sabit hattı görmezden geliyor çünkü hepsinin tele-pazarlamacı olduğundan emin. Yine de acil bir durumda ihtiyacı olabileceği için vazgeçmiyor. İşte cep telefonu. Bizim saatimizle sekizden sonra arama, çünkü yatakta ve huysuz olacaktır."

Nikki numarayı not aldı. "Sanırım bu davayı duyarak büyüdünüz?"

Eric omuz silkti. "Çok fazla değil, en azından büyükbabamdan değil. Daha çok diğer herkesten. Olay yerine ilk o gittiği için çoğu insan davanın çözülememesinden onu sorumlu tuttu. Ben doğduğumda emekli olmuştu ama bu tür şeylerin insanı yıllarca takip etmek gibi bir alışkanlığı var."

"Alexia onun büyükbaban olduğunu biliyor muydu?" Nikki sordu.

Eric başını salladı. "Evet, cinayetlerle ilgili araştırma ödevini yaparken onun numarasını istemişti. Ona vermemeliydim ama hayır cevabını kabul etmiyor." Omuz silkti. "Üzgünüm ama bu doğru."

"Bir hafta önce on sekiz yaşına girdiğini biliyorum ama sanırım ailenle birlikte yaşıyorsun?"

"Annem. Büyükbabam Şeytan'ın koltuk altına taşınana kadar beni büyötmeye yardım etti."

"Olivia'yı görmek için durduğunuzda Lilydale'de bir şey fark ettiniz mi?"

Onun sorusunu değerlendirdi. "Her zamanki içki içen ve parti yapan insanlar dışında, hayır. Alexia'nın belgeseli izlemek için Lilydale'i kiralamasını pek hoş bulmadım ve bunu ona söyledim. Umursamadı."

"Arthur Webb daha fazla alkol getirdiğinde orada mıydınız?"

Eric'in kaşları kalktı. "Evet, ama hiç içmedim. Çalışmak zorundaydım."

"Sanırım sen de Luke'u iyi tanıımıyorsun?"

Başını salladı. "Olivia onun iyi bir adam olduğunu söylüyor. Sadece Alexia'ya abayı yakmış. Kullandığı kelime buydu. Şahsen ben babasının alkol getirip Luke'u eve bırakmasının saçmalık olduğunu düşünmüştüm. Olivia, Art'ın iyi olduğunu ve sadece güvende olmalarını istediğini söyledi. Bu iyi bir şey ama çifte standardı görüyorsunuz, değil mi?"

"Biliyorum," dedi Nikki. "Bu hayatın talihsiz bir parçası. Biraz geriye gidersek, Olivia ile geçen yaz aynı yerde kamp danışmanı olarak çalışırken arkadaş oldunuz. Ne tür bir kamp?"

"Yaz kampı. Popüler kalabalığın içinde olduğu için muhtemelen onunla konuşmaya cesaret edemezdim ama o diğerleri gibi değil. Hemen yanıma geldi ve birlikte cebir dersi aldığımızı ve dost bir yüz görmekten heyecan duyduğunu söyledi." Eric kızardı. "Buna inanamadım."

Nikki, Olivia gibi tatlı bir kızın Alexia gibi biriyle neden arkadaş olduğunu merak etmeye başlamıştı ama birlikte büyümüşlerdi. Nikki lisede kesinlikle kötü ilişkilerden payına düşeni almıştı ve birden fazla zehirli arkadaşlığa tutunduğunu hatırlayabiliyordu.

Hafta sonu Lilydale'e gelen diğer insanlar hakkında birkaç soru daha sordu ama Eric'in aklına Olivia'nın daha önce bahsetmediği biri gelmedi.

Onları dışarı çıkardıktan sonra Nikki, Eric'in büyükbabası için verdiği numarayı aradı. Telesekreter çıktı ama en azından mesaj bırakmak için bir davet vardı. Nikki kim olduğunu ve arama nedenini açıkladı, torunu tarafından kendisine kişisel numarasının verildiğinden bahsetmeyi de ihmal etmedi. Bir sonraki araması Şerif Miller'a oldu.

"Arama nasıl gidiyor?"

"K9'ları göreve hazırlıyoruz," dedi. "Dronlar dün bir şey bulamadı, bu yüzden onları tekrar havaya kaldırdık, daha geniş bir çevreyi araştırıyorlar. Önceliğimiz Volvo ama aynı zamanda etrafta dolaşan akbabaları da arıyoruz."

Büyük akbabalar üzgün görünen yaratıklardı, ama aynı zamanda biyolojik kalıntılar için bir rehber görevi görüyorlardı. Taşrada büyümüş herkes akbabaların daireler çizmesinin ölü bir şey buldukları anlamına geldiğini bilirdi. Alexia'yı arama ekiplerinden önce bulurlarsa, kalıntıları büyük olasılıkla leş olacaktı. Nikki bu düşüncüyü aklından uzaklaştırdı. Alexia hâlâ hayatta olabilirdi.

"Amy Kline ve annesinin iç çamaşırlarının yanlış etiketlenmesiyle ilgili mesajımı aldınız mı?"

"Evet." Tiksintisi hoparlörden dışarı sızıyordu. "2002 yılının ortalarında polis akademisinden mezun olduktan sonra işe alındım. O zamanlar kanıt toplamak için sadece iki tam zamanlı kriminoloğumuz vardı, bu yüzden hatalar yapılmasına şaşırmadım, ama bu büyük bir hata, her iki çiftten de biyolojik kanıt alınmamış olsa bile. Başka neyi gözden kaçırdılar?"

Nikki, "Ben de bu yüzden arıyorum," dedi. "Kanıt odasına girmek ve Kline'ların kişisel eşyalarının içinde ne olduğunu görmek istiyorum."

"Sydney'e haber veririm," dedi Miller. "Senin için odanın kilidini açabilir. Liam sana Shell istasyonu görüntülerinden bahsetti mi?"

Nikki'nin midesi, rollercoaster dik pistte ilk kez yükselmeye başladığında olduğu gibi altüst oldu. "Onu hiç görmedim. Ne olmuş ona?"

"Bırakayım da sana o söylesin," dedi Miller. "Aramaya geri dönmeliyim ve senin için Sydney'i aramam gerekiyor."

"Bizi haberdar edin."

Nikki, Sydney onu kanıt odasına götürmeden önce Liam'ı bulmaya karar verdi. Onu ofis olarak kullandıkları geniş alanda buldu. "Miller benzin istasyonu görüntülerinin geldiğini söyledi."

Liam dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı. "Evet. Blanchard otopsi sonuçlarını da az önce e-postayla gönderdi. İki kızın da ölüm nedeni künt cisim travmasıymış ama şunu da ekleyeyim: ikisi de üçüncü ve dördüncü kaburgalarının arasından bıçaklanmış ve akciğerleri delinmiş. Vivienne sağda, Libby solda."

Nikki onun yanına oturdu. "Kulağa deneyimli bir avcı ya da mezbahada çalışmış biri gibi geliyor." Kızların o birkaç sefil anda yaşadıkları korkuyu hayal bile edemiyordu ve katilin onları gerçek avının önündeki engeller olarak gördüğünden emindi. Alexia için aklında kesinlikle daha kötüsü vardı ve onu canlı bulmak için zamanları azalıyordu. "Önce Vivienne'in arkasına gizlice yaklaşmış, sonra da Libby'ye önden saldırmış olmalı. Onları anlamsızca dövmeden önce etkisiz hale getiriyor. Dayaklar çok kişisel, çok şiddetliydi. Bunu iki genç kıza kim yapar?"

"Matt Kline pek iyi görünmüyor." Liam dizüstü bilgisayarının pencerelerini değiştirdi. "Bu video sabah 3:47'de, Matt'in durduğunu söylediği Shell istasyonunda çekildi."

Nikki, Matt Kline'in gri Chevy pikabının benzinliğe yanaşmasını izlerken nefes alması gerektiğini hatırladı. Sürücü koltuğundan indi, taktığı şapkayı düzeltti ve benzin pompalamaya başladı. Adam kamyonetin arkasına dolanıp bir şeyi incelemek için diz çöktüğünde nefesi kesildi. "Tişörtünde ne var?" Görüntüler çok iyi değildi ama Matt'in gömleğindeki ve kot pantolonundaki koyu lekeler ıslak ve yapışkan görünüyordu ve kadın Matt'in botlarında da benzer izler görebiliyordu. "Belki de kan değildir."

"Belki de değil, ama elimizdeki tek kamera kaydı bu. Onu başka hiçbir yerde bulamıyoruz." Liam ekrana dokundu. "Peki bu kan değilse, o zaman ne? Tek yaptığının arabayla dolaşmak olduğunu söyledi."

"Bilmiyorum." Nikki, Matt Kline'in Vivienne ve Libby'yi öldüresiye dövmek şöyle dursun, Alexia'yı kaçırabileceğini bile düşünmek istemiyordu. "Ama Matt bize Alexia'yı birkaç haftadır görmediğini, çünkü Alexia'nın onu terk ettiğini söyledi. Ama bu doğru değil." Matt'in üstlerinin ona söylediklerini anlattı.

"Yani bu ikinci yalan," dedi Liam. "Çünkü onu hayalet gibi takip etmedi. Adamlarımız sonunda telefonunun kilidini açtı. Çocuk akıllı, çünkü davayla ilgili tüm notları iCloud'da şifrelenmiş bir dosyada."

"Annesinin ne yaptığını bilmesini istemedi." Shanna kızının telefonunu karıştıracak kadar önemseyen birine benzemiyordu ama Nikki tek bir görüşmeye dayanarak ani yargılara varılamayacağını çok iyi biliyordu. "Matt'e hayalet göndermedi mi?"

"Belki ilk başta, ama geçen hafta boyunca onu dört kez aramaya çalıştı. Adam cevap vermemiş. Cuma sabahı itfaiyeyi aramış, sanırım çalışıp çalışmadığını öğrenmek için."

"Ve o ortaya çıktı ve tartışılar." Nikki bunun nereye varacağını bilmiyordu.

"Arthur Webb'le mi kalıyor?"

"Bildiğim kadarıyla."

"Bu hiç iyi değil," dedi Liam. "Onunla savunma avukatının bölgesinde görüşmek istemiyorum ve onu buraya getirmek büyük bir fırtınaya neden olur. Miller onay vermeden bunu yapmak istemiyorum."

Nikki, "Onu benim evime çağırırım," dedi. "Rory geç saatlere kadar bir proje üzerinde çalışıyor ve burası başka bir yerden çok daha özel."

"Sence bunu yapar mı?" Liam sordu. "Tüm bu olanlarda masum olsa bile, bir akşam yemeği davetini kabul edecek birine benzemiyor."

Nikki onun sesindeki alaycılığı duymazdan geldi. "Bu yüzden onunla konuşmadan önce Kline'ın kanıtlarına bakacağım."

YİRMİ BİR

NOEL 2001

Matt teyzesinin oturma odasındaki televizyonun karşısına oturdu ve teyzesinin Noel için aldığı yeni Nintendo GameCube'ü açtı. Bu sabah açtığı için çok heyecanlıydı ve Matt'in bir yanı yeni oyunlar oynamaya başlayacağı için heyecanlıydı. Ama diğer yanı sürekli Amy ile video oyunları oynamayı düşünüyordu. Kendini bildi bileli Amy Mario Brothers oynamıŒtı ve Matt yeterince büyür büyümez ona kumandaları nasıl kullanacağını öğretmeye baŒlamıŒtı. Saatlerce oyun oynar ve birbirlerine laf atarlardı. Annesini ve babasını elbette özlüyordu ama ablasını daha da çok özlüyordu.

Gözyaşlarını yanaklarından sildi. Matt, Peggy Teyze'nin bu ilk Noel'in iyi geçmesi için o kadar çok çalıŒtıktan sonra onu ağlarken görmesini istemiyordu. GameCube kutusunun üzerindeki talimatları okudu, ama sistemi nasıl baŒlayacağını bulabileceğinden emindi. Peggy Teyze ona sürekli oyun oynayıp oynamayacağını soruyordu, bu yüzden en azından denemesi gerektiğini düşündü.

Matt televizyonun güç düğmesine ulaşabilmek için dizlerinin üzerine çöktü ve sonra yönergelere geri döndü. ESPN spikerleri reklam arasından sonra Allen Iverson hakkında bir Œeyler söylediler, ama Matt, Nike'ın Mike gibi olmakla ilgili tanıdık cıngılını duyana kadar pek dikkat etmedi.

Matt muhtemelen binlerce kez duyduğu reklam filmine bakarken kalbi göğsüne çarpıyordu. Teyzesine ayakkabılardan söz etmeli miydi?

"Sixers, Lakers'a karşı." Teyzesinin erkek arkadaşı Arthur, Matt'in arkasındaki kanepeye oturdu. Artie'yi o kadar iyi tanımiyordu, ama teyzesi onu gerçekten seviyordu ve Matt'e çoğu yetiğinin yaptığı gibi acımak yerine iyi davranıyordu.

Matt kayarak Artie'ye baktı. "Sen avukatsın, değil mi?"

"Doğru."

"Siz de annem gibi bir avukat mısınız?" "Emin değilim. Ne iş yapıyordu?"

"Kurumsal." Matt bu kelimenin ne anlama geldiğini pek bilmiyordu ama annesinin, kurulmasına yardım ettiği kâr amacı gütmeyen kuruluşta çalışmak üzere emekli olmadan önce bu tür bir hukukla uğraştığını biliyordu.

"Ooh, bu benim için çok fazla politika. Ben bir savunma avukatıyım. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Matt başıyla onayladı. "Suçluların paçayı kurtarmasına yardım ediyorsun."

Artie güldü. "Şey, sanırım. Benim şirketim gerçekten masum olduğuna inanmadığı hiç kimseyi işe almaz. Ve tüm sistemimizin temel taşı suçluluğu kanıtlanana kadar masumdur." Mutfaktan getirdiği birayı yudumladı. "Neden? Kariyer değişikliği mi düşünüyorsun, dostum?"

Matt gülümsemedi. "Sanırım hukuki tavsiyeye ihtiyacım var." "Nasıl yani?"

"O gece gördüğüm her şeyi polise anlatmadım."

Arthur'un yüzündeki sırıtma kayboldu. "Bunu duymayı beklemiyordum. Sakıncası yoksa teyzeni buraya çağıracağım. O burada olmadan seninle bu konuyu konuşmak içime sinmiyor." Artie Peggy'nin adını seslendi ve Peggy yanakları kızarmış bir halde mutfaktan içeri koştu.

"Elmalı turta soğuyor." Arthur ve Matt'e baktı. "Neden bu kadar ciddisin?"

"Bırakayım da Matt anlatsın," dedi Arthur. "Benden hukuki tavsiye istiyor, ben de senin burada olman gerektiğini düşündüm. Cinayetlerle ilgili."

Peggy sakinleşti ve Artie'nin yanına oturdu. "Ne oldu, tatlım? Bir şey mi hatırladın?"

Matt başını iki yana salladı, içinde bir utanç vardı. "Polise söylemedim çünkü söylersem katilin beni bulabileceğini düşündüm." Korkuyu sesinden uzak tutamıyordu.

"Katil seni bulamayacak," dedi Peggy. "Böyle bir şey olmayacak, değil mi Artie?"

"Hayır. Ve eğer düşündüğün buysa polis medyaya söylemeyecektir, evlat. Muhabirlerin bir süre için gerçekten delirdiğini biliyorum ama polis üzerinde güçleri yok." Artie cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Ne gördün?"

Matt derin bir nefes aldı ve içinden itiraf geldi. "Onu Amy'nin yanında diz çökerken gördüm. Yandan."

Peggy, "Polise bunu zaten söyledin, tatlım," dedi. "Bir ressamla oturmaya çalıştın ve yeterince iyi hatırlayamadın. Yüzüne iyice bakabildin mi?"

"Ayakkabıları. Kırmızı ve siyah Air Jordan'ları vardı. Retros."

Peggy Arthur'a baktı. "Bu sana mantıklı geliyor mu?"

"Jordan'ın şu anda pek çok ayakkabısı var ama bu ayakkabının çıkacağını duyduğumu hatırlıyorum çünkü bu ayakkabılar NBA'in 86'da giymesini yasakladığı ayakkabılardı. Nedenini sormayın ama yine de giydi ve Nike cezaları ödedi." Matt'e göz kırptı. "GOAT olunca böyle şeyler yanına kâr kalıyor, değil mi?"

"Sanırım öyle."

"Nasıl emin olabiliyorsun?" Peggy sordu. "Yüzünü görmedin ki
-"

Matt, "İskeleye giden yoldaki ışıklar," diye cevap verdi. "İskeleye giden yoldaki

Ayakkabıları görünce bir an için kışkırdım çünkü annemin bana bir çift ayakkabı almasını sağlamaya çalışıyordum." Gözleri yaşlarla doldu. "Çok bencilim."

"Hayır, değilsin," dedi Peggy kararlılıkla. "Sen bir çocuksun. Böyle korkunç şeyler yaşamaman gerekiyor. Değil mi Artie?"

Arthur başını salladı. "Travma hakkında çok şey bilmiyorum ama içgüdülerim bana bu canavarı kız kardeşinle birlikte gördüysen, beyninin başka bir şey görmeni engellemek için ayakkabılara odaklandığını söylüyor."

"Ama belki o zaman polise söyleseydim, adamı bulabilirlerdi. Değil mi?" Matt ona sordu.

"Keşke o kadar kolay olsaydı, dostum. O ayakkabıları kaç kişi aldı biliyor musun? Şu anda Şehirlere gidebiliriz ve muhtemelen on kişinin bir çift giydiğini görebiliriz."

"O zaman polise söylemesi gerektiğini düşünmüyor musun?" Peggy sordu.

"Hayır, bence yapmalısın, her ihtimale karşı. Ellerin de geçerli bir şüpheli olduğunda bu iyi bir bilgi olacaktır."

"Neden?" Matt sordu.

"Bunun mahkemede geçerli olacağından şüpheliyim ama ayakkabılar dedektiflerin insanları elemesi için bir yol olabilir. Sonuç olarak, her ihtimale karşı bilmeleri gerekiyor."

Matt dudaklarının bir bebeğinki gibi titremesinden nefret ediyordu. "Başım belaya girer mi? Daha önce söylemediğim için?"

"Kesinlikle olmaz. Onları yarın ararız," dedi Peggy. "Ne de olsa Noel'deyiz ve dört ay sonra bir gün daha fark etmez. Artie'nin Nintendo'yu kurmana yardım etmesini ister misin?"

Matt istemiyordu ama Artie'yi seviyordu ve teyzesinin mutlu olmasını istiyordu. "Elbette."

YİRMİ İKİ

Asansöre adım attıklarında Sydney Nikki'ye, "Ne yazık ki kanıt odası bodrum katta," dedi. "Bina eski değil, bu yüzden çok korkunç değil, ama umarım toza alerjin yoktur. Açık davaların tüm fiziksel kanıtları karton kutularda saklanıyor."

"Ben iyiyim," dedi Nikki. "Ne yaptıracağını bulabildin mi?" Bina eski olmayabilirdi ama asansör ağır ağır ilerliyordu.

"Bir kız." Sydney'in yüzü gülüyordu. "Annem ve ben çok heyecanlıyız." Gülümsemesi kayboldu. "Bir masanın arkasında kalıp düzenli saatlerde çalışamazsam şerifin ofisini bırakmam gerektiğini düşünüyor."

Nikki genç kadının sesindeki suçluluk duygusunu duydu. "Ne yapmak istiyorsun?"

Asansör durdu, kapılar yavaşça gıcırdayarak açıldı. "Mesele de bu ya, ailem ne istediğimin önemli olmadığını, artık kızımı düşünmem gerektiğini söylüyor."

Nikki gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. "Partnerin ne diyor?" Sydney'nin parmağında hiç yüzük görmemişti. Bütün polisler yüzüklerini takmazdı, özellikle de parasal bir değeri varsa ve Nikki'nin bildiği kadarıyla Sydney bebeğin babasıyla birlikte bile olmayabilirdi.

"Annemle babamın eski kafalı olduğunu söylüyor." Koridorda bir aşağı bir yukarı yürürlerken Sydney hapşırdı. Nikki'nin girdiği diğer tüm kanıt odalarında olduğu gibi, burada da çözülmemiş çok fazla vaka vardı ve Miller'ın gerçek bir faili meçhuller birimi olmadığı sürece muhtemelen asla alamayacakları cevapları bekleyen çok fazla aile vardı.

"Çalışmak zorunda değilim," dedi Sydney. "Nick yeterince para kazanıyor ama bebekle birlikte işler zorlaşabilir. Ama kreş masrafları o kadar çok ki, bunu ödemek için çalışıyor olabilirim."

Nikki, "Neye karar verirsiniz verin, bu kararı sorguladığınız zamanlar olacaktır," dedi. "Partneriniz düzenli saatlerde mi çalışıyor?"

Sydney başını salladı.

"Size yalan söylemeyeceğim, Lacey'ye hamileyken bunu yaşadım ve açıkçası hala da yaşıyorum. Rahmetli eski kocam gerçekten esnekti, bu yüzden her zaman yanında bir ebeveyni vardı. O doğduktan sonraki ilk birkaç ay korkunçtu. İşimi seviyordum ama bebeğimle de birlikte olmak istiyordum. Ve bir yanım çalışmayı sevmenin bencillik olduğunu düşünüyordu." Yürümeyi bıraktı ve Sydney'le yüzleşti. "Sana şimdi söylüyorum, bu saçmalık. Kadınlar işlerini ya da çocuklarını seçmek zorunda kalmamalıdır, kolluk kuvvetlerinde bile. Çalışmak ve dünyada bir fark yaratmak istememiz bizi daha az ebeveyn yapmaz.

-Ve çocuklarımız için daha güvenli hale getirmek. Ama işin anahtarı bir destek sistemi. Benim Tyler'im vardı ve o öldüğünde Rory ve ailesi gerçekten devreye girdi. Sanırım annesi ve babasıyla vakit geçirmek onun sürecine yardımcı oldu ve Ruth da bir bakıcı. Lacey kötü bir gün geçirdiğinde Ruth'un onu daha iyi hale getireceğini biliyordum. Aralarında bir bağ var." Boğazındaki yumru onu hazırlıksız yakaladı. "Demek istediğim, ailen iyi niyetli ama sen kendin için en iyisini yapmalısın. Bazı kadınlar evde oturan anneler olmak için yaratılmamıştır. Bu, çocuğunuzu aynı derecede sevmediğiniz anlamına gelmez. Anne olduktan sonra bile hala hedefleriniz ve hayalleriniz olması normaldir."

Sydney gülümsedi, gözleri buğuluydu. "Teşekkür ederim. Bunu senden duymak çok anlamlı." Tozlu metal rafların önüne çömeldi. "İki kutu. Amy Kline'in kendi kutuları var. Umarım DNA testi için bir şeyler bulabilirsin." Kutulardan birini kaldırmaya başladı ama Nikki onu durdurdu.

"Neden şuradaki arabayı almıyorsun?" Köşede duran arabayı işaret etti. "Kutuları istifleyip asansörle yukarı çıkarabiliriz."

Birkaç tozlu dakika sonra Nikki kutuları derme çatma ofislerine götürdü.

Liam gözden geçirmekte olduğu notlardan başını kaldırdı. "İki kutu mu? Belki işe yarar bir şeyler buluruz."

"Öyle umalım. Sydney masaya geri dönmek zorunda kaldı. Miller'ın işimiz bittiğinde kutuları ofisine kilitlemesini söylediğini anlattı. O da bakmak istiyor." Çantasından birkaç set lateks eldiven çıkardı ve bir çiftini Liam'a attı. "Ellerim terli, lanet olsun." Nikki, Bay ve Bayan Kline'dan alınan kanıtların bulunduğu kutunun kapağını açmadan önce parmaklarını eldivenlerin içine sokarken küfrederek kot pantolonundaki nemi sildi. Diğer her şeyin üstünde duran kütüğe göz gezdirdi. "Bay Kline'ın pijamaları, terlikleri. Bayan Kline'ın geceliği ve şerifin ofisinin Amy Kline'a ait olarak doğru bir şekilde etiketlediği siyah ipekli iç çamaşırı." Nikki çantayı bir kenara koydu. Courtney'nin her iki külotu da tekrar test etmesini istiyordu. "İşte Bayan Kline'dan alınan örnekler, onları da tekrar test ettireceğiz." Eski adli tabibin hataları ve eski Şerif Hardin'in işin kolayına kaçma alışkanlığı göz önüne alındığında, biyolojik madde içerebilecek her şeyi yeniden test etmeleri gerekiyordu.

Liam Amy'nin kutusunu açtı. "Üzerindeki gecelik, bir çift pembe külot, çamurlu çoraplar. Vücudunun ve iskelenin fotoğrafları. Suyun içindeymiş, bu yüzden vücudundan çok fazla kanıt alınmamış. Sperm örneği yok, tırnaklarının altından bir şey çıkmadı. Sanırım yıl ve su göz önüne alındığında bu mantıklı ama her ihtimale karşı onları test etmek için almış olabilirler."

"Hardin için çok fazla para ve yeterli ödeme olmadan çok fazla iş." Nikki torbalanmış kanıta bakarken kalbi göğsünde sıkışıyordu. Liam'ın görmesi için havaya kaldırdı. "Sanırım Sandy Kline'ın tırnaklarından alınan bu kazıntılar bu yüzden hiç test edilmedi." Kanıt kayıtlarını havaya kaldırdı. "Listede bile yoklar."

"Hardin o kadar beceriksiz miydi?"

"Kendi önyargısı ve ikinci derece kanıtlar yüzünden Mark'a ne yaptığına bakın. Erkek arkadaşının yaptığından emindi." Keşke Hardin hâlâ hayatta olsaydı da ona ne kadar tembel ve beceriksiz bir aptal olduğunu söyleyebilseydi. "Bunu test ettirmek için kaynakları boşa harcamanın anlamını göremezdi."

Liam ona, "Bu kadar eski tırnak kazıntıları en iyi ihtimalle şüphelidir," diye hatırlattı. "Eğer suçtan sonraki birkaç saat içinde alınmazlarsa, örnek

bozuluyor. Doğru şekilde poşetlenirse kanıt olarak ne kadar dayanır bilmiyorum."

"Courtney öğrenecek." Nikki yemin etti. Kline dosyasını birden fazla kez okumuştı ve saçtan tek bir kez bile söz edilmemişti. "Bence Sandy Kline'ın sağ parmaklarına dolanmış saç telleri test etmesi gereken ilk şey olabilir."

YİRMİ ÜÇ

Nikki cipi Webb'lerin büyük evinin önüne park etti. Luke'un arabasını görmemişti, o halde Arthur oğlunu evden çıkarmanın bir yolunu bulmuş olmalıydı. Luke kesinlikle yeterince aşağılanmıştı ve Alexia kimliği hakkında yalan söylediği için Matt'i affetmiş olsa bile, Alexia hâlâ kayıpken aralarındaki dinamik pek de iyi olamazdı.

Arthur onlar kapıyı çalamadan kapıyı açtı ve onları içeri buyur etti. Nikki tam acelenin ne olduğunu soracaktı ki, Maybelle adlı dachshund deli gibi havlayarak köşeden fırladı. Arthur gözlerini devirdi. "Özür dilerim. Ben de bundan kaçınmaya çalışıyordum." Köpeği kollarının arasına aldı. "Onu kulübeye koyardım ama bu havlamasını daha da kötüleştirir. Matt ofisimde."

Matt köşedeki koltuğa oturmuş, beyzbol şapkasını kafasının üzerine indirmişti. "Matt, ortağım Ajan Wilson'la tanıştın. Arthur, Ajan Wilson."

Arthur başıyla onayladı ve Matt'in karşısındaki rahat sandalyelere oturmalarını istedi. Arthur masasına oturdu. "Bunu kaydetmemin bir sakıncası yok, değil mi?"

"Hiç de değil," dedi Nikki. "Sanırım onun avukatı olarak hareket ediyorsun?"

"Eğer ihtiyacı varsa." Arthur ciddi görünüyordu. "Daha önce aradığınızda sesinizin tonu bizi kesinlikle meraklandırdı."

Liam Matt'e baktı. "Gerçekten konuşacak mı, yoksa onun yerine sen mi cevap vereceksin?"

Matt daha dik oturarak Liam'a baktı. "Düzgün bir soru sorarsan sorabilirim."

Arthur iç çekti. "Matt, onlar işlerini yapıyorlar. Ajanlar, neden Matt'le tekrar konuşma ihtiyacı duyduğunuzu bize anlatmıyorsunuz?"

"Birkaç nedeni var." Nikki ses tonundan suçlamayı uzak tutmaya çalıştı. "Üstlerinle konuştum. Alexia'nın Cuma günü geldiğini biliyorum."

Arthur gözlerini Matt'e dikti. "İtfaiye binası mı? Bu konuda hiçbir şey söylememiştin."

"Sanırım unutmuşum." Omuz silkti.

"Ne konuştunuz?" Nikki sordu.

"Hiçbir şey, çünkü konuşmak istemedim. Sadece açıklamak istediğini, onu dinlersem anlayacağımı söyleyip durdu. Ona umurumda olmadığını söyledim ve içeri girdim. Eminim videosu vardır."

"Onu gördüm." Nikki gitmeden önce itfaiye binasındaki güvenlik kamerasını izlemişti. Matt'in anlattıkları kasette gördükleriyle uyuşuyordu. "O zamana kadar onun belgesele karıştığını biliyor muydun?"

"Hayır," dedi. "Ama Luke'un kız arkadaşı olduğunu biliyordum. Bana onun hafta sonu için Airbnb'de kalacağını söyleyen oydu. Onun kim olduğunu bildiğimi sanıyordu ama bilmiyordum. Bana onun bir fotoğrafını gösterdiğinde neredeyse kendimi kaybediyordum." Matt ellerini yüzünde gezdirdi. "Sanırım şüphelenmiş olmalı, çünkü çok üzgün görünüyordu ve evet, 'İstediklerini elde etmek için her şeyi yapar,' dedi. Luke onun aylardır benimle konuşması için bağıının etini yediğini, sonra da onunla tanıştığım sıralarda bunu bıraktığını söyledi. Eminim ikiye ikiye bir araya getirebilirsiniz."

Arthur, "Luke ve Alexia'nın durumu biraz karışık," dedi. "Korkarım bu onun ilk aldatışı değil. Ama bunu Matt'i elde etmek için yapması manipülasyonun bambaşka bir boyutu."

"Çok kızmış olmalısın," dedi Liam.

Matt, "Sana bunu zaten söyledim," diye cevap verdi. "Zaten bu yüzden o eve gittim."

"Doğru, sonra birkaç saat araba kullandınız. Shell'de benzin almak için durdun." Tabletinin kilidini açtı ve Arthur'a uzattı. "Sadece oynat tuşuna bas."

Arthur benzin istasyonundaki görüntüleri izlerken Matt ilgisiz görünüyordu. "Oğlum, onların sorularına cevap vermek zorunda kalacaksın. Bir şey yapmadığını biliyorum ama şuna bak."

Matt tableti ondan kaptı ve videoyu oynattı. Kara kağıtları birbirine yapıştı, çenesindeki kaslar seğirdi. Öfkesi kıs kıs gülmeye dönüştü. "Bu çamur, Ajanlar."

Nikki de merak etmişti ama video kalitesi çok iyi değildi ve gömlek ıslak görünüyordu. "Üstüne bu kadar çamuru nasıl bulaştırdın?"

"Cumartesi gününün yarısında yağmur yağdı. Arka yollarda araba sürüyordum. Çamura saplandım, kendimi kurtarmak için çok uğraştım."

"O zaman kamyonetin neden temiz?" Liam sordu.

"Çünkü depoyu doldurmadan önce arabayı yandaki oto yıkamacıdan geçirdim." Matt Nikki'ye baktı. "Binanın batı tarafında olduğu için bu kamera onu çekmiyor."

Liam, "Üzerindeki giysileri test etmemiz gerekecek," dedi. Matt başını salladı. "Gömleği attım. Kotu yıkadım."

"Neden gömleği öylece atıyorsun?" Liam sordu. "Bu çok uygun."

Matt öne doğru eğildi, bakışları Liam'ın üzerindeydi. "Çünkü Target'tan aldığım 10 dolarlık beyaz bir tişörttü."

"Peki ya ayakkabıların?" Arthur sordu. "Sanırım üzerlerinde çamur vardı?"

"Evet, döndüğümde eve girmeden önce hortumla temizledim."

"Onlara ihtiyacımız olacak," dedi Liam. "Kan testi yapmak için. Sadece senin sözüne güvenemeyiz."

Matt, "Senden bunu beklemezdim," diye karşıklık verdi. "Kamyonetimdeler."

Liam, Matt'in sesindeki alaycılığa tepki vermedi. "Masum bir adam için çok fazla tavrı takınıyorsun."

Matt'in gözlerinde öfke yanıyordu. "Neden biliyor musunuz? Çünkü benimle iki kez görüşüldü, siz başka bir Güpheli aramıyorsunuz. Hardin'in Ben'e yaptığığın aynısını yapıyorsunuz."

"Kız kardeşinin erkek arkadaşı mı?" Nikki açıklığa kavuşturdu. Matt'e test için Courtney'ye gönderdikleri biyolojik kanıttan bahsetmek istiyordu ama bunu yapabilse bile ona boş yere umut vermek de istemiyordu.

"Ben kimseye zarar vermez ve Hardin'e Ben'in kız kardeşimle gördüğüm adam olmadığını söyledim. Asla bir çift Jordan'ı olmadı."

"Bekle, geri çekil," dedi Nikki. "Dosyaların hiçbirinde bir çift Jordan hakkında hiçbir şey yok."

Matt'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Sana söyledim, Artie. Sana ve Peggy Teyze'ye beni ciddiye almadıklarını söyledim. Bana bunun kaydını bile tutmadıklarını mı söylüyorsun?"

"Belli ki hayır, çünkü neden bahsettiğinizi bilmiyoruz," dedi Liam. "Neden açıklamıyorsun?"

Matt gözlerini kapadı. "Polislere Amy'nin yanında gördüğüm adamın üzerinde kırmızı ve siyah Retro Air Jordan 1'ler olduğunu söyledim. Bu ayakkabılar ilk kez seksenli yıllarda çıkmıştı ve NBA bunları giymesini yasaklamıştı. O gece onları gördüğümü hatırlıyorum çünkü aileme bir çift almaları için yalvarmıştım."

"Müfettişlere bunu sen mi söyledin?" Nikki sordu. "Ne zaman?"

"Hemen değil," diye itiraf etti. "İlk birkaç gün tek görebildiğim kandı."

Nikki onun sesindeki duygu kabarmasına karşı mücadele etti. "Biliyorum."

Matt ona baktı, öfke maskesinin ardındaki acı gözlerinden okunuyordu. "Annenle babanın öldürüldüğünü öğrendiğin zaman da böyle mi yaşadın?"

Otuz yıldan fazla bir süre sonra, Nikki'nin hiç tanımadığı insanların anne babasının davası hakkında kendisi kadar çok şey bildiğini kavraması hâlâ zordu. "Evet. Ve ailemin cesetleri. Annemin-" Derin bir nefes aldı. "Demek istediğim, hemen bir şey söylememeyi anlıyorum. Ben on altı yaşındaydım ve yaşadığım şok hayal bile edilemezdi. Senin yaşındayken daha kötü olmalı."

"O Noel günü Peggy ve bana söyledi," diyor Arthur. "Peggy ayakkabılar çok popüler olduğu için polise söylemeyi bile tartıştı ama ben ikisini de söylemeleri için cesaretlendirdim. Bu tür şeylerin doğru kullanıldığında bir davanın çözülmesine nasıl yardımcı olabileceğini bilirsiniz."

"Hardin'e söylediğinden emin misin?"

Matt başını salladı. "Gün gibi ortada. O gün Peggy Teyze'yle Art'a bundan bir şey çıkmayacağını söyledim. Şimdi sen bana Hardin'in dosyaya bir not bile koymadığını söylüyorsun." Bütün vücudu gerildi ve Nikki yarı yarıya onun uzanabildiği ilk şeyi fırlatmaya başlamasını bekledi. "Ve bu sefer olanlar hakkında peşine düşülen tek kişi ben olduğum için sinirlenmemem mi gerekiyor?"

"Sence Alexia seni nasıl buldu?" Nikki sordu. "Luke bilgilerinizi onunla paylaşmazsa?" Alexia hakkında daha fazla konuşmanın ondan duygusal bir tepki alıp almayacağını görmek istiyordu.

Matt. İlişkileri hakkında ne kadar dürüst davranmıştı? Onun acı çektiğini mi görmek istiyordu? "Hakkınızdaki her şey listede yok, ama sanırım bu bilgiler için para ödemiş olabilir."

"Luke ona bir şey söylemiş olabileceğini itiraf etti." Arthur başını salladı. "Matt her zaman bir aile dostu olmuştur ama oğlumdan büyük olduğu için birbirlerini o kadar iyi tanımıyorlardı ve ben de Matt'i geçmiş hakkında rahatsız etmesini kesinlikle istemedim. Alexia davaya ilgi göstermeye başlayınca Luke ona anlattı." Gözlerini devirdi. "Sanırım bunun iyi görüldüğünü, Alexia'ya önemli görüldüğünü düşündü. Onu etkilemek istedi. Benimle bu konuda konuşmaya çalıştı, ben de onu susturdum. Ama bir kez öğrendi mi, sanırım o kadar."

"Luke'un onunla buluşacağından haberi yok muydu?"

"Hiç sanmıyorum," dedi Arthur. "Luke duygularını kollarına takar. Alexia'yla ilişkiye girdiğini bu şekilde anladım çünkü eve üzgün geldi ve Brett'le bu konuyu konuştu. Gururu anlaşılabilir bir şekilde incinmişti. Mesele şu ki, daha önce bilseydi, çenesini kapalı tutamazdı. Oğlum benim eskiden olduğum gibi fevri davranma eğilimindedir: önce vur, sonra soru sor."

Nikki verdikleri bilgilerden tatmin olmuştu. Matt'e baktı. "Şimdi düşünmek için biraz vaktin olduğuna göre, Alexia'nın söylemiş olabileceği ve onu ya da bunu yapanı bulmamıza yardımcı olabilecek herhangi bir şey hatırlıyor musun?"

Matt'in yüzü kızardı. "O kadar çok konuşmadık, konuştuğumuzda da çoğunu bana yaptırıyor gibiydi. Onun ekmeğine yağ sürdüm. Kaliforniya'da, hayır cevabını kabul etmeyen bir adam tarafından boğulan bir arkadaşıyla ilgili koca bir hikâye anlatmıştı, arkadaşı yardım istediğinde ona yardım etmediği için kendini suçluyordu."

Nikki Arthur'a baktı, o da başını salladı. "Hiç böyle bir hikâye duymadım. Eğer doğruysa, Luke'a hiç anlatmamış olmalı."

Alexia annesinin bazı manipülasyon becerilerini kapmıştı. Başka kime yalan söylemiş ve kimi üzmüştü?

"Ona ne söylediğini hatırlamaya çalışabilir misin?" Nikki sordu. "Adımlarının izini sürebilir ve yanlış kişinin yoluna girip girmediğini anlayabiliriz."

Arthur şaşkın görünüyordu. "Gerçekten de onun soruşturmasının bu saldırılarla bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence bu, katilin yıldönümünde Lilydale'de rastgele ortaya çıkmasından daha olası," dedi. "İşin özü, Alexia birini büyük bir düşman haline getirdi. Matt, bize Alexia ile neler paylaştığını anlatabilir misin? Tüm ayrıntılar önemli."

"O geceyi hatırlayıp hatırlamadığımı ya da unutup unutmadığımı sordu. Ona nasıl uyandığımı anlattım çünkü babam bağıırıyordu. Sonra bir erkek sesi duydum." Matt konuşurken masaya baktı, otomatik pilotaydı. Nikki, soruşturma sırasında bu hikâyeyi kaç kez anlatmak zorunda kaldığını merak ediyordu. Anne babası öldürüldüğünde, o gece gördüklerini kaç kez tekrarladığının sayısını unutmuştu. Yıllar içinde anılarını kontrol etmeyi öğrenmişti ama bu çok fazla terapi gerektirmişti. "Amy'nin odasına gittim. Kapıyı çalmadım çünkü alt kattaki kimsenin onları duyduğumu bilmesini istemedim." Yanağından bir damla yaş süzüldü ve masanın üzerine damladı. "Günlüğüne yazmaya o kadar dalmıştı ki ilk başta odaya girdiğimi fark etmedi bile. Ona duyduklarımı anlattım ve tartışmayı duyana kadar aptallık ettiğimi düşündü. Asansörden aşağı inip yardım çağırmamı söyledi. Çok korkmuştum ama beni zorladı. Daha hızlı olsaydım..."

"Oğlum," dedi Arthur, "bunu defalarca konuştuk. Sen daha çocuktun. Bunların hiçbirisi senin suçun değil."

"Peggy annenin kız kardeşıydi, değil mi?" Liam sordu.

Matt başıyla onayladı.

"O ve kız kardeşi nispeten yakınlardı. Ne olduğuna dair bir teorisi var mıydı? Kız kardeşinin hayatında ona ve ailesine zarar vermek için bir nedeni olabilecek herhangi biri hakkında bilgisi var mıydı?"

"Konuştuysa bile bana hiç söylemedi," diye yanıtladı Matt. "Bu konular hakkında pek konuşmazdık. Unutmamı isterdi. Yine de Art'a bir şeyler söylemiş olabilir."

"Hatırlamaya çalışıyorum," dedi. "Eski erkek arkadaşı Ben'den hoşlanmıyordu. Onun mazeretine inanmadığını biliyorum. Ama bunun dışında, polis kadar o da bir neden bulmakta zorlandı. Bildiği kadarıyla ortada ne mali bir sorun ne de büyük bir sır vardı."

"Bunun doğru olmadığı açık," diye tersledi Matt. "Belli ki birilerini kızdırmışlar, ama annemin bir ilişkisi olduğu fikri çok saçma. Babamın evet, ama annemin değil. Bunların çoğunu Caitlin Newport uydurdu."

"Caitlin araştırmacı bir muhabir," dedi Liam. "İlişki hakkında sağlam bir kaynağı vardı ama bunu belgesele koyacak kadar bilgiye sahip olmadıklarını düşünüyordu. Yapımcısı aynı fikirde değildi. Bir kaya ile zor bir yer arasında sıkışıp kalmıştı." Nikki'ye baktı, gözlerinde şaşkınlık vardı. Nikki, Matt'in Caitlin'in aslında eski arkadaşı Mary olduğunu bilmediğini biliyordu.

"Umurumda değil," dedi Matt. "Eminim onunla görüşmüşsünüzdür. Bağka hangi konuları araştırdı?"

Matt belgeselle ilgili olarak Caitlin'le konuşmayı reddetmişti ve Caitlin de onu etkilemek için geçmişteki bağlantılarını kullanmak istememişti. Liam'ın yüzündeki ifadeden onun da aynı şeyi fark ettiğini anlayabiliyordu.

"İşbirliği yapıyor." Liam sesindeki gerginliği zar zor gizlemeyi başardı. "Kan testi için kamyonetindeki ayakkabılara ihtiyacımız var. Ve Matt'in Alexia'yla tanıştığı geceden başlayıp her şeyi tekrar gözden geçirmesini istiyoruz. Sakın düzenleme, sana zararsız görünen şeyler bize öyle gelmeyebilir." Telefonunun kilidini açtı ve video kaydediciyi açtı. Nikki, Matt'i hikâyesini değiştirirken yakalamaya niyetli olduğunu bilecek kadar uzun süredir onunla çalışıyordu.

Sonraki kırk dakika boyunca Matt, Alexia'yla tanıştığı geceyi, bar ve Alexia'nın tavırları hakkında hatırladıklarını, birlikte geçirdikleri kısa süre boyunca yaptıkları birkaç buluşmayı ve sohbeti anlattı.

Sonunda Nikki, Matt Kline'in bu işe karışmadığından her zamankinden daha fazla emindi. Liam Matt'i kamyonetine kadar takip ederek cinayet gecesi giydiği botları test için aldı. Nikki, Arthur'la birlikte geride kaldı.

"O nasıl?"

"Tamam, sanırım. Ama duygularını saklamakta ve yardım istememekte çok başarılı."

Nikki, "Bence bu erkek DNA'sının bir parçası," dedi.

Arthur sırttı. "Daha doğru bir söz söylenemezdi Ajan. Matt'e ihtiyacınız olursa, ortalık yatışana kadar bizimle kalacak. Ama onu sorguladığınız her an yanınızda olmak isterim."

"Anlaşıldı, ancak ne olursa olsun Matt'in botlarında kan bulmayı beklemiyorum. Neyse ki laboratuvardaki kriminologlarımız harika. Test için acele etmelerini söyleyeceğim."

Arthur, "Bunu takdir ediyoruz Ajan, ama Matt'in palavralarının sizi işinizi normal şekilde yapmaktan alıkoymasına izin vermeyin," dedi. "Bunu onun yapmadığından eminim ama sizin bakış açınızı mantıklı bir şekilde göremiyor."

"Anlıyorum," diye yanıtladı Nikki. "Bu tür röportajlarda ailem hakkında ne kadar konuştuğumu her zaman dengelemeye çalışırım, çünkü her şeyi kendimle ilgili hale getirmek kolaydır, ancak bu durumda Matt ve benim çok fazla ortak noktamız var. Onunla barıştığınızı düşünürken küçük bir şeyin size onları hatırlatması ve sizi tekrar o mutsuz uçuruma çekmesinin nasıl bir şey olduğunu anlıyorum. Tüm bunlar olurken sizinle kalabildiği için çok mutluyum." Cipe doğru yürümeye başladı ama kendi duyguları da öfkeliydi. Nikki tekrar Arthur'a döndü. "Matt'e bu davada ne olursa olsun, ekibimin ailesini kimin öldürdüğünü bulmaya çalışmaya devam edeceğini söyle."

"Teşekkür ederim Ajan," dedi Arthur. "Bunu duyduğuna çok sevinecek, biliyorum."

"O görüşmeden gerçekten yeni bir şey çıkardığımızdan emin değilim." Liam ona uzattığı büyük kanıt çantasını aldı ve botları içine yerleştirdi. "Bunlar hariç."

"Elbette yaptık." Nikki boynunu bükerek ona baktı. "Tüm kanıt kayıtlarını gördük. Amy Kline'in günlüğünden hiç bahsedilmiyor. Evin kanıt fotoğraflarında da gördüğümü hatırlamıyorum." Matt ve Arthur'un konuşmakta olduğu ön kapıya doğru baktı.

"Tanrım, haklısın," dedi Liam. "Belki de sadece gözden kaçmıştır?"

"Muhtemelen," dedi Nikki. "Ama çocukken öğrendiğim ilk şeylerden biri

Herkesin cep telefonu olmadan önceki günlerde bir dedektif, genç bir kızın kişisel eşyalarının altın değerinde bir kanıt olabileceğini bilirdi. Amy ve erkek arkadaşına odaklanmış olsalardı, böyle bir şeyi nasıl gözden kaçırabilirlerdi?"

Günlük muhtemelen çoktan yok olmuştu ama Nikki'nin hâlâ umudu vardı. Blanchard'ın Kline'ların otopsilerini incelerken işe yarar bir şeyler bulup bulamayacağını merak ediyordu ama bunların hiçbirisi onları Alexia'yı bulmaya yaklaştırmamıştı.

YİRMİ DÖRT

Nikki koridorda aceleyle Garcia'nın ofisine gitti. Masasında uyuyakalmış, notlarını onuncu kez gözden geçiriyordu. Bu sabah Lacey'nin telefonunu yine kaçırmıştı ama kızı üzölmek yerine bir mesaj bırakmış ve kıkırdarak Nikki'nin aradığını söylemişti.

Liam'ın yanındaki koltuğa oturmadan önce Garcia'nın açık kapısını çaldı. "Özür dilerim."

Garcia onu başından savdı. "Bone Lake davası nasıl gidiyor? Henüz birini elemediniz mi?"

"Colin, Sandy Kline'in şirketteki rakibi," dedi Liam. "O gece başka yerde olduğuna dair sağlam bir mazereti vardı ve dört yıl önce bir araba kazasında öldü."

Nikki, "Kendall ve Jim şimdi o gün eve gelen herkesle konuştular ve mazeretlerini doğruladılar," diye ekledi. "Şu ana kadar şüphelendiğimiz tek kişi Matt Kline ve bence bu da biraz zorlama. Ajan Wilson aynı fikirde değil."

Garcia Liam'a baktı. "Açıkla."

"Öncelikle, bize her şeyi anlatmadı." Liam, Garcia'ya Shell istasyonundaki güvenlik kamerası görüntülerini göstermeden önce Nikki'nin itfaiyede öğrendiklerinin üzerinden geçti. "Çamur olduğunu söyledi. Gömleği atmış ve pantolonu yıkamış. Ayakkabılar kamyondaydı, onları test ediyoruz. Ama onları temizlediğini söyledi."

Garcia, Liam'ın gösterdiği Matt'in tişörtlü fotoğraflarını inceledi. "Bu görüntülerin kalitesinin düşük olması gerçekten çok kötü. Bunu söylemek imkânsız."

"Aslında öyle olduğunu sanmıyorum," dedi Nikki. "Vivienne ve Libby'nin nasıl öldüğünü düşünürsek hayır. Yüzlerine o kadar kötü vurulmuşlardı ki

onları hemen teşhis edemezdi. Matt o kızları bu gömlek ve kot pantolonla öldürmüş olsaydı, her tarafına kan sıçradığını görürdük. Onun yerine ıslak."

"Peki ya bunlar?" Garcia Matt'in sol omzundaki ve kolundaki dikdörtgen izleri gösterdi.

"Bunlar sıçramaktan ziyade bir şeyin topaklarına benziyor."

"Yeterince makul," dedi Garcia. "Ayakkabıların sonuçlarını beklerken, Matt'e karşı bazı ikinci derece kanıtlarınız var."

Liam, "Efendim, sanırım elimizde birazdan fazlası var," dedi. "En azından aracı ve evi için arama emri çıkartmaya yetecek kadar."

Nikki ona, "Evine baktık," diye hatırlattı.

"Evet, Alexia için," diye karşılık verdi. "Bize sözde çamurdan bahsetseydi, muhtemelen kıyafetleri bulup test edebilirdik. Ama yapmadı. Bu beni rahatsız ediyor."

Nikki gözlerini devirdi. "Yarı uykuluydu. Ve masum insanlar böyle şeyler düşünmezler."

"Umurumda değil," dedi Liam. "Gerçek bir nedeni olduğunu ortaya çıkardığımız tek kişi o."

"Peki ya Alexia'nın telefonu?" Garcia sordu. "Eminim şimdiye kadar ilgilenmişlerdir."

Nikki, Alexia'nın Kline'larla ilgili notlarını bulut hesabındaki şifreli bir dosyada sakladığını açıkladı. "İşin içine girmemiz biraz zaman alacak."

"Odasında defter ya da başka bir şey yok muydu?"

"Shanna ve bir şerif yardımcısı Alexia'nın odasını incelediler ve Kline'larla ya da Alexia'nın belgeselle ilgisiyle ilgili hiçbir şey bulamadılar. Ona inanıyorum ama odayı bir de ben incelemek istedim." Ona kitaptaki Kline cinayetleriyle ilgili yapışkan nottan bahsetti. "Üzerinde Matt'in şu anki adresi yazılıydı."

"Miller bu sabah beni aradı. Arama emrini aldıktan sonra Volvo, Shanna Perry'ye navigasyon özelliklerinin kapatıldığını, dolayısıyla bunlara erişimlerinin olmadığını bildirmiş," dedi Liam. "Asıl arabaya ihtiyaçları var ve verileri indirebilirler ama bu şu anda bize yardımcı olmuyor."

"Kline cinayetlerinde yeni bir şey var mı?" Garcia sordu.

Nikki ona Shanna hakkındaki yeni bilgilerden, yanlış etiketlenmiş külottan ve Bayan Kline'dan alınan saç ve tırnak kalıntılarının bulunmasından bahsetti. "Hiç test edilmedi. Kayıtlara bile geçmedi."

Garcia, "Bu mahkemede bir sorun olabilir," dedi. "Velayet zinciri, bu tür şeyler. Orijinal müfettişlerden herhangi biriyle konuştunuz mu?"

"Dedektif Langley'e bir mesaj bıraktım. Ona saç ve Amy Kline'in günlüğünü sormayı planlıyorum. Matt o gece odasına girdiğinde Amy'nin günlüğüne bir şeyler yazdığını ve günlüğü orada bıraktığını söyledi. Eğer ilk müfettişler erkek arkadaşının yaptığını düşünseydi, günlüğü toplarlardı. Olay yerine ilk Langley geldi çünkü Matt yardım istemeye gittiği için polis zaten bir cinayetle karşı karşıya olduklarını biliyordu. Ona günlüğü gördüğünü hatırlayıp hatırlamadığını sormak istiyorum."

Garcia, "İşinin hakkını veren her araştırmacı bunu toplardı," dedi. "Yaşanan yetki tartışmalarına rağmen, birilerinin o günlüğü görüp poşetlememiş olacağına inanmak zor."

"Hakkında konuşmadığımız biri daha var, o da Shanna Perry." Alexia'nın Caitlin'e gönderdiği günlüğün basılı sayfasının bir kopyasını ona uzattı. "Amy annesi hakkında büyük bir kavgaya neden olan bir şey biliyordu. O gece günlüğüne yazmış ve saldırıdan sonra günlüğü kaybolmuş. Bence annesinin kiminle ilişkisi olduğunu biliyor olabilir ve onları öldüren de o. Günlüğü aldı çünkü Amy onun adını yazmıştı."

Liam başını salladı. "Bunların hepsine katılıyorum. Shanna bize 2001'de olanlarla ilgili her şeyi anlatmıyor ama kendi kızına ya da arkadaşlarına bir şey yapacağını sanmıyorum."

"Katılıyorum," dedi Nikki. "Kederi gerçek. Ayrıca mali durumu ve Volvo ile anlaşması konusunda da işbirliği yapıyor. Ve Bayan Kline'in kiminle ilişkisi olduğunu bildiğini sanmıyorum."

"Bence Matt Kline'a daha yakından bakmamız gerekiyor," diye ısrar etti Liam. "Şu anda en mantıklısı o."

Nikki ortağına döndü. "Haklı olabilirsin. Umarım öyle değildir. Bu yüzden her şeyi takip ettiğimizden, her şeyin test edildiğinden emin olmalıyız."

Garcia ikisinin arasına baktı. "Peki ya Luke Webb? Görünüşe bakılırsa bu çocuk tüm bu olaylarda gerçekten kazık yemiş."

"Mazereti doğrulandı," dedi Nikki. "Babası bize onun söylediği saatte eve geldiğini ve bir daha ayrılmadığını gösteren güvenlik kamerası görüntülerini verdi. Onlara Alexia'dan bahsettiğimde hem o hem de arkadaşı gözle görülür bir şekilde afalladılar."

Liam, "Öyleyse neden Matt'e ya da asıl katile bağılı olduğunu anlıyorsunuz," dedi. "Bunu gerçekten Matt Kline'ın yaptığını mı düşünüyorsunuz, Ajan Wilson?"

"Bence bu kesinlikle mümkün ve elimizde arama izni için yeterli delil var." Garcia, "Bakalım ayakkabılardan alınan testler ne gösterecek," dedi. "Eğer

masumsa, işimizi yapmamışız gibi görünecek. Halkın sempatisi çok büyük olacak, olması gerektiği gibi." Başını iki yana salladı. "Hayır, arama emri için sağlam kanıtlara ihtiyacımız var. Bunu destekleyemem, üzgünüm. Langley ile konuşmalıyız, test sonuçlarına ihtiyacımız var ve açıkçası daha fazla nedene ihtiyacımız var. Sadece Alexia kayıp olsaydı Matt'in yaptığına daha çok inanırdım. Neden o kızları öldüresiye dövsün ki?"

"Bir cevabım yok efendim," dedi Liam.

Garcia, "Bakalım bulabilecek misiniz?" diye cevap verdi. "Eğer ayakkabılarda çamur yoksa, o zaman garanti konuşuruz."

YİRMİ BEŞ

Nikki, yıllar önce Virginia'da yaşamaya başladığından beri bir kiraya verme mağazasına girmemişti. Hinson's Rental and Leasing, beyaz eşya, oturma odası, yemek odası ve mutfak bölümleriyle herhangi bir mobilya kiralama mağazasını andırıyordu. Her eşyanın üzerinde fiyat etiketleri sallanıyordu ve Nikki yüzde otuz faiz oranı karşısında neredeyse yüksek sesle nefesini tutacaktı. Hinson's gibi mağazaların düşük gelirli aileler için hayati önem taşıdığını biliyordu ama faiz oranı gördüğü en kötü kredi kartlarından bile daha yüksekti.

Uzun boylu, yirmili yaşlarında, atkuyruklu genç bir kadın Nikki'yi gülümseyerek karşıladı. "Daha önce Hinson'a gittiniz mi?"

Nikki başını salladı ve rozetini gösterdi. "Bay Hinson ile konuşmak için buradayım. Kendisi beni bekliyor." Normalde Nikki daha dürüst bir tepki alabilmek için olası bir şüpheliyi ya da olayla ilgili bilgisi olan bir kişiyi önceden arayıp uyarmaktan hoşlanmazdı ama Alexia'yı bulmaları gerekiyordu ve Washington ve komşu ilçelerde üç mağazası olan Hinson'ın yerini tespit etmek zordu.

"Seni ofisine götüreceğim."

Nikki genç kadını kısa bir koridor boyunca takip etti, cinsiyet ayrımı gözetmeyen tuvaletleri ve bir depoyu geçti.

Koridorun sonundaki açık kapıyı işaret etti. "Sizi bekliyor."

Nikki ona teşekkür etti ve Ben Hinson'ın ofisine yaklaştı. Masasında oturmuş bir tür belge okuyordu, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı. Çalışanıyla aynı mavi poloyu giyiyordu ve seyrek ofisi onu nispeten cana yakın gösteriyordu. Nikki temizledi

boğazını sıktı ve yavaşça kapıyı çaldı. "Ben Hinson? FBI'dan Özel Ajan Hunt."

Ben başını kaldırdı. "Evet, ben de seni bekliyordum. Alexia iyi mi?"

Nikki şaşkınlığını gizleme zahmetine girmede. Alexia'ya ilk ismiyle hitap edilmesi onu daha çok ilgilendiriyordu. "Anladığım kadarıyla haberleri görmüşsün."

Ben başını sallayarak ayağa kalktı. "Terbiyemi mazur görün. Lütfen oturun."

Kırlı yaşlarının ortalarından daha genç görüldüğü için açık teni muhtemelen güneşten korunmuştu. Yaklaşık aynı yaşıydılar ama Ben'in kızıl saçlarında kızıldan çok gri vardı. Nikki bu konuda şanslıydı, koyu renk dalgalarında birkaç tane dağınık gri vardı. Zaman Baba eninde sonunda onu yakalayacaktı.

"Sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır, Alexia'yı henüz bulamadık." Nikki oturdu ve kanvas çantasından defteriyle kalemını çıkardı.

Ben ellerini yüzünde gezdirdi. "Tanrım, zavallı Shanna. Ona ulaşmalıyım ama yıllardır konuşmuyoruz ve eminim şu anda konuşmak isteyeceği son kişi benim."

Nikki şaşkınlığını gizlemekte zorlandı. Shanna Perry, Ben Hinson'ı tanıdığından ya da kızının onunla herhangi bir bağlantısı olabileceğinden hiç söz etmemişti. "Shanna'yı gençken tanıyor muydun?"

"Beni Amy ile tanıştıran oydu." Bir an için onu inceledi. "Bunu bilmiyordun, değil mi?"

"Poker suratım o kadar kötü mü?"

Ben gülümsedi. "Hayır, Ajan. Sanırım bağlantıyı kuramamışsınızdır. Amy'nin öldüğü gece o benim tanıgımdı ama polisle konuşurken annesinin kızlık soyadını kullandı."

Nikki bunu fark etmediğine çok şaşırmıştı. Ama dosyaları taramak için yeterli zamanı olmamıştı ve asıl ekibin Shanna'nın gerçek adını öğrenememiş olması onu şaşırtmamıştı. Bunu da yanlış yaptıkları şeylerin uzun listesine ekleyebilirdi.

Ben sandalyesinde arkasına yaslandı. "Shanna ve ben birkaç yıl üvey kardeştik." Nikki başıyla onayladı. Nikki, Ben'in koruyucu aile geçmişi biliyordu ama Shanna'nın hakkında hiçbir şey duymamıştı. Ben devam etti. "Korkarım Alexia ile konuşmam onu tehlikeye atmış olabilir."

"Alexia ile ne zaman konuştun?" Nikki bu kez tepkisini gizleme zahmetine girmedi.

"Birkaç ay önce," dedi. "Elinde Shanna'nın günlüğünün fotoğraflarıyla geldi ve annesinin Kline ailesiyle ilişkisi hakkında bazı soruları olduğunu söyledi. Ona hayır demeliydim ama ilgimi çekti. Shanna ile yirmi yılı aşkın bir süredir konuşmamıştım ve nasıl olduğunu bilmek istiyordum. Benim için çok şey ifade ediyordu. Beni Amy ile tanıştıran oydu." Yeşil gözleri duygu doluydu. "Amy başıma gelen en güzel şeydi. Onu kimin öldürdüğünü bulmak için her şeyi yaparım."

Nikki, "Polise seninle seks yapmadığı için ayrıldığınızı söylemişsin," dedi. "Arkadaşları da bunu doğruladı."

Ben gülümsedi ve masasının çekmecesini açtı. Kendisinin ve yakışıklı, siyah saçlı bir adamın smokin giydikleri ve altın yüzüklerini kameraya gösterdikleri siyah beyaz bir fotoğraf çıkardı. "Bu benim kocam. Altı yıldır evliyiz."

"Tebrikler," diye yanıtladı Nikki. Resim giderek netleşiyordu. "Amy eşcinsel olduğunu biliyor muydu?"

"Amy ve ben ayrılana kadar kimse, Shanna bile bilmiyordu," dedi. "2000'li yılların başında, özellikle de bir destek sisteminiz olmadığında, dolaptan çıkmak bugün olduğundan daha zordu. Amy bir süredir çıktığım ilk kızdı ve sanırım bunu oldukça çabuk anladı. Ayrılmamızdan kısa bir süre önce bekaretini kaybetmeye hazır olduğuna karar verdi. Heyecanlanmalıydim ama panikledim. Sonunda yıkıldım ve ona kafamın ne kadar karışık olduğunu söyledim ve o üzülmedi. Şüphelendiğini ve beni destekleyeceğini söyledi." Nikki'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Hiçbir konuda kavga etmedik. Ailesinin hoşuna gitmeyen tek şey benden dört yaş büyük olmalarıydı ama benimle tanıştıktan sonra tehdit edilmediler. Ben kimsenin gerçeği öğrenmesine hazır değildim, o da lise birinci sınıfa başlamak üzere olduğu için hayatına devam etmek istiyordu. O zamanlar hala gerçekte ne hissettiğimden emin değildim ve birileri bana neden ayrıldığımı sorarsa bunu anlayacaklarından korkuyordum. Amy, seks yapmadığı için ondan ayrıldığım fikrini ortaya attı. Aptalca, ikimiz de bunun beni daha erkeksi gösterdiğini düşündük." Gözlerini devirdi. "Annesinin kâr amacı gütmeyen kuruluşundaki yaz işim bitene kadar bekledik."

"Sandy Kline için mi çalışıyordun?" Nikki sordu.

Ben başını salladı. "Temel olarak angarya işler, ofislerin kurulmasına yardım etmek gibi şeyler. Annesi bana karşı çok iyiydi. Amy'nin elimdeki tek fotoğrafı son günümde diğer stajyerlerle birlikte çekilmişti."

"O yaz annesine yardım mı etti?" Nikki, ikisi arasında olduğu iddia edilen gerginliği düşünerek sordu.

"Orada burada, ama yağ ve su gibiydiler, anlıyor musun?"

Nikki başıyla onayladı. "Alexia'nın fotoğraftan haberi var mıydı?"

"Elbette," dedi Ben. "Shanna da vardı, çünkü merhaba demek için uğramıştı. Bayan Kline'a çok yağ çekerdi, bilirsiniz."

"Shanna'nın kanser enstitüsünde muhasebe bölümünde staj yaptığını sanıyordum," dedi Nikki. "Sandy'yle yakınlaşmayı nasıl başardı?"

"Bu Shanna," diye yanıtladı Ben. "Bayan Kline ofisine geldiğinde onunla tanışmaya özen gösterdi. İlişkinin o zaman başlayıp başlamadığını bilmiyorum ama Shanna'nın rakibini ölçüp biçtiğinden hiç şüphem yok. Her neyse, Dropbox'ımda bir kopyası var. Ve sabit diskimde. Dediğim gibi, Amy'nin elimdeki tek fotoğrafı bu." Telefonunu eline aldı ve fotoğrafı aramaya başladı. Ben, Nikki'ye telefonunu uzatırken, "İstersen sana bir kopyasını gönderebilirim," dedi.

Amy ve Sandy Kline'ın arasında yüzünde kocaman bir sırıltıyla genç Shanna'yı gördüğünde hayal kırıklığına uğradı. "Alexia'nın fotoğrafa tepkisi ne oldu?"

"İlk başta üzgündü," diye yanıtladı. "Fotoğrafın gerçekten o yaz çekilip çekilmediğini sorup durdu. Sanırım bir parçası annesinin olanlarla bir ilgisi olabileceğini düşündü ama bu mümkün değil. Shanna o zamanlar pek çok şeydi ama bunların çoğu kendi hayatını iyileştirmekle ilgiliydi. Birine kazık atabilirdi ama kimseye fiziksel olarak zarar vermezdi."

"Sence Alexia sana inandı mı?"

"Öyle söyledi ama çocuk zor okuyor." Ben'in yüzüne bir gülümseme yayıldı. "İçinde annesinden çok şey taşıdığını söyleyebilirim. Amy'nin öldüğü gece Shanna ve ben aslında birlikte değildik." Yanağının içini kaşımaya başladı. "Shanna'dan benim için yalan söylemesini istedim çünkü Minneapolis'te bir gey bara gitmiştim ve kimsenin bunu öğrenmesini istemiyordum. Hazır değildim." Duygularını kontrol etmeye çalışarak duvara baktı. "Şimdi kulağa çok acınası geliyor. Hazır olmamam kimin umurunda? Amy ve ailesi öldürüldü!"

Nikki, "Senin durumunda olmayı hayal bile edemiyorum, o yüzden beni yargılamayın," diye cevap verdi. "Alexia belgesel hakkında bir şey söyledi mi?"

"Hayır," dedi. "Ve henüz izlemedim. Bir arkadaşım film yapımcısının benim tarafımda görüldüğünü söyledi. Alexia ve arkadaşları o kadar yer varken neden o evde kalıyorlardı?"

"Belgesel yapımcılarıyla temasa geçti. Gerçekten söyleyebileceğim tek şey bu."

"Amy ve ailesine olan ilgisinin saldırıya neden olduğunu mu düşünüyorsun?" Ben'in rengi soldu. "Eğer onunla konuşup annesinin günlüğünü teyit etmeseydim, her şeyden vazgeçebilirdi."

"Henüz bilmiyoruz," dedi Nikki. Ben'e inanıyordu; samimi ve üzgündü ve tavırlarında yalan söylediğini düşündürecek hiçbir şey yoktu. "Çeşitli açılardan takip ediyoruz. Amy hakkında polise anlatmadığın başka bir şey var mı? Eğer ona açılacak kadar güvendiyseniz, o da size bir şeyler anlatmıştır."

"O yaptı," dedi. "Ailesinin sorunları vardı. Amy ve ben çıkmaya başladığımızda babasının Shanna ile olan ilişkisi bitmişti ama olan olmuştu."

"Amy, Shanna'nın babasının aldattığı kadın olduğunu biliyor muydu?" "Hayır," dedi Ben kesin bir ifadeyle. "Cinayetlerden sonrasına kadar ben bile bilmiyordum. Shanna nihayet olaydan birkaç gün sonra bana söyledi. O da en az benim kadar yıkılmıştı. Kline'lar iyi insanlardı. Onlar hak ediyor adalet."

Nikki, Alexia'nın Caitlin'le paylaştığı fotoğraftaki iki satırı düşündü. "Shanna'nın Amy'yle en son ne zaman konuştuğunu biliyor musun?"

"Alexia bana Shanna'nın günlüğünden aldığı fotoğrafları gösterene kadar hayır. O zamana kadar Shanna'nın cinayetten birkaç gün önce onunla konuştuğunu sanıyordum." Ben yorgun görünüyordu.

"Bu çok sıra dışı görünebilir ama Amy'nin günlük tutup tutmadığını biliyor musunuz?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Küçük kardeşinin Noel için ona bir tane verdiğini biliyorum. Kapağında Britney Spears vardı. Amy ve ben Beastie Boys hayranıydık ve o Britney takıntısını benden saklıyordu." Ben gülümsedi, gözleri buğulanmıştı. "Öğrendiğimde ben de Britney'i sevdiğimi söyledim." Gözlerinden kaçan yaşları durdurmaya çalıştı.

"Alexia'yı bul, sonra da Amy ve ailesini kimin öldürdüğünü bul. Lütfen. Dinlenmeyi hak ediyorlar."

Nikki, başka bir şey hatırlaması ihtimaline karşı Ben'e kartını ve cep telefonu numarasını bıraktı. Telefonu çalmaya başladığında çantasını cipin içine attı. Nikki çılgınca cihazı aradı. "Ajan Hunt."

"Alexia'yı bulduk." Miller'ın düz sesi Nikki'ye bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. "Sana yol tarifini mesaj atarım."

YİRMİ ALTI

Acı Alexia'nın kafasında gürledi. Ne kadar zamandır bu harabe yerde sıkışıp kalmıştı? Gözlerindeki bant yüzünden göremiyordu. Ama adamın onu götürdüğü yerin çürümüş tahta koktuğunu anlamak için görmesine gerek yoktu.

Hâlâ adamın eve nasıl girdiğini anlayamıyordu. Bir pencereyi açık mı bırakmıştı? Hırpalanmış zihni son birkaç günün anılarını gözden geçirmeye çalıştı. Lilydale'de çok eğleniyorlardı ve belgeselin büyük bir ifşaat olması gerekiyordu. Tüm arkadaşlarına yeni gerçek suç podcast'iyle ilgili planlarını anlatmayı planlamıştı, televizyona çıktığından beri onu daha ciddiye alacaklarını biliyordu. Kline'larla bir bağlantısı olduğu açıktı ve bu, annesinin Ted Kline'la uzun zaman önce yaşadığı ilişkiden çok daha fazlasıydı.

Alexia'nın annesi ona bu ilişki hakkında neredeyse hiçbir şey anlatmamıştı. Yasadışı bilgilerin çoğunu annesinin eski günlüklerinde, üniversite kitapları ve diğer hatıralarıyla birlikte kilit altında bulmuştu. Shanna, Ted Kline'la tanıştığında kanser enstitüsünde muhasebede çalışan yeni yetme bir stajyerdi ama adamın siyah saçları, yeşil gözleri ve cüzdanı onu hemen etkilemişti. Araştırma başkan yardımcılığına terfi etmesi, en azından Shanna Perry'nin gözünde para ve prestij anlamına geliyordu.

Günlükten, Shanna'nın Bay Kline'ı ağına düşürürken onunla her karşılaşmasının kaydını tuttuğu hemen anlaşılıyordu. Bir şekilde, zeki araştırmacıyı karısını aldatmanın iyi bir fikir olduğuna ikna etmeyi başarmıştı. Kayıtlara bakılırsa

ilişkinin aylarca sürdüğü ortaya çıktı. Shanna, Kline'ların ev sahipliği yaptığı bir şirket etkinliğine bile gitmiş ve üniversiteden yeni mezun olmuş bu kızı havalı bir kız olarak gören saf Amy ile arkadaş olmuştu. Alexia'nın işbirlikçi annesi, genç kız sayesinde aile dinamiklerini öğrenmiş ve bu sayede Bay Kline'ı manipüle etmeye devam etmişti. Sonunda Shanna'nın taleplerinden bıktı ve sessiz kalması karşılığında üniversite kredilerini ödedi.

Annesinin ne yapmak istediğini okuduğunda Alexia'nın midesi altüst olmuştu. Cinayetlerden aylar önce, Kline'ların arasına kazığı sokan o olmuş ve zavallı Amy'yi kullanmıştı. Bu yüzden onu yirmi yaşında, tavırlı ve motosikletli bir üniversite öğrencisi olan Ben Hinson'a ayarlamıştı. Annesi cinayet gününe kadar Kline'ların hayatıyla iç içeydi. Shanna'nın cinayet gününden kalma heyecanlı karalamaları Alexia'nın beynine kazınmıştı.

Şu an çok gülüyorum! Zavallı küçük Amy ile telefonda iki saat geçirdim. Babasının ilişkiye girdiği kişinin ben olduğumu hala nasıl anlamadığını anlamıyorum. Annesinin otoriter bir mükemmeliyetçiden tam bir kaltağa dönüşmesinin sebebi benim. Kline bana karısının ne kadar mutsuz olabileceğini ve gerçeği öğrenirse nasıl intikam alacağını anlattı. Bildiğim kadarıyla Bayan K onu biz ayrıldıktan sonra American Express'indeki otel harcamaları yüzünden yakaladı ama bu Amy'den aldığım ikinci el bir bilgi.

Mesele şu ki, Amy bana bugün annesini iş üstünde yakaladığını söyledi! Sanırım onu ofiste şaşırtmış. Kim olduğunu söyletmeye çalıştım ama bilmiyordu. Sonsuza kadar annesinin ailelerini nasıl mahvettiğinden ve zar zor dinlediğim bir sürü saçmalıktan bahsetti. Çıkmayı reddedince Ben'in onu terk etmesine şaşmamalı. Tek yaptığı mükemmel hayatı hakkında sızlanmak.

Umarım gerçek dünya bir gün onun yüzüne çarpar da ne kadar kolay yaşadığını görür. Ama bu arada ben de arkama yaslanıp dünyalarının yanışını izleyeceğim.

Alexia annesinin duygusuz sözlerini düşündükçe kendini hâlâ kirli hissediyordu. Bu aynı zamanda günlüğe yazdığı son yazı olmuştu. Kendi kendine, annesinin cinayetlerle bir ilgisi olamayacağını söylemişti. Sebep ne olabilirdi ki? Kline'a çoktan şantaj yapmıştı. Shanna taş kalpliydi ama o gece üç saat uzaktaydı. Bunu o yapmış olabilir miydi?

Günlüğünü okuduğunu belli etmeden annesiyle bu konu hakkında konuşmaya çalışmış ama Shanna ağzını sıkı tutmuştu. Kline'lar hakkında en fazla konuştuğu gün Caitlin Newport'un Alexia'nın belgesele katılımını sorduğu gündü.

Alexia, Ben'in yardımıyla da olsa bir şeyler planlamış olabileceğini söylediğinde gülmüştü.

"O lanet olası bir oltaya yem bile atamaz. Bırakın o insanları katletmeyi." Yüzü daha ciddi bir ifade almıştı. "Bakın, mazeret uydurmuyorum. Pek çok sorunu olan korkunç bir insandım. Ama bunları aşmak için çok çalıştım ve soruşturmayla sağlayabileceğim hiçbir şey yok. Beni anlıyor musunuz?"

Alexia bildiğini söylemişti. Alexia masaya daha fazlasını getirmediği sürece belgesel yapımcılarının Shanna olmadan katılmasını asla kabul etmeyeceklerini biliyordu.

Bu yüzden gözünü Matt Kline'a dikmişti.

Gözlerinde yaşlar birikti. Tek istediği gerçeği ortaya çıkarmaktı. Bunu ona ve arkadaşlarına neden yapmıştı?

Kıpırdamadan durdu, metalin metale sürtünme sesi kalbini hızlandırdı. Bir kapı açıldı ve sonra kapandı. Alexia köşeye çekildi ve kendini olabildiğince küçültmeye çalıştı.

Botları kıymıklı zeminde takırdadı. Sabun kokusunu aldı ve adamın saldırısına hazırlandı. Henüz ona tecavüz etmemişti ama plan bu değilse neden onu hayatta tutuyordu?

Ayağına tekme attı. "Kalk ayağa."

Kurumuş ağzına rağmen konuşmayı başardı. "Neden?"

"Bacaklarını esnetmelisin. Kramp girmek istemiyorum." Sert bir el bileğine sarıldı ve onu ayağa kaldırdı.

"Ayakkabıya ihtiyacım var."

"Hayır." Yakınına eğildi, sıcak nefesi kızın kulağındaydı. "Fazla uzağa gidemezsin."

YİRMİ YEDİ

MAYIS 2009

Luke ve küçük arkadaşının çığlıkları Matt'in tüylerini diken diken etti. Dört yaşındaki çocuklar neden ölüm perileri gibi ılık atarlardı?

Arthur ve Kim'in yer üstü havuzunun etrafına inşa ettikleri yeni güvertede bacaklarını uzattı ve Peggy Teyze'nin Luke ve diğerk çocukla oynamasını izledi.

Peggy Teyze, küçük kız ona su sıçratırken güldü. Matt hâlâ teyzesinin bazen Artie ve karısıyla takılmasının tuhaf olduğunu düşünüyordu, ama Peggy yalnızdı ve muhtemelen hâlâ Arthur'a açıktı. Bunu hiç söylememişti ama Matt teyzesini, bunu gizleyemeyecek kadar iyi tanıyordu.

"Lise mezunu olmak nasıl bir duygu?" Kim onun yanına oturdu. Arthur'un karısı da teyzesi gibi yumuşak dilli ve nazikti. Artie'nin de bir tipi olduğunu tahmin ediyordu. Herkesin vardı.

"Tuhaf," diye yanıtladı Matt. "Ama bittiği için mutluyum." Cinayetlerin üzerinden sekiz yıl geçmesine rağmen dava hâlâ çözülememişti ve Matt okulda koridorda yürürken çocukların gözlerini hâlâ üzerinde hissediyordu. Öğretmenler hâlâ ona acıyarak bakıyordu. "niversite daha iyi olacak, değil mi?" Johns Hopkins'e kadar babasının ayak izlerini takip etmeyi umuyordu. Matt önünde büyük bir görev olduğunu biliyordu, ama akıllı ve kararlıydı ve bir ailesi yoktu, bu yüzden çalışmak için bolca zamanı vardı.

"Elbette yle," dedi Kim. "ılgına dnmediğin sürece, anlıyor musun?"

"O iş bitti, Kim." Birkaç yıl önce, Matt sonunda ehliyetini aldığında, özgürlük aklını başından almıştı. Gecenin her saati dışarıda olur, sadece araba sürer ve her şeyi düşünürdü. Uyuyamadığı zaman dönüp durmaktan daha iyiydi çünkü

Amy'nin çığlığı rüyalarında almaya devam ediyordu. "Ben artık bir erkeğim. Ve Peggy Teyze'ye söz verdim."

Kim onun dizini okşadı. "Biliyorum. Bence harika olacaksın. Ve kimsenin adını ya da hikayeni bilmediği başka bir yerde olmak senin için çok iyi olacak. Güvende olacaksın."

Kadının ses tonundaki ciddiyet onu ürpertti. "Artık güvende değil miyim?"

"Elbette ylesin," diye geri adım attı, yüzü kızarmıştı. "Duygusal olarak güvende demek istemiştim. Senin için yepyeni bir başlangıç."

Matt omuz silkti. "Biri kim olduğumu öğrenene kadar."

"Kimseye söylemek zorunda değilsin Matt." Kim yüzünü ona çevirdi. "Beni dinle, ailen sana kendi biletini yazabileceğin kadar para bıraktı. Adını değiştirip California'ya, New York'a ya da nereye gitmek istiyorsan oraya taşınabilir ve her şeye yeniden bağlayabilirsin."

"Keşke," dedi. "Peggy Teyze'den o kadar uzağa gidemem. Onun başka kimsesi yok."

Kim ona, "Biz varız, bir de işi," diye hatırlattı. "Teyzen zaten ona göre karar vermeni istemiyor."

Matt daha önce onun bir kerede bu kadar çok konuğtuğunu hiç duymamıştı, en azından doğrudan kendisine karşı. Kim ne kadar nazik olursa olsun, diğer insanların gözünü hep korkutmuğ gibi görünürdü. Sevmek onun için çok önemliydi, bu yüzden pek fazla dalgalanmaya yol amazdı. "Gerçekten yle mi düşünüyorsun?"

"yle olduğunu biliyorum," dedi. "Eğer istersen sana yardım edebilirim." "Sorun değil," diye cevap verdi.

"Yardıma ihtiyacım olursa, Art var."

"Tabii ki." Dudağını ısırdı. "Sadece Artie sana duygusal olarak daha bağlı. Ben de seni seviyorum elbette ama sizlerle durum farklı, anlıyor musun?"

"Sanırım."

"Artie seni yeni bir hayata başlamaktan vazgeçirmeye çalışacaktır," dedi Kim. "Benim gibi senin için en iyisinin ne olduğunu göremiyor."

Kadının ciddi tonu onu korkutmaya başlamıştı. "Benim için en iyisi ne?"

"Kaçış. Er ya da geç."

YİRMİ SEKİZ

Nikki, Stillwater'ın güneyinde güzel bir arazi parçası olan Tanglewood Doğa Koruma Alanı'nın patika girişine park etti. Tanglewood, büyük meşe ve akçaağaç ağaçlarıyla dolu, gölge bir gölgelik oluşturan geniş ve kesintisiz bir doğal alan koridorunun parçası olarak önemli bir koruma alanıydı. Yaprakların çoğu yeşil kalmıştı ama birkaç hafta içinde sonbahar renkleri muhteşem olacaktı.

Birkaç metre ileride, devrilmiş bir ağaç kütlesinin yanında, Blanchard ve Miller cesedin başında dururken Liam da yanına diz çökmüştü. Uzun bacaklarında çürükler vardı. Bu Alexia'ydı.

Nikki öfkeyle bağırmamak için dudaklarını birbirine bastırdı. Alexia'nın odasını gördükten ve katilleri ve davranışlarını ne kadar çok incelediğini fark ettikten sonra, Nikki aptalca bir şekilde Alexia'yı hâlâ canlı bulma şansları olduğunu düşünmesine izin vermişti. Son birkaç günde çok fazla hayat sönmüştü ve davayı çözmeye hiç yaklaşmamışlardı.

Alexia Cumartesi gecesiyile aynı kıyafetleri giymişti, uzun sarı saçları sanki biri çekiştirmiş gibi birbirine karışmıştı. Kırmızı tırnaklarından üçü yoktu. Nikki bir tırnağın Vivienne'in saçında olduğunu biliyordu ama diğerleri her yerde olabilirdi. Ve katili bulmalarına yardım edebileceğini umuyordu. Sol gözü şişmişti. Otuz altı saatten daha az bir süredir kayıptı ve öldürüldüğünde gözündeki morluk tam çiçek açmıştı, bu da kaçırılmasıyla cinayet arasında en azından biraz zaman geçtiği anlamına geliyordu. Yarı açık sağ gözü süt beyazı görünüyordu, çenesi gevşekti. Alexia'nın kolları başının üzerindeydi, bacakları garip bir şekilde dik açıyla duruyordu ve üzerlerinde çürükler vardı.

Miller Nikki'nin gözüne takıldı. "Onu bulduklarında hâlâ sıcaktı."

Nikki ürperdi. "Onu kim buldu?"

"Yürüyüşe çıkmış bir çift. Kocası emekli bir hemşire. Kadının öldüğünü biliyordu ama hala oda sıcaklığında olduğunu söyledi. Tüm bölgeyi tarayan polislerimiz var. Gölden yeterince uzaktayız, katil buraya arabayla gelmiş olmalı."

Nikki, Alexia'nın kirli ayaklarının dibinde durdu. Alexia'nın gövdesinde ya da boynunda herhangi bir ölümcül yara ya da vücudunun etrafında yerde kurumuş kan izi görmedi. "Kafa travması mı?"

Blanchard ölü kızın yanına diz çöktü ve Alexia'yı nazikçe yan yatırdı. "Göğüs kafesinin üst kısmında kurşun yarası var. Muhtemelen iç kanama geçirmiş."

"Sırtından mı vurulmuş?" Nikki kirli ayakları işaret etti. "Belki de kurtulmuş ve kaçmaya çalışmıştır?"

"Evet, bileklerindeki ve ayak bileklerindeki şu girintilere bakın." Blanchard cesedi yere bıraktı ve Alexia'nın bileklerini işaret etti, buradaki bağlar derin, kırmızı izler bırakmıştı. "Emin olmak için yarayıölçeceğim ama bunlar fermuar izlerine benziyor."

"Sağ taraftaysa kimse yardım almadan oradan çıkamaz. Onu bıraktı ve sonra da vurdu mu?"

Nikki ormanlık alanı tarayarak Alexia'nın son anlarında neler olmuş olabileceğini hayal etmeye çalıştı. Hava kimsenin ayak izi bırakamayacağı kadar kuruydu ama ceset ana patikaya o kadar yakın bırakılmıştı ki Alexia'nın katili onu gece oraya getirmiş olmalıydı. Minnesota'nın tüm değerli doğa koruma alanları gibi, Tanglewood'daki patikalar da açıkça işaretlenmişti ama alan, ana patikalardan ayrıldığınızda geri dönüş yolunu bulamayacağınız kadar büyük değildi. Yine de cesedi nereden taşımıştı? Alexia canlı olarak yaklaşık yüz otuz kiloydu ve ölü olarak çok daha ağırdı. Vücudunda da büyük bir mücadelenin izleri vardı. Mücadele etmişti, bu da katilinin ona karşı boyut avantajı olduğu anlamına geliyordu.

Nikki o gece neler olmuş olabileceğini hayal etmeye çalıştı. Yan sundurma kapısı kilitlenmeden bırakıldığından, katil büyük ihtimalle içeri bu şekilde girmişti. Ahşap döşemeleri kendisi de test etmişti ve gıcırıyor olsalar da Viktorya dönemine ait orijinal parke döşemelerin çoğu yüksek kaliteli yolluklarla korunuyordu.

halılar. Üç genç kızın bir arada olması gürültü ve dikkat dağınıklığı anlamına geliyordu ama Nikki katilin üç kızı da etkisiz hale getirmek için silahı almış olması gerektiğinden emindi. Blanchard, Vivienne ya da Libby'de herhangi bir savunma yarası bulamamıştı. Nasıl olmuştu da bir kişi tüm kızları etkisiz hale getirebilmişti? Chandler'a saklanmasını söylediğinde, Libby evde birinin olduğunu anlamıştı. Aklını kurcalayan soruyu sordu. "Katil neden Chandler'ı aramadı?"

"Ne?" Miller ve Blanchard hep bir ağızdan sordular.

"Katilin kilitli olmayan yan verandadan girdiği konusunda hemfikiriz. Parti sırasında biri kilidi açmış."

"Ya da Matt Kline onun anahtarını kullandı." Liam ona bir bakış attı, alnında boncuk boncuk ter vardı. "Nereye varmaya çalıştığını anlıyorum ve bu seni doğrudan Matt'e götürüyor."

"Aydınlat beni." Bu kez kızgınlığını gizlemedi. Blanchard ve Miller birbirlerine gergin bakışlar fırlattılar. Nikki ve Liam her zaman anlaşamazlardı ama bu sefer farklı görünüyordu. Liam onun Matt'le arasındaki duygusal bağın ötesini göremediğini düşünüyordu ve son birkaç yıldır yaşadıkları onca şeyden sonra bu Nikki'yi fena halde kızdırmıştı.

"Matt Kline Chandler'ın orada olduğunu bile bilmiyordu. Bu yüzden onu aramadı."

"Peki." Nikki Matt Kline'ın bu işe karıştığına inanmıyordu ama yine de ortağına hak veriyordu. "Asıl hedef Alexia'ydı. Bunu her kim yaptıysa ona ulaşmak için önüne çıkan herkesi yok etti."

"Tekrar, Matt Kline."

Nikki onunla yüzleşmek için döndü. "Matt'i kandırmaya çalışıyorsun." "Kanıtları takip ediyorum," diye tersledi.

"Tesadüfi. Matt ayakkabılarını kontrol etmemize ve kamyonetine bakmanıza izin verdi, değil mi?"

"Courtney ayakkabıları test ediyor. Ve karanlıktı. Hepsi *tesadüfi*. İşaretler Matt'i gösteriyor."

Nikki'nin içinde öfke kabardı. Liam neden kasıtlı olarak onun damarına basıyordu? Liam'ın Matt Kline'ın her gün, her saat yanında taşıdığı travmayı anlaması mümkün değildi. Liam tüm ailesinin kendisinden koparılmasının nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Eğer tek kurban Alexia'ysa, o zaman Matt'in kendini kaybetmesi için bir nedeni vardı, diye düşündü, ama neden başka iki ailenin hayatını kendisinininki gibi paramparça etsin ki? Alexia'dan birçok şekilde intikam alabilirdi,

Yasal olanlar da dahil. O gece aniden bir canavara dönüşmediği sürece, Nikki'nin görüşüne göre bunun için bir neden yoktu.

Miller ikisinin arasına baktı. "İkinizin de haklı olduğu noktalar var. Onu ortadan kaldıramayız; kesinlikle tutuklayamayız. Bu noktada olmaz."

Blanchard, "Alexia'nın çok sayıda yüzeysel yarası var," dedi. "Karşı koymuş."

"O da güçlü bir çocuktur. Bunu her kim yaptıysa, onun verdiği mücadeleyi kaldırabilecek kadar güçlüdür. Ondan nefret ediyordu." Liam Nikki'ye baktı. "Matt için bir puan daha."

Miller onlara, "Vivienne'in ya da Libby'nin hayatlarındaki hiçbir şey tehlike işaretleri uyandırmıyor," diye hatırlattı.

Blanchard, "Omzundaki kesik de dahil olmak üzere çok sayıda yüzey yarası var," dedi.

Nikki, Courtney'nin kanıt bulma ihtimaline karşı yeşilliklere dokunmamaya dikkat ederek küçük alanda daireler çizdi. Mavi bir alakarganın ciyaklaması dikkatini Alexia'nın cesedinin yakınındaki büyük meşe ağacına çekti. Nikki yorgun beyninin kendisine oyun oynamaya başlayıp başlamadığını merak ederek bakakaldı. Cebinden lateks eldivenleri çıkardı ve giydi. Ağaca yaklaşırken kalbi küt küt atıyordu.

"Bir şey mi gördün?" Liam sordu.

"Bir saniye." Ağacın ortasında, ağır dalların yere doğru sarktığı yerde, kabuğun bir kısmı soyulmuştu. Nikki o bölgeye ulaşmak için parmak uçlarında durdu. Neredeyse 1.80 boyundaydı ve eskiden ağaçlara nasıl tırmanılacağını bilse de, bu onun boyu için zor olabilirdi.

Ama Alexia için değil.

Dikkatlice, meşe ağacından sivri kırmızı tırnaklarını çıkardı. Elini uzattı. "Ağaca tırmanmaya çalıştı."

"Ve onu arkadan mı vurdu?" Blanchard daha da iğrenmiş görünüyordu. "Korkak."

"Belki." Nikki, Alexia'nın gece vakti ormanda çırpındığını, ağaçların ay ışığını engellediğini hayal etmeye çalıştı. Kesinlikle hayatı için koşuyordu, ciğerleri gıcırıyor ve dehşet içinde kıvranıyordu. Alexia atletizmde koşmuş ve orta mesafe rekorları kırmıştı. Hızlıydı ve canını kurtarmak için koşardı. Elleri yokken

tıpkı Blanchard'ın dediği gibi. "Elleri bağlı olsaydı ağaca tırmanmaya teşebbüs edemezdi."

Liam'ın solgun yüzü Blanchard ve Miller'ın yüzündeki şokla eşleşti. "Katilin onun gitmesine izin verdiğini mi söylüyorsunuz? Böylece onu avlayabilecek miydi?"

"Kanıtlara bakın." Nikki kollarını iki yana açtı. "Ellerindeki ve ayaklarındaki fermuarlı bağlardan kurtulmaya çalışması? Ağaca saplanmış çiviler, soyulmuş kabuklar?" Alexia'ya baktı. Ayakları ağaçtan bir adımdan daha az uzaktaydı. "Bence onu bıraktı ve bir şansı olduğunu düşünmesini sağladı, sonra da onu vurdu."

Blanchard, "Bu çok kindarca," dedi. "Birini böyle bir şey yapmaya ne motive edebilir?"

"İntikam." Liam Nikki'ye baktı. "Gidip Shanna Perry'yle konuşalım. 2001'le ilgili gerçeği öğrenmemiz gerekiyor."

Liam dava notlarını karıştıırken Nikki arabayı sürdü. "Sanırım bizden bir şey saklıyor," dedi. "Ama nedense onun bir katil olduğuna inanmıyorum." Shanna çıkarıcı olduğunu ve kariyerinde ilerlemek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunu itiraf etmişti.

Shanna'nın evinin yakınında otoyoldan çıktı.

Liam, "Shanna ve Sandy'nin gizemli sevgilisinin Kline cinayetlerine karıştığını göz önünde bulundurmalıyız," dedi.

Nikki ona, "Bunlar olduğunda Shanna eyalet dışındaydı," diye hatırlattı.

"Ama belki de Bayan Kline'ın sevgilisiyle birlikte çalışıyordu? Belki de katil şimdi ona şantaj yapıyor ve Alexia'yı öldüren kişi o..."

YİRMİ DOKUZ

Shanna'nın ön kapısına doğru yürürlerken Liam, "Bırakayım da sen önden git," dedi. "Onunla bir bağ kurmuşa benziyorsun."

"Bundan emin değilim." Nikki'nin kapıyı çalmasına mağdurların avukatı Marina hemen cevap verdi.

Marina, "Ajan Hunt, Shanna da tam sizi aramaktan bahsediyordu," dedi. "İçeri gelin." Nikki ve Liam içeri girdiler. "Şerif Miller kısa bir süre önce ayrıldı. Shanna'yla birlikte ağladı." Marina bir mendille gözlerini sildi. "O iyi biri."

"O nasıl?" Nikki sordu.

"Şokta," diye cevap verdi Marina. "Az önce Alexia'nın babasıyla telefonda konuştu."

Nikki konuşmayı sadece hayal edebiliyordu. Neredeyse yeni karısının doğum yapıp yapmadığını soracaktı ama şu anda yeni bebeğin üzücü ironisinden bahsetmek saygısızlık gibi geldi.

Geniş evin içinden geçerek arka taraftaki büyük verandaya açılan güneşlenme odasına kadar onu takip ettiler. Odadan gelen sigara dumanı kokusu Nikki'nin boğazını gıdıkladı.

"Bayan Perry?" Marina nazikçe söyledi. "Ajan Hunt ve Wilson burada."

Sırtı onlara dönük olan Shanna sigarasından uzun bir nefes çekti, elleri titriyordu. "Bunu kızıma kim yaptı Ajan Hunt?"

"Biz de bu konuda bize yardımcı olmanızı umuyoruz." Liam, Marina'nın yanına oturdu.

Shanna döndü, güzel yüzü griydi ve gözleri kan çanağına dönmüştü. "Senin için işini yapmamı mı istiyorsun?"

Nikki, Shanna'nın karşısındaki sandalyeye oturdu. "Söyleyebileceğim hiçbir şey kaybınızı daha kolay hale getirmeyecek ama çok üzgünüm. Hiçbir ebeveyn buna katlanmak zorunda kalmamalı."

Shanna'nın alt dudağı titriyor, gözleri yaşlarla parlıyordu.

"Bu inanılmaz derecede zor," dedi Nikki. "Ama sanırım konuşmamız gerek Shanna."

Shanna'nın cevap vermesini bekledi ama Shanna sessiz kaldı, kara kara düşünüyordu.

"Ben Hinson'la konuştum. Kline'lara söylediğinden daha yakın olduğunu biliyoruz. Alexia birkaç hafta önce Ben'le konuştu ve onun hakkında öğrendiklerimizi göz önüne alırsak, Alexia'nın cevaplar almak için size gelmeyeceğine inanmakta zorlanıyorum. Kesinlikle yüzleşmekten korkmuyordu, değil mi?"

Shanna başını salladı.

"Alexia'nın Kline cinayetleri hakkında bir şeyler öğrenmiş olması ve bu yüzden öldürülmüş olması ihtimali çok yüksek." Nikki öne doğru eğildi. "Senin kötü bir insan olduğunu düşünmüyorum Shanna. Ama hatalar yaptın. Hepimiz yaparız. Ama her şeyi bilmemiz gerekiyor."

Shanna dikkat kesildi. "Korkakça davranmayı bırak ve ne demek istediğini söyle."

"Tamam." Liam her zamanki gibi kötü polisi oynamakta hiç zorluk çekmiyordu. Birkaç yıl önce geçirdiği beyin hasarından beri bu konuda giderek daha iyi hale gelmişti ve Nikki travmanın kişiliğini fark ettiklerinden daha fazla etkileyip etkilemediğini merak ediyordu. "Sandy Kline'in kiminle ilişkisi olduğunu biliyor musun?"

Shanna hemen, "Hayır," diye cevap verdi.

"Bence biliyorsun," dedi Liam. "Bence onun kiminle ilişkisi olduğunu biliyorsun ve bence Amy sana söylediği anda sen de ona söyledin. Harekete geçmesi gerektiğine karar verdi ve o gece Kline'ların evine gitti."

Shanna sandalyeden fırlayıp onu boğmak istiyormuş gibi görünüyordu. "Bu çok saçma ve bunların hiçbirinin kızımla ya da diğer kızlarla bir ilgisi yok."

"Eğer Alexia seninle yüzleştiyse ve sen paniklediysen öyle," dedi Liam. "Kline'ları öldürdüğünden şüphelenmemiş olabilirsin ama bence onun kim olduğunu biliyorsun ve onu uyardın."

"Size verebileceğim bir isim olsaydı, verirdim," dedi Shanna. "Sandy'nin kiminle yattığını bilmiyorum. Evet, o gece Amy ile konuştum. Bana kim olduğunu söylemedi, sadece öğrendiğini söyledi." Liam'a ters ters baktı. "Bence elinde başka ipucu yok, bu yüzden yuvarlak bir deliğe kare bir cisim sığdırmaya çalışıyorsun. Bu yüzden mi kızımı zamanında bulamadınız? FBI'ın profil çıkarma işi bu mu? Neden Matt Kline ile konuşmuyorsun? Aile geçmişini araştırdığı için Alexia'dan nefret ediyordu. O gece evdeydi, Tanrı aşkına!"

Liam, "Matt Kline'a çok yakından bakıyoruz," diye cevap verdi.

"O zaman neden bana yirmi yıl önce olan şeyler hakkında sorular soruyorsunuz?"

Nikki araya girdi. "Kanıtları takip ediyoruz ve insanları elemek için zor sorular sormamız gerekiyor."

Shanna Liam'dan uzaklaştı ve Nikki'ye döndü. "Gerçek bir teorin var mı?"

"Aslında biliyoruz," dedi Nikki. "Bilgileri paylaşma iznim yok ama şu anda hedefin Alexia olduğundan ve Vivienne ile Libby'nin de muhtemelen ikincil hasar olduğundan eminiz."

"Ve Alexia'nın Kline cinayetlerine burnunu soktuğu için hedef alındığını mı düşünüyorsun?" Shanna gözlerini devirdi. "Matt Kline'ın sinirlenip diğer iki kızı öldürmesi ve Alexia'yı kaçırması çok daha akla yatkın. Gerekçesi var."

Nikki, "Ajan Wilson'ın da dediği gibi, sizi temin ederim ki bu konuyu araştırıyoruz," dedi. "Ama kızınız çok becerikliydi ve geri adım atacak biri değildi. Bize söylemediğiniz başka bir şey söyledi mi?"

Shanna masanın üzerindeki kutudan bir mendil daha aldı. "Cumartesi sabahı İsa'ya gelme konuşması yapacağımızı söyledi." Shanna burnunu çekti. "Kline'ların cinayetini çözmeye yardım edebileceğimi ve bunu yapacağımı söyledi." Boğulurcasına ağlaması yerini manyakça bir kahkahaya bıraktı. "Onun yüzsüzlüğünden o kadar etkilendim ki güldüm ve bu konuyu konuşacağımızı söyledim. Bu onu kızdırdı ve gerçeği bildiğini söyledi. Sadece fiziksel kanıta ihtiyacı vardı ve onu alacaktı. Ona bu işin peşini bırakmasını, ona her şeyi anlatmadığımı ve bu konuyu konuşacağımızı söyledim. Sonra telefonu kapattım. Bebeğime söylediğim son şey buydu."

Liam not almaya odaklanmıştı, ancak Shanna telefon görüşmesinden bahsettiğinde Nikki onun gerildiğini hissetti ve Liam'ın bunu fark ettiğini anladı.

İyi. "Shanna, bu gerçekten önemli. Neyin fiziksel kanıtını alacağını söyledi?"

"Katil," diye fısıldadı Shanna. "Oyun oynayan küçük bir çocuğa benzediğini düşünmüştüm, anlıyor musun? Polis bu cinayetleri çözemediyse, o nasıl çözebilirdi?"

"Ben'in o yazdan kalma bir fotoğrafı var, son gününde sivil toplum kuruluşundaki stajyerlerle birlikte. Ne yazık ki diğer stajyerleri o kadar iyi tanıımıyormuş, bu yüzden sadece birkaç kızı teşhis edebilmiş. Bir göz atabilir misin?"

Shanna, "Orada sadece bir kez bulundum," dedi.

"Sorun değil." Nikki ona fotoğrafı gösterdi. "Ben, Amy ve Bayan Kline dışında tanıdığın biri var mı?"

Shanna birkaç dakika boyunca resmi inceledi. "Hayır. Ben sadece... isimlerini öğrenecek kadar önemsemedim." Kucağında duran, yıpranmış, üç konudan oluşan defteri Nikki'ye uzattı. "Bu benim günlüğüm, Alexia'nın karıştırdığı. Hepsi orada. Evlatlık çocuk kendine daha iyi bir hayat yaratmak için ne gerekiyorsa yapıyor. Alexia anlamadı. Ama bu konuda Ben'den başka kiminle konuşabilirdi ki? O da katil değil."

"Shanna, Alexia'nın kimseyle sorun yaşadığından bahsetmediğinden emin misin? Hiç takip edildiğinden ya da korktuğundan bahsetti mi?"

Shanna homurdandı ve sonra sigarasından uzun bir nefes daha çekti. "Alexia da benim gibi. Hiçbir şeyden korkmazdı." Dudakları titredi, külü halıya düşmek üzereydi. "Şimdi o gitti. Ne yapmam gerekiyor?"

OTUZ

Nikki büyük konferans salonuna doğru ilerlerken esnemeye karşı koydu. Birkaç saat uyumaya çalışmıştı ama Matt Kline'ı düşünmeden edemiyordu. Onun da Rory'nin kardeşi gibi tuzağa düşürülmesine izin veremezdi.

"Hey," demişti Rory bu sabah ona bunu itiraf ettiğinde. "Sen o korkmuş on altı yaşındaki çocuk değilsin, Miller da Hardin değil. Bu konuda endişeleniyor olman bile bunun olmasına izin vermeyeceğin anlamına geliyor. Dava üzerinde çalış."

"Lacey'i özlüyorum." Boğazındaki yumruyu yuttu. Lacey her zaman her şeyi daha iyi yapardı.

Rory, "O zaman onu şimdi arayalım," diye önerdi. "Uykusuna geri dönebilir."

Nikki kızının acil durumlar için verdiği cep telefonuna cevap vereceğini sanmıyordu ama tam aramayı sonlandırmak üzereyken Lacey'nin uykulu ve heyecanlı sesi cevap verdi. "Anne!"

Bu Nikki'nin günü atlatması için yeterliydi.

Konferans odasında diğerlerine katıldı. "Dr. Blanchard, bizimle erken buluştuğunuz için teşekkürler."

Adli tabip "Sorun değil," dedi. "Norton'un Kline davasının adli tabibi olduğunu görür görmez başımızın belada olduğunu anladım." Blanchard Nikki'ye ağır bir zarf uzattı. "Üç Kline otopsisinin de kopyaları. O kadar muhabir varken bunu dijital olarak göndermek istemedim." Nikki'nin karşısına oturdu. Blanchard'ın bulduklarını gözden geçirmek için hepsi şerifin karakolunda toplanmıştı. "Meslektaşlarıma şüphe duymamaları için çok çaba sarf ediyorum, çünkü bizim işimiz

zor. Ancak bir önceki adli tabibin, şikayetlerin artmasıyla birlikte görevden ayrılmak üzere olduğunu bildiği ve Kline'ın otopsilerini telefonla yaptırdığı açık. Trajedinin büyüklüğü düşünülduğünde şaşırtıcı. Neyse ki birileri bir sürü fotoğraf çekmiş. Norton'un asistanı onun hakkındaki endişelerini dile getirmişti ve Norton'un lisansını kaybetmesine neden olan duruşma sırasında asistan, Norton hakkında kötü hisleri olduğu için birçok cinayetin fazladan fotoğrafını çektiğinden bahsetti. Fotoğraflara birazdan geleceğiz."

Nikki her bir raporun kopyasını önündeki masanın üzerine koydu. Blanchard şeffaf yapışkan notların üzerindeki hataları kırmızı bir kalemle işaretlemişti. Bir önceki sorgu yargıcı kötü de olsa olay yerini çizmişti ama Viktorya Dönemi'nin düzeni doğru görünüyordu.

"Norton, Amy'nin morluklarına, külotunun yerine ve kızlık zarının bozulmamış olmasına dayanarak tecavüze uğradığını söyledi." Gruba baktı. "Elbette bunun gerçek bir gösterge olmadığını biliyoruz. Başka pek çok şey bunun olmasına neden olabilir. Kalçalarında olası bir saldırıya işaret eden bazı morluklar vardı ama iç çamaşırında ya da muayene sırasında meni bulunmadı," dedi Blanchard. "Ceset üzerinde başka önemli bir adli kanıt bulunamadı çünkü gölde yüzüyordu ve adli tabibin bu konudaki notlarına güvenmemin tek nedeni de bu. Şiddet içeren saldırılarda görmeyi beklediğiniz küçük yırtıklar bile yok. Amy tecavüze uğramamış." Nikki'ye Amy Kline'ın otopsi masasında yatarken çekilmiş siyah beyaz bir fotoğrafını uzattı. "Gözünüze çarpan ilk şey nedir?"

Nikki, hayatını bu kadar erken kaybetmiş olan güzel kızın solgun ve sakın yüzünü görmezden gelmeye çalıştı. Kollarındaki ve bacaklarındaki yüzeysel yaralar temizlenmişti, vücudunun geri kalanıyla birlikte kalbindeki ve karnındaki derin yaralar da ortaya çıkmıştı. Nikki kalemini aldı ve bir bıçak gibi kullandı. Solunda oturan Liam'ı bıçaklayacakmış gibi yaptı. "Kadın onunla boğuştu, adam onu yere yatırdı ve hayati organlarına saldırdı. Kıyıda kan buldular, bu da kadının sürünerek tekneye ulaşmaya çalıştığı ve suya düştüğü teorisini destekliyor."

Blanchard, "Boğuldu, buna hiç şüphe yok," dedi. "Zavallı çocuk acı çekti ama beni en çok rahatsız eden şeyi hala göremiyorsunuz. İyi bir adli tabip -tıp doktoru olmak zorunda değil ama tıp eğitimi almış herkes- morarma ve bıraktığı izler konusunda sağlam bir anlayışa sahip olmalıdır. Kalçalarına bakın." Bir pudra kâğıdını

büyüteç masanın üzerinde. "Desenin tamamını görmek için buna ihtiyacınız olabilir."

Nikki aleti otopsi fotoğrafının önünde tutarak Amy'nin kalçalarındaki morluklara odaklandı. "Arkadan tutulmuş. Avuç içi izleri bacaklarının arkasında."

Blanchard başını salladı. "Bu fotoğraflar cinayetlerin işlendiği gün çekilmiş. Bir gün sonra çekilmiş olsalardı, büyütece ihtiyacımız olacağını sanmıyorum. Ama adli tabip bunu yapma zahmetine girmemiş ki bence bu bir ihmal. Ceset dört gün boyunca cenaze evine teslim edilmedi, dolayısıyla gerekli incelemeyi yapmak için zamanı vardı. Sadece yapmamayı tercih etti."

Liam büyüteci Nikki'den aldı. "Bana mı öyle geliyor yoksa bu yüzeysel göğüs yaraları garip bir yerde mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Nikki sordu.

"İşte, sana göstereyim." Ona ayağa kalkmasını işaret etti. "Bana doğru gel, sanki saldıracakmışsın gibi."

Nikki Liam'ın istediğini yaptı. Liam büyüteci Nikki'ye doğru itti. "Birini önden bıçakladığınızda doğal hareket bunun gibi el altından yapılan bir harekettir." Aleti önce Nikki'nin karnına, sonra da kalbine doğru itti. "Kalbindeki ve midesindeki yaralar, sanki saldırgan doğrudan tepesindeymiş gibi dümdüz açılmış. Ama bunlar?" Amy'nin köprücük kemiğinin etrafındaki yaraları işaret etti. "Açıya ve derinliğe bakın."

"Kesinlikle haklısınız," dedi Blanchard. "Onu şaşırttı. Bu da geri kalan her şeyi daha da kötüleştiriyor. Ted Kline'ın yaralarına bakın."

Nikki onun istediğini yaptı ve Caitlin'in dosyasına ilk baktığında gördüğü yaraları not etti. "Boğazı kesilmiş, muhtemelen arkadan." Nikki, Blanchard'ın bilmiş bakışını yakaladı. "Söyleyeceğin şeyden hiç hoşlanmayacağıma dair bir his var içimde."

"Sandy Kline," dedi Blanchard. "Adli tabip savunmaya işaret eden birkaç morluk tespit etmiş ama bileklerindeki silik izler hakkında bir şey söylemiyor. Ayrıca Bayan Kline'ın ölmeden birkaç saat önce, muhtemelen kocasıyla cinsel ilişkiye girdiğini belirtti. Ama fotoğraflara baktım ve vajinasında yırtılma vardı. Küçük izlerdi ama öyle olduklarından eminim. Amy'de hiç yoktu."

Nikki, havuzu çevreleyen taş verandada yüzüstü yatan Sandy Kline'in fotoğrafına baktı. "Kadın iç çamaşırlarını yanlış etiketlediklerinden oldukça eminiz."

"Yaptılar," dedi Blanchard. "Bu da iyi bir savunma avukatının herhangi bir davayı düşürmesini kolaylaştıracak. DNA eşleşmesi ya da itiraf dışında, bu karmaşa içinde bir mahkumiyet kararı almak neredeyse imkansız olacak."

"Ama katilin kızı yerine Sandy Kline'a saldırdığından emin misiniz?"

Nikki senaryonun üzerinden geçmeye devam ederken Blanchard başını salladı.

"Amy'nin annesinin bir ilişkisi olduğunu öğrendiğini ve annesinin ona bu ilişkinin bittiğini söylediğini biliyoruz. Belki sevgilisine söylemiştir ve o da bunu kaldıramamıştır. Amy üst katta kalsaydı hayatta kalabilirdi."

Liam, "Bilmiyorum, Amy'nin yüzündeki morluklar katilin ona çok kızgın olduğunu gösteriyor," dedi.

"Ama annesiyle geçirdiği zamanı böldüğü için mi yoksa ilişkinin sona ermesine neden olduğu için mi kızgındı?" Nikki sordu. "Bence bu davaları birbirine bağlayan tek kanıt suçların işlendiği yerler. Kline ailesinde, Vivienne ve Libby gibi onları da etkisiz hale getirdiğini gösteren herhangi bir yara gördünüz mü?"

"Hayır," dedi Blanchard.

Liam, "Katılıyorum, iki farklı katil var," dedi. "Ama ben Matt Kline'a senin kadar güvenmiyorum." Miller'a baktı. "Luke Webb ve arkadaşı Brett de dahil olmak üzere partiye katılan diğer kişileri temize çıkardık. Eğer o aklandıysa, Alexia'yla sorunları olan ve onun evde olacağını bilen başka kimler vardı?" Liam söyledi. "Matt Kline dışında yani?" Ona sırtıttı.

Nikki karşılık veremeden telefonu masanın üzerinde titreşti. Bilinmeyen numarayı tanıımıyordu, bu yüzden aramaya cevap vermek için izin istedi. "Ben Ajan Hunt."

"Ajan Hunt, ben Rich Langley. Bana ulaşmaya mı çalışıyordunuz?"

Nikki defterini ve kalemını aldı. "Evet, geri aradığınız için teşekkür ederim. Aslında burada Şerif Miller ve ortağım Ajan

Wilson ve adli tabip Dr. Blanchard. Sizi hoparlöre almamın bir sakıncası var mı?"

"Elbette." Rich öksürdü. "Affedersiniz. Eric bana Lilydale'de olanları anlattı. O kızlardan, özellikle de Alexia'dan pek hoşlanmadığını biliyorum ama bu konuda çok üzgün. Sanırım asıl dava için arıyorsunuz."

Langley'nin ses tonundaki ince değişimi fark etti. Langley, Chisago İlçesinin davayı elinde tutması için mücadele etmişti ama Hardin ona karşı başarılı bir karalama kampanyası yürütmüş, halkı Chisago şerifinin Kline cinayetlerinde topu taca attığına ikna etmişti. Eski Şerif Hardin'le yaşadığı tecrübeler ve dava hakkında öğrendikleri Langley'nin elinden gelenin en iyisini yaptığını düşündürüyordu. Chisago County, Washington County'den daha küçüktü, daha az bütçesi ve daha az memuru vardı. O zamanlar sadece şerif ve baş yardımcısının sertifikalı adli tıp eğitimi vardı. Kâğıt üzerinde Washington County şerif departmanı bu iş için çok daha uygun görünüyordu ama Langley, Hardin'in görev süresi boyunca yaptığı devasa hatalardan bazılarını biliyordu.

Nikki, "O zamanki kararlarınızı sorgulamak için aramıyorum," dedi.

Rich, "Ben de öyle düşünmüştüm," diye cevap verdi. "Yaklaşık bir yıl önce Florida'ya taşındım.

Ailenin gerçek katili yakalandıktan bir ay sonra. Bir polis yüzünden soruşturmaların ne kadar kötü sonuçlanabileceğini biliyorsun."

"Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim." Nikki onun sesindeki samimiyeti duyabildiğini umuyordu. Eric'in kızlardan hoşlanmadığı konusunda söylediklerine geri döndü. "Alexia'nın Eric'in partiye gelmesinden memnun olmadığını biliyorum."

Langley, "Hayır, olmazdı," dedi. "Aynı gelir diliminde yaşamayan herkese her zaman tepeden bakmıştır - en azından Kline'ların cinayetiyle ilgilenip Eric'in büyükbabası olduğumu öğrenene kadar. Bu konuda benimle konuşabilmek için ona yakınlık göstermeye çalıştı ama Eric aptal değil. Ona hayır dedi ve kızdı. Polis dosyalarımı kendisiyle paylaşması için ona para bile ödemeye çalıştı, sanki onlara hakkı varmış gibi."

"Bu ne zaman oldu?" Nikki, Langley'nin neden torununu sorduğunu anlamasını bekleyerek sordu. Belli ki Eric'i bir şüpheli olarak düşünmüyordu ve Nikki de düşünmemişi.

"Sanırım okullar kapanmadan önce. Her neyse, asıl dava hakkında ne bilmek istiyordunuz?"

Liam ona Eric'in mazeretini kontrol etmesiyle ilgili bir not karaladı ve Nikki başıyla onayladı.

"Kline vakasını, raporlar ve diğer her şey açısından biliyorum. Olay yerine ilk vardığınızda ne gördüğünüzü bilmek istiyorum, kokuya, seslere, hatırlayabildiğiniz en küçük ayrıntıya kadar."

"Gerçekte ne olduğuna dair fikrimi duymak istemiyor musun?"

"Eninde sonunda yaparım. Ama bazen bir olaydaki en hayati bilgi Özellikle soğuk bir vakada, cesedi bulan ilk müdahale ekipleri ya da kişiler, özellikle de kurban yakın zamanda ölmüşse, cesedi ilk bulan kişidir. İlk siz mi geldiniz?"

"Evet," dedi Langley. "O gece vardiyada olmamam gerekiyordu ama yardımcımız eksikti ve şansım yaver gitmiş olacak ki, Kline'lara çok da uzak olmayan bir benzin istasyonunda benzin almak için durmuştum. Çocuğun -Matt- muhtemelen kaçıp yaralandığını, belki de bir hikaye uydurduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Bildiğiniz gibi, durum böyle değildi."

Miller kendini tanıttı. "Geldiğinizde evdeki ışıkların açık olduğunu varsayalım mı?" diye sordu.

Rich, "Yaklaşık yarısı," diye cevap verdi. "Ön kapı kilitliydi, ben de havuzun olduğu doğu tarafına gittim. Sandy'yi orada buldum. Hâlâ sıcaktı ama nabızı atmıyordu. Sürgülü kapı açık duruyordu ve alt kattaki ışıkların neredeyse hepsi yanıyordu. Bay Kline merdivenlerin yanındaydı, her yer kan içindeydi."

"Destek çağırdın mı?" Nikki soruyu sormadan edemedi. Her memur, olay yerinin bütünlüğünü ve failin hâlâ yakınlarda olma ihtimaline karşı memurun güvenliğini sağlamak için bir kurban bulunur bulunmaz destek çağırmak üzere eğitilirdi.

"Nabzının atmadığını fark ettiğim anda. Yukarı çıkmak için beklemeliydim ama Amy'nin yukarıda bir yerde kapana kısılmış olabileceğinden korktum."

"Katilin gerçekten yukarı çıktığına dair bir işaret var mıydı?" Nikki Amy'nin günlüğünü düşünerek sordu.

Rich, "Hardin'le en başından beri anlaşılamadığımız tek konu buydu," dedi. "Odasının aranmış gibi görüldüğünü düşündüm, çünkü dağınıktı ve hem teyzesi hem de Matt Amy'nin odasını düzenli tuttuğunu söyledi. Matt Kline kız kardeşinin odasının dağınık olup olmadığını hatırlayamıyordu."

O gece dağınıktı çünkü çok korkmuştı. Hardin bu savaşı kazandı. Onun teorisine göre Ben Hinson Amy'yi görmeye geldi, ailesi hayır dedi ve işler kötüye gitti."

"Ama onu cinayetlerle ilişkilendiren hiçbir fiziksel kanıt yok mu?"

Rich, "Başlangıçta pek fazla fiziksel kanıt yoktu," diye cevap verdi. "Hardin'in teorisinde beni rahatsız eden bir şey de buydu. Ben'in tüm bunları Amy'yi görememek için yaptığından emindi ve Ben'in muhtemelen Amy'nin ailesi yoldan çekilince onunla kaçacağını düşündüğünü ve kaçmayınca da onu öldürdüğünü varsayacak kadar ileri gitti."

Nikki gözlerini devirdi. Hardin böyle bir şey düşünebilirdi. Her şeyin görüldüğü gibi olmadığını hiç öğrenmemiştı. "Ben'le konuştum. Cinayetlerle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

"Ama bir teoriniz var?"

"Belgeseli izlediniz mi?" "Öyle bir planım yok Ajan. Ben yaşadım."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Hem Kline cinayetlerinin hem de hafta sonundakilerin arkasındaki motivasyonu anlamaya çalışıyorduk. Kurbanlardan birinin aileyle bağlantılı kişiler hakkında bazı bilgilere sahip olduğunu ve bunları dizide tartışmayı planladığını biliyoruz. O gece içinizden gelen tepki neydi? Kline'ları kimin öldürmüş olabileceğini düşündünüz?"

Rich, "Aşık yirmi yaşında biri değil," dedi. "Matt'in ifadesi sayesinde bu kişinin mutfakta biraz zaman geçirdiğini biliyoruz ve muhtemelen eve de oradan girmiş. Birisi onu arka kapıdan içeri almış ve Ted Kline ile Amy üst kattaymış. Matt de."

"Sandy Kline gecenin bir yarısı arka avlu kapısından içeri birini mi aldı?" Nikki de aynı şeyi düşünüyordu ama Rich Langley'nin sahip olduğundan daha fazla bilgiye sahipti.

"Peki hangi anne kızının öfkeli eski erkek arkadaşının o saatte eve girmesine izin verir?" Rich talep etti.

"Bildiğim kadarıyla yok."

"Aynen öyle. Ama onu içeri aldı, yani onu tanıyordu." Rich bir an durakladı. "Benim teorime göre Sandy Kline'ın bir ilişkisi vardı, ayrıldı ve adam ortaya çıkıp aileyi öldürdü."

Dördü bakışlarını değiştirdi. "Olay yerinde gördükleriniz yüzünden mi?"

"Ve Amy'nin arkadaşlarının ertesi gün bana söyledikleri yüzünden," dedi Rich. "Amy annesiyle ilgili korkunç bir sır keşfetmiş ve bu konuda onunla yüzleşecekmiş. Ne olduğunu söylemedi ama Amy ailesinin iyiliği için bunu yapmak zorunda olduğunu söyledi."

"Bu hiç raporlarda yer almadı, değil mi?" Miller sordu. "Ben böyle bir şey görmedim."

Rich, "Olmazdı," diye cevap verdi. "Tüm notlarımı Hardin'e ve BCA'ya vermek zorunda kaldım. Muhtemelen kendi teorisini diğerlerinin önüne geçirdiği için atılmışlardır."

"Peki ya ayakkabı izleri?" Nikki Air Jordan'ları düşünerek sordu.

Langley homurdandı. "Hardin'le aramızdaki bir başka anlaşmazlık konusu. Rıhtımdaki ayakkabı izinin taze olmadığını söyledi, ben de taze olduğunu söyledim. Onun baktığını bile sanmadığım birkaç fotoğraf çektim."

Nikki diğerlerine baktı. "Alexia'nın dosyalarınızın kopyalarını istediğinden bahsetmiştiniz. Kopyalarını sakladığınızı varsayıyorum. Hâlâ sizde mi?" Eğer Langley birlikte çalıştığı diğer iyi polisler gibiyse, cevabı yankılanan bir evet olacaktı.

"Kahretsin, evet yaptım. Ama burada değiller. Eski evimde, Eric ve annesinin yaşadığı yerde."

Miller'ın telefonu titredi ve odadan dışarı çıktı. Langley'le görüşmeyi bitirmeden önce Nikki gidip dosyaları almasının sorun olup olmayacağını sordu. Miller dosyaların kilitli dosya dolabında olduğunu söyledi.

"Şifreyi bilen tek kişi benim, ama sanırım sana güvenebilirim. 12-26-05."

Nikki dosyaları güvence altına aldığı anda ona haber vereceğine dair güvence verdi. Eric'e haber vermemesini istemeyi düşündü ama onun dosyalar hakkındaki fikrini değiştirmesini istemiyordu.

Langley ile görüşmesini bitirir bitirmez Liam'a, "O dosyayı alacağım," dedi. "Bu bana Eric'e birkaç soru daha sorma şansı verecek. Bana bir iyilik yapıp 1999 ve 2001 yılları arasında piyasaya sürülen Air Jordan ayakkabılarını araştırabilir misin? Tabanların neye benzediğini bulmamız ve ayakkabı izi analistin en kısa zamanda bunlara bakmasını sağlamamız gerekiyor."

Miller döndüğünde Liam başıyla onayladı. Nikki onu hızlandırmaya başladı ama Nikki onun sözünü kesti. "Alexia'nın Volvo'su az önce

Matt Kline'ın evinden üç sokak ötede satılık boş bir ev var."

OTUZ BİR

"Onu nasıl buldular?" Liam sordu.

Miller, "Google Asistan sonunda geldi," dedi. "Shanna Pazartesi sabahı bilgileri talep etti, ancak aracın kayıtlı sürücüsü olmadığı için çemberlerden atlamak zorunda kaldık."

Nikki hayal kırıklığı içinde çığlık atmak istedi. Arabasının nerede olduğunu daha önce bilselerdi Alexia'yı kurtarabilirler miydi? "Matt'in, aracın yüksek teknolojili olduğunu ve muhtemelen takip edilebileceğini bildiği halde arabasını evinin yakınına bıraktığına inanmakta zorlanıyorum."

Liam gözlerini devirdi. "Ona tuzak kurulduğunu mu düşünüyorsun?"

Hadi ama Nik.

Kanıtlara bakın."

"İkinci derece kanıtlar," dedi dişlerini sıkarak. "Test için botları almanıza izin verdi. İşbirliği yaptı. Bunu neden yapıyorsunuz?"

"Ben psikolog değilim," dedi Liam. "Adam aşırı travma yaşamış. Kafasının ne kadar karışık olduğunu kim bilebilir?"

"Götlük etmek istemem ama benim psikoloji geçmişim var." Zaten FBI'a girmeyi planladığı için lisans almaya hiç zahmet etmemişti ama Nikki'nin anormal psikoloji alanındaki yüksek lisans derecesi ve kolluk kuvvetleri arasında çocukluk travması hakkındaki tez konusu FBI'ın ilgisini çekmişti. Akıl hocası Elwood onu bu yüzden işe almıştı. Bu yüzden FBI tarihindeki en büyük analitik beyinlerden bazılarına erişimi vardı. Douglas ve Ressler, Hazelwood ile birlikte emekli olmuşlardı ama akıl hocası sayesinde onlara ulaşabiliyordu. Bunların hiçbiri onu bir terapist olarak nitelendirmiyordu, ama Minnesota'daki başka hiç kimse

Bürosu ve Ortabatı Bürolarının çoğu Nikki'nin sahip olduğu türden bir geçmişe sahipti. "Travma yaşadım ve insanları öldürebilecekken bile öldürmedim ve bundan kurtuldum." Birkaç yıl önce Stillwater'a döndüğünde ailesini öldüren adamı yakalayan kişi Nikki'ydi ve adamın kafasına bir kurşun sıkmamak yaptığı en zor şeylerden biriydi.

"Bu konuya çok yakınsın," diye karşılık verdi Liam. "Bu arada, Garcia tam da böyle bir şeyden bahsediyor."

"Geçen yıl yaptığın gibi, bir dava sırasında bilgi saklamayı kastettiğine eminim." Zihni ona sakin olmasını söylerken bile içinden öfke akıyordu. Liam'ın söylediği hiçbir şey yanlış değildi. İkinci dereceden kanıtlar Matt'i işaret ediyordu. Nikki ne düşünürse düşünsün, arabanın onun evinin yakınında bulunması davasına yardımcı olmamıştı. Kline cinayetlerinin çözülmemesinde büyük rol oynayan yargı yetkisi ve kişisel saçmalıkları düşünmeden edemiyordu. Matt sistem başarısız olduğu için yıllarca acı çekmişti. Bu doğru değildi.

Liam sert bir sesle, "Miller'la birlikte arabanın bulunduğu yere gidiyorum," dedi. "Kendall'a Jordan'larla ilgili bilgileri araştırmasını söyleyeceğim. Sen de geliyor musun?"

Liam'la bir arabaya binmek, şu anda bir bagajda kilitli kalmak kadar çekici geliyordu. "Langley'nin dosyalarına ihtiyacımız var. Onları almak için oraya gidiyorum. Ondan sonra sizinle buluşurum."

Nikki cipe doğru yola çıkmadan önce Miller ve Liam'ın gitmesini bekledi. Küçüklük ediyordu ama Liam'ın tavrı onu sinirlendirmişti ve sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacı vardı. Ayakkabı izini alacak, tabletiyle tarayacak ve araştırma için bir kopyasını Kendall'a verecekti. Orijinal fotoğrafı Courtney'e verecek ve ayakkabı izi analistlerinin ayakkabının kimliğini tespit etmesine izin verecekti.

Telefonu Stillwater Country Club'dan gelen bir aramayla çaldı. "Ben Ajan Hunt."

"Merhaba. Bu Brett. Luke'un arkadaşı."

"Nasılsın?" Alexia'nın ölüm haberini aldıktan sonra işe gitmesine şaşırmıştı.

"Tamam, sanırım."

Nikki cipin kilidini açtı ve motoru çalıştırdı. "Geçen geceyle ilgili başka bir şey hatırladın mı?"

"Evet, ama bunun önemli olduğundan bile emin değilim."

"Neden bana söylemiyorsun, ben de bir yolunu bulurum?" Nikki sordu. "Çoğu zaman bir davayı çözen zararsız ayrıntılardır."

"Sanırım Alexia'nın Eric'ten pek hoşlanmadığını biliyorsunuzdur. Aslında, hiç, ve son altı ayda daha da kötüleşti. Olivia'yı görmek için uğramasını bekliyorduk ve Alexia sizden hoşlanmasa bile genellikle sahte bir gülümseme takınır. Ama sürekli onun adına küfrediyordu. Luke ona bunu aşmasını söyledi; o da anlamadığını söyledi. Bir ders için okul projesinde Eric'in yardımına ihtiyacı vardı ve Eric reddetti."

"Bu onun karakterine aykırı mıydı?" Alexia Langley'nin dosyalarından bahsediyor olmalıydı ama bu bilgiyi arkadaşlarıyla paylaşmazdı.

"Hayır denmesinden hoşlanmıyordu, o yüzden pek sayılmaz. Ama bunu bu kadar büyütmesi ve ona bu kadar kötü davranması beni biraz rahatsız etti. Olivia sadece kendi halinde olduğunu ve bu konuda endişelenmememi söyledi ama cesedini bulduklarında seni aramam gerektiğini biliyordum."

"Neden?" Nikki söyledi.

"Bakın, kimsenin başını belaya sokmak istemem. Sadece kıcımdan konuşuyor olabilirim, anlıyor musunuz?"

"Bırak da buna ben karar vereyim, Brett."

"Evet, tamam." Boğazını temizledi. "Onu buldukları yer Eric'in evinden bir milden daha az uzaklıkta."

Nikki bilgiyi sindirmek için bir an bekledi. Tek başına pek bir şey ifade etmiyordu ama Rich Langley'den öğrendiklerine bakılırsa, Eric Kline'ın dava dosyalarına erişmiş olabilirdi.

"Bana söylediğin için teşekkürler." Liam'ı aramayı düşündü ama Eric hakkındaki bilgi de Matt aleyhindeki kanıtlar gibi ikinci derecedendi ve bu sadece daha fazla tartışmaya yol açacaktı. Ama Eric işin içindeyse, bir tuzağa doğru yürüyor olabilirdi. Liam ve Miller onun nereye gittiğini zaten biliyorlardı. Onlara eve girdiğini haber verdiği ve silahını yakınında tuttuğu sürece sorun olmazdı.

Nikki adresi cipin GPS'ine girerken sakinleşmeye çalıştı. Kendini önemsiz hissetmekten nefret ediyordu ama içgüdüleri ona

haklıydı. Evinde toplanan medya sayesinde Matt'in nerede yaşadığını öğrenmek zor olmayacaktı. Evinin bu kadar yakınına park etmesi Nikki'ye tuzak kurduğunu haykırıyordu.

Ama Liam haklı mıydı? Duruma çok mu yakındı? Dürüst olmak gerekirse, Nikki evet demek zorundaydı. Ama bu hâlâ objektif olamayacağı anlamına gelmiyordu, değil mi?

Trafiğe girerken Siri'den laboratuvarındaki Courtney'i aramasını istedi.

"Hâlâ Sandy Kline'ın tırnaklarından alınan örnek üzerinde çalışıyorum." Courtney her zamanki gibi cevap verdi. Nikki arkadaşının en son ne zaman gerçekten "merhaba" dediğini duyduğundan emin değildi.

"Aramamın nedeni bu değil," dedi. "Tarafsız bir görüşe ihtiyacım var. Liam ve ben bu soruşturmada zıt taraflardayız."

"Yanılıyor," dedi Courtney.

"Konuyu henüz duymadınız."

"Fark etmez. O bir erkek. Muhtemelen yanılıyor."

Nikki güldü. "Sadece dinle." Ona Matt'in arabasının bulunmasını ve Liam'la son birkaç gündür birbirlerine attıkları çeşitli teorileri anlattı. "Bunu bölümlere ayıramayacağımı biliyorum Court. Son bir yılımı, bir davaya duygusal olarak dahil olmanın, çizgide yürüdüğüm sürece beni iyi bir polis yaptığı gerçeğiyle barışarak geçirdim. Uzun zamandır ilk kez içgüdülerimden şüphe etmeye başlıyorum. Eğer bu konuda tamamen raydan çıktığımı düşünüyorsanız, bana söyleyin."

"Her iki tarafı da görebiliyorum," dedi Courtney. "Ve dürüst olmak gerekirse, siz aklınızı kullanabildiğiniz sürece bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyorum. Bırakın o ve Miller Matt olduğu fikriyle hareket etsinler. İpuçlarını takip edin ve sizi nereye götüreceklerini görün. Böylece, bu pisliği yakaladığınızda ve mahkemeye çıktığında, ikiniz de gereken özeni gösterdiğinizizi bilirsiniz."

"Haklısın." Nikki eyaletlerarası tabelaya baktı. Sırada Bone Lake çıkışı vardı. Belki de olay yerinde bir kez daha yürürse gerçeği ve kendi tarafsızlığını daha iyi anlayabilirdi. "Eric'e gitmeden önce Bone Lake'te durup evi bir kez daha gezeceğim. Benim için bir şeyi aceleye getirebilir misin?"

"Matt'in ayakkabıları mı? Sonuçları bekliyorum. Birine bağıracağım ve en kısa sürede size geri döneceğim."

"Teşekkürler Court. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Aklını kaçır," dedi neşeyle. "Ama ciddiyetle söylüyorum, o yere geri dönerken dikkatli ol."

"Katilin geri döneceğini sanmıyorum, özellikle de güpegündüz."

"Bahsettiğim şey bu değil. O yer kötü hislerle dolu. Hayaletlere inanmadığınızı biliyorum ama hepimiz arkamızda enerji bırakıyoruz ve o evdeki her ölüm şiddet içeriyor. Geçen gün içeri girmek için psikolojimi düzeltmem gerekti."

Courtney'nin hobilerinden biri, gerçekten vakti olduğunda hayalet avlamaktı, gerçi Nikki bunun her şeyden çok ürkütücü yerlere gitmek için bir bahane olduğunu düşünüyordu ama arkadaşının ses tonundan gerçekten endişelendiğini anlayabiliyordu.

"Dikkatli olacağım. Söz veriyorum." Nikki'nin telefonu başka bir aramayla titredi, arayanın kimliğinde Nina Barton'ın adı vardı. "Seni daha sonra kontrol edeceğim." Bitir tuşuna bastı ve sonra yeni aramayı kabul etti.

"Merhaba. Ben Nina Barton, Olivia'nın annesi." "Nasılsınız? Olivia iyi mi?"

"Sanırım öyle, ama... muhtemelen aşırı tepki veriyorum ve zamanınızı boşa harcıyorum. Boş ver."

"Hayır, hayır, ne oldu?" Nikki sordu.

"Olivia telefonuna cevap vermiyor. İki saattir arıyorum ve mesaj atıyorum ama tek bir cevap bile yok. Bana işten sonra Eric'e uğrayacağını söyledi ve ben de telefon bul uygulamasına baktım. Telefonunun Eric'te olduğu yazıyor ama onu aradım ve bir saat önce ayrıldığını söyledi. Doğru olmayan bir şeyler var."

Nikki'yi bir endişe dalgası sardı. "Aslında ben de oraya gidiyordum zaten.

Kontrol edip sizi geri arayacağım."

OTUZ İKİ

Nikki inşaatlardan kaçmaya çalışarak arka yollardan hızla geçerken akli Eric Gannon'daydı. Liam ve Miller'a Olivia hakkında mesaj atmış, onlara katılmadan önce onu bulmayı planladığını bildirmişti.

Mazereti, cinayetlerin işlendiği gece evde uyuyor olmasıydı ve annesi Kendall'la görüştüğünde Eric'in aracının bütün gece garaj yolunda olduğunu söylemişti. Ama ev Bone Lake'e sadece iki mil uzaklıktaydı, Eric gibi sağlıklı bir çocuk için kolay bir yürüyüş mesafesi. Alexia ile sorunları vardı; ona kötü davranmıştı. Peki ya diğer iki kız? Nikki bulmacanın büyük bir parçasının eksik olduğu hissinden kurtulamıyordu.

Kendall ve Jim, mülk yöneticisinin gönderdiği güvenlik videolarını tekrar gözden geçirmiş ve o hafta sonu Lilydale'e başka kimsenin gelmediğinden emin olmuşlardı. Ana girişe yerleştirilen güvenlik kamerası göle kadar tüm ön bahçeyi kapsıyordu ama evin geri kalanı açıkta bırakılmıştı.

Eric kesinlikle Olivia'nın diğer arkadaşlarına uymuyordu ve Alexia ona kötü davranmıştı. Nikki'ye saldırmasını bir şekilde haklı bulabilirdi ama diğer kızlara değil, özellikle de bunun Olivia'yı mahvedeceğini bile bile.

Peki telefonu farklı bir hikaye anlatırken neden onun evinde olmadığını söyledi?

Nikki, Eric'in garaj yolunda Olivia'nın mavi Camry'sini görmedi. Yetmişli yıllardan kalma çiftlik evinin iki arabalık bir garajı vardı ve Eric'in annesine kayıtlı eski Jeep Wrangler evin önüne park edilmişti. Evin yaşına rağmen iyi bakılmıştı, yaprak dökmeyen çalılarının bakımı yapılmıştı. İki kırmızı sardunya saksısı ön kapıyı çevreliyordu.

Nikki, Glock'unun hâlâ dolu olduğundan emin olmadan önce Liam'a mesaj atarak Olivia'nın arabasından bir iz bulamadığını bildirdi. Silahını nadiren taktığı kılıfına yerleştirdi ve cipin kapısını sessizce kapatmadan önce telefonunu aldı. Eve doğru giderken garajın penceresinden içeri baktı ve bir çim biçme makinesi ile çeşitli günlük aletler dışında garajı boş buldu.

Eğer Eric Olivia'yı evde tutuyorsa, arabasını çoktan saklamıştı. Nikki eve dikkatle yaklaştı, aklı daireler çiziyordu. Langley burada dosyalar bırakmıştı ama günlüğü hiç görmemişti. Alexia Eric'e o kadar da iyi davranmamıştı ama nedenini bulmakta zorlanıyordu. Eric, Olivia'yla tanışmadan önce Libby'nin ona iyi davrandığından bahsetmişti ve Nikki onunla görüştüğünde gerçekten şok olmuş ve üzülmüş görünüyordu. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Nikki temkinli bir şekilde eve yaklaşırken, Eric'in içeriden küfürler savurduğunu duydu. Elini silahına götüren Nikki kapıya vurdu. "FBI. Olivia'yı arıyoruz."

Ayak sesleri kapının diğer tarafında gürledi. Eric yüzünde şaşkın bir ifadeyle kapıyı çekerek açtı. "O burada değil."

"Biriyle konuştuğunu duydum." Nikki gülümsedi. "Pek dostça da değil."

Eric bir kulaklık tutarken kıs kıs güldü. "İnternette bazı siklerle COD oynuyorum."

"COD?"

"Üzgünüm, *Call of Duty*. İçeri girebilirsiniz."

Nikki ön odayı Olivia'dan bir iz ya da olası bir mücadele için taradı ama Eric'in oturuyor olması gereken oyun koltuğuna kadar her şey normal görünüyordu. Rory ve Mark'ta da birer tane vardı ve bolca bağırış çağırışa neden olan bir online oyun oynuyorlardı.

Kulaklığın mikrofonuna konuştu. "Üzgünüm çocuklar, önemli bir ziyaretçim var. BRB." Eric kulaklığı oyun masasının üzerine fırlattı.

sandalye. "Olivia burada değil. Yaklaşık iki saat önce ıktı. Bunu annesine söyledim." Gözlerinde korku titreşiyordu. "şimdi de kayıp mı?"

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Annesi telefon bul özelliğini kullanmış ve uygulamaya göre telefonu burada." Bakışlarını onunkilere kilitledi ama Eric gergin görünmüyordu. O sadece video oyunu oynayan bir çocuktu.

"Ciddi misin?" Odanın içinde etrafına bakındıktan sonra büyük boy seksiyonel kanepeye doğru yürüdü ve minderleri karıştırdı. "Kahretsin, işte burada." Telefonu havaya kaldırdı. "Sessize almış olmalı. Titrediğini duymadım ama o gittiğinden beri biraz meşguldüm."

"Sorun değil." Nikki'nin iini bir rahatlama dalgası kapladı ama sonra yerini yeni bir endişeye bıraktı. Genç bir kızın telefonunun iki saattir kayıp olduğunu fark etmemesi Nikki'nin aklına yatmamıştı. Olivia telefonunu titreşimde tutan bir tip olsa bile, son bir saat içinde en azından telefonunu kontrol etmemiş olacağını düşünmek zordu. Neden geri gelmemişti? "Bundan sonra nereye gideceğini söyledi mi?"

Dudağını ısırdı. "Ne kadarını söylemem gerektiğini bilmiyorum." Nikki kollarını kavuşturdu ve bekledi.

Eric hemen anladı. "Tamam, vardiyasından sonra Luke'un nasıl olduğunu görmek için ona uğradı. Birkaç blok ötede bir benzin istasyonu var, sanırım güvenlikli mahallenin hemen dışında. Her neyse, önce benzin almak için durmuş ve bir kadın yanına gelmiş. Kadın onu görmenin ne kadar harika olduğunu ve ne kadar güzelleştiğini söyledi ve Olivia kadının tanıdık geldiğini düşündü ama kadın ona Luke'un gitmeden kısa bir süre önceki doğum günü partisinden bir fotoğraf gösterene kadar çıkaramadı. Annesiydi, Kim Webb."

"Ne?" Nikki söyledi. "Arthur onun gittiğini, ağrı kesici bağımlısı olduğunu söyledi."

Eric omuz silkti. "Kim Olivia'ya Arthur'un ondan kurtulabilmek için onu kasten ilaçlara bağladığını söyledi. Sonunda Arthur onu hastaneye yatıramadan gitmiş. Olivia, sanki birine söylemek için bekliyormuş gibi konuşmaya başladığını söyledi."

"Olivia tüm bunlara inandı mı?"

"Kararsız. Kim samimi görünüyordu ama uyuru bağımlısıysa kim bilir?" diye cevap verdi Eric. "Kim kalmaya çalıştığını söyledi."

Ama cinayetleri duyunca Luke ve Matt için geri dönmesi gerektiğini anladı."

"Neden?"

"Olivia'ya söylemedi. Luke'un numarasını istedi ama Olivia onunla konuşmadan numarayı ona veremeyeceğini söyledi."

"Kim bunu sorun etmedi mi?"

"Olivia Arthur'a bir şey söylemediği sürece sorun olmayacağını söyledi. Olivia'ya numarasını verdi." Eric alt dudağını kaşıyordu. "Olivia bu konuda ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu çünkü Luke yeterince şey yaşadı. Ona sadece annesini gördüğünü ve onu sordüğünü söylemesini, gerisini anlatmamasını söyledim. Ona sadece numarayı ver ve kendi başına karar versin. O bir yetişkin, anlıyor musun?"

Nikki başını salladı. "Başka bir şey söyledi mi?"

"Bir fotoğrafın bazı şeyleri açıklayabileceğinden bahsetti ama tek söylediği buydu." Eric tırnaklarını yemeye başladı. "Ona muhtemelen uyuşturucu yüzünden kafasının karışık olduğunu ve dikkatli olmasını söyledim ama Olivia gerçekten Kim'in doğruyu söylediğini düşünüyor. Oh!" Parmaklarını şıklattı. "Olivia'ya İncil'deki Yahuda hikâyesini okuyup okumadığını sordu. Olivia okumamıştı, dindar olmadıkları için pek sayılmaz. Kim, Matt'e bir kez anlattığını ama onun da dinlemediğini söyledi."

OTUZ ÜÇ

Luke Webb'in evine gitmeden önce Nikki, kısmi ayakkabı izinin görüntüsünü bulana kadar Rich Langley'nin aldığı kalın kanıt raporları ve kişisel notlar yığınına araştırdı. Ayak parmağı bölgesi kolayca görülebiliyordu ve iz ayağın ortasına doğru soluyordu. Yüksek kaliteli bir fotoğraf çekebilmek için çantasından tabletini çıkardı ve Jordan marka ayakkabıyla ilgili arka plan araştırması yaparken fotoğrafa sahip olabilmesi için Kendall'a gönderdi. Orijinal fotoğrafı bugün FBI laboratuvarına götürmesi gerekiyordu, böylece onlar da parmak izini analiz etmeye başlayabileceklerdi.

Daha önce görmediği bir şey bulabilmek için geri kalan bilgilere göz gezdirdi. Sandy Kline'in uzun süredir rakiplerinden biri olan Martin Shields'in bir ifadesi gözüne çarptı. Bu ifadenin Washington County'nin hiçbir dosyasında yer aldığını hatırlamıyordu ve nedenini anlamak zor değildi. Langley, Martin'le cinayetten iki gün sonra, yargı yetkisi savaşı sürerken görüşmüştü. Bu noktada, ifadenin neden Washington County'nin Kline cinayetleriyle ilgili kanıtlarıyla birlikte olmadığı önemli değildi. Nikki daha çok ifadenin kendisiyle ilgileniyordu.

Kenardaki notlardan Langley'nin bu işin peşini bırakmayacağını anlayabiliyordu ama gerçekten bıraktığına dair bir not bulamamıştı. Martin'e göre, Sandy'nin bir stajyerle ilişkisi olduğundan şüphelenmişti ama kanıt olmadan dedikoducu damgası yiyeceğini bildiği için acele etmemişti. Cinayetlerden sonra Langley'ye, Sandy'nin kâr amacı gütmeyen bir şirket kurmak için ayrılırken yanında birkaç stajyer götürdüğünü ve bu adamın da onlardan biri olduğunu söylemişti. Martin

Stajyerlerin isimlerini bilmenin ona yakışmayacağını düşünüyordu. Nikki, Ben'in kendisiyle paylaştığı, Sandy Kline'ın kâr amacı gütmeyen kuruluşunda çalıştığı son gün Shanna ve Amy'nin stajyerlerle birlikte çektiği fotoğrafı düşündü. O da stajyerlerin hiçbirinin adını bilmiyordu ve Shanna da benzer bir iddiada bulunmuştu.

Hukuk firması çalışmaya devam ediyordu ama Nikki'nin şirketten her bir stajyerin izini sürmesini isteyebilmesi için arama emri çıkarması gerekiyordu. Ailesinin gerçek katili hakkında dava açan Bölge Savcı Yardımcısı'nın her yerde bağlantıları vardı. Zor bir ihtimaldi ama yine de ayakkabı izinin gerçek fotoğrafını laboratuvara götürmek zorundaydı. Onu laboratuvara bıraktıktan sonra savcı yardımcısını yakalamaya ya da onunla bir randevu ayarlamaya çalışacaktı.

Kontrol etmek için Liam'ı aradı. "Parmak izini aldım. Bir kopyasını Kendall'a gönderdim ama analistlerimize de ulaştıracağım. Şimdi Webb'lere gidiyorum." Olivia'nın Luke'un annesi hakkında söylediklerini ona anlattı. "Muhtemelen orada onunla birlikte ve telefonunu unutmuştur. Orada işler nasıl gidiyor?"

"Araba temiz," dedi Liam. "Ama bunu bekliyorduk çünkü Shanna, Alexia'nın arabanın yepyeni görünmesi konusunda militan olduğunu söyledi. Matt'in arabaya en son ne zaman bindiğini söylediğini hatırlıyor musun?"

"Onu hayalete çevirmeden önce. En azından birkaç hafta."

"O zaman parmak izlerini bulursak, muhtemelen daha yeni olacaklardır." Liam'ın sesi kendinden memnun gibiydi. "Sanırım Miller'ın yardımcılarının yarısı medyayı uzak tutmak için burada," diye devam etti. "Matt'in arabanın bulunduğunu bilmemesine imkân yok. İş yerinde değil ve telefonuna da cevap vermiyor. Webb'lerin evine ne kadar yakınsınız?"

Webb'ler şehrin çok daha güzel bir bölgesinde oturuyorlardı ama trafiğe bakılırsa yol on dakikadan fazla sürmezdi. "Muhtemelen on beş dakika." Liam ve Miller'ın Matt'i sorgulaması gerekiyordu ve Nikki de orada olmak istiyordu. "Webb'lere gidip orada olup olmadığına bakacağım."

Liam, "Onu hükümet merkezine getirin ki hepimiz onunla konuşabilelim," dedi.

"Planım bu."

Nikki Webb arazisine girdiğinde Matt'in aracı görünürde yoktu. Luke'un arabasını da görmemişti ama arabası

Garaj. Umarım o ya da Arthur evdeydi. Anahtarlarını ve telefonunu kaptığı gibi Webb'lerin peyzajlı kaldırımına çıktı.

Nikki kapının solundaki güvenlik kamerasına gülümseyerek baktı ve kapıyı çaldı. Maybelle'in hızlı havlamalarını duymayı bekliyordu ama sadece büyük köpek varlığını duyurmak için çaba sarf etti.

"Ajan Hunt." Arthur onu gördüğüne şaşırılmış ve biraz da rahatlamış görünüyordu. "Az önce Alexia'nın arabasıyla ilgili haberleri gördüm. Matt'in izini bulmaya çalışıyorum. Burada değil ve telefonuna da cevap vermiyor."

"Konuşabilir miyiz?"

"Elbette, içeri gel." Büyük köpeği kovaladı ve Nikki'nin arkasından kapıyı kapattı. Sonunda küçük, siyah ve ten rengi Maybelle'i gördü, burnu mutfağın yanındaki kapalı kapıdan sadece milimetre uzaktaydı.

"Kapıyı çaldığımda neden çıldırmadığını merak ettim."

Arthur gözlerini devirdi. "Yemin ederim, o daha yeni yürümeye başlayan bir çocuk. Oyuncaklarını merdivenlerden aşağı düşürmeyi ve sen onları alana kadar sana bakmayı seviyor, çünkü kendisi merdivenlerden inmeye korkuyor. Bu onun ve Luke'un oyunu. Çok çabuk pes ediyorum. Şimdiye kadar ipucunu anlamadı."

"Luke nasıl?" Nikki sordu.

"Pek iyi değil," dedi Arthur. "Bir arkadaşında. Haberlerden bu yana evden ilk kez çıkıyor."

Onu geniş ofisine kadar takip etti. "Hem şerif departmanının hem de FBI'ın kurbanların aileleri için mükemmel kaynakları var. Harika yas danışmanlarımız var. Ben olsam Luke'un konuşabileceği birini en kısa zamanda bulurdum."

Arthur başını salladı. "Planlıyorum ama o inatçı biri. Matt'in onu konuşma terapisinin aslında ne kadar hayati olabileceğine ikna edebileceğini umuyorum. Matt'ten bahsetmişken, bana Alexia'nın arabası hakkında fazla bir şey söyleyemeyeceğini biliyorum ama paylaşabileceğin bir şey var mı?"

Nikki rahat deri koltuklardan birine oturdu. "Aslında ben görmedim. Miller ve Ajan Wilson şu anda oradalar. Emekli Chisago Bölgesi Şerifi Langley'den aldığım bir ipucunu takip etmek istedim." Ona Langley'nin dosyasındaki kısmi parmak izinden bahsetti. Nikki, "Ajanlarım ve ayak izi uzmanlarımız bunları Air Jordan'larla karşılaştırıyor," dedi. "Ama görünüşe göre Hardin bir şekilde Chisago'dan çok daha az kanıt bulmuş ve ben bunun nedenini anlayamıyorum."

Arthur'un gözleri öfkeyle kısıldı. "İnanılır gibi değil. Başka neyi gözden kaçırmışlar? Eğer Hardin hâlâ hayatta olsaydı, onu dava etmenin bir yolunu bulurdum." Derin bir nefes aldı ve yavaşça nefesini verdi. "Neyse ki Langley iyi bir polis gibi kopyaları saklamış. Parmak izi yanınızda mı? Spor ayakkabılardan anlamam ama hatırladığım kadarıyla Jordan marka ayakkabıların çoğunun tabanı her sürümde değişiyor."

"Bilmiyorum." Nikki başını omuzdan omuza yuvarladı, bakışları gömme kitap raflarına takıldı. "Bunlar ilk baskı Fitzgerald'lar mı?" Sandalyeden fırladı ve camla çevrili kitaplara bakmak için acele etti. Tuhaf ilk baskı *Muhteşem Gatsby* kapağını nerede görse tanırdı. Kadının yüzündeki minik dudakları ve kocaman, kalın kirpikleri gözden kaçırmak zordu.

"Öyleler," dedi Arthur. "*Cennetin Bu Tarafı* yıllar önce benim de peşine düştüğüm bir yer. Ama eski karımın büyük büyük büyükbabasının Fitzgerald'larla iş anlaşmaları vardı. *Gatsby*'nin bir kopyasını imzaladı ve teşekkür hediyesi olarak ona verdi."

"Bu inanılmaz. Aslında birkaç yıl önce St. Paul'deki Fitzgerald'ların evinde bir davada çalışmıştım." Nikki tam imzayı görüp göremeyeceğini soracaktı ki camekânın arkasındaki fotoğraf dizisini fark etti.

Arthur'un elinde Ben'in ona gösterdiği Sandy Kline ve stajyerlerin fotoğrafının aynısı vardı. Ben, Shanna ve Amy ile olan ilişkilerini bir kenara bırakırsak, onun yanında staj yaptığını onlara hiç söylememişti. Ama işte oradaydı, arka sıradaydı ve parçalar yerine oturmaya başladı.

"Her şey yolunda mı, Ajan?"

"Sadece kitaplara hayranlıkla bakıyordum." Daha fazla şüphe uyandırmadan ayrılmak için bir neden bulmaya çalıştı ama Olivia ne olacaktı? "Bu arada, Olivia Luke'u aramaya mı geldi?"

"Birkaç saat önce." Arthur başını salladı. "Döndüğünde konuşmak isterse evde olacağını söyledi."

Telefonu titredі ve Nikki neredeyse poker suratını kaybediyordu. Arayanın kimliğine baktı. "Buna cevap vermem gerekiyor. İzninizle."

Arthur'un gerginliğini fark etmemiş olmasını umarak ofisten aceleyle çıktı ve koridordan mutfığa doğru ilerledi.

"Bu Ajan Hunt."

"Bazı garip sonuçlar aldım," dedi Courtney. "Sandy'nin tırnaklarının altındaki kazıntılar Alexia'nın tırnaklarının altından alınan kanıtlarla yüzde 100 eşleşiyor."

Nikki sesinin taşınması riskini göze alamazdı. Tonozlu tavanlar ve parke zeminler evi sanal bir yankı odası haline getirmişti. "Dinle, bunu Liam'a söylemeni istiyorum. Hemen, çünkü o başka bir olay yerinde." Nikki sesinin normal çıkması için kendini zorladı. Birkaç yıl önce Liam'ın başından yaralanmasıyla sonuçlanan kaostan sonra, içlerinden birinin başı yine belaya girerse diye bir parola bulmuşlardı. Nikki, Courtney'nin hatırladığını umuyordu. Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "Ona Webb'lerde yıldız gözlemcilerinin çiçek açtığını söyle."

"Kahretsin." Courtney tısladı. "Şimdi de destek olmadan mı oradasın?" "Bu doğru." Maybelle bodrumdan çıkmamıştı. Kapı. "Ama Olivia telefonunu Eric'lerde bırakmış ve orada değil. Annesi muhtemelen aşırı tepki veriyordur. Her neyse, Liam'a yakında onu göreceğimi söyle."

"Telefonu kapattığımız anda onu arayacağım," dedi Courtney. "Ama telefonda kalmalıyız."

Nikki, Arthur'un hâlâ ofisinde olduğundan emin olmak için koridoru kontrol etti. Sırrını örtbas etmek için en az üç masum kızı öldürmüştü, bu yüzden Nikki'yi öldürmek onun için sorun olmazdı. "Liam'a haber ver yeter." Courtney itiraz edemedi aramayı sonlandırdı ve parmak uçlarında kapalı kapıya doğru ilerledi.

Nikki kapının önden kilitli olduğunu fark etti. Aşağıda gürültü olup olmadığını dinledi ve hiçbir şey duymadı ama Maybelle inledi. Nikki kapının kilidini yavaşça açtı ve gıcırdamaması için dua ederek yavaşça araladı. Aşağıya baktı. "Olivia?" diye fısıldadı.

Kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Aşağıda biri vardı.

Nikki aşağı inmeyi ya da evden çıkıp destek çağırmayı düşündü. Ya onlar Olivia'yı kurtarma şansına sahip olmadan önce Arthur ona bir şey yaptıysa?

Nikki'nin karar verme şansı hiç olmadı. İki güçlü el omuzlarına indi ve sertçe itti.

OTUZ DÖRT

"Ajan Hunt, lütfen uyanın." Olivia'nın korku dolu fısıltısı kulaklarında çınlıyor gibiydi. Nikki gözlerini zorla açtı ama karanlık hâlâ etrafını sarıyordu. Birkaç metre sağındaki odaya bir parça ışık süzüldü.

"Neredeyiz?" diye sormayı başardı. Başı çarpıyor ve omzunda bir ağrı hissediyordu.

"Sanırım bodrumdaki depo odası," diye fısıldadı Olivia. "Orası bir çıkış. Sanırım ışık oradan geliyor."

Nikki telefonuna uzandı ve sövdü. Arthur almıştı. "Sakin olmaya çalış. Yardım geliyor."

"Beni nasıl buldun? Telefonumu kaybettim."

Nikki, Olivia'nın fısıltısına uydu. "Eric'in evinde bırakmışsın. Bana Luke'un annesiyle karşılaştığını söyledi."

Olivia burnunu çekti. "Bana Luke'un evden çıkması gerektiğini, tehlikede olduğunu söyledi. Sonra Judas hakkında bir şeyler söyledi ve Matt'in bilmesi gerektiğini söyledi. Başta bir şey düşünmedim ama Alexia'yla birlikte sırf okumak için mesajların üzerinden geçiyorduk. Aynı şeyin haftalar önce Luke'un annesiyle birlikte onun da başına geldiğini unutmuşum. Hepimize onun kaçan bir uyuşturucu bağımlısı olduğu söylenmişti, bu yüzden Alexia'ya muhtemelen kötü bir yerde olduğunu ve akli başında olmadığını söyledim. Bunun Alexia'yı nasıl korkuttuğunu düşünüp durdum ve o da bazı konularda biraz daha paranoyak olmaya başladı."

"Yani buraya Luke ile konuşmayı umarak mı geldin?"

"Kendimi çok aptal hissediyorum. Arthur burada olmadığını söyledi ama bir şeylerin ters gittiğini anladı ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni

İçeri geliyor. Ona Luke'un annesinden bahsettim ve onun tehlikeli olduğunu söyledi. Tam gidecektim ki beni bayılttı."

Nikki bileklerindeki koli bandına karşı mücadele etti ama omzundaki ağrı o kadar şiddetliydi ki fazla çaba gösteremedi.

Merdivenlerden inen ayak sesleri ikisinin de gerilmesine neden oldu. "Sessiz olun ve arkamda kalın," diye fısıldadı Nikki.

Olivia karanlığın içinde ona doğru kaydı.

Birdenbire oda ışıkla yıkandı. Arthur kapıda duruyordu, uzun boylu ve tehditkârdı, vahşi gözleri ikisi arasında gidip geliyordu. Nikki'ye bir tabanca doğrulttu. "Aramanızı dışarıda yapmalıydınız, Ajan."

"Arthur, lütfen bunu iyice düşün." Nikki ışığa karşı gözlerini kıstı ve yan tarafındaki acıyı görmezden gelmeye çalıştı. "Ortağım burada olduğumu biliyor. Suçları birbirine bağlayan DNA kanıtlarımız var. Bu iş bitti. İki kurban daha eklemek, özellikle de bir FBI ajanı, size yardımcı olmayacak."

Arthur homurdandı. "Altı kişiyi öldürdüm. Şimdi bunun önemli olduğunu mu sanıyorsun?"

"Planınız nedir? Burası yakında kuşatılacak." "Bir yolunu bulacağım." Burnundan aşağı bir damla ter süzüldü.

"Alexia olayı çözdü, değil mi?" Nikki sordu. "Partide sana bir şey söyledi."

"Alexia neden bu işin peşini bırakmıyor?" diye sordu. "Yirmi yıl önce bir hata yaptım ve hayatımı onu telafi etmeye çalışarak geçirdim."

Olivia onun yanında gerildi ama sessiz kaldı.

"Üç-şimdi altı-insanın vahşice ölümüne hata mı diyorsunuz?" diye sordu Nikki. Olivia'ya ve kendisine zaman kazandırması gerektiğini biliyordu. Liam burada olacaktı ama bu biraz zaman alacaktı. Onu Matt'ten şüphelenmemeye ikna etmek için yeterince zaman harcamıştı; ya sonunda onunla aynı fikirde olur ve Webb'lerin evine bakmaya gelmezse? "Neden Vivienne ve Libby'yi öldürmek zorundaydın? O iki kız tamamen masumdu."

"Alexia'nın ofisimi gözetlediğini biliyordum. Bunu yapacak cesarete sahip olan tek kişi oydu. Masum rolü yaptı ama bunu gözlerinde gördüm. Ertesi sabah polise gidecekti. Harekete geçmeliydim."

"Sana karşı kanıtı mı vardı?" Nikki sordu.

"Belli ki. Ona kaç kez polisin soruşturmasına izin vermesini söylediğimi biliyor musun? Matt'ten uzak durmasını kaç kez söyledim? Dinlemedi, tıpkı Amy gibi."

"O gece üniversiteye gitmemiştin."

"Olmam gerekiyordu ama o Cuma günü Sandy'ye hoşça kal demeye ve Madison'a ne zaman gelebileceğini öğrenmeye geldiğimde Amy annesine haber vermeden uğramaya karar verdi. Bizi öpüşürken gördü ve kaçtı." Dişlerini sıktı. "Sandy, Amy'nin sessiz kalması gerektiğini anlamasını sağlayacağını söyledi. Sorun çıkarmayacaktı."

"Ama öyleydi," dedi Nikki.

"Şu çocuğun küstahlığına bak," diye homurdandı Arthur. "Hiçbir şey istemedi ama annesini mutlu etmem umurunda bile değildi. Amy'nin tek önemsedığı kendisiydi. Sandy beni aylarca oyaladı. Bana Ted'i terk edeceğini söyleyip durdu ama asla terk etmedi." Ağzının kenarında tükürükler oluştu. "Eğer o küçük sürtük çenesini kapalı tutsaydı, hepsi hâlâ hayatta olacaktı. O gece onu öldürmeyi planlamıyordum. Yukarı çıkmak çok riskliydi ama sonra ortaya çıktı ve bana saldırdı. Bu onun kendi hatasıydı."

"Yine de Kline'ları neden öldürdün? Sandy bitirdiği için mi?" Nikki, Courtney'yle konuşmasının üzerinden ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi. Liam ve Miller'ın yakında burada olacaklarından emindi. "O kırklı yaşlarındaydı ve sen de en iyi dönemlerindeydin, yüksek lisansa ve kazançlı bir kariyere doğru gidiyordun. Bir sürü kadının ilgisine mazhar olurdun."

"Ben sadece Sandy'ninkini istedim." Arthur'un sesi yükseldi. "Matt'in hayatını ne kadar kötü mahvettiğimi biliyorum. Neden her zaman onun yanında olduğumu, onu akli başında ve güvende tuttuğumu sanıyorsun? Amy bu kadar asabi olmasaydı en azından ona sahip olabilirdi."

Başka bir silahın tıkırtısı hepsini hazırlıksız yakaladı. "Bir daha asla kız kardeşimin adını ağzına alma."

OTUZ BEŞ

Nikki dehşet içinde Matt'i izledi. Kapı aralığında yükselmiş, koşuyormuş gibi göğsü kabarmıştı. Gözleri kan çanağına dönmüştü, silah elinde titriyordu. Gözlerindeki vahşi bakış Nikki'nin kafasında alarm zillerinin çalmasına neden oldu.

"Silahını yere bırak ve Ajan Hunt'a doğru it." Arthur,

"Matt, lütfen," diye başladı.

"Kapa çeneni!" Matt tabancayı Arthur'un omzuna sertçe indirdi. Arthur dizlerinin üzerine çöktü, silah elinden fırladı. Matt'in uzun bacağı Arthur'un etrafından dolandı ve onu Nikki'ye doğru tekmeledi. "Duvara yaslan, *Artie*."

Arthur kendisine söyleneni yaptı, cesareti kaybolmuş gibiydi. "Özür dilerim evlat. Gençtim ve aceleciydim. Bunu telafi etmeye çalıştım."

Matt tek bir adımda odayı geçti ve silahı Arthur'un alnına dayadı. "Kendini korumak için beni yakınında tuttun. Bu yüzden Peggy'yle çıktın ve sonra onu terk ettin."

"Luke'la kalmak için kuzey ormanlarındaki kulübeme gitmen gerekiyordu," dedi Arthur. "Neden gitmedin?"

"Arabasını evime yakın bir yerde buldular." Matt soruyu duymazdan geldi. "Bunu sen yaptın, değil mi? Bana komplo kurmaya çalıştın."

"İkinci derece kanıtlarla," diye yalvardı Arthur. "Suçlu bulunmazdınız."

Nikki'yi bir tiksinti kapladı. Daha önce hiç bu kadar narsist biriyle karşılaşmamıştı. "Matt, Olivia ve benim üzerimdeki kaseti alır mısın?"

Matt sanki odada olduklarını unutmuş gibi irkildi. Tabancasını hâlâ Arthur'a doğrultmuştu, Nikki'nin arkasına çömeldi ve

çakıyla bandı kesti ve sonra aynısını Olivia'nınkine yaptı.

Nikki ona, "Yukarı çıkıp anneni aramanı istiyorum," dedi. "Ona iyi olduğunu söyle. Sonra da polisi ara. Git hadi."

Olivia ayağa fırladı ve odadan dışarı fırladı, ayak sesleri merdivenlerden geliyordu. Maybelle evin içinde bir yerden havladı.

Neyse ki sol omzunun üzerine düşmüştü. Omzunun yerinden çıktığından emindi ama ateş eden kolu gayet iyiydi. Nikki, Arthur'un silahını kaptı ve ayağa kalkmaya çalıştı. Kaburgalarına ağrı saplandı.

Matt tekrar Arthur'un önünde diz çöktü, silahı şakağına dayadı. "Sen bir canavarsın. Hapishane senin için fazla iyi."

"Matt," diye uyardı Nikki onu. "Hayatının geri kalanını mahvetme. Ayrıca hapse girdiğinde -ki girecek- diğer mahkûmlar onu ölümden çok daha iyi cezalandıracaklardır. O öldürdü, tecavüz etti, genç kızların hayatlarını mahvetti. İçeride kız kardeşleri ve kızları olan insanlar olacak."

Silah elinde titriyordu. "Ama Amy, hayatını yaşama şansını hiç bulamadı. Ailem mezuniyetimizi ya da çocuk sahibi olduğumuzu göremedi. Bu arada, bu piç nefes almaya devam etti."

"Anladığımı biliyorsun," dedi Nikki. "Ailemin katilinin hapse girmemiş olması bir yana, birlikte büyüdüğüm birinin polisin kötü çalışması ve önyargıları yüzünden onca zaman hapis yattığını öğrenmek yeterince kötüydü, ama onları öldüren kişinin sevdiğim ve güvendiğim biri olduğunu öğrendiğimde..." Sesi kesildi. "Onu görüş alanıma almıştım. Onu vurmamı istedi. Ama nefsi müdafaa iddiasında bulunsam bile benim ve kızımın hayatının mahvolacağını biliyordum."

"Benim kimsem yok."

Nikki ona, "Senin Luke'un var," diye hatırlattı. "Ve Kim de dışarıda, Matt. Alexia'yı uyardı ve Olivia'yla konuştu. Hep birlikte iyileşebilirsiniz."

Matt Arthur'a baktı. "Kim mezuniyetten sonra kaçmamı söyledi. O gün garip davrandı. Biliyordu, değil mi? Onu sen mi gönderdin?"

"Oğlum için en iyi olanı yaptım."

Matt, "Kendin için en iyi olanı yaptın," diye bağırdı, sonunda gözyaşları yüzünden akmaya başlamıştı. "Senin için."

"Bunu nasıl anladın?" Nikki onun dikkatini Arthur'dan uzaklaştırmak zorundaydı.

Matt kot pantolonunun arkasına sıkıştırdığı nesneyi çıkardı. Kitabın kapağında genç, masum bir Britney Spears utangaç bir ifadeyle gülümsüyordu.

"Kız kardeşinin günlüğü mü?"

Matt, "Patronum aradı ve bana acil olarak işaretlenmiş bir paket geldiğini söyledi," dedi. "Alexia içine her şeyi açıklayan bir not bırakmış. Günlüğü geri almamı istedi ve her ihtimale karşı postalamaya karar verdi."

"Polis geldi," diye seslendi Olivia merdivenlerden aşağıya. "Yani, şerif ve kızıl saçlı bir adam. Çıldırmak üzere."

"Onları aşağı gönderin." Nikki dizlerinin üzerine çöktü ama sol ayak bileğinin fena halde burkulduğundan emindi. "Matt, şerif geldiğinde silahı ona ver."

Tanıdık seslerle birlikte evde daha fazla ayak sesi.

"Nikki!" Liam bağırarak merdivenlerden aşağı koştu. Kapı aralığında durdu, yüzü bembeyazdı, silahını Matt'e doğrultmuştu. "Silahını indir, Matt." Liam'ın sakin sesi onu şaşırtmıştı. "Bütün bu olaylarda masum olduğunu, Ajan Hunt'la Olivia'yı kurtardığını biliyorum, ama o tetiği çektiğin anda bunların hepsi yok olacak."

Matt ve Arthur birbirlerine baktılar, her ikisinin de yüzüne sefalet damgasını vurmuştu.

Nikki yumuşak bir sesle, "Amy bunu yapmanı istemezdi," dedi.

Matt'in göğsü kabardı. Liam'a silahı verdi ve Nikki'nin karşısındaki duvara yaslanıp başını ellerinin arasına aldı.

Liam, Nikki'nin ayağa kalkmasına yardım ederken Miller'dan Arthur'u kelepçelemesini istedi. Miller Arthur'u ayağa kaldırdı ve Miranda haklarını hatırlatarak küçük depodan dışarı çıkardı.

Nikki acı dolu bir feryada karşı koydu. Bileği kesinlikle cehenneme kadar bükülmüştü.

Liam onu değerlendirdi. "Seni yukarı taşımama izin vermelisin."

"Hayatta olmaz Wilson. Tek sağlam bacağım var," dedi Nikki. "Buraya oldukça hızlı geldiniz. Destek almadınız mı? Öylece koşarak mı geldiniz?"

"Yapardım ama hayır. Alexia arabasının altına bir GPS takip cihazı koymuş. Paraflamıştı, bu yüzden onun koyduğunu biliyorduk. Miller'ın

Birisi karakoldan telefonunu aldı ve arabanın nerede olduğunu görebildik. Sonra Courtney aradı."

"Stargazers çiçek açtı. Matt, yukarı geliyor musun?" Nikki destek için Liam'ın kolunu tuttu ve ikisi birlikte Miller ile kelepçeli Arthur'u üst kata kadar takip ettiler. "Aslında, Arthur'un haberi olmadan buraya nasıl girdiniz?"

"Bodrumun yan kapısı." Liam'a baktı. "İfade vermek zorundayım, değil mi?"

Liam başıyla onayladı. "Evet, ama biz buraya gelmeden önce birileri medyayı aramış olmalı ki Arthur'un dışarı çıkarılışını çekebilsinler. Eğer geldiğiniz yoldan gizlice çıkıp şerifin karakoluna gelebilerseniz, hiç durmayın. Doğruca şerife gidin."

Matt odadan kaçtı.

OTUZ ALTI

BİR HAFTA SONRA

Nikki sol omzundaki askıyı düzeltti ve Matt Kline'ın kapısını çaldı. Beklerken ağırlığının çoğunu sağ bacağına verdi ve sol ayağını ileri geri hareket ettirdi. Bileğindeki yara iyi iyileşmişti ama hâlâ biraz topallıyordu ve sol bacağına sürekli kramp giriyor gibiydi.

"Ajan Hunt, içeri gelin." Matt, Nikki onu son gördüğünde olduğundan çok daha iyi görünüyordu. Polis karakolunda ifade verdikten sonra Kim Webb gelmiş ve onunla konuşmak istemişti. Matt onunla gerçekten konuşmadan önce birkaç dakika onun kollarında ağlamıştı.

"Kim ve Luke nasıllar?" Luke on sekiz yaşımda olduğundan, annesiyle birbirlerini tanıyana kadar Matt'le kalmaya karar vermişti.

"Aslında şu anda bir terapi randevusundalar." Buraya son gelişinden farklı olarak, mekân taze kokuyordu ve pencerelerden parlak ışık giriyordu. "Uzun bir yol olacak ama neyse ki Luke liseyi bitirdi. Ve annesiyle birlikte olmaktan mutlu. Annesinin neden gittiğini hiç anlamadı ve sanırım Webb bunun Luke'un hatası olduğuna inanmasına izin verdi."

Nikki ona Arthur demekten Webb demeye geçtiğinden bahsetmedi. Korkak şu anda Oak Park Heights'ta intihar gözetimindeydi - ailesini öldüren adamın da kaldığı hapisanede. Miller onun mahkemeye çıkmak için hayatta kalmasını sağlamaya kararlıydı.

Nikki, "Senin için bazı yeni bilgilerim var," dedi. "Langley'nin o gece aldığı parmak izinin aslında ne olduğunu bilmek isteyebileceğini düşündüm."

gördüğünü sandığın Retro Air Jordan'larla eşleşiyor." "Belki onu onları giyerken görseydim..."

Nikki ona, "Bu olay olduğunda sen daha çocuktun," diye hatırlattı. "Bu tür bir travma hafızayı ve algıyı bozar. Bunların hiçbirisi senin suçun değil." Amy'nin günlüğünü almak için çantasına uzandı. "Bunu mümkün olan en kısa sürede sana geri vermek istedim. Kopyalarını çıkardık, yani senindir."

Arthur tutuklandığından beri pek konuşmamıştı ama Alexia'nın mektubu olanları bir araya getirmelerine yardımcı olmuştu. Matt'in günlüğü öğrenmesi düşen ilk domino taşı olmuştu. Alexia bunu bir süre önce Arthur'un ofisinde içki dolabının anahtarını ararken gördüğünü hatırlıyordu. Arthur'un ofisinde stajyerlerin fotoğrafını da görmüştü ama Ben'in verdiği bilgiler her şeyi bir araya getirmesine yardımcı oldu.

Yaptığı hata şöhret özlemiydi. Matt'e bıraktığı mektupta Alexia, Airbnb'den ayrılır ayrılmaz polise gitmeyi planlıyordu. Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak istiyordu, böylece belgeselin son bölümünün yıldızı olacak ve davanın çözülmesine yardım ettiği için itibar kazanacaktı.

"Arthur'un ofisini aradığımızda, Fitzgerald kitaplarının bulunduğu cam kutunun anahtarını bulduk. Her zaman atalarının Fitzgerald'ları tanıdığını söylerdi ama bu doğru değil. Annen biliyordu. Bence *Gatsby*'nin kopyasını ona ya annen verdi ya da daha büyük olasılıkla bir noktada o çaldı." Nikki kitabı çantasından çıkardı. Matt'e geri vermesine izin verildikten sonra onu bir kanıt torbasında saklamıştı. "Yazıyı oku."

"Bayan Lily'ye, sevgili dostuma ve daha da iyi bir aşçıya." Matt Nikki'ye baktı. "Bunca zamandır burnumun dibinde o kadar çok şey varmış ki hiç haberim yokmuş."

Nikki, "Arthur usta bir manipülatör ve gerçek bir narsist," dedi. "Bunu başka kimse de göremedi."

Alexia hariç. Arthur'un tutuklanmasından sonra bir şey Nikki'yi rahatsız etmeye devam etti. Shanna'nın almasına izin verdiği *Kemik Gölündeki Dehşet*'in kopyasını bulana kadar notlarını gözden geçirmişti. Alexia yapışkan notu Sandy Kline'in kâr amacı gütmeyen kuruluşundan ve stajyerlerinden bahseden sayfaya koymuştu. Nikki, Shanna'nın kitabı geri istememesine sevinmişti. Alexia elindeki bilgileri polise götürseydi, üçü de

kızlar muhtemelen hâlâ hayatta olacaktı. Ama annesine haddini bildirmek istemişti ve Shanna bu bilgiyi hayatının sonuna kadar taşımak zorunda kalacaktı.

Telefonundan bir mesaj bildirimi geldi ama Nikki'nin kimin gönderdiğini anlamak için arayanın kimliğine bakmasına gerek yoktu. "Umarım sorun olmaz ama Mary Katherine Kettner'ın izini buldum. Arayı kapatmak ister."

Matt'in gözleri büyüdü. "Ciddi misin? MK

MI?" "Takma adı bu muydu?"

"Ailesi dışında kimsenin ona Mary Katherine dediğini duymadım," dedi. "Bu isimden nefret ettiğini biliyorum."

"Kesinlikle öyle," dedi Nikki. "O kadar çok ki değiştirdi.

Onunla konuşmak ister

misin?" "Şimdi burada

mı?"

Nikki başıyla onayladı. "Ön kapının hemen dışında."

"Tabii ki." Matt aceleyle Nikki'nin yanından geçti ve neredeyse kapıyı menteşelerinden söküyordu. "Bu da ne böyle?" Dönüp Nikki'ye ters ters baktı. "Onu buraya sen mi getirdin? Röportaj vermeyeceğim."

"Matty, benim. MK."

Yavaşça Caitlin'le yüzleşmek için geri döndü. "Ne?"

"Özür dilerim," dedi. "Mezun olduğumda Mary Katherine'i geride bıraktım. Amy'yi hiç unutmadım ve fırsatım olursa ne olduğunu öğrenmeye çalışacağıma dair kendime söz verdim. Belgesel için konuşmak istemediniz ve ben de bunu anladım. Yapımcılarım aramızdaki kişisel bağı bilmiyorlar. Bunu bu şekilde kullanmak istemedim." Caitlin'in yüzünden yaşlar süzüldü. "Bu konuyu kapattığına çok sevindim."

Nikki nefesini tuttu ve Matt'in öfkeyle tepki vermemesi için dua etti. Ama Matt kollarını Caitlin'e doladı ve ikisi de ağlamaya başladı.

"Arayı kapatmanız gerekiyor." Sakinleştiklerinde Nikki ikisine de gülümsedi. Arkadaşının kolunu sıktı. "Seni Liam mı götürdü?"

Caitlin başıyla onayladı. "İşler iyi gitmezse diye onu burada istedim."

Nikki ona cipin anahtarlarını uzattı. "Ve hayır, orada herhangi bir dosyam ya da kanıtım yok, bu yüzden burnunu sokmayı aklından bile geçirme."

Caitlin güldü. Nikki ona sarılıp vedalaştı ve aynı şeyi Matt'e söylemek için döndü. Matt de onu kocaman kucakladı. "Teşekkür ederim. Beni kurtardın. Tam tersi değil."

Nikki sonbahar havasına doğru yola çıktı. Liam arabasına yaslanmış, ayaklarını bileklerinden çaprazlamıştı. "Şu anda *Sixteen Candles*'ın bütçe versiyonu gibi görünüyorsun. Kızıl saçların dışında."

"Çok komik," dedi. "Matt nasıl tepki verdi? Caitlin çok endişelendi."

"Çok heyecanlandı," dedi Nikki. "Ona kalmasını ve cipimi almasını söyledim. Sanırım ortağım beni eve bırakacak."

"Sanırım." Liam ayaklarını sürüyerek yürüdü. Son bir haftadır dava dışında bir şey konuşacak zamanları olmamıştı. "Davranış biçimim için özür dilerim."

"Ben de," dedi Nikki. "Ama bence Courtney haklı. Anlaşmazlık iyi bir şey, soruşturmayı dürüst tutar. Bu süreçte birbirimizi öldürmediğimiz sürece."

Liam sırtıttı ve onun için yolcu kapısını açtı. "Günlüğün tamamını okudun mu? Kendimi çok iğrenç hissettim ama Garcia içinde tam olarak ne olduğunu bildiğimizden emin olmak istedi."

"Hepsi değil," dedi Nikki. "İlk ve son girişler şimdilik yeterliydi." Son kayıтта annesiyle Arthur'u yakaladığından ve Arthur'un Amy'ye defalarca asıldığından bahsediyordu. Annesine, eğer o gün ilişkiyi kesmezse babasına söyleyeceğini söylemişti. Doğru şeyi yaptığına dair verdiği karara duyduğu güven, sonucu daha da üzücü hale getirmişti.

"Sırada ne var?"

Nikki saatini kontrol etti, midesi bulanıyordu. "Lacey altmış yedi dakika içinde evde olacak, belki daha da erken. Rory ve ben hafta sonunu onunla birlikte geçireceğiz, pijamalarımızla, o yokken kaçırdığı tüm programları izleyeceğiz." Lacey'yi kucağına almak ve saçlarının tatlı kokusunu duymak için sabırsızlanıyordu. Onun şarkı söyleyen küçük sesini o kadar özlemişti ki. Rory hafta sonu için programını hazırlamış, ustabaşlarına sahada acil bir durum için hazır bulunmaları gerektiğini bildirmişti. Bu hafta sonu aile zamanıydı.

"McDonald's'ta duracak vaktimiz var mı?" Liam suçlu görünüyordu. "Öğle yemeğini doksan dakika önce yedik."

"Yani? Ben büyüyen bir adamım."

"Daha çok erkek çocuk gibi." Nikki koltuğuna geri yerleşti. Sonunda her şey normale dönmeye başlamıştı.

* * *

Özel Ajan Nikki Hunt'ın bundan sonra hangi korkunç suçu araştırması gerektiğini öğrenmek ister misiniz? Çıktığında ilk duyan olmak için [buraya kaydolun!](#)

[Buradan kaydolun!](#)

STACY'DEN DAHA FAZLASINI DUYUN

En son yayınlarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterlidir. E-posta adresinizi asla paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

STACY GREEN'İN KİTAPLARI

NİKKİ HU T Series

Kardaki Kızlar

Kusursuz Bir Mezar

Kayıp Melekler

Topraktaki Kız Kapana

Kısılanlar Donmuş

Kalbi

Son Gözyaşı

Bone Lake

LUCY KE DALL SERIES

Pembe Ayakkabılı Kız

Küçük Kayıp Ruhlar

Kulübedeki Kız Yalnız

Kızlar

Sesli olarak mevcuttur

NIKKI HU T Series

The Girls in the Snow ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *One Perfect Grave* ([Birleşik Krallık Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *Lost Angels* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

The Girl in the Ground ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *The Trapped Ones* ([Birleşik Krallık Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur) *Her Frozen Heart* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

Her Last Tear ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

STACY'DEN BİR MEKTUP

Bone Lake'i okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz ve bir sonraki Nikki Hunt gerilim romanı da dahil olmak üzere son çıkan tüm kitaplarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterli. E-posta adresiniz asla paylaşılmayacak ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

Eski evleri her zaman sevmişimdir. Çok fazla tarihe ve benim deneyimlerime göre, nesiller boyu yaşayanlar tarafından yaratılan kendi enerjilerine sahipler. Çocukken bile girdiğim her eski evin bana fısıldadığını hissederdim, *Bone Lake'in* Lilydale'ine ilham veren ev de dahil. Göl, Washington County'de gerçek bir yer ve bu isim, hikayeyi onun etrafında kurgulamamak için fazla mükemmeldi.

Yazar mektuplarım normalde kısa ve tatlıdır, ancak bazılarınızın bildiği gibi babam Ocak 2023'te vefat etti. Onun Hillstreet Blues ve Cagney ve Lacey gibi dedektif dizilerine olan sevgisi, polisiye kurguyu ve karanlık ve çarpık olan her şeyi sevmemin nedenidir. Muhtemelen çok küçükken onunla birlikte bunları izlediğimizi hatırlıyorum. Onun tarih ve spor sevgisi de bana miras kaldı. Dallas Cowboy'un Troy Aikmen/Emmet Smith dönemini çok severdik ve her Pazar Jeff Gordon için tezahürat yapardık. Ama asıl aşkımız basketboldu. Michael Jordan ve 90'ların Chicago Bulls'u evimizin her şeyiydi ve babamla en güzel anılarımdan bazıları Bulls maçlarını radyodan dinlemektir, çünkü o zamanlar taşrada yaşıyorduk ve WGN yoktu. Babamı onurlandırmak için Air Jordan'ları ve Nike reklamını seçtim.

Annemi 2017 yılında, ailem nihayet yakınımıza taşındıktan kısa bir süre sonra kaybettik, ancak yıllardır sağlık sorunlarıyla mücadele ediyordu. Babamın dört dakika yakınımda olması onunla çok zaman geçirebilmemiz anlamına geliyordu ve ikimiz daha da yakınlaştık. Babam olmasaydı, Nikki Hunt serisinin olacağını sanmıyorum. Şu anda yazıyor olacağımı da sanmıyorum çünkü annem en büyük destekçimdi ve Bookouture bana ulaşmadan önce 2018'de neredeyse bırakıyordum. Babam bana sürekli olarak yazmadığım ve o ilk birkaç yıl beni ayakta tutan birkaç şeyden birinde ilerlemediğim için ne kadar hayal kırıklığına uğrayacağını hatırlattı.

Doksanlı yaşlarına kadar yaşamasını bekliyorduk ama bir düşme ve ardından gelen beyin kanaması tüm bunları değiştirdi. Konuşabilecek kadar iyileşmişti, bu yüzden hastane onu huzurevine gönderdi ve burada üç gün süren bir dizi olay yaşandı

septik olmasına neden oldu. Hâlâ burada bizimle olmalı, kızımın mezuniyetini ve İkinci Lig'de bir üniversitede yüzmesini izlemeliydi.

Vefat ettiğinde yanında olacak kadar şanslıydım ama hala öfkenin beni gömdüğü günler oluyor. Neyi farklı yapabilirdim? Onun hayatını kurtarabilecek küçük bir karar var mıydı? Pratik yanımda hayır diyor ama içimde yaşayan duygusal enkaz bunun doğru olduğunda ısrar ediyor. Babam artık annemi çok özlemek yerine onunla birlikte, bu yüzden teselli buluyoruz.

Daha mutlu bir not olarak, Nikki'nin kitaplarında müzik her zaman bir rol oynar ve Beastie Boys'un Sabotage şarkısı geçen yıl benim kişisel marşım olduğu için Amy için mükemmel bir şarkı gibi göründü. Bu yıl acı gerçekler ve zor kararlarla doluydu ve yetim olmak hâlâ alışmaya çalıştığım bir şey. Kocam Rob ve kızım Grace olmasaydı tüm bunları atlatamazdım. İkisine de sahip olduğum için şanslıyım.

Umarım *Bone Lake*'i sevmişsinizdir ve baharda çıkacak olan bir sonraki Nikki Hunt kitabı için çok heyecanlıyım. Okuduğunuz için çok teşekkür ederim ve eğer kitabı sevdiyseniz lütfen yorum bırakın. Serinin başarılı olması ve yeni okuyucuların Nikki Hunt Serisini keşfetmesi için bu yorumlar hayati önem taşıyor.

Okuyucularımdan haber almayı seviyorum - Facebook, X (Twitter), Instagram veya web sitem üzerinden iletişime geçebilirsiniz.

Teşekkür

rlar,

Stacy

www.stacygreenauthor.com

TEŞEKKÜRLER

İyi bir hikaye yazmak zordur, ancak doğru bir hikaye yazmak daha da zordur. Stillwater ve Washington County ile F. Scott Fitzgerald'ın Minnesota tarihi hakkındaki tüm bilgiler için John Kelly'ye teşekkür ederim.

Washington County Tarih Topluluğu'na beyinlerini kullanmama izin verdikleri ve doğruluk için fotoğraf gönderdikleri için teşekkür ederim.

Soruşturmadaki yardımlarından dolayı Stillwater Polis Şefi Mueller'e ve Minnesota Suçluları Yakalama Bürosu'ndan Jill Oliviera'ya teşekkür ederiz.

Sotheby's, tabanlarda doğruluk sağlamak için Air Jordan marka ayakkabıların yıllarını gözden geçirmeme yardımcı oldu.

Her zaman olduğu gibi, bana her zaman önce kurbanın profilini çıkarmayı hatırlattığı için John Douglas'a özel teşekkürler.

Kristine ve John Kelly'ye gerçek ailem oldukları için teşekkür ederim. Jan Barton'a özel olarak teşekkür ederim. Seni anlatamayacağım kadar çok seviyorum!

Maureen Downey ve Tessa Russ, ikiniz de rock yıldızısınız. Sosyal medyamla ilgilendiğiniz için teşekkür ederim, böylece ben uğraşmak zorunda kalmıyorum! Lisa Regan, ağlamak için sanal omuz ve destek için teşekkürler.

Editörüm Jennifer Hunt başından beri Nikki'nin hayata geçirilmesine yardımcı oldu. Bookouture'daki tüm çalışanlarla birlikte onun sarsılmaz desteği ve nezaketi için çok minnettarım.

Son olarak, okuyucularıma teşekkür ederim! Mesajlarınız ve yorumlarınız beni gerçekten çok mutlu etti ve umarım *Bone Lake*'i serinin diğer kitapları kadar seversiniz.

YAYIN EKİBİ

Bir el yazmasını kitaba dönüştürmek pek çok kişinin çabasını gerektirir. Bookouture yayın ekibi, bu yayına katkıda bulunan herkese teşekkür eder.

Ses Alba

Proko

Melissa Tran

Ticari Lauren

Morrisette Jil

Thielen

Imogen Allport

Veri ve analiz Mark

Alder Mohamed

Bussuri

Tasarım

Blacksheep

Editorial

Jennifer Hunt

Sinead O'Connor

Metin Editörü

Jane Eastgate

Düzeltilmen

Becca Allen

Pazarlama

Alex Crow

Melanie Price

Occy Carr

Cíara Rosney

Operasyonlar ve dağıtım

Marina Valles

Stephanie Straub

Yapım Hannah

Snetsinger Mandy

Kullar

Jen Shannon

Tanıtım Kim

Nash Noelle

Holten

Myrto Kalavrezou

Jess Readett

Sarah Hardy

Haklar ve sözleşmeler

Peta Nightingale

Richard King

Saidah Graham

Bookouture tarafından 2023 yılında

yayımlanmıştır Storyfire Ltd.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com Telif

Hakkı© Stacy Green, 2023

Stacy Green, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

e-Kitap ISBN: 978-1-83790-709-0

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

